

πλὴν πολλῶν ἱσχυρῶν καὶ ὠφελιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστι γονυπετήσεως αὐτῶν Πάππ᾽ Ἰωάννην ὡς πρὶν τῷ Βασιλεῶς· καὶ ὅτι ψαύσῃ τῷ Ἰεσῷ ἐξ ἑξῆς ὑπὸ τῶν τῶ Πάππ᾽ Ἰωάννην ἐνταῦθα δέκνυται, καὶ ὁ Ῥώμης αὐτὸν μοναρχίας.

Λέγει δὲ ὁ ῥηθῆς Ἀναστάσιος, ὅτι ἐλθόντες
5 τῷ Ἰωάννῃ Πάππ᾽ εἰς Κωνσταντινῆσιν, ἐξῆλθον
ὁ λαὸς καὶ ὁ κλήρος μετὰ Σταυρῶν καὶ κηρίων μέ-
χει δώδεκα μυρίων εἰς ὑπαντῶν αὐτῶν, καὶ ὁ Πα-
τριάρχης Ἰεσῷ αἶμα τῷ Πατριάρχῃ ἀστυπαι-
10 στας ἀστυκύνει. ῥητοὶ ὅμως ὅτι τὸ τοιαῦτον πλά-
σματι εἰσι πάντες ἐπὶ τῶν, ὁ γὰρ διάλογος ἱσχυρῶν
τῶν ἀφίξιν τῷ Ἰωάννῃ, ἔδον λέγει τοιαῦτον, ἀλλ' ὅτι
ὁ Πατριάρχης Ἰωάννης Δὲ Κορίνθῃ ἀφῆλθον εἰς
Βυζάντιον Δὲ ξηρῶν, καὶ ὅτι ἦκασον (ὁ διάλο-
15 γος) ὡς πρὸς πρὸς τὴν ὡς ὁ Κωνσταντινῆσιν ἐν
τῇ χρυσῇ πύλῃ ἐλθόντες αὐτῶν, τὴν πλῆθιν τῶν
λαῶν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν ἦλθον, καὶ ὡς πρὶν αὐ-
τῶν τυφλὸν ἐθεράπευσεν, τὴν ἀσλορικῶν βι-
βλίῳ τρίτῃ κεφαλῇ δούτερον· ἀκούεις μυθο-
20 πλάσμα λατρεῖ; ὡς τῇ χρυσῇ πύλῃ λέγει ὁ Ἰε-
σοῦς Ἰησοῦς ὁ διάλογος ὅτι ὑπεβύτησαν τῷ
Πάππ᾽ τὰ πλῆθιν καὶ ἐχὶ ὁ Βασιλεὺς, ὅτι ἐπὶ
πύλῃ καὶ ὁ Βασιλεὺς, πῶς ὁ διάλογος τὸ μῦθον
κερὶν εἶπε, τὸ δὲ μέγα εἶπεν; ὅμως Δὲ πλείονα
καταβράβηλ τῷ ψαύσῃ, ῥητοὶ ὅτι εἴη τὰ
25 τοιαῦτα ἀληθῆ, ἐκ τῶν θαυμασίων, ἰδὲ γὰρ τὸν
νικηφόρον λέγοντα, ὅτι ὁ μέγας Ἰεσῷ ἀστυ-
πύλῃ τῶν ἐκ τῶν σάββαν παπαῶν ὅτι Πάππ᾽,
καὶ τῷ Καλαϊδίῳ Ἐπισκόπῃ Ἀντιοχείας ζητή-
σαντος ὑπὸ τῷ Ζήνῳ τὸ λαΐψανον, τὰ ἄλλα Εὐ-
30 σαθείᾳ, ὁ ὡς ἐν τῇ Θράκῃ, ἐξῆλθον οἱ Ἀντιοχείας εἰς
ὑπαντῶν τῷ λαΐψανῳ δέκα καὶ ὀκτὼ μίλια ὑπὸ
πάσης ὀλικίας, ὅτι καὶ τὸ χρίσμα τὸ γιγνόμενόν
τῷ Ἰεσῷ τῷ Εὐσαθείᾳ ἔπαυσε, ὡς αὐτῶν ὁ
δὸν ἐκ τῶν χρόνων, εἰ γὰρ καὶ ὁ Φλωμῆνδρος μετὰ
35 τῷ Ἀλεξανδρείας καὶ Ῥώμης ἐρήνισεν, ἀλλ' οἱ τῷ
μέγας τῷ Εὐσαθείᾳ μετὰ καὶ τῶν Ἐπισκόπων Ἀντιο-
χείας εἶχον οὐσαν, ἕως ἃ Δὲ τῆς ἀνακομιδῆς
τῷ λαΐψανῳ ἐρήνισεν. καὶ Θεοδοσίος ὁ μικρὸς Ἐπι-
σκόπος ἦν ὁ Χερσὼν τελευτήσαντος εἰς Κωνσταντι-
40 νῆσιν, τὸν σάββαν αὐτῷ σφόδρα ἐξῆλθον πει-
ρμαζέσθαι, πιστεύσας μεταλαβεῖν ἐκ τῆς τῷ τε-
λευτήσαντος ἀριότητος, ὡς ὁ Σωκράτης εἰς τὸ εἰ-
καστὸν δούτερον κεφάλαιον τῷ ἑβδόμῃ βιβλίῳ, καὶ
μαρκιανὸς ὁ Βασιλεὺς ἐν σχήματι ἰδίῳ τῷ αὐτῷ τὸν
45 ὅσον Συμεῶνα ἀφανῶς παροῦσεν, ὡς φησὶν εἰς τὸ
δέυτερον βιβλίον Θεοδοῦς ὁ Ἀναγιώστης. καὶ Εὐ-
τυχιανὸς μοναχὸς ἀκητεῦσις εἰς τὸν Ὀλυμπον τὰς
αὐτῆς ἐπλήρης ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, σφόδρα γὰρ
καὶ ἐν πλείῃ τιμῇ εἶχε τὸν αὐτῶν, ὡς ὁ Σωκράτης
50 ὡς εἰς τὸ δέκατον τέταρτον κεφάλαιον τῷ πρώτῳ
βιβλίῳ λέγει. Ὁ αὐτὸς μέγας Κωνσταντῖνος, ὡς
λέγει ὁ Εὐεβίτις εἰς τὸ τρίτον βιβλίον τῷ βίῳ
αὐτῷ, ἀπερχόμενος εἰς τὴν πρῶτην Συῶν, οὐκ
ἐκείσθαι, ἕως ἃ ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰπατέρων, καὶ ἐ-
κείσθαι εἰς Θερσίον μικρῶν. Ὁ αὐτὸς, ὡς λέγει Πά-

λιν ὁ Εὐεβίτις εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῷ βίῳ αὐ-
τῷ, ἔχων ὁμοτροπέας τινὰς ὁπλῆς μοναχῶν,
καὶ δὴ καὶ τὸν Ἐπισκόπον ἐκάλεσεν εἰς ἑῷσιν, ὡς
ἔπαυον εἰς τὴν ἀρχὴν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ. καὶ Ζή-
νων ὁ Βασιλεὺς ἀφῆλθον μόνον εἰς Δανιὴλ τὸν συ-
λίτῳ, τὴν θαυμασὴν λαίπῃ καὶ Θεοφιλέσσαν
Ἀρχιερέα Ῥωμαίων, ὅστις σχεδὸν εἰς τὴν Κωνσταντι-
νῆσιν ἔκ ἀφίκετό ποτε, καὶ πρῶτον Πατριάρ-
χῳ καὶ τῇ βασιλίδι Ῥώμης Ἀρχιεπισκοπῇ ἐ-
τίμησαν οἱ Κωνσταντινῆσιν καὶ Χερσῶν ἐποίη-
σαν τῷ καὶ Θεοφιλέσσαν, καθὼς καὶ εἰς τὴν βα-
σιλεύσαντος μοναχῶν ποιεῖσι τῷ τοῖς Πατριάρχαις
τῆς Ἀνατολῆς ἐκείσε ὑποδημῶν. καὶ ὁ Βασιλεὺς
ἐξῆλθον ἡσάσσαν τὸν πόδας τῷ Ἰωάννῃ, ἐποίησαν
ἔργον ἀσεβέσσαν, καθὼς οὐκ οἶδμεν Ἀντιοχείας
μοναχῶν Ἀλέξιοις μιχαηλοβίτῃς μέχρις οὗτος
55 σαθῶν ἐξῆλθον καὶ ἀστυπύλῃ τῶν Ἀλεξανδρείας
Παίσιον, καὶ Ἀντιοχείας μακρόν, καὶ πάλιν μέ-
χει πᾶσι ὑποστροφόμενος ἀστυπύλῃ. ὅμως τῷ
Ἀναστάσιῳ Κωνσταντῖνῳ τῆς Ῥώμης καὶ γράφοντι δὴ
ἡσάσσαν ὁ Βασιλεὺς τὸν πόδας τῷ Ἰωάννῃ ἐπ' ἑ-
λατῶν πιστόν, λέγει γὰρ καὶ ἄλλα ὑπερβύτα
ὁ αὐτὸς εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτῶν. μάστις ἀπὸ ἀλη-
θῆς τῆς, ἀστυπύλῃ αὐτῶν τὸν Ῥώμης καὶ ἡσά-
σαν τῶν πόδας αὐτῶν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, ὁ Κων-
60 σταντῖνος, ὁ ἐπὶ τῇ Λιβερῇ, ποσὸν ἢ μέγας τῆς
ὀικουμένης, ὅτι σὺ μόνον σωματὶ Ἀθανασίῳ; ὁ
μέγας Θεοδοσίος, ὅστις δι' ἐνλαβείας εἶχε μάλλον
τῷ Πατριάρχῳ τὸν Θεὸν Ἀμβρόσιον, ὁ ὁὐαλο-
τιμῶν, ὅστις εἶδεν τῷ Θεοδοσίῳ κατωκυεῖσθαι καὶ
ἀκῆσαι τῷ Λέοντι ἵνα γράψῃ Συμῶν εἰς τὴν ἰα-
λίαν; καὶ τὸ δὴ θαυμασὸν, εἰ Ἰεσῷ ἡσάσσαν
τὸν πόδας τῷ Ἰωάννῃ, πῶς εἶπεν αὐτῶν ὁ αὐτὸς
Ἰεσῷ ὕστερον γονυπετῆσαι ἑμ' αὐτῶν αὐτῶν, καὶ
ἐκκλιπαρῶν αὐτῶν ἵνα δώσῃ τῆς Ἐκκλησίας τοῖς Ἀρε-
αῖς καὶ τῷ αὐτῷ Θεοδωρῇ; ἀπὸ τῶν τοιούτων, ὁ Θεο-
65 φάνης ὁ ἐπὶ τῇ Συῶν ὑπὸ Λατίνῳ καὶ ὑπὸ τῷ Ἀνα-
στάσιῳ Βιβλιοθηκῶν ὡς Φιλαλήθῃ, ἱσχυρῶς τῷ ἀφί-
ξιν τῷ Ἰωάννῃ εἰς τὸ Βυζάντιον, τῷ δὲ τοιαῦτον ὑπαν-
τῶν καὶ λέγει. ἔπαυται λέγει ὁ αὐτὸς Θεοφάνης, ὅτι ὁ
Κωνσταντινῆσιν ἐπιφανὴς ἡβελήθη ἀστυπύλῃ
70 σαι τῷ Πάππ᾽ Ἰωάννῃ. καὶ εἰ ἀστυπύλῃ αὐτῶν
ὡς κεφαλῇ πάντων, πῶς πάλιν ἐξέτα ἵνα καθίσῃ
αὐτῶν ὑπὸ ἑαυτοῦ; ψαύσῃ ὡς τῆς ὑποστροφῆς τῷ
λατίνῳ καὶ τῷ τῷ πετλασμένῳ μυθῶν. λέ-
γειν εἰ αὐτῶν, ὅτι ὁ Ῥώμης ἔπος Ἰωάννης ἔσειπε
Βασιλέα τῶν Ἰεσῶν, ὅμως καὶ ὁ Ἀναστάσιος, ὁ
βασιλεύσαντος ἔχοντος οἱ μοναχοὶ καὶ οἱ Ἀρεατοί,
ἔλαβον τὰς Ἐκκλησίας τῶν Ἀρεανῶν, ἀπὸ οὗτος
75 ὁ αὐτὸς τῷ Ἰωάννῃ πρέσβεις, στείβῃ γοῖται τῷ
Ἰεσῷ Βασιλέα, καὶ ὑπὸ τῷ Ἰωάννῃ σφραγίσαι,
ὡς φησὶν αὐτῶν, ἀλλ' ὁ Ἰεσῷ τῶν Ἐκκλησιῶν ἔλαβον
καὶ

καὶ εἰς τῶν ἡδη σφραγισμένων ἤλθε πρεσβυτὴς ὁ
 ῥώμης Ἰωάννης πρὸς τὴν ἐκτὴν τῆς βασιλείας αὐτῆς
 κατὰ τὸν Θεοφάνη, καὶ λοιπὸν καὶ ὁ ῥώμης, ἀλλ' ὁ
 Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἔσειπεν αὐτὸν καὶ
 ἡ Σύγκλητος. ἔτι τὰς βασιλείας τῶν Χρυσανῶν οἱ
 Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως ἔσειπον, ἀλλ' οὐκ
 ἔχουσιν ἐκ τῆς μαζῆς τῶν Πατριαρχῶν τῆς

ῥώμης τῶν μὴ σφραγισμένων αὐτῶν, ὅθεν ἔτι ὁ ῥώ-
 μης Ἰωάννης, εἰ καὶ ὑπόθεσιν ἔσειπε τὴν Ἰεσύνου,
 ἔλαβεν ἀξιώματι περισσότερον παρ' ὁ δέδωκεν αὐτῷ
 ἡ Ἐκκλησία, ὡς ἐρηθίσεται ἐν τῇ περὶ Λέοντος καὶ
 Κασέλα. ἰδὲ κατωτέρω βιβλία ἐβδόμη κεφάλαιον 5

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς παλιμβολίας τῆς Ἀντιοχείας Ἐφραίμ, καὶ τῆς ἀγότητος τῆς Ἀντιοχείας Ἐφραίμ, καὶ ἡ ἐποίησε θαύμα-
 τος ἐν αὐτῇ ὑπὲρ ὀπισθοφῆς μοναχῆ Ἰνὸς συλῖτε διὰ τῆς Αἰρέσεως Σεβήρης. καὶ περὶ τῶν γεγονότων ἐπ' αὐτῇ
 θαυμάτων εἰς πληγὴν τῆς ὁρθοδοξίας, καὶ περὶ τῆς δευτέρας καταπίψεως τῆς Ἀντιοχείας ὑφ' ἧν καὶ Ἐφραίμ, 15
 ἐξῆς καὶ Θεόπολις ὠνομάσθη.

Ὁ Ἀντιοχείας Πατριάρχης Ἐφραίμ πρὸς τὴν Χαλ-
 κηδόνι Σύνοδον ἐξέβαλε τῶν διτιμήτων καὶ τὸ ὄνο-
 μα τῆς Πάπας Λέοντος, μετὰ δὲ ταῦτα φοβηθεὶς,
 τὰς τέσσαρας συνόδους ἐκέρυττον. ἀπέθανε δὲ εἰς τὴν
 καταπίωσιν τῆς Ἀντιοχείας, περὶ ἧς καταπίψεως
 ὁ Βασιλεὺς Ἰεσύνος ὁποῖας τινὰς θρήνες ἐποίησε,
 καὶ πῶς ἐβροθήσων εἰς ἀναγκασίαν τῆς πόλεως, ἰδὲ
 τὸν Θεοφάνη. Ἐφραίμ δὲ ὁ Ἀμιδηνὸς κόμης ὡν τῆς
 Ἀναρλῆς, ἐλθὼν εἰς ἐπίσκεψιν καὶ ἀναγκασίαν
 Ἀντιοχείας, νόματι βασιλικῷ παρεκρίζετο ὑπὸ τῆς
 λαῶν Ἀντιοχείας Ἐπίσκοπος, ὥσποτε μεθολογῶν
 ὁ Θεὸς Ἀμβρόσιος, καὶ ὁ Νεκταριὸς Κωνσταντινουπό-
 λεως. ὡς δὲ ὁ Ἐφραίμ μέγας ἀντίπαλος τῶν Μο-
 νοφυσιτῶν, κατ' ὧν καὶ ἔγραψεν ἰσχυρῶς κατὰ τὸν
 Θεόφωτον. ὅς τις ἦεν οὗτος εἰς τὴν ἱεραπολίτιν δολί-
 σκετο μοναχόστις συλῖτης τῆς Σεβήρης ἀκόλυντος,
 καὶ λοιπὸν θάψας ζήλῳ κινέωντος, ἔδραμε πρὸς ἐκεί-
 νον, καὶ ἤρξατο ναθεῖν καὶ διδάσκειν αὐτὸν πρὸς
 Θεοσεβίαν, ἀλλ' ἐκείνος ἔδ' ὅπως ἐπέειπε, μόνον
 εἶπον, εἰσέλθωντος εἰς τὸ πύρ, καὶ ὄντως ἡμῶν ἡ
 βλάβη ἡ φλόξ, ἐκείνῳ ἔχει τὰ νικητήρια. ταῦτα
 δὲ ἔλεγον, ἵνα φοβηθῇ ὁ Πατριάρχης. ἀλλ' ὁ Ἐφραίμ
 φέρεται, εἶπον, ἐν ταῦτα ξύλα καὶ πύρ, καὶ ἐγὼ
 τὸ θάβρος μεθ' ὅσον ἐάσω εἰς τὸν παντοδυναμον, μό-

νον κατὰ τὰς τῶν σύλῃ. πλὴν ἐκείνῳ καὶ ἡ-
 θελε. καὶ ὁ Πατριάρχης ἀντάλλαγμα τῶν χλαῖνων αὐτοῦ,
 καὶ προσδεδωκένῳ, ἔρριψεν ἐαυτὸν εἰς τὴν πυρ- 20
 καίαν, καὶ τὰ ξύλα ἐσέβησαν, καὶ ἡ χλαῖνα
 τῆς ἀγίας ἔμεινε ἀφλεκτῇ. ἰδὼν δὲ τὸ πρῶτον θαύ-
 μα ὁ συλῖτης, κατέβη διὰ τῆς σύλῃ, καὶ αἰεθε-
 μάτισε τὸν Σεβήρη, καὶ ἠνάθη τῇ Ἐκκλησίᾳ.
 λέγει δὲ ταῦτα ὁ Σωφρόνιος. τῶν σωμῆτι καὶ ὅτι 25
 Ἀναστασίῃ, κατὰ γὰρ τὸν κερδονδὸν δύο Ἐπίσκοποι
 Ἀρεαῶνι Αἰθαλοκτικὸς καὶ ὁ ῥεθόδοξος ἄπλως, ὁ μὲν
 ὁ ῥεθόδοξος παρήναι, ἵνα ἐάσωσι τὴν Αἰθαλίαν, καὶ
 εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πυρκαϊάν, καὶ ὁ μὴ κατακαίῃς,
 εἰς τὴν ὁρθῶς φρενῶν, παρηγέτο δὲ ὁ Ἀρεαῶνι, ἀλλ' 30
 ὁ ῥεθόδοξος ἐσῆλθεν εἰς τὴν πυρκαϊάν, καὶ ἐξῆλ-
 θεν ὅλῳ ἀβλαβής. ἦν δὲ ἡ κατάπιψις αὐτῆς
 τῆς Ἀντιοχείας ἡ δευτέρα, ὅτε καὶ Θεόπολις ἐκωνο-
 μάσθη, ὅτι κατὰ τὸν Νικηφόρον εἰς τὸ δέκατον ἐβ-
 δομον βιβλίον, ἡ ἀνάγκη ἐδίδασκε αὐτὸς ἵνα γρά- 35
 φη ἕκαστος τῶν Ἀντιοχείων εἰς τὴν θύραν αὐτῆς,
 Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΕΘ' ΗΜῶΝ ΣΤΗΤΩ. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
 τῆς Χορροῦς ἡ χυμωσιότης καὶ κατακαύθη ἡ πόσις
 ὡρσία πόσις, ἥτις ὅσον ἦν ἐν τῇ Θεοσεβείᾳ, ἦν-
 θα καὶ ὑπερέλαμπεν, ὅτε δὲ ἐκλίβη εἰς Αἰρεσιν, 40
 καταφθάρη καὶ δύσμορφος γίνετο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας τῆς μεγάλης Ἰεσυνίας, καὶ τῆς ποιότητος τῆς ὁμονοουμένης τῆς τριπαρίας.

Ἐφθασαν εἰς τὸ ῥωμαϊκὸν βασίλειον ὁ Αὐτοκρά-
 τωρ Ἰεσυνιανὸς μετὰ κοινῆς σύμφωνης καὶ ἀ-
 γαλλιάσεως, ἡνθρῶντος, ὅστις ὠνήσθη ἐν ὅλῃ τῇ
 μεγάλῃ τριπαρικῇ μετὰ πολλῆς ἐγκρατείας καὶ
 τὸν Περσικότιον, νικητὴς καὶ τριπαρχῇ κατὰ

Περσῶν καὶ Γότθων. ὅθεν λέγει ὁ Σαλῆς, ὅτι ἐφά-
 νητο καθαλαίῃ, ἔχων εἰς τὴν δεξιάν χεῖρα μίαν
 σφαῖραν μετὰ τῆς Σταυροῦ, καὶ πρὸς δεξιάν αὐτῆς
 ἐξηπλωμένην, μονομαχίαν τὰς Πέρσας ἀποφρονῶν ἵνα μὴ
 εἰσέλθωσιν εἰς τὰς ῥωμαϊκὰς Ἐπαρχίας. καὶ αὐτῇ 50
 τὴν

τὴν Ἰεσινιανὸν λέγει ὁ Σαβίδας ἀναφάξην, ὡς μὴ
μαθόντα ποτὲ τὸ ἀλφάβητον, ἀλλ' ὅμως φαίνεται
ἐν αὐτῇ τῇ ὑπογράσει, καθότι αὐτὸς ὑπέγραψε καὶ
ἡ ἐγγύνησκον ὡς μαρτυρεῖ τὸ ὅτι ἐν τῇ ἐνστάσει, μάρ-
τυρας καὶ τὸ Τριπάρειον, ὁ ΜΟΝΟΓΕΝΗΣ ΣΤΙΟΣ· ὁ

δοταὶ συμπεθεῖσθαι ὑπὸ τῆς βασιλείας Ἰεσινιανῆς
(ἐκ τῆς ἑτέρας λέγει συμπεθεῖσθαι ἐν Ε΄ φέσω ὑπὸ τῆς
τρίτης Συμῶδος, καὶ αὖθις ὑπὸ Ἰωσήφ τῆς Ἀλεμα-
θίας) καὶ περὶ τῆς ἀποστάσεως ὑπ' αὐτῆς ψά-
λλεται τῷ Λαυρεντίῳ μεγαλοφώνως, καὶ ἄλλοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν συμπεθεῖσθαι Νόμων ὑπὸ τῆς βασιλείας Ἰεσινιανῆς, τῶν διγέσεων καὶ τῆς Κώδικος καὶ τῶν
10 ἱερῶν καὶ ἑδίκτων καὶ Νεαρῶν, καὶ ἑτέρων αὐτῶν ἀναθεσθῆναι.

Οἱ Ἰεσινιανὸς ψέγειται ὑπότινι ὅτι ἀνιμίνουσι λίαν
πάντοτε τοὺς ὁκκλησιαστικοὺς, ὥστε παποηκοὺ καὶ
Νόμους, περὶ μὴ ἀρμόζον τοῖς βασιλεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς
15 Ἀρχιερεῶσι. πλὴν τὰς ἐστὶ παλαιὰ παλαιὸν τῶν
μεριστῶν, ὅθεν ἔλθουσι οἱ ἄλλοι Ἀμφοτέρω, ὅτι
πλείονες τῶν βασιλείων μάλλον ἐρίγονται τῆς ἰε-
ρωσύνης, ἢ οἱ ἱερεῖς τῆς βασιλείας, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος
τῶν γεράων πρὸς τὸν βαλόντιαν ἔπει, εἰ μέλλει
20 ὁ Ἐπίσκοπος ὁ δὲ ἀσκήσας ὑπὸ τῆς λαϊκῆς, τὴν ἀνο-
λαθῆ· ὁλοκρὸς τοίνυν ὁππότερῶν, καὶ ὁ Ἐπίσκοπος
ἀκρέτως, πλὴν ὅτι ἀρμόζει τελείως, ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι ἔχουσιν
κρίναι τὰς βασιλίας, καὶ οἱ βασιλεῖς τότε εἰσι καλοὶ, ὅτε εἰσὶν
ὡς τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἡ ἐκκλησία ἐκκλησίας, καὶ τοῖς
25 βασιλεύουσιν ἐδόθησαν τὰ παλαιὰ καὶ τοῖς Ἀρχιερεῶσι
τὰ ὁκκλησιαστικὰ, γέγραπται γὰρ, ὁππότε τὰ
Κύριας Κόσμου, καὶ τὰ τῆς θεῆς πρὸς θεῶν, καθότι
ἐστὶ φυλάσσεται ἡ ἐκκλησία αὐτῆς γῆ καὶ οὐρανῷ ὡς τα-
ξία. πλὴν τῶν ἄλλων ἔχοντων, ἰδὼν πᾶς καὶ
30 οἱ βασιλεῖς ἐν κερῶσι ἀνάγκης εἰς πολλὰ καὶ μεγά-
λα ὠφέλησαν τῷ ἐκκλησίᾳ, καὶ εἰς τὰς Νόμους αὐ-
τῶν ὁ Ἰεσινιανὸς καὶ εἰς τὰ ὁκκλησιαστικὰ ἔπει ὁρᾷ
καὶ μεγαλοπρεπῆ καὶ ἄλλα τῆς καθολικῆς πίστεως,
καὶ ἡ τάξις ἦν ἑβαλὸν εἰς τὰς πολιτικὰς Νόμους,
35 σύγκρισις οὐκ ἔχει, μήτε ὁρᾷσθαι ἄλλο εἶπερ

ἡ γράψαι καλῶς, ἐπεὶ καὶ τὰς Νόμους τῶν Ῥωμαίων,
εἰς τὰς, ὡς λέγουσι, πλείονες τῶν δύο χιλιάδων βί-
βλίων, ὅγαν Ῥωμαῖοι λαβόντες τὰς Νόμους τῶν
Ἑλλήνων, περὶ τῆς ἀποστάσεως αὐτοῖς καὶ ὀλίγον ἔως τῆς
Ἰεσινιανῆς, καὶ ὑπὸ τῆς πλήθους τῶν βιβλίων, καὶ
ἐκ τῆς ἀφ' ὧν θεωρίας, ἡσυνέβαιον εἰς ἕκαστον
περὶ μὴ, ἔγινον δυσνόητοι καὶ δυσεπιχέρητοι,
ὁ Ἰεσινιανὸς χροῖσθαι Ἰωάννην Πατρίκιον τὸν Τρι-
βευνιανόν, Θεόφιλον καὶ Δωρόθεον τὸς σοφούς, ἐποίη-
σαν ὁππότε τῶν Νόμων ἀπ' αὐτῶν θαυμασιωτάτων,
ὡς ἐστὶ φανερόν καὶ ὁμολογῶντων εἰς τὰς σοφίας καὶ
νομικὰς. ὁ αὐτὸς ἔγραψε καὶ λόγον περὶ ὁρᾷσθαι
πίστεως πλατύνει καὶ ὁρᾷσθαι τῶν, καὶ Σάκρας ὡ-
ραυστάς εἰς τὴν πέμπτῃ Συμῶδι, ὡς αὐτὸς ἡ-
θροῖς, καὶ τὰς ὁππότε τῆς Συμῶδος ἡθροῖς, καὶ
κατὰ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀφ' ὧν ἡγνώθη, καὶ κατὰ
τῶν Ἑλλήνων, καὶ δὴ καὶ ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ περὶ Ζώϊλον
Ἀλεξάνδρου ἐπιστολὴν ἔγραψεν, ὡς ὠνόμασε Θεσαυ-
ρὸν ὡς ὅτι αὐτὸς ἀναγνώσκει ἀποκοπῇ τῆς πρώτης.
καὶ ἔπειρ' Ἠδίκρον ἔγραψε περὶ πίστεως καὶ ἀπίστεως
εἰς Κόσμον, Κύζικον, Τραπεζούντα, Γερουσίαν,
Αἰνίαν, Ἰεσινιανῆς, Θεσσαλονίκην, Σιβαρίαν,
Ταρσοῦ καὶ Ἀγκυραν.

40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ὁππότε τῶν Σαμαρειτῶν, καὶ ὅταν ἐποίησαν βασιλεῶν ἐν Σαμαρείᾳ καὶ Παλαιστίνῃ, καὶ τοῖς
Χριστιανοῖς φόνων, καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς αὐτῶν, καὶ τῆς ἀφ' ἧν Ἀρσενίου πρὸς τὸν βασιλέα καὶ
τὸν Παλαιστίνῃ ἀποβολῆς ὡς αὐτῶν τῆς ὁππότε τῆς.

45

Εἰς τὴν κερῶν τῆς Ἰεσινιανῆς οἱ Σαμαρεῖται ἀναγό-
ρουν βασιλέα εἰς τὴν Ἰεσινιανῆς ὀνόματι,
καὶ τὸν Σιλβανόν εἰς τὴν Παλαιστίνην, οἵτινες ἐφύ-
νονσαν πολλὰς Χριστιανὰς, καὶ συμπεφώνησαν καὶ τοῖς
50 Σαμαρειτοῖς, καὶ περὶ κατεπολεμήθησαν ὑπὸ τῆς Ἰε-
σινιανῆς ὕστερον. οἵτινες καὶ τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Νι-
κοπόλεως ἐφόνουν, καὶ μετὰ τὸν κατέκταναν. ἀ-
ποστῆσαι γὰρ ὁ Ἰεσινιανὸς πολλὰ δυνάμει καὶ αὐτῶν,

καὶ τὸν μὲν Ἰεσινιανὸν νικήσαντες κατέσφαξαν, τὸν
δὲ Σιλβανόν εἰς τὴν σκυθόπολιν συλλαβόντες, ἐξ-
έριψαν ζῶντα εἰς τὴν πυρκαϊάν κατὰ τὴν ἀφ' ἧν
τὴν ἀφ' ἧν Σάββα, ὡς γέγραπται ὁ Κύριος, ὅτις διηγᾷται
ὅτι Ἀρσένιος τις ἀπ' ἡλθὼν εἰς τὴν βασιλέα καὶ διέβα-
λε τὴν Χριστιανὰς τῆς Παλαιστίνης, λέγων ὅτι αὐτοὶ
ὠρῶνται αὐτοὶ ὁππότε τῆς Σαμαρείας καὶ
τῆς βασιλείας.

Περὶ τῆς ὑποδημίας εἰς κωνσταντινούπολιν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς ἁγίας Σάββα διὰ ὡς ἀκλήσεως τῆς Ἱερουσαλὺ-
μων Πέτρου εἰς ἐξάλειψιν τῆς Ἀρσενίας καὶ τῶν Παλαυσίνων Συκοφαντίας, καὶ περὶ ὧν ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς
καὶ τῶν Συναγωγῶν καὶ Κληρονομίων τῶν Σαμαρειτῶν, καὶ ὧν ἀπεδόμησεν ἐν τῇ Γαριζίν ὅρα οἰκοδομίῳ. 5

Ἀκούσας δὲ ὁ Πατριάρχης πλὴν ἀδικον ταύτων συ-
κοφαντῶν, ὁ Πέτρος δηλονότι, ἐπορόθη εἰς
τὴν ἁγίαν Σάββαν, καὶ παρεκάλει αὐτὴν ἀπιέ-
ναι ὑποκρισάμεν πρὸς τὸν Αυτοκράτορα, καὶ ἐξα-
λείψαι πλὴν κατηγορίαν, εἰδὼς ὅτι καὶ ἡ ψυχή τις ἀνα-
βολὴ πάνυ βλάπτει, καὶ μάλιστα ὅταν εἰς ὧτα
Βασιλέως ἀπέλθῃ. καὶ ὁ ἁγίος Σάββας ὁ ὢν εἰς
πλὴν ὑπακοὴν μεμαθητομένη ὑπήκουσε, καὶ αὐθι-
κῶς ἤρξατο τῆς ὁδοποιΐας, μηδὲν τι σφοδρῶς ἐκείνου,
γέροντος ὡν καὶ ἐννεονεντάτης. ὡς γὰρ ἤκουσε πλὴν ἁ-
φίξειν αὐτὸς ὁ Ἰουδαῖος, ἐπέμψεν τὸν Πατριάρχην
Ἐπιφάνιον μετὰ βασιλικῆς δέσμης, καὶ πλὴν σύγ-
κλιτον καὶ τὸν κληρὸν ὅμῃ εἰς ὑπαντίῳ αὐτῶν, ἐ-
πειδὴ καὶ ὅλοι ἐμὸν αὐθροπὸν ἐνέμιζον αὐτὸν τῆς
Ἱερουσαλὺς, ἀλλ' ἄγγελον ἐξ οὐρανῶν ἀπεσταλμένον,
καθότι τῷ βασιλεῖ ἐφάνητο ὅτε πρῶτον εἶδεν αὐ-
τὸν, ὅτι εἶχε ἀσκήματα πλὴν κεφαλῶν αὐτῶν φωτεινῶν

καὶ ὑπερλαμπρῶν. ἀφ' ἧς δὲ ἐδεξιώθη αὐτὸν ὁ βα-
σιλεὺς, ἐπέμψεν αὐτὸν καὶ εἰς πλὴν βασιλείαν θεο-
δώρου, ἥ τις πλὴν ἁγίον παρεκάλει διὰ τέκνον, ἀλλ'
αὐτὸς ὡδὼς αὐτῷ πεπετισμένην ὑπὸ τῶν τῶν Σεβή-10
ρος δογμάτων, καὶ ἐπέδωκεν εἰς πλὴν αὐτοῖς αὐτῆς.
καὶ λοιπὸν ὡρῶν ὁ βασιλεὺς μηκέτι ἔχων εἰς
πλὴν Παλαυσίνην συναγωγὰς οἱ Σαμαρεῖται, μήτε
κληρονομίῳ ἀλλήλους, ἵνα μὴ ὑπερπλεῖσι καὶ αὐ-
ξάνωνται, καὶ ἵνα ὅσοι ἦσαν αὐτοῖς τῆς ὁδοποιΐας φο-15
νύσωντο. τότε ἐφοβήθη ὁ Ἀρσενίος, Σαμαρεῖτης
ὢν καὶ αὐτὸς, ὅθου σφοδρῶς τῶν ἁγίων, καὶ βασι-
λεὺς, ἐτυχὲς τῆς συγχωρήσεως. εἰς δὲ τὸ ἔργον Γα-
ριζίν, ἐν ᾧ τῶν ὁ βασιλεὺς ἐκτίσεν φρούρον καὶ
Ναὸν, ἐσπίσσαν γὰρ καὶ τότε καὶ ἔκταναν τε-20
ρεῖν τὸν Ἀρχιερέα οἱ Σαμαρεῖται, καὶ τὸ φρού-
ρον ἐκρήμνισαν, ὁ Ἰουδαῖος ἐκτίσεν καὶ τὰ δύο
ἀξιόλογα πάλιν διὰ πλὴν ἐπαύσεσιν.

Περὶ ὧν ἠθέλησεν ὁ βασιλεὺς δῶναι τῇ ἁγίᾳ Σάββᾳ ἐλεημοσιῶν, καὶ ὧν ἤτησε τὸν βασιλέα ὁ ἁγίος
Σάββας οἰκοδομίῳ ποιῆσαι ἐν Παλαυσίνῃ εἰς κοινὴν ὠφέλειαν.

Ἐζήτησεν ὁ βασιλεὺς φιλοδωρεῖσθαι τῇ ἁγίᾳ,
καὶ δῶναι αὐτῇ ἐλεημοσιῶν ἵνα ἀμερίσῃ αὐτῷ
εἰς ὅλα τῆς Παλαυσίνης τὰ μοναστήρια. πλὴν ὁ ἁ-
γίος παρεκάλει τὸ κοινὸν καλὸν τῶν μερικῶν συμφέ-
ροντος, ἐζήτησεν ἵνα ἔχῃ πλὴν ἐκκλησιαστικῶν ἀ-
τέλειαν καὶ ἐλευθερίαν, καὶ ἵνα οἰκοδομηθῶσι κεκλή-
ρα τὰς περὶ σκηνῶν τῶν ἁγίων τάφῳ, καὶ Νοσοκο-
μείον, ἵνα περὶ συμβαίῃ ἵνας τῶν περὶ σκηνῶν ἐκεί-
νῳ ἁρμόσῃ. μάλιστα αὐτῶν, ὅτι καὶ ὁ Ναὸς τῆς Θεο-

τόκου Μαρίας, ὃν ἤρξατο οἰκοδομῆν ὁ Πατριάρχης 30
ἡλίας, ἔμελλεν ἀτελής, καὶ τὰ μοναστήρια μὴ ἔ-
χοντα πύργους καὶ φυλάξεις, δυνάμει καταπατῆνται
ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν κατασκόπων. τέλος
δὲ τῆς ὡς ἀκλήσεως μετὰ ὧν ἐμέγιστος βασιλεὺς ἐξελ-
θὼν τῆς Ἱερουσαλὺς τὰς Ἀρσενίας καὶ τὰς Ὀρίγονας-35
σας, ἐγὰρ εἰδὼς ἡμᾶς εἰρηνόους, ταῦτα πάν-
τα γράφει ὁ Κυρίλλος.

Περὶ τῆς ὑποδημίας τῶν βασιλέων εἰς τὰ αἰτήματα τῶν ἁγίων Σάββα, καὶ τῶν ὁ ἐκείνῳ ἀπαρτίσμεν αὐτῶν ἀνυπερθέτως.

Συγκατένευσε ὁ Ἰουδαῖος τελειῶσαι ὅλα τὰ σω-
τηριώδη αἰτήματα τῶν ὁσίων, καὶ ἵνα πληροφ-
ρήσῃ αὐτὸν, ἔγραψεν ὁρισμὸς γινέσθαι ταῦτα πλὴν
ταχίσιν. ἐπέμψεν ὁμοῦ πλὴν αἰταμοιβῶν ταχέως
καὶ ὁ κύριος τῷ βασιλεῖ διὰ πλὴν πρῶτον αὐτῶν,
ὅτι ἐκτίσεν τὰς δύο μεγάλας τυράντας, τὸν Γελί-
μερα εἰς πλὴν καρχιδόναν, καὶ εἰς πλὴν ῥώμην τὸν Βίτζι-
ν (οἵτινες παρεκτὸς τῶν κακῶν ὧν ἐποίησαν εἰς
πλὴν πολιτείαν τῶν Ῥωμαίων, ἐργάσαντο μυρία μαρ-
τύρια τῶν ὁδοποιῶν ἱταλίας καὶ ἀφρικῆς, ἀρ-
αῖοι ὄντες καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ παρόντες αὐτῶν ἀφ' ἧς καὶ
ἐπὶ ὧν ἐκείνῳ ἐλάβον πλὴν ῥώμην, καὶ κατόπιν πλὴν

ἀφρικῆν, ἕως ὁρίμης Ἰουδαῖος ἐτρεπώσατο αὐ-
τὰς καὶ ἠφάνισε τελείως) ἀπέστειλε καὶ ἐπιστὸν 45
πρὸς τὰς ἐπισκόπους τὸν Ἀντώνιον τῆς Ἀσκαλῶν καὶ
τὸν Ζαχαρίαν τῆς Πέλλης, ἵνα σοχαθῶσιν ὅλας
τὰς κεκαυμένας οἰκοδομίας τῆς Παλαυσίνης, καὶ ἀ-
νακαταστήσιν αὐτάς διὰ βασιλικῆς δαπάνης, καὶ ὅσα
ἐφάρταν οἱ Σαμαρεῖται δι' ἰδίων οἱ αὐτοὶ ἀνακατα-50
στῶν ἀνακαταστήσιν αὐτά. ἀλλὰ καὶ Νοσοκομείον περ-
σέπει καὶ κηρύττει εἰς πλὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἔχειν
ἐξόδομα χίλια ὀκτακόσια καὶ πενήκοντα χρυσᾶ
καὶ ἑκατὸν χρυσῶν, καὶ ἄλλων μεγάλων οἰκίαν
διὰ κατοίκησιν τῶν ξένων τῶν ἐρχομένων εἰς περ-
σύννησιν,

σκηώσιν, τὸν δὲ Ναὸν τῆς Πανυπερόλογημένης Δε-
σποίνης ἡμῶν ἐξωραίσαι καὶ οἰκοδομήσαι εἰς κάλλος,
ὅς περ καὶ τῇ σήμερῳ φαίνεται ἐν τῇ Βηθλεὲμ,
καὶ τὸν δὲ ἁγίον καὶ πῶν Λαῶν τὰ ὅσα ἐνδιωκαμύ-
σαι πύργοις, ὥστε μὴ ἔχαιεν ἡνὰ ἐνόχλησιν τὰς

μοναχὰς ὑπὸ τῶν βαρβάρων, τὰς δὲ Αἰρετικὰς, πε-
ρὶ αὐτῶν ἀνέφερον ὁ ἄγιος, διώξας καὶ ἀναθεματίζας
παρρησίᾳ. ταῦτα πάντα ἐποίησε ὁ Αὐτοκράτωρ ἐκεί-
λυνε γυνέσθαι, χαρίζομεθα τῇ ἀγίᾳ Σάββα καὶ
τὸν Κύριον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐν Βηθλεὲμ Ναοῦ τῆς Θεοτόκης, καὶ τῆς περιγραφῆς αὐτῆς, καὶ ὧν ὠκοδόμησεν ὁ Ἰουστινιανὸς
οἰκοδομῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν Σινᾷ καὶ ἐν Κωνσταντινῇ πόλει, καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς ἀγίας Σάββα.

Καὶ ὅσον μὲν Δεῖν τὸν Ναὸν τῆς Θεοτόκης Μαρίας
ὁ Προκόπιος διηγείται μετὰ ὀφρημίας πλείστης, καὶ
αὐτὸς προσέτι ὁ μεταφραστὴς Συμμεῖν. νέαν Ἐκκλη-
σιάν οἱ ἐντόπιοι ὀνομάζουσιν τὸν Ναὸν τῆτον (ἐπὶ δὲ
ὁ ἐπάνω τῆς ἀγίας Σπυλαίας ἐν τῇ Βηθλεὲμ κειμένη
μέγας Ναός) ἐστὶ δὲ θρησκευτική, καὶ μετὰ ὀμύρων
κτιστὴν ἐσολισμένην, καὶ ὑπὸ γεωλόφων περιεσχι-
σμένη, ἣν ἐχάτως σαθροποιῶσιν καὶ κινδυνώουσιν
πεσεῖν, ἀνεκτίσασθαι καὶ ἡμεῖς κατὰ μέγεθος, ὡς
ἰδίᾳ τόπος δηλώσει. οὕτως καὶ ἄλλον Ναὸν Δεῖν
τὰς Ἰβήρας ὁ Βασίλευς, ἵσως ἐπὶ τὸ τῆς τιμῆς Σταυροῦ
Μοναστήριον, ὅπερ καὶ νῦν οἱ Ἰβήρες ἔχουσιν. καὶ ἄλ-
λοι Δεῖν τὰς Λαζῆς εἰς τὸ ὅριος τῶν Ἑλλήνων, ἔτι-
ναι πῶν σήμερῳ τόπος ἐφαίνεται παντελῶς. ἐποίη-
σε προσέτι βρύσεις καὶ φρέατα ἐν τῇ Βηθλεὲμ,
καὶ ἄλλας πλείους οἰκοδομίας, καὶ μὲν καὶ ἐν τῇ Σι-
ναῖ τὰ ὅσα οὕτως καὶ Νάων εἰς δόξαν τῆς Λειπαρθοῦς
Μαρίας, καὶ τὸ Μοναστήριον ὅπερ νῦν ἐστὶν ἐκτὸς ἐν τῇ
χωρῇ ἐν τῇ ὑπορείᾳ τὰ ὅρια Σινᾶ Δεῖν τῆς πα-
ρακινήσεως τῆς ἀγίας πατρὸς Σάββα. γλαφυρὴν

δὲ λέγει ὁ Κωδινὸς περὶ τῆς Ἰουστινιανῆς, ὅτι οὕτως
ἐν τῇ Κωνσταντινῇ πόλει τρία ἐξαίρετα θανάτια, ζωῆς
καὶ ὑγιείας. καὶ θανάτια μὲν οὕτως τὸ θανάτιον
φθόνου τῆς ἀγίας Λαζῆς, ζωῆς δὲ τὸ Πιστοφόριον, ὑγιεί-
ας δὲ τὸν θανάτιον τῆς Σαμψῶν Δεῖν τὰς ἀρρώστιας,
ἐπεὶ δὲ ἰατροὺς ἐν αὐτῇ ὑπὸ τινὶ ἀδυναμίᾳ αὐτῆς
οὐκ ἔστιν ἰατρῶν, οἱ καὶ ἐκνοδόχον ἐκτὸς ἐποίησε.
πλήν γε ὅμως ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος οὐκ ἔστιν Σά-
ββα ὡς ἀνθρώπος, ζήσας ἔτι ἐν κοινότητι καὶ δύο,
πλήρης ἀγαθουργιῶν καὶ μετὰ ἀρετῶν καὶ χα-
ρίτων, ὡς γράφει ὁ Κύριος εἰς τὸν βίον τῆς Θεοδοσίας
τῆς Κοινοβιαρχῆς. διηγᾶται δὲ, ὅτι πρὶν ἢ ἀποθανεῖν
ἀπλήθους εἰς προσκυνοῦσιν τῶν ἱερῶν καὶ σεβασμιῶν
τόπων ὁ ἄγιος, περὶ ἧς ἦκεσαν αὐτὸς ὁ Κύριος ὅτι
ἦν πᾶσι τὰ λείψανα τῆς ζωῆς, ἧς εἰς ὑπὸ σκεψὶν καὶ
ὁ Πατριάρχης ἀπήει δεσμεύσας, ἐδὲ ἄγιος λαβὼν
καὶ δὲς ἀμοιβαίως τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν, ἐκαμή-
θη ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη εἰς πῶν Λαῶν αὐτῆς,
κλαυόντων αὐτὸν καὶ τῶν Σαμαρειτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς καταδραμῆς τῶν Οὐρανῶν, Βανδάλων καὶ Γότθων εἰς Δύσιν καὶ Ἀφρικανίαν, καὶ τῆς καταγραφῆς
τῶν ὑπὸ Οὐνέρι βασιλέων Ρώμης μέχρι τῆς τελευταίας Βασιλείας αὐτῆς Αὐγουστίνου.

Ἐπὶ Θεοδοσίᾳ τῇ μικρᾷ Οὐνοὶ καὶ Οὐλδης ὁ ἡγε-
μὼν αὐτῶν δηρώσαντες πολλὰ μέρη τῆς Θρά-
κης καὶ Μυσίας, κατεσφάφισαν ὑπὸ Ρωμαίων, ὡ-
στε πολλὰ εἰς βιθυνίαν σαλῆναι ἐξ αὐτῶν ζωγρη-
θέντας παροίκους, εἰς δὲ πῶν Δύσιν Ἀλάρικος Γότθος
καταβασίσκεται Οὐνέρις, καὶ ἐπολιόρκει πῶν
Ρώμην, ὅτε καὶ τινες τῆς Συγκλητῆς Ἑλληνες ὄντες,
ἵνα δῇθον κατενέγκη ὁ Ζεὺς σημητὴς καὶ βροταῖς
καὶ διάσωσιν τὰς Γότθους, ἠθέλησαν θυσιάσαι εἰς
τὸ καπτόλιον, ἐψόσαντο ὅμως, ὅτι ὁ Ἀλάρικος
λαβὼν δῶρα, ἀνέχωρσε τῆς Ρώμης, εἰς ἧς ὕπε-
ρ ἐξέπερθευσεν αὐτῷ. αὐτίκα δὲ καὶ Ἀπάλιος ἱπαρ-
χὸς βασιλεύσας, καὶ πολιορκεῖ πῶν Λιβύην.
καὶ εἰς πῶν Ἀγγλίαν οἰσρατῶνται Μάρκον τινὰ,

ἔτι Κωνσταντῖνον ἀναγορεύσας Βασιλέα, καὶ πε-
ραιῆται καὶ κακῆς Γαλίας καὶ Ἰσπανίας, ἀπὸ
κατατρεπωθεῖς εἰς Λιγυρίαν ὑπὸ τῶν Στρατηγῶν
Οὐνέρις, ταπεινῆται. καὶ Βανδαλοὶ καὶ Σαῖβοι καὶ
Ἄλανοι κυριεύουσιν τῆς Ἰσπανίας. ὁ δὲ Οὐνέρις γαμ-
βετὸς Κωνσταντῖνον πάντας Διφθέρους, Διφθόρην
καὶ Οὐνέριον πῶν βασιλείαν, καὶ ταπεινῆται ὑπὸ Οὐν-
έρις καὶ αὐτὸς βασιλεὺς Δεῖν τὸ, ὅθου καὶ ὁ
ὑιὸς αὐτοῦ Οὐαλοντιανὸς γίγνεται τῆς βασιλείας
Διφθοχὸς, καὶ Δεῖν τὸ εἶναι αὐτὸν καὶ τῆς Θεοδοσίας
γαμβρὸν ὅτι Εὐδοκίαν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, ὅλες τὰς
ἐπανστασίας αὐτῇ τυράννης ὁ Θεοδοσιος Διφθο-
ρος κατηφάρισεν. ἐν τῇ τοιαύτῃ, Βανδαλοὶ καὶ Ἀλα-
μάνοι καὶ Γότθοι διαβαίνουσιν ὑπὸ τῆς Ἰσπανίας,
καὶ

446
καὶ κυρίως τῆς Ἀφρικῆς μετὰ τὸ ἀρχηγὸν αὐτῶν
Γουσιρίκην ἢ Γουδικίκα, καὶ μεταδιδοῦσιν ἐκὼ καὶ
πῶ ἀραβικὴν λώβην, ἧς μέτοχοι γεγόνασι οὐ τοῖς
καρτοῖς Κωνσταντῖν καὶ Οὐάλουρος. ἐκείθεν δὲ ἐλ-
θόντες, ἐλήσαντο πῶ Σικελίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς Βρε-
τανίαν γίνεται ἐπαναστασις διὰ Ἀετίαν, καὶ Οὐνοὶ
καταπαύσιν πῶ Ἰταλίαν, κατακτείναν δὲ δόλῳ τὸν
Οὐαλεντιανὸν ὅππ Μαρκιανὸν Μάξιμον, καὶ λαμ-
βάνει ὁ Μάξιμος τὴν βασιλείαν, καὶ συμφέρεται
τῇ Εὐδοξίᾳ, ὅθεν ἐκείνη καλεῖται ἀπὸ Ἀφρικῆς πρὸς
βοήθειαν τὸν τιζέρον, ὁ δὲ ἐλθὼν ἀπεσπάρη-
τος, ἀβοηθῆ, ἀλλὰ λεηλατῇ πῶ Ῥώμην. καὶ ἀγώ-
μῳ καὶ πῶ Εὐδοξίαν καὶ τὰς δύο αὐτῆς θυγα-
τέρας, σιωοικίζα Οὐαρίχῳ τῇ ἡμῶν αὐτῆς Εὐδοκίαν
πῶ μάζονα θυγατέρα, πῶ δὲ Εὐδοξίαν καὶ Πλα-
κιδίαν πῶ μικροτέραν πέμπει εἰς Κωνσταντινέπολιν.

γίνεται δὲ μετὰ Μάξιμον Βασιλεὺς Ῥώμης Ἀέτιος,
εἴτα Μαυρίνῳ, ἔπειτα Σεβήρῳ, ὅτε καὶ Μαρκια-
νὸς πελοπότανος ἐβασίλευσεν εἰς Βυζάντιον Λέων
ὁ μέγας, ἐφ' ᾧ σκῦθαι κατέδραμον Θράκης. μετὰ
δὲ Σεβήρῳ πέμπεται Αἰθέρμῳ γαμβρὸς τῆς Μα-
ρκιανῆς Βασιλεὺς εἰς πῶ Ῥώμην ὑπὸ Κωνσταντίνου πόλε-
ως, εἴτα γίνεται Βασιλεὺς εἰς Ῥώμην Οὐλυμβριος,
εἴτα γλυκερίῳ, εἴτα Νέπες, εἴτα Ὀρέτης, εἴτα
Μωμυλλῳ ὁ ὀπληγόμενος ἀνὰ γὰρ, ἔχρατος κα-
τασπάρει Αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ἐν Ῥώμῃ μετὰ χί-
λις τριακοσίαις καὶ τρεῖς χεῖρας τῆς Ῥωμύλης Βα-
σιλείας. Αὐγαςτῳ ὁ βασιλεύσας Ῥώμης, ὁ
Αὐγαστῆς ἐτελεύτησε τὸ βασίλειον, ὡς τῇ Βυζαν-
τίᾳ ὁ Κωνσταντῖν ἤρξε, καὶ Κωνσταντῖν ἐτελεύτησε,
καὶ τελευτᾷ καὶ Λέων ὁ Βασιλεὺς εἰς Κωνσταντινέπολιν. 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς γονοκρίτου Διανομῆς τῆς Ἀφρικῆς ὅππ Οὐαλεντιανὸν καὶ Γουσιρίκην ἀρχηγὸν Βανδάλων μετὰ 20
ἀμφοτέρων, καὶ περὶ τῶν Βέλδων καὶ Ἀπύλων καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν καταδραμῶν, καὶ περὶ τῶν Ἀβάρων
καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν καταδραμῶν ὅππ Γαβλὸν καὶ Βαλοσιανὸν, καὶ περὶ τῶν συμμάχων τῶν στρατηγῶν Ῥώ-
μης Ἀετίαν καὶ τῶν πολεμῶν αὐτῶ μετὰ τῶν Οὐνων, καὶ περὶ Γουσιρίκου καὶ Οδοάκου, καὶ ὧν ἐπέπ-
σαν πολέμων ἐν Ῥώμῃ ὅππ Λέοντος καὶ Ζήνωνος τῶν Βασιλέων.

25
Ἀλλ' ἐλθὼν εἰς τὸ περικείμενον. ὁ Οὐαλεντιανὸς
ἔτι ζῶν ἐμέλκετο πῶ Ἀφρικὴν μετὰ τῶν Γουσι-
ρίκου τῶ λαρόντος αὐτοῦ. παρέλαβε δὲ καὶ πῶ
Καρχηδόνα ὁ Γουσιρίκος μετὰ πεντακοσίαις ἐβ-
δμήκοντα καὶ τέσσαρας χεῖρας, ἀφ' ἧς ἔλαβον αὐ-
τῶ οἱ Ῥωμαῖοι. ἐν ταῖς, Βέλδῳ καὶ Ἀπύλῳ οἱ
ἀδελφοὶ Οὐνοὶ μὴ ἀρκέοντες εἰς πῶ ἐπαῖον καὶ κα-
τὰ Οὐγγρίαν, κατέδραμον πῶ Μυσίαν, Μακεδο-
νίαν καὶ Θράκην ἕως Ῥήνης καὶ Ἀχαιοῦ καὶ Ἀθη-
νῶν (καὶ ὠφθησαν μετεωρότεροι τῶν οἱ σκῦθαι,
ὧν συζῶν ὅππ Κλαυδίᾳ Καίσαρος τῶ μετὰ Οὐμ-
λεριανὸν κατατρεχόντων τῆς Ἑλλάδος, καὶ Θελόν-
των κατακαῦσαι τὰς βιβλιοθήκας, εἰς ἐξ αὐτῶν εἶ-
πεν, ἄφετε ταύτας ἀναγνώσαντες τὰς Ἑλλήνας,
καὶ μὴ μανθάνειν πολεμεῖν. τὰ αὐτὰ ἐποίησαν καὶ
οἱ Ἀβάρες ὅππ Οὐάλουρος, ἦσαν δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς πα-
ρῶσιν Οὐνοῖς, ἐπεὶ οἱ Ἀβάρες οἱ δυτικοὶ εἰσὶν Οὐ-
νοὶ, οἱ καὶ μετέπειτα Οὐγγροι, ἕως τῶ αὐτῶ γένους
ἦσαν οἱ ὅππ Γαβλὸν καὶ Βαλοσιανὸν, οἱ περὶσσαντες τὸν

Ἰστρον, καὶ Δύσιν καὶ Ἰταλίαν καὶ πῶ Ἀνατολὴν ἐκ-
πορεύσαντες πλὴν Ἰλίκης καὶ Κυζίκης) καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ
στρατηγὸς Ῥώμης Αἰτίος μετὰ Θεοδώρῳ τῶ ῥα-
γὸς Γόθων, ἔχοντες βοηθὸς καὶ Ἀλάνες, Βαργυν-
διώτας, Φράγγους, Σάξονας καὶ ἄλλα ἔθνη τῆς Δύ-
30 σεως, πολεμῶσι τῶς Οὐνας, καὶ πίπουσιν εἰς πῶ μύ-
χιον ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες ἐξ ἑκατέρου μέ-
ρους, ἀλλὰ καὶ ὕστερον πολλὰ πράγματα κατέφθαρται
εἰς πῶ Ἰταλίαν ὁ Ἀπύλος. καὶ Γουσιρίκος ὁ ἀρχι-
γὸς τῶν Βανδάλων ὑπὸ Αἰβύης κινεῖται κατὰ Ῥώ-
35 μης, καὶ περνοῖται ὁ Λέων ἐκείθεν τῶ Ἀνθέρμῳ,
καὶ νικᾷ τὸν Γουσιρίκον, τὸν δὲ σφάλλει τὸν κυ-
ρῶσαντα τῆς Ἰταλίας πέμψας Ζήνων ὁ Βασι-
λεὺς Θεοδώρικον τὸν Βασιλεῖα τῶν Γόθων, καταπο-
λέμησε, καὶ ἔλαβον ἐκεῖνῳ πῶ βασιλείαν, ὅς τις 40
πολεμήσας περὶ καὶ Φράγγους καὶ Ἀλάνων Γόθων
Βασιλεία τῶν Βοζογόθων, ἐξασίαζε Δαλμα-
τίας, Ἰλλυρικῆς, Σικελίας καὶ Φρυγίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν κακώσεων ὧν ἐργάσαντο τὰς ἐν Ἀφρικῇ ὁρθοδόξους ὁ τῶν Βανδάλων ἀρχηγὸς Τροσμεῦσδος,
καὶ περὶ τῶν κατὰ Ἀρειανὴν θαύματος, καὶ αἰτίσεως τῶν ἐν Ἀφρικῇ ὁρθοδόξων ὑπὸ Ἰλδορίχου καὶ
Οὐαρίχου ὅππ Ἰουλίαν τῶ Θρησκός. 50

Ἐπὶ δὲ Ἀναστασίᾳ Τροσμεῦσδῳ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Βαν-
δάλων σκῦθαι τὰς ἐκκλησίας τῶν ὁρθοδόξων εἰς
πῶ Ἀφρικὴν, καὶ ἐξώρισεν εἰς πῶ ἡσὸν Σαρδηνίαν σκα-
τὸν καὶ ἡσὸν Ἐπισκόπους. καὶ τινὲς Ἀρειανῶν ὀνόματι Βαρ-

βάρις (κατ' ἄλλους δὲ ὁ βαπτίζόμενος ἦν καὶ Βαββαριος)
θέλοντες βαπτίσαι τὴν καὶ ἀπόντος βαπτίσας τὸν θάνατον εἰς
τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς δι' τὴν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, ἐξηράθη
παντὶ πασὶν ἡ κολυμβήθρα. ὅππ δὲ ἐστὶν τῶ Θρησκός
ὁ 40ς

ὁ υἱὸς τῆς οὐνοῦ ἔρχεται ἰδοὺ διδασκαλίας ὑπὸ
τῆς μητρὸς αὐτῆς ὁρθοδόξως ἔσσης, ἀνακαλεῖται τὰς
ἐπισκόπους διὰ τῆς ἐξουσίας, καὶ ἀκούει τὰς ἐκ-
κλησίας, καὶ ἀφίησιν ἕκαστον θρηνησάμενον ὡς ἐβλέπει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

5

Περὶ τῶν ἐν Ἀφρικῇ διωγμῶν ὑπὸ οὐνοῦ τῆς Γιζερίχης καὶ Γεδεβῆτος καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχηγῶν, καὶ περὶ
τῶν γλωσσοπηθόντων ὑπὸ αὐτῶν, καὶ τῆς ἐναντήρου φωνῆς μὴ σερηθόντων.

10 Ἀλλὰ καὶ οὐνοῦ ὁ Γιζερίχης καὶ Γεδεβῆς καὶ
οἱ λοιποὶ ἀρχηγοὶ εἰς πῦρ ἐβόησαν, ἔκπληκτον,
καὶ μυσία καὶ αἰσχύνην τὰς ὁρθοδόξους, καὶ
τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκπῆγον ἐξέθρονον, καὶ ὁμοῦ καὶ
μετὰ τῶν ὁκνητῶν πάλιν ἐλάλουν ὡς καὶ τὸ πρῶτον,
καὶ ἀλλὰ μείζονα πίστευν, λέγει ὁ Βίκτωρ, ὅτι
15 εὐρίσκετο εἰς τὸ παλαιόν τῶν Ζήνωνος ὑποδράκ-
τοῦ ἡς Ρεσθῆτος πῶν κλησιν, ὅστις ἐλάλει κα-
θαρῶτα χαρὶς τῶν τραυλίζων πῶν γλώσσας αὐ-
τῶν, ἡδυσκόλους καὶ κακῶς λαλεῖν. οὕτως γὰρ κρέ-
ματα τῶν Θεῶν ἀρυστος πολλῇ, ἐγὰρ ἔδει πῶν γλώ-
20 σσας ἐκείνῳ πῶν θεολογήσαντων τὸν τῶν Θεῶν Λόγον
τὸν ἀλεγεινὸν τῶν Θεῶν καὶ Πατρὸς χειρῶν καὶ
εὐθετησέναι, ὅτι ὑπὲρ πῶν μερισθῶντων σάλπιγγα
κηρύττειν τὸ ὁμοῦσιον, καὶ λαλεῖν τὰς διωκτάδας

τῶν Κυρίων, καὶ βεβαιωθῆναι τὸ ψαλμικόν, καὶ ὁ
ὑψίστος ἔδωκε φωνὴν αὐτῷ, καὶ ὅτι φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχυρί,
φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπέει, Λέων ἐρῶζεται, καὶ
τίς ἐφορεθήσεται; Κύριος ἐλάλησε, καὶ τίς σερ-
φηθεύσει; ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἱσπανικὸς βεβαιῶν, ὅτι ἔ-
δοξεν ὁ λαβητικὸς ἀνδρὲς χαρὶς γνώσεως λαλεῖν-
τας. ταῦτα βεβαιῶν καὶ ὁ διάλογος λέγων ἐμβλίσθη δα-
τέρῳ, κεφαλῇ τριακωτῷ δούτερῳ πῶν διαλόγων,
ἐπιδράκτορας εἰς βασιλείαν εἰς βυζάντιον, ἤκουσε γέ-
ρυς ἐπιστάτης, ὅτι οἱ τοῦτοι ἦσαν πῶν σόμα-
τα, καὶ πάντων ὁρώντων, μὴ ἔχοντες γλώσσας ἐλά-
λουν. εἰς δὲ ἐξ ἐκείνων εἰς πορνείαν ἐξοκέλας, ὑπε-
ρήθη τῶν χαλίσματων, ὁ γὰρ τὸ σῶμα μὴ φυλάσσας
καθάρων, πῶς ἡδυνάτω ἔχειν πῶν χάριν.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν λεχθέντων ὑπὸ Αἰνείας Γαζίας ἐγκωμιαστικῶς καὶ θαυμαστικῶς ὑπὲρ τῶν γλωσσοπηθόντων ἱερέων.

30 Οὐκ ἔστιν ἀλλὰ καὶ ὁ Γαζίας Αἰνείας ὁ πλατωνικὸς
τῶν κληρῶν ἐκείνῳ εἰς τὸν διάλογον τὸν ἐπιγραφό-
μενον θεόφραστον, ἤκουσε, λέγει, θαρρῶν, ὅτι
ἀλλὰ τὸ μὴ ἐθέλει ἵνα εἰς ἱερεῖς ἀρνήσασθαι πῶν κα-
λὰ αὐτῶν δόγματα, φῶν τῆς ἀσεβείας, ἀπέμνη-
σταν πῶν πεφιλημένων αὐτῶν γλώσσας ὑπὸ τῶν
35 τυράννων, τῶν τὸν μυθικὸν Τηρέα μιμησαμένων τὸν θεῶν-
κα. καὶ τῷ ἐγὼ εἶχον ὡς δύσκολον, πῶς δη-
λαδὴ τὸν κηθαρωτὸν χαρὶς καθάρως καθάρξεν, καὶ

χαρὶς αὐτῷ τὸν αὐλητὴν ἀνταυλίζειν, πῶν ὅπως
θεὸς βέλεται νικᾷται φύσεως τάξις ὡς γέγραπται.
καὶ εἰ μὴ εἶδον αὐτὸς ἐγὼ τέρας τοῖς ὁμασίμῳ, καὶ
αὐτὸς ἐπιδόξα τῶν θαύματι τῷ τῷ, συμπεραίνει
ὁ Γαζίας Αἰνείας, ὁ ἔχων πῶν τοιαύτων ἐπανομίαν ἐκ
διὰ τῶν Τεφραδίτης Αἰνείας, ἀλλὰ διὰ τῶν Γαζίας Αἰνείας
τῶν ἀρχιεπισκόπων, τῶν χρηματίζοντων εἰς τόπον τῶν
Εἰρηνίων πρὸς ἡ χειρουργηθῆναι τὸν πορφύρεον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

40

Περὶ τῆς ἐν Ἀφρικῇ βασιλείας τῶν Γελίμερς, καὶ τῶν αὐτῶν θανάτου Ἀμαλασένθης βασιλείας ἱταλίας.

Εὐβασίλδους δὲ ὑπερβῶς εἰς πῶν Ἀφρικῶν ὁ Γελί-
μερς, εἰς δὲ ἱταλίαν θανόντες θεοδώρεως, Ἀμα-
45 λασένθης ἡ γυνὴ αὐτῆς, διὰ θανόντος Ἀταλα-
ρίνης τῆς ἡδὲ αὐτῆς, λαμβάνει κοινὴν τῆς βασι-
λέας θεοδότην πῶν ἐξάγειν αὐτῆς, ἀπέκτεται

ὁμοῦ αὐτῶν ὁ ἀχάρις, καὶ παρεξυμῶται εἰς τῶν
τὸ ἱσπανικόν, ἡγάπα γὰρ πῶν Ἀμαλασένθης ὡς
καλότερον. εἰδὲ τὰ περὶ τῶν κατὰλογον
αὐτῶν εἰς τὸ ἑβδόμον ἔπος τῶν μεγάλων ἱσπανικῶν πα-
ρὰ τῶν θεοφάνων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

50

Περὶ τῆς ἀφθοροῦς τῶν ἐν ἱταλίᾳ καὶ Ἀφρικῇ βαυδαίων, οὐκ ἔστιν καὶ ῥότων ὑπὸ τῶν μεγάλων
ἱσπανικῶν ἀλλὰ τῶν Βελισαρίων, καὶ τὸ τὸ κινήσαν πῶν βασιλείαν κατ' αὐτῶν.

Εἰς πῶν ἐκκλησιαστικῶν ἰσορίαν τίς ἡ χρεία τῆς τῶν
κοσμικῶν βασιλέων μήμετος; ἐδὲ ἀλλὰ ὁμοῦ,

ἀλλὰ ὅτι εἰς εἰς εἰς τὰς κοινὰς χειρουργίας τὰ ὁ-
νόματα αὐτῶν, καὶ ἀλλὰ μέγαν ἱσπανικὸν τῶν ἱσπ-
νανικῶν.

νιανῶν, ὅτι ταῦτα τὰ θηρία οἱ Βανδαῖοι καὶ τὸ ἴδιον καὶ οἱ οὐνοὶ οἱ ἐξέπασσαντες εἰς τὴν Δύσιν καὶ τὴν Ἀφρικὴν, ὄντες ἄρσανοι, ἔδωκ' ἀφῆκαν εἰδος τυραννίδος, ὅπερ μὴ ἐπενόησαν καὶ τὸν ὀρθοδόξον, εἰς μὴ γὰρ τὰ κοσμικὰ, ἐπυρπόλησαν, ἐφθάραν, ἐδάλωσαν τὰς ὀρθοδόξους, εἰς δὲ τὰ περὶ πίστεως, ὑπερεῖχον εἰς τὴν κακίαν τὸν Δέκιον, τὸν Διοκλητιανὸν καὶ Μαξιμιανὸν καὶ αὐτὸν τὸν Ἰβλιανόν. καὶ εἰ οἱ ἀσέπροι Βασιλεῖς Κωνσταντίνος πόλεως ἐβοήθησαν τοῖς ὀρθοδόξοις, ἀλλ' ἔχ' ὅσον ἔδει, οἱ Ἰβλιανοὶ ὅμως πέμψας τὸν Βελισάριον πρῶτον, καὶ ὑστερὸν τὸν Ναρσήν κατεργάσαντο καὶ ἠφάνισεν αὐτὸς εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ Ἰταλίαν τὸν εἰρημίων τὴν τυραννίδα, καὶ ὑπὸ ἡγεμονίας ἐφειλάμενοι εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Βελισάριος τὸν Γελίμερον, ὑπὸ δὲ Ἰταλίας τὸν μετὰ Θεοδώρου Οὐτζίγιν, καὶ ἰδὲ τὸν Περκόπιον, ἵνα μάθῃ καὶ ποῖας ἄλλας ἀρσενεῖς ἀρχηγούς τὸν βαρβάρων ἐκείνων οἱ Ἰβλιανοὶ κατε-

πολέμησαν. ἴσους δὲ ὁ Ἡράκλειος εἰς τὸ δέκατον οὐκ ἔσται κεφάλαιον τῶν τεταρτῶν βιβλίων, ὅτι ἔρχε τῆς στρατίας ταύτης τὸν Ἰβλιανὸν Ἰωάννης Β' παρχος τῆς αὐλῆς, ἀλλ' ὡφθη αὐτῷ ὡς ὁ νέος Θεὸς ὁ Παναγὴ εἰς τὸν ἔσθαιμον χρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἵνα στρατεύσῃ καὶ Βανδάλων. λέγει δὲ ὁ Θεοφάνης, ὅτι τὸ ἔσθαιμον εἶδον Ἐπίσκοπος τῶν ἐκ τῆς Αἰατικῆς, καὶ ὅντες τὰ Ἰβλιανὰ πεπεσμένῃ τῇ βαλῇ τῆς Συγκλήτης μὴ στρατεύσαι κατὰ τῆς Ἀφρικῆς, ἦλθεν καὶ ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ θεῖον ἀνταγμα, ὅθεν καὶ ἐκίνησε τὸν πόλεμον. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ ἱερωμάρτυς Κυριακὸς ἐν τῇ καρδιακῇ πολλὰ τοῖς πιστοῖς τυραννέωσι παρῆκε τὴν ἀπώλειαν τὸν Βανδάλων, ἥτις γέγονεν ὑπὸ Βελισαρίου, ὡς ἐπὶ τῆς Λιβύης ἐκλιπὲν καὶ Βανδάλως καὶ ἄρσανες μετὰ ἐννοηκέντα πρὸς χρόνος τῆς ἐξουσίας αὐτῶν εἰς τὴν Λιβύην, καὶ ἐξήκοντα εἰς τὴν Ῥώμην.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

20

Περὶ τὸν μετωνυμίων ὧν ἔχουσιν ἡδὴ τὰ ἔθνη, τὰ διαχρόνια πάσαι ὑπὸ Ἰησοῦ τῷ Ναυῇ ὑπὸ τῆς Παλαιστίνης κατὰ Περκόπιον καὶ ἄλλας ἄλλως.

Λέγει ἀρσενεῖς ὁ Περκόπιος, ὅτι δὴ θρονεῖ τὸν Διόσκωρον ἔθνη εἰσὶν οἱ Γερμανοὶ καὶ Ἰβερσοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ὅπερ ἐδίωξεν ὑπὸ τῆς Παλαιστίνης ὁ Ἰησοῦς τῷ Ναυῇ, ἐπεδὴ εἰς σύλους μαρμαρέας, ὄντας εἰς τὴν βρύσιν ἐκείνῃ, ἐπὶ γεγραμμένον γεράμμασι φοινίκων καὶ παρὸν ὑπὸ γεράμμα. ἡμεῖς ἐσμεν οἱ οὐκ ὄντες ὑπὸ ἀρσενεῖς πρὸς τὴν ἡγεμονίαν.

ἄλλοι δέ τινες λέγουσιν, ὅτι τὰ ἔθνη ἐκείνα ἐφυγον εἰς τὸν Ἡβριανόν, καὶ κατήκτισαν ὑπὸ Μαιώτιδος εἰς Κολχίδος, ὅθεν Κερκίται λέγονται οἱ Γερμανοί, Ἀχαιοὶ οἱ Χεταῖοι. ὅθεν καὶ ὅπερ λέγεται ὅτι τὸν Σέσωσιν, ὅτι ἀφῆκε τὰς ἀκαμάτας εἰς τὴν Κολχίδα, πᾶσιμα εἶναι λέγουσιν οἱ τὰ παρὸντα ἴσους ἴσους. 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν ὅπως τὰ ὑπὸ Τίτῃ ἀχμαλώτηται ἐκείνη τῆς ἱερουσαλήμ ἐπανήλθον εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῶν μεγάλων Ἰβλιανῶν. 35

Σημεῖοι δὲ ὁ Περκόπιος καὶ τῶν, ὅτι τὰ ἅγια σκάνη τῶν ἱερῶν, ὅπερ ἔλαβέ ποτε ὁ Αὐτοκράτωρ Τίττος, καὶ ἦσαν εἰς τὴν Ῥώμην, ἔλαβε ταῦτα ὁ Γιζέριχος, ὅπερ ὄντων εἰς τὴν Κερθαγόν τὸν Βα-

λισάριον, ἔφερον εἰς τὸ Βυζάντιον μετὰ τῶν Γελίμερον, ὁ δὲ Ἰβλιανὸς ἀπέπελκε αὐτὰ εἰς τὴν ἱερουσαλήμ ἵνα ὀρέσκωνται ἐκείνῃ.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν Ῥωμαίων πολέμων ὑπὸ τῶν Περσάρχων Χοσρόης, καὶ ἀποδιώξεως αὐτῶν ἀπὸ θάλατταν, καὶ περὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν ὡς τὴν τέλει τῶν βίβλων αὐτῶν. 45

Ἀκούσας ὁμοῦ Χοσρόης ὁ Περσάρχης τὰς ἀτυχίας Ἰβλιανῶν, φθοῆσας πόλεμον ἐκίνησε κατὰ Ῥωμαίων, ὅτε καὶ τὴν Ἀντιόχειαν ἐπεύρυσεν. εἰς δὲ τὴν Ἀπάμεαν ὁ Μητροπολίτης Θεοφάνης λιτανεύων μετὰ μέγας ἡμῶν ζύλον τῶν ζωποικῶν σταυρῶν, ἐφάνητο πῦρ ἐξ ὀφθαλμῶν περὶ τὸ ζύλον ἐκείνο τὸ ἅγιον. ὅθεν καὶ οἱ Ἀπαμῆαι τοιαῦτα σημεῖα πετυχηκότες, δόντες δῶρα τῷ Χοσρόῃ, ἔμειναν ἀχμαλώτας ἐκείνῃ. εἰς δὲ τὴν Ἑλλά-

σαν τὸ πᾶν μαυροῦν ἐκβαλόντων καὶ λιτανεύοντων τὸν ζύλον ἐκείνον ὅλα τὰ Χοσρόης καὶ τῆς πόλεως τεχνάσματα, καὶ ὡς εἰς τὴν Σεργιανὴν πέποιθε τὰ ὅμοια ἐκ τῆς βοήθειας τῶν ἁγίων Σεργίου, ὅθεν καὶ ὑπεραγάμενος τὸν ὀρθόδοξον πίσιν, ἀνεχώρησεν, ὅν καὶ εἰς τὰ τέλη αὐτῶν τῶν θείων ἀξιώτητά φασι βαπτίσματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

5 Περὶ ὑποδείξεως παφανῶς ὅτι ψεύδονται αἱ λατίναι, τὴν μετὰ Ἰωάννην φίλῃκα ῥώμης ἀναθεματίζουσαν τὴν Κωνσταντινουπόλεως λέγοντες. καὶ περὶ τῶ ἁγίου Βονιφάτιος τῶ δούτῳ καὶ Διοσκόρῳ τῶν Παπῶν, καὶ τῶ ἀναθεματισμῷ Διοσκόρου μετὰ θανάτου αὐτοῦ ὑπὸ τῶ Βονιφάτιος, ὅς καὶ συνοδικῶς ἀποταγῶν περὶ τῶ ἀδούχῳ αὐτῷ ποιήσας, κατέκρινε μεταμεληθεὶς.

10 Ὁ μετὰ Ἰωάννην Πάπας τῆς ῥώμης φίλῃξ, λέγουσιν οἱ λατῖνοι ὅτι ἀναθεματίσας τὴν Κωνσταντινουπόλεως, ἐκκλίναντα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι πασιδηλὸς ψεύδονται οἱ ταῦτα φερόντες, καθότι Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης Αἰρετικὸς ἐγένετο ὁ Αὐθιμῶς, ἀλλ' εἰς τὰς ἡμέρας τῶ Ἀγαπητοῦ, ὅπῃ δὲ τῶ παρόντος φίλῃξ ἦν ὁ Ἐπιφάνιος, ἀνθρωπῶς ἀγῶτατος. δούτερον, ὅτι οἱ τοῖστοι ἀναθεματισμοὶ εἰς μόνον τὴν ῥώμην περιερίζονται, ὅποτε δὲ εἰς τὴν Αἰατολίαν ἡ ἐδέχθησαν ἡ ἰσορήθησαν ἡ ὅλως ἠνέστησαν. εἰδόμενοι ὅμως, ὅτι μετὰ φίλῃκα γυναικὸς ῥώμης τῶ Βονιφάτιος, πάλιν ἁγίσματα καὶ μάχαι εἰς ῥώμην, τὸ γὰρ ἐν μέσσοις ἐψηφίσαντο αὐτὸν, καὶ τὸ ἐπερὶ Διοσκόρου τινος, ὅς ὡς ποτε εἰς Κωνσταντινουπόλιν πρεσβυτέρως τῶ Πάπα Οὐρίσδῳ, ἐγένετο δὲ εἰς τὰς πεντακοσίους τετρακοντα τὸ ἁγίσμα ὅπῃ Ἰουστινιανῶς Βασιλεὺς καὶ Ἀλαρίκος

τότῳ, ὡς δὲ τὸ πλεον μέγας μετὰ τῶ Διοσκόρου, καὶ ἐπεκράτησαν ἡ ἀσφοροὶ ἡμέρας ἐκκοιμίας, ὅν ἡ ὑποθανόντος τῶ Διοσκόρου, ἐρηνοποιήσας τὸν κλήρον ὁ Βονιφάτιος, ἀναθεματίσας τὸν Διοσκόρου τεθνηκότα ἐκ πεισμονῆς καὶ φθόνου καὶ ἐκ ἀπίστου νομικῆς δικῆς. μετὰ ταῦτα ἀθροίσας Σινώδον καὶ ποιήσας ἀποταγῶν, ἐψηφίσαντο ἀδούχον αὐτῷ, καὶ ἔβαλε τὰς πατέρας καὶ ὑπεγράψαν μετ' ὅρκου, οἵτινες ἐκ αὐτῶν αὐτῶ ἀπὸ τῶν ἐλαβάν τῶ θρόνου, καὶ μάστιγα ἀπὸ τὸν φονικὸν αὐτῶ ἡθός, ὁ δὲ ψηφισθεὶς ἀδούχος ἦν Βιζύλιος ὁ μετὰ ταῦτα γενόμενος Πάπας ὑπελθὼ καὶ τυραννικῶς τρώων, ὡς ῥηθήσεται. μετέπειτα ὁ Βονιφάτιος εἰδὼς ὅτι τὸ κατόρθωμα τῶ ἦν παφανῶς ὡς ἄνομον καὶ κατὰ τῶν θεῶν κακόν, ὡμολόγησεν αὐτὸς ἑαυτὸν πιάσιν, καὶ ἀθροίσας Σινώδον κατέκρινε τὴν περὶ τῆς ἀδούχῳ ἀποταγῶν αὐτῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

30 Περὶ τῶ μετὰ Βονιφάτιον καὶ Ἰωάννην Ἀγαπητῶ ῥώμης, καὶ τῆς ὑπ' αὐτῶ καταπαύσεως ἐπ' Ἐκκλησίας τῶν κατὰ Διοσκόρου ἀναθεματισμῶν τῶ Βονιφάτιος.

35 Ἀποθανόντος τῶ Βονιφάτιος, ἐγένετο ἀδούχος Ἰωάννης δεύτερος ὁ ἑκκλησιαστικὸς μερκύριος, ὅν περ διεδέχθη ὁ θεὸς Ἀγαπητός, ὅς ἐστι εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῷ, τὰ χαρτῖα ἀπὲρ ἔχον τὰς ἀναθεματισμοὺς ἐς ἐπίσταν ὁ Βονιφάτιος κατὰ

τῶ Διοσκόρου, λαβὼν ἀπὸ τῶν χερῶν τῶν Πρεσβυτέρων ὑπογεγραμμένα βίβλιν καὶ δυναστά, ἐν μέσσοις τῆς Ἐκκλησίας ἔκρινε, καὶ ἠλευθέρωσε τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τῶ τοιούτου μύσους, καὶ ἰδὲ τὸν Βιζύλιον ἡμέτερον εἰς τὴν ζωὴν τέτων τῶν Παπῶν.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ φλυαρίας παπικῆς, ὅτι ἐρέθη ὅπῃσολῃ Βονιφάτιος τῶ δούτῳ, ἀσβολικῶς ἐνεργάσας, τὴν ἑσ' Αὐρηλίαν Σινώδον λέγεται, καὶ κεχωρισμένην τῆς κοινῆς τῆς ῥώμης, καὶ δεδέχθαι ἐπ' αὐτῷ τὸν καρθαγόνος Εὐλάλιον τὴν ῥώμης βεβαύσας. καὶ περὶ τῶ κατ' αὐτῆς ἐλέγχου καὶ ὡς ψεύδεται, καὶ ἐξ ὧν περιέχει αὐτόπων,

45

Ἐτι αἶρεται εἰς τὸ δέκατον τρίτον κεφάλαιον τῶ τρίτου βιβλίου περὶ τῆς ἐκκαρθαγένης ἐπὶ Αὐρηλίαν Σινώδου, ὅτι ἀπέβαλε τὴν Ἐκκλησίαν τῶ ῥώμης ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς, ἐν ἡ γινώμῃ καὶ αἰ μετέπειτα Ἐπίσκοποι τῆς Ἀφρικῆς γυναικῶς ἔμειναν καὶ ἀσβολαύτως. ὁ Βονιφάτιος ὅμως ὅπως ὅτι ὁ δούτερος λέγουσιν ὅτι ἔγραψεν εἰς τὸν Ἀλεξανδρείας Εὐλάλιον, ἡ κατὰ λέγουσιν ὁ Λικτάνος καὶ ὁ Ἀρδιγγῶς, εἰς τὸν Θεσσαλονίκης. ἐλέσκειται δὲ ἡ ὅπῃσολῃ εἰς τὸν

τρίτον τόμον τῶν Σινώδων. λέγει γὰρ ὁ Βονιφάτιος εἰς αὐτῷ, ὅτι ἡ ἐκκαρθαγένη Ἐκκλησία, ὅς ἐστι δυνάμεις, ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἡμετέραν κοινῆν, καθότι Αὐρηλίος ὁ ποτὲ τῆς καρθαγένης Ἐπίσκοπος μετὰ τῶν ὁπαδῶν αὐτῷ, τῶ ἀσβολῶς ἐνεργήσας, ἤρξαντο ὑπερηφανεύεσθαι εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀσβυνεσέων ἡμῶν Βονιφάτιος καὶ Κελεστίνος κατὰ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. ἀλλ' ὁρῶν νῦν ὁ καρθαγόνος Εὐλάλιος ἑαυτὸν τοῖς ἁμαρτήμασι τῶ Αὐρηλίου ὑποβα-

ὑποβεβλημένων, καὶ κεχωρισμένων ἀπὸ τῆς κοινωνίας τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ταπεινωθεὶς, ἔγνω τὴν εἰρήνην καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ζητεῖν, καὶ μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ κατέκρινεν ὑποστατικὴν ἔξοσιν πάντα τὰ συγράμματα ὅσα κατὰ τῶν παρονομιῶν τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ὁ πατὴρ δὲ λόγος ἐγένετο ποτὶ ὑπότινον· καὶ ταῦτα μὴ ὁ Βονιφατίος. Ῥήτεον ὁμοῦς πρῶτον, ὅτι εἰς τὴν ταύτην ἀλλοθί, ἔπειτα τὸν Αὐρηλίον καὶ τὸν ἱερεὺν Αὐραπῖνον καὶ Εὐγένιον καὶ Φελεγκέντιον καὶ ὅλους τὸς λοιποὺς Ἐπισκόπους τῆς Ἀφρικῆς, οἵτινες ἦσαν εἰς τὴν ἐν Καρθαγίνῃ Συνόδον, καὶ ὅλους ὅσοι ἦσαν ἀπὸ τῆς κατὰ τῆς Συνόδου ἐκείνης ἕως τῆς Βονιφατίας τῆς ἐκείνης, οὕτως ἔκρινεν ἑκὼν πλείονων τῶν ἐκείνων, ὁποθιανὴν πάντας κεχωρισμένους τῆς κοινωνίας τῆς Ῥώμης. ὁ δὲ πρῶτος, ὅτι καὶ ὅσοι ἀπέθανον εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν Ἀρεανῶν Βανδάλων εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὅσοις διωγμοὶς ὡς πρὸς ἐκείνην, ἐγράφη εἰς τρία βιβλία ὑπὸ τῆς Βίκτορος Ἐπισκόπου Οὐτικῆς, λέγοντος· σφοδρῶς μωραλίσματος τῆς σφοδρῶς τῆς μαρτυρίας, καὶ ὁμολογητῶς ἄλλως χρηματίζονται.

ἐκείνους πολλὰ, καὶ ἄλλως εἰς τὴν ἀρετὴν περὶβοήτας, ἀνελθόντες καὶ τὰς παύτας καὶ μάρτυρας καὶ ὁμολογητάς ἀποθανόντων ἀκοιωνήτας τῇ Ῥώμῃ. τῶν δὲ ὅτι ἐκ τῶν καὶ τῶν πρώτων καὶ τῶν ὑστέρων ἡ Ῥώμη ἐορτάζει πολλὰς ὡς ἁγίας, καὶ πῶς οἱ ἅγιοι ἔσονται τιμᾶν ἡσαν ἀκοιωνήταις αὐτῇ; ἔτι εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ Οἰκουμενικῇ τρίτῃ Συνόδῳ, ἥτις ἡθροίσθη μετὰ τὴν ἐν Καρθαγίνῃ τὴν ἐπὶ Αὐρηλίῳ, ἡλθον λεγόμενοι τῆς Ἐκκλησίας Καρθαγόνοιο, καὶ ἔφερον ὑποστατικὴν Καρθαγίνης Καρθαγόνης, ἥτις καὶ ἐτάχθη εἰς τὰ ὑπομνήματα, καὶ πῶς εἰκοιωνήσαντες τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἦσαν ἀκοιωνήταις τῇ τῆς Ῥώμης; ὅτι δὲ καὶ ὁ σοφιστὴς ὁ Βασίλειος πολλὰ ἀληθῆς ὡς ἀνέγραφε, ἵνα συστήσῃ τὸν παπισμὸν, ἐν ταῦτα ὁμοῦς ὅσα ἡδυνήθη μὴ εἶπεν τὴν ἀλήθειαν, ὅθεν εἰς τὰς σημειώσεις αὐτῆς εἰς τὴν μαρτυρίαν ἐρρίχθη εἰς τὰς δεκάδας τῶν Ὀκτωβρίων, καὶ Σεβαστίου ἐβίβη εἰς τὰς σημειώσεις αὐτῆς εἰς τὴν ὑποστατικὴν τῆς Βονιφατίας τῆς ἐκείνης τῶν δούτερον ψαύδῃ εἶναι καὶ ἡθροῦς βέβαιον τὴν ὑποστατικὴν ταύτην.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν τίνες εἰσὶν οἱ δεχόμενοι τὴν ἀνωτέρω ὑποστατικὴν ὡς ἀληθινὴν, καὶ ὅτι ἐκ τῶν κατὰ τῶν ἁγίων ἔργων καὶ ὑπονομιῶν αὐτῶν οἱ Πάπαι δέκνυνται ἐναμαρτῆται, καὶ οἱ λήγοντες ὑποταγεῖναι τῇ Ῥώμῃ καὶ ἐν Καρθαγίνῃ Συνόδῳ, εἰς ψαύδῃ εἶναι.

Οἱ δὲ θέλοντες αὐτὴν ἀληθῆ εἶναι, εἰσὶν ἔτσι, Ἀντωνίου, Αὐραπῖνου Ἀρχιεπισκόπου Τερακοντιῶν εἰς τὰς σημειώσεις αὐτῆς τὰς εἰς τὰς Κανόνας τὰς ἀθροισθείσας ὑπὸ τῆς Ἀδριανῆς, κεφαλῇ δωδεκάτῳ τόμῳ πέμπτῳ, καὶ Θωμᾶς ὁ Ἀρδιγνῆς ἐν τῇ ἀφελείᾳ τῆς κατὰ ἱβήαν, ἀρθρῶ τετάρτῳ, ἡμῶσι εἰκοσῶ ὁ γδῶ, καὶ Φεργγίσκου Κοστῆρος εἰς τὸ ἔγγραψον τῶν ἀποφάσεων, κεφαλῇ τρίτῳ εἰς τὴν λύσιν τῆς οὐδεότητος ἐνστάσεως, καὶ Γελέλιου ὁ Λιγανῆς εἰς τὴν ἀναγγελικὴν αὐτῆς πανοπλίαν, βιβλίῳ τετάρτῳ, κεφαλῇ ὁδοηκῶς ἐνάτῳ, καὶ Γάκωβου ὁ Παρμενίου εἰς τὴν ποντικῶς πρῶτῃ ὑποστατικῇ τῆς Κυπριανῆς, καὶ Βαρθολομαίου ὁ Καραγγιάς εἰς τὴν συλλογὴν τῶν Κανόνων, καὶ πρὸς ποντικῶς ἐπὶ τῇ ὁ Γρατιανὸς ἐκ τῆς ὑποστατικῆς τῆς Βονιφατίας ἐξέλαβον ἐκείνον τὸν Κανόνα, ὃς ἀνέκεινται διαίρεσις ὁδοηκῶς ἐνάτῃ, εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην, κατασκευάσαντες καὶ τὸν Βιβλιοθηκῶν εἰς τὴν ζωὴν τῆς Βονιφατίας λέγοντας, τῇ αὐτῇ κατὰ ἀναφορὰν ἡλθον ἀπὸ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἀφρικῆς περὶ τῆς

αρεθώσεως, καὶ ὅτι μετὰ συμβουλῆς τῆς ὑποστατικῆς θροῦν παύται πᾶν τὸν Βασίλειον τῆς Καρθαγίνης, ἔτι Φερνᾶ καὶ Ἀντωνίου Ἐπισκόπου Φλωρεντίας, καὶ 30 Λιγανῆς εἶναι δὲ θροῦ τὴν ὑποστατικὴν γνώμην. Σὺν ὅμοις ἐρρῶδῶς ἰδὲ πρῶτον, ὅτι οἱ Πάπαι ἀλλήλους καταβάλλουσι, καὶ ἀντιδικοῦσι, πῶς ἐκαστὸς τῶν Κανόνων διορίζεται σιωπῶντως, πῶς ὁμολογῶν ὅτι ἀμαρτανύει, πῶς ὁ εἰς Πάπας καὶ ἐπὶ Ἐκκλησίας τῆς ἐτέρης Πάπας τὰς ὑποφάσεις, καὶ πῶς τὰς ἁγίας ἐξυβρίζουσι, καὶ βλασφημοῦσι τὰς μάρτυρας καὶ ὁμολογητάς, καὶ πῶς καταψεύδονται καὶ πλάττουσι ψαύδῃ, ἵνα μόνον συστήσωσι τὸν παπισμὸν. ἰδὲ δούτερον, πόσοι καὶ τόσοι καὶ μεγάλοι θεολόγοι 40 Λατῖνοι πλανῶνται διέκλως, καὶ θέλουν εἶναι ἀλλοθίαν τὸ περὶφανέστατον ψαύδος, καὶ τῶν δὲ καὶ ἐκείνα ἔπειρ ἔπειρ οἱ Λατῖνοι, καὶ ἡ κατὰ σιωπῆς Συνόδῳ ὡς ἐσημειώσαμεν ἐν τῇ δούτῳ καὶ τρίτῳ τῶς ἀνωτέρω βιβλίου, ὅτι ἡ ἐν Καρθαγίνῃ Συνόδῳ 45 δὲς ὑπετάγη τῇ Ἐκκλησίᾳ Ῥωμαίων, καὶ ὅτι παρὸντος κεφαλῇ δέκνυνται περὶφανῶς ψαύδῃ εἶναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

5 Περὶ τῆς εἰς Βυζάντιον ἐλεύσεως τῆς Πάπας Ἀγαπητῆς, ὁποσαυτοῦτος ὁποκλεισμένης ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Γότθων Θεοδώτου, καὶ τῆς σωδοικῆς καὶ αἰρετικῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμου, καὶ περὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον τῆς Μητῆς.

10 **Ε**ἴκοιτο Πάπας Ρώμης ὁ ἐν αὔραις Ἀγαπητὸς, ὃν περ ἀπέστειλε τῶν Γότθων ὁ ἀρχηγὸς Θεοδώ-
τος ὁποκλεισμένον αὐτὸν εἰς τὴν βασιλεύσαν, ἀφ'
ἧς ἀπεστερήθη τῷ δαλματίας καὶ ὅλλω τῷ σικε-
λίαν, φοβέμενος ἵνα μὴ ὁποστερηθῇ καὶ τῷ γα-
πνέουσιν ἰταλίαν, εἰς ἣν παρεχάμαζε τῶν Ἀρεῶς
15 τὸ βέλτερον ὁσεβαστὸς Βελισάριος, τῆς Βολιστῆς τὸ
μέγα κλέος καὶ καύχημα. ἔφθασον ὁ Πατριάρχης
Ἀγαπητὸς εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, ἀνελθὼν ἀπὸ
τῆς Ἑλλάδος, ὡς ὁ διάλογος λέγει βιβλίῳ τρί-
τῳ τῶν ἀπολογικῶν, καὶ οὐέτυχε τῷ ἱεσινιανῶν, καὶ
20 τῷ πρεσβείαν αὐτῶν διηγέσαστο αὐτῶν, τὸν δὲ Ἀνθιμον
ὡς Ἀρετικὸν παντελῶς ἠ' ἀσπασσάσθαι, ἢ καὶ ἰδὼν
ἐκ ἡδέλησεν, εἰδὼς αὐτὸν Ἀρετικὸν ὄντα, ἀλλὰ καὶ

μετὰ τῆς τοπικῆς σωδῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως
ἐκάθηρον αὐτὸν, ὅσον ἡναγκάσθη ὁ Ἀνθίμος ὁπο-
κρίσσαι τὸ ὁμοφρόνιον εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ἀναχω-
ρῆσαι. ἐχειροτονήθη γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀγαπητῶν Πά-
πα ὁ Μηναῖς, τὸ γούτος Ἀλεξάνδρινος, Πατριάρχης
ὁρθόδοξος κατὰ τὸν Ζωναρον. ἐβεβαίωσαι δὲ ὁ
Ἀνθίμος τῷ κατὰίρεσι Πέτρε, ὁ ἱεροσολύμων Πα-
τριάρχης, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἐπίσκοποι καὶ ἑγέρμοι
τῶν μοναστηρίων τῆς Παλαιστίνης, ὡς βεβαίως ὁ Νι-
κηφόρος εἰς τὸ δέκατον ἔβθεμον, μάλιστα καὶ φαί-
νεται μία ὁπιστολή τῶν Ἀγαπητῶν Πάπα πρὸς τὸν
Πέτρον, εἰς ἣν διηγέται, ὅτι ἀπὸ τῶν ὁφθῆναι τὸν
Ἀνθιμον Ἀρετικὸν καὶ ἀκόλυστον τῶν Εὐτυχῶς, ἔ-
κείνησιν αὐτὸν, καὶ ἐγίνετο αὐτῶν ὁ Μηναῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

25 Περὶ τῶν ὁφθῆναι τῶν ἱεροσολύμων εἰς Βυζάντιον κατὰ Σεβήρου ὁποσαυτοῦτος, καὶ λίβελλον δόντων παρὸ
ρεθώτι τῷ Ἀγαπητῷ κατὰ Σεβήρου καὶ Ἀνθίμου, καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως τῶν Ἀγαπητῶν καὶ τῆς εἰς
Ρώμην αὐτῶν ἀνακομιδῆς,

30 **Κ**αθῆρέθη καὶ ἀνθεματίσθη ὁ κακότερος Σε-
βήρος, ὡς εἴρηται, ὅτι ἱεσινιανῶν τῶν γονομενῶν
σωδῶν, ὑπὸ τῶν ἱωάννη καὶ Ἐπιφανίαν τῶν Πατρι-
αρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὑπὸ τῶν ἱεροσολύ-
μων ἱωάννη καὶ τῶν Τύρε Ἐπιφανίαν, ὁμῶς πάλιν πο-
35 λῶν καὶ μεγάλων κακῶν αἰτία ἐγένετο εἰς τὴν Ἀνατο-
λήν καὶ Αἰγυπτὸν. ὅτι δὲ τῆς παρέσης ἡγεμονίας Πέ-
τροι ὁ ἱεροσολύμων καὶ οἱ ἀγωνιστῶν κατὰ Σεβήρου,
ἀλλὰ γυνὴς μέγιστος διωκτικῶς τὸ πρῶτον δόξινον,
ταύτησι βασιλικῆς, πέμπει τὸς Ἀρχιμανδρίτας τῆς
40 αἰγυπτίας ἱεροσολήμης εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, καὶ μετ'
αὐτῶν ἡλθον καὶ ἄλλοι ἱερομόναχοι τὸν ἀριθμὸν ὀν-
νεήκοιτα, περιτῶν δὲ πρὸς τὴν καὶ οἰκονομικῆς Θεο-
δόσιον, ὅς τις καὶ ὁπίστροπον αὐτῶν ἐπεμψον Ἡσύ-

χιόντινα. ἐρχομένοι δὲ οὕτως εἰς τὴν βασιλεύσαν,
καὶ εὐχόμενοι κατὰ τὸν Ἀγαπητὸν, ἔδωκαν αὐτῷ λί-
βελλον κατὰ Σεβήρου καὶ Ἀνθίμου, ἀλλὰ τὴν σωδῆς
ἀρπαγῇ μετὰ τῶν αἰγυπτίων ὁργῶν καὶ λόγῳ Ἀγα-
πητῶς εἰς τὴν βασιλεύσαν, ἐγένετο ὁμῶς ἀνακομι-
δὴ τῶν ληψάνων αὐτῶν ὁπὸ τῆς νέας εἰς τὴν πρεσβυ-
ραν Ρώμην, καὶ ἐκκελεύθη εἰς τὴν βασιλικὴν ἔκ-
κλησίαν τῶν κερυφαίων τῶν ἀποστόλων κατὰ τὸν
Ἀναστάσιον. ἔδραμον τότε εἰς τὴν ταφὴν αὐτῶν
πολλοὶ ἐπίσκοποι, καὶ οἱ χοροὶ τῶν μοναχῶν καὶ τῶν
ἱερέων καὶ λαϊκῶν τῶν πόλιν ἐγέμισαν, καὶ σφάλ-
μα μέγαλον ὀνόμιζον ἕκαστος τὸ μὴ ἀσπασθῆναι
οὕτως τὸν ἱερώτατον σκῆνον, ἐπειδὴ εἰς τὰς τοιαύ-
τας ὁσας ἀδελφὰς τοιαύτως εἶχον σωθήσαν οἱ Πολίται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

45

Περὶ ἐλέγχου τῶν παπιστῶν πρῶτος κόμπος, τὸν ἀντικρίσας ἱεσινιανὸν λεγόντων καθύπαιπτησαι
τῷ Ἀγαπητῷ Πάπα.

50 **Π**άλιν καὶ ἐνταῦθα ἐπιστηθῶσιν οἱ Δατῖνοι, καὶ
παρέχουσιν ἀξίωμα τῷ Πάπα τῆς Ρώμης ὑπε-
ρυκον, ὅτι δηλαδὴ τῷ Ἀγαπητῷ ἐλθόντι εἰς τὴν
Κωνσταντινέπολιν ἐγένετο ὑπαντὴ ὑπὸ τῶν Βασιλέως,
ὡς λέγουσι καὶ περὶ τῶν ἱωάννη ὅτι ἱεσινιανῶν, καὶ ὅτι
κατὰ τὸν Ἀνθιμον, καὶ ὅτι ἐχειροτόνησε τὸν

Μηναῖ. ἀλλ' ὅσον πρὸς τὸ πρῶτον ἀρκεῖ τὰ ἐρηκτὰ
περὶ τῆς λεγομένης τῶν ἱωάννη ὑπαντῆς. δῶτερον,
ὅτι τὸ διδασκαλικὸν ὅπερ ἔδωκαν οἱ Μοναχοὶ ἀπὸ
μαρτυριῶν Ἀρχιμανδρίτου καὶ Ἐξάρχου τῆς σωδῆς
ὅτι Μηναῖ, καὶ ἀνεγνώσθη ὑπὸ Κλεοδόρου Διακόνου
καὶ Νοταρίου λέγει, ὅτι ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινέπολιν

ὁ Ἀγα

ὁ Ἀγαπητὸς, καὶ μαθὼν. Διότι πλείων λιβέλων
τὰ ἁγίστως πληθεύοντα τῷ Ἀνθίμῳ, ἔδωκε εἰς θεί-
αν καὶ ἀπάξ πρὸς δέξασθαι ἡβελήθη τὸν κατὰ τῶν
θείων κανόνων μανότα Ἀνθιμον· ὁ δὲ ἄλλος, ὡς
ὅτε ἦλθεν ὁ Ἀγαπητὸς, ἔμαθε καὶ ἑδῶ. πῶ
κακίαν τῷ Ἀνθίμῳ ἴτε δούτῳ, καὶ ἔτι πούτερον,
καὶ ἐκ ἡθέλησεν εἰσελθεῖν εἰς συνομιλίαν μετὰ τῷ
Ἀνθίμῳ, λοιπὸν μῆτε ἐξῆλθεν εἰς ὑπαπάνω αὐτῷ
ὁ Ἀνθιμὸς, εἰς αὐτὸν ἐξῆλθεν, ἔβλεπον αὐτὸν ὁ
Ἀγαπητὸς, ὡς δὲ σκεῖν ἦλθεν ὁ Πατριάρχης, πο-
λλὰ μᾶλλον ὁ Βασιλεὺς. τρεῖς, ἀνέγνω κατωτέ-
ρω πῶς ἐφέρετο ὁ ἱερατικὸς κατὰ Ἀγαπητὴ καὶ Βιγ-
λίε καὶ Σιλβερίε, καὶ τὴν λέγουσι καὶ οἱ λατῖνοι ἱεροτικοί

μαυνοῦνται κατὰ ἱερατικῶν, λέγοντες αὐτὸν ἄλλον
Διοκλητιανὸν, καὶ γινώσκει ὅτι παντελῶς οἱ ἱερο-
Βασιλεὺς ἐπευπλήθησεν τὸν Ἀγαπητὸν, εἰς αὐτὸν
ὁ Πατριάρχης ἐκείνη ἡμέρα εἰς ὑπάνω, πολλὰ μᾶ-
λλον σκεῖν ἦλθεν ὁ Βασιλεὺς. εἶτα καὶ Πλάτωνα καὶ
τοὺς ἀπερχομένους ὑποδέχοντο κατὰ τῶν Ἀνατολικῶν,
καὶ ὑβρίζον αὐτούς, ἐκ ἀπετόλμησεν εἰπεῖν καὶ αὐτὸς
τὸ τοιαῦτον τῷ Βιβλιοθηκῶν πλάσμα, ἀλλὰ ὅσον
μόνον εἶπεν, ὅτι ὁ Ἀγαπητὸς ἐδέχθη μετὰ τῆς αἰ-
σθητικῆς ἡμῶν. τέταρτον, ὅτι αὐτὸς μῆτε ἱερο-
κόστις μῆτε ἡ κοινὴ ἀνέδοξαι ὅπως εἶπεν, ἀλλὰ
μόνον ὁ Βιβλιοθηκῶν τῆς Ῥώμης καὶ οἱ κατ' αὐτὸν
μυθοπλαῖαι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ Δ'.

15

Περὶ ἐλέγχου τῶν παπικῶν δούτερων κόμπε, τὸν Ἀγαπητὸν Ῥώμης οἱ μοναρχὴν λεγόντων καθήρησεν τὸν
Αἰρετικὸν Ἀνθιμον, καὶ μὴ δηλονότι τῇ συνοδείᾳ τῆς ἐνδημήσεως Συνοδῆ καὶ τῇ κλήρῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Πρὸς δὲ τὸ δούτερον ῥητέον, ὅτι τῷ Ἀνθίμῳ ἔχον-
τες πῶς Βασίλειον Θεοδώρου βοηθῶν ὡς ὁμόφρων,
ἡ Βασίλειος διείργει τὸν Βασίλειον ἀκῶσαι τῶν αὐτο-
χθόνων περὶ τῷ Ἀνθίμῳ. τινὲς δὲ χαριζόμενοι τῇ
Βασιλείᾳ, εἰπώντων, ἐλθόντες δὲ τῷ Ἀγαπητῷ,
ἐδραμον οἱ δόκιμοι δούτῳ, οἱ ἐνδημῶντες πατέρες,
ἐδωκαν λιβέλους, ἔγνω πῶς καὶ τῷ Ἀνθίμῳ ἐ-
κείνῳ, καὶ παρεκινήθη ὑπὸ κανονικῶν δικῶν θεωρη-
σαι τὰ κατὰ τὸν Ἀνθιμον ὡς Πατριάρχης ὁρθόδο-
ξος, ὡς εἰρημὸν περὶ τῷ Κναφίῳ καὶ Σεβήρῳ καὶ
ἄλλων εἰς τὰ πούτερος βιβλία, ὅτι καὶ Ἐπίσκοποι
καθαιρέσι καὶ χερσὶν καὶ Πατριάρχης. ὁ δὲ Ζωνα-
ρὸς λέγει, ὅτι τινὲς Ἐπίσκοποι χαριζόμενοι τῇ Βα-
σιλείᾳ, αὐτέτερον τῷ Ἀγαπητῷ φερμένῳ κατὰ
Ἀνθίμῳ, καὶ πῶς ὄντα αὐτῷ ἡ καὶ ὁ δὲ τῆς Ῥώμης
ἐξασπία, ὅτε αὐτὸς λέγουσιν αὐτῷ καὶ οἱ τυχεῖς, ἔτι
λέγει ὁ αὐτὸς, ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶπε τῷ Ἀγαπητῷ σιω-
παῖν, καὶ ὅτι εἶπε ὁ Βασιλεὺς γίνεσθαι, καὶ ὅτι ἐφό-
ρησε τὸν Βασίλειον καὶ ὁ Ἀγαπητὸς εἶπεν, ὅτι εἶπεν
ἐπιμὸς εἰς πᾶσαν ἀνάγκην συνέκρινε τῷ Διοκλησιανῶν
δικαίῳ, ὅτι ἐυλαβηθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἀφῆκεν ἰδοῦν

κανονικῶς τὰ κατὰ τὸν Ἀνθιμον, καὶ εἶχε ἴτε 20
ὁ Ῥώμης πῶς νυν νομιζομένη ἐξασπία, ὁ ἱερατικὸς
νομοθέτης ὡς καὶ ὁρθόδοξοι πατέρες, ἐκ αὐτῆς τῇ
ἐξασπίᾳ τῷ Πάπᾳ, ἀλλ' αὐτέση, ὅτι ἐγίνωκε τὸν
Ἀγαπητὸν μόνων τῶν ὑποτέρων Πατριάρχων, καὶ
πρὸς τῷ χορῷ τῶν ἱερέων τῇ τάξει, καὶ ἔχων αὐ-
τοὺς καὶ ἀντιπρόσωπα. ὅθεν ἔχων ὑπὸ μόνῳ τῷ
Ἀγαπητῷ, ἀλλὰ συνοδείᾳ τῆς ἐνδημήσεως Συνοδῆ
καὶ τῇ κλήρῳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ ἐν τῇ
Ῥώμῃ, ὡς ὁ Φωστὸς ὁ Ζωναρὸς, ὅτι καθήρηθη ὁ Ἀγ-
θιμὸς, αἰδουμένῳ τῷ Βασιλεὺς τὸν Πάπᾳ καὶ 30
πῶς ἀλήθειαν, καὶ ἰδὲ καὶ πῶς διέταξεν ἱερατικῶς
διὰ πῶς καθαιρέσειν Ἀνθίμῳ. τὸ καὶ ὁ Θεοφάνης
μαρτυρεῖ λέγων, Ἀγαπητὸς δὲ ὁ Ἐπίσκοπος Ῥώμης
ὡς τῷ τῇ χερσὶ ἀνελθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει,
Συνοδὸν ἐκέρτησε κατὰ τῶν δυσσεβῶν Σεβήρῳ καὶ 35
ἑλπιανδῶν Ἀλικαρνασσεως, καὶ τῶν λοιπῶν Θεοπα-
χιτῶν, καὶ ὁ Ἀνθιμὸς ὁ Ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπό-
λεως ὡς ὁμόφρων αὐτοῖς ἐξεβλήθη. Διὰ Συνοδῆ ἐν
ἐνδημήσειν ὁ Ἀγαπητὸς ὅπερ καὶ παντὶ ἄλλῳ ἐν τῇ
Πατριάρχῃ ἰδόντες.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι μυθοπλαῖαι οἱ παπικαὶ ὡς καὶ ἐκ τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ Ζωναρᾷ δέκνυνται, λέγοντες τὸν ἱερατικὸν θεί-
ον τὸν Ἀγαπητὸν δέξασθαι πῶς ἄριστον τῶν μονοφυσιτῶν, καὶ ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἐποίησεν, ἐνέργησεν καὶ σιωπῶν- 45
ῶν ὁ ἱερατικὸς δέκνυνται ὁρθόδοξοι πατέρες.

Εὐνέσθον δὲ δὴλον, ὅτι μυθοπλαῖαι οἱ λατῖνοι,
λέγοντες ὅτι ὁ Ἀγαπητὸς ἠνωχλήθη ὑπὸ τῷ
ἱερατικῷ, ἵνα δεχθῇ πῶς ἄριστον τῶν μονοφυσιτῶν,
καὶ ἐκ ἡθέλησε, μάλιστα δὲ ὑποκρίσας τῷ Βασιλεὶ
εἶπεν, ἐπεθύμησα ἰδοῦν ἱερατικὸν, καὶ ὁ δὲ Διο-
κλητιανὸς, ὅθεν ὁ ἱερατικὸς πρὸς κινήσει, ἐν-
γκαλίστατο πῶς ὁρθόδοξον. ἀλλὰ μᾶλλον πιστεύοντες
τῷ Εὐαγγελίῳ ἢ τοῖς μυθοπλαῖαις, λέγουσι εἰς τὸ

δέκνυνται κεφάλαιοι τῷ τέταρτῳ βιβλίῳ, ἱερατικ-
νὸς μὴ ἐν τῶν ἐν καληθῶν σιωπηλῶν, καὶ τῶν
παρ' αὐτῶν ἐκπεριεργῶν μάλιστα γονικῶς αὐτέχεται, 50
ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ Ζωναρᾷ, ἐξ ἧς σιωπάται, ὅτι ὁ ἱε-
ρατικὸς ἐκείνη ἡμέρα τὸν Ἀγαπητὸν δέξασθαι πῶς μο-
νοφυσιτιστῶν, ἀλλὰ δελεάζοντες ὑπὸ τῆς ὑποκρίσεως
τῷ Ἀνθίμῳ, μὴ πως ἐκ ἑστῶτος κατηγορεῖτο, ἐκ ἰδέ-
χεται κακωθῆναι τὸν Ἀνθιμον, διδασκῶν ὁμῶς
πῶς

πῶς ἀλήθειαν, ἐπέτρεψε γυνέσθαι πῶς κρίσιν. πρὸς
 ταῖς οὐκ ἐκκλησιαστικαῖς ὅτι ἦν ὁρθοδοξότατος, ἐδίδξαν
 ὅσα ἠγωνίζετο κατὰ Ἀνθίμου καὶ Σεβήρου καὶ Ζωό-
 ρα καὶ Πέτρου, καὶ σωτηρίσας καὶ πῶς πέμψῃ οἱ-
 5 καθεκτικὴν Συνοδὸν, καὶ λόγον σωτήριον περὶ τῆς
 οὐσαρικής οἰκονομίας, καὶ αὐτῆς τῆς Θεότητος, ἥ λο-

γυζομένη· μήτε ἐγείρω μήτε γυνήσεται. ἀλλὰ
 δὴ καὶ ἄλλας διὰ παλαιὰς ἐγγραφὰς ὑπὲρ τῆς ὁρθο-
 δόξης πίστεως, καὶ ἰδὲ αἰς τὸ πρῶτον καὶ αἰς τὰ καθε-
 10 ξῆς βιβλία τὰ κωδικία. ὅθου Αἰρετικὸν αὐτὸν
 λέγοντες οἰπακιστὴν, ψάλλοντα πρὸς φωνῆς. ἰδὲ καὶ
 κατωτέρω κεφαλαίς ἐλάττε Παράγραφοι τέταρτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

10 Περὶ ἐλέγχου τῶν παπιστῶν τρίτη κόμπε, τὸν Ἀγαπητὸν ὡς μονάρχῳ λεγόντων πῶς τῇ Μηνῇ ὀκτωβρίῳ
 πεποιηκῶν, γεγονῆσαν ὁμῶς κοινῶς ἀπὸ τῆς Βασιλείας τὰ τε Κλήρη καὶ τὰ δῆμους, ὡς καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς τῆς Γέ-
 15 σολύμων ἐπιστολῆς τῇ Ἀγαπῇ δακνυται.

15 Πρὸς δὲ τὸ τρίτον, ἄρκα πάλιν τὰ αὐτῶν ἀρη-
 γῶν, καὶ ἐπὶ αὐτοῖς ὁ Ἀγαπητὸς μάρτυς ἐν τῇ
 αὐτῇ τῇ Γέσολύμων Πέτρῳ ἐπιστολῇ λέγων, πῶς
 καθ' αἵρεσιν Ἀνθίμου καὶ ὀκτωβρίῳ τῇ Μηνῇ γεγο-
 20 νῆναι κοινῶς ἀπὸ τῆς Βασιλείας καὶ τῆς Κλήρης καὶ τῆς
 δῆμους, ὡς ἐκαστον αὐτῶν νενομικῶς πῶς ὀκτωβρίῳ
 20 ποιῆσαι διὰ πῶς ἐν ἑκαστῇ ζῶν τῇ Μηνῇ. τὸ αὐτὸ
 λέγει καὶ τὸ ἐρημικὸν διδασκαλικὸν κατὰ λέξιν,
 καὶ μὲν εἰς πῶς ἀρχὴν πῶς κατὰ Ἀνθίμου πεπεραγ-
 25 μῶν. δεύτερον, ὅτι τὸν Πέτρου ἀξιοῖ ὁ Ἀγαπητὸς

αὐτολεξὶ λέγων διὰ πῶς χειρὶν αὐτῶν τῇ Μηνῇ, κοινῇ
 τοιγαρὶν χαρὰν ἀδελφοὶ Ἀσεβῆ ἀναλαίσθη ὑ-
 30 ποδέχασθαι, καὶ ὅπως τῆς ἀποστολικῆς ἡμῶν κα-
 θήσεως πῶς κρίσιν ἀποδέχασθαι, τῇ σωτηρίᾳ ση-
 μαῖατε ἀντιγραφῇ. τὰ δὲ τὸ ἀποδέχασθαι τὰ
 κεκρυμμένα ὅτι κοινῶς ἐσι, καὶ καὶ ἰδίῳ μόνῳ τῇ Ρώ-
 35 μῃ, ἰδὲ αὐτῶν βιβλία δέξιτε κεφαλαίς ἐλά-
 ττε Παράγραφοι σδέκατον, καὶ βιβλία τέταρτον κε-
 40 φαλαίς πρώτῃ Παράγραφῳ τριακῶν, καὶ κατωτέ-
 45 ρω κεφαλαίς δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφῳ δωδέκατον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

30 Περὶ ἐπαγγελίας τῆς ἐπὶ τῇ Μηνῇ Συνοδῇ, καὶ καθ' ἑξῆς τῶν ἐπὶ Γ' ἰωάννη καὶ Πέτρῳ τῶν Γέσολύμων Συνοδῶν
 μέλει τῶν μοναδικῶν τῶν δόντων λιβέλλας τῇ Βασιλείᾳ καὶ Ἀνθίμῳ, Σεβήρῳ, Πέτρῳ Ἀπαμείας καὶ Ζωό-
 35 ρῳ τῶν Αἰρετικῶν, καὶ περὶ τῶν γυναικῶν ἐπὶ Μηνῇ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δύο Συνοδῶν, καὶ μίας ἐπὶ Γέ-
 40 σολύμων κατὰ τὴν ἐρημικὴν Αἰρετικῶν.

35 Τῆς ἐπὶ Μηνῇ Συνοδῇ πῶς αὐτῶν ἐσημασμένῃ
 αὐτῶν, ὁμῶς πάλιν ἐν τῇ περὶ αὐτῆς εἰς
 σαφές ἐστιν γινώσκιν, ὅτι τὰ συνοδικὰ τῆς Σεβήρης, Ἀ-
 40 περ ἀπέστειλεν εἰς Παλαιστίναν ὁ Σεβήρης, ὅπως ἐγεί-
 40 νετο Ἀντιοχίας, ἐκ ἐδέχθησαν ὑπὸ τῶν Παλαιστι-
 νῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ κομίσαντες ἐκείνῃ κακῶς ἐφυγον,
 ὡς γράφει τὸ μοναδικὸν Παλαιστίνης πρὸς Ἀλκίσιον,
 καὶ ὁ βίβλ. τῆς ἀγίας Σάββα μαρτυρεῖ, καλίστα καὶ
 εἰς Γέσολύμῳ καθ' ἑξῆς ὁ Σεβήρης ἐπὶ Γ' ἰωάννη Γέ-
 45 σολύμων, ὡς εἴρηται αὐτῶν. ὁ δὲ Γέσολύμων
 Πέτρῳ ἀγιώτατος ὢν, καὶ ἔχων θεῶν ζῆλον, πατρι-
 50 ἀρχάσας ἠθροῖτε Συνοδὸν, καὶ ἐκάθισεν πάλιν καὶ
 αἰεθεμάτισε τὸν Σεβήρη, εἶτα καὶ τὸν Πέτρου Ἀπα-
 μείας, ὡς ἐκάθισαν αὐτῶν οἱ ἐπίσκοποι τῆς δούτε-
 50 ρας Συρίας καὶ ὁ Γέσολύμων ἰωάννης, ὡς ἐστὶν εἰ-
 κῶσαι ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τῇ Μηνῇ πρὸς τὸν αὐτὸν
 Πέτρου. εἶτα τὸ μοναδικὸν τῆς ἀποστολικῆς Θεότη-
 τος τῶν Γέσολύμων ἐκείνῃ ἀπὸ τῆς Σκυθόπολιν καὶ τὰς
 τοῦ Παλαιστίνης ἀπλῶς καὶ αἰς Φαράν καὶ Σινά καὶ Ραί-
 55 θῶν, πέμπεται ὑπὸ τῆς Πέτρῳ εἰς Κωνσταντινουπόλιν,

καὶ ἐρχόμενον περιτυγχάνει τῇ μοναδικῇ τῆς δού-
 60 τέρας Συρίας, καὶ ἐρχοῦνται εἰς πῶς βασιλεύσαν.
 εὐρίσκουσιν δὲ τὸν Ἀνθίμον Αἰρετικὸν, μὴ ἐλπίσαντες
 ἵσταναι αὐτὸν τοιαῦτον. καὶ ἴσως ὁ Πέτρῳ ἀπατη-
 65 θῆς, ἐδέξατο τὰ συνοδικὰ αὐτῶν, ὡς ὑποκρίν-
 70 ται ὁ Ἀγαπητὸς γράφει αὐτῷ. εὐρίσκουσιν λοιπὸν
 εἰς πῶς πόλιν τὸν Ἀγαπητὸν, τὸν δὲ Ἀνθίμον κα-
 75 θηρικῶν, καὶ σύμφωνοι γυναικῶν τῇ μοναδικῇ τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως, διδῶσι λιβέλλας τῇ Ἀγαπῇ
 καὶ τῇ Βασιλείᾳ κοιμηθῶντες δὲ ταχέως τῇ Ἀγαπῇ πῶς
 80 αἰωνίαν λῆξιν, διδῶσι πάλιν λιβέλλας τῇ Βασιλείᾳ
 κατὰ Ἀνθίμου καὶ Σεβήρη καὶ Πέτρου Ἀπαμείας καὶ
 Ζωόρῳ, καὶ λέγουσι τὰς κακίας αὐτῶν, καὶ αὐτῶ-
 85 ται πάλιν καθ' αἵρεσιν καὶ ἀναθηματισμὸν καὶ ἐξο-
 90 ρίαν καὶ αὐτῶν. καὶ δὴ πρὸς αὐτῶν ὁ Βασιλεὺς, ἵνα ὁ
 Μηνῆς μετὰ τῆς συνοδικῆς τῇ Ἀγαπῇ καὶ μετὰ
 τῶν εὐρεθόντων τοιοῦτων τῇ Ἀντιοχίας Εὐφραίμ
 καὶ τῇ Γέσολύμων Πέτρῳ καὶ τῶν παρόντων
 95 λοιπῶν ἐπισκόπων ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰδῶσι τὰς
 λιβέλλας καὶ ἐξετάσῃ καὶ ἐρίσῃ καὶ κοινῶς. καὶ εἰς
 100 τὰς αἰρέσεις

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν αὐωτέρων ἐρημίων Συνόδων, πότε, καὶ πῶς, καὶ κατὰ τίνων ἐγένοντο, καὶ περὶ τῆς τελείας κα-
θαιρέσεως καὶ ἀναθεματισμοῦ τῶν Ἀνθίμων.

Η πρώτη ἐγένετο κατὰ Ἀνθίμω μηνὶ Μαΐω, Ἰν-
δικτιῶν δεκάτῃ, τεταρτῇ, ὁ γὰρ Ἀγαπητὸς
δὲδωκε διωρεῖαν τῷ Ἀνθίμῳ, ὅτι ἐὰν μετανοήσῃ ἀπὸ
τῆς Αἰρέσεως αὐτοῦ, ἔχον αὐτὸν τὴν Ἀρχιερωσύνην
αὐτῶν καὶ τὴν Ἐπαρχίαν Τραπεζούντης, ἐπειδὴ ἔκλιν
ἐκ τῆς καθεστῆκυνης γονομίας δὲ τῆς πα-
ράσης Συνόδου, ἐπειδὴ τρίτον καλεσθεὶς ὁ Ἀνθίμος
ἐκρύβη, καὶ οὐκ ἦλθεν ἕτερος εἰς ὁποιοῦν ἕτερος εἰς
ὁποιοῦν πίστεως ὁρθότητος, καθήρεθαι καὶ ἀναθε-

ματίσθαι τελείως. ἡ δὲ δεύτερα Συνόδος γέγονε τὸν
Ἰάνιον τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιῶν ὑπὸ Μητῶ καὶ τῶν
λοιπῶν, αἱ ἦσαν εἰς τὴν πρώτην καὶ Σεβήρα καὶ Ζωόρα 10
καὶ Πέτρος. ἡ δὲ τρίτη γέγονεν εἰς Ἱερουσόλυμα τὸν
Σεπτεμβρίου μηνὶ τῆς δεκάτης πέμπτης Ἰνδικτιῶ-
ν, ἐν ᾗ ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐν Κωνσταντινπόλει καὶ
Ἀνθίμω πεπραγμένα, καὶ ἀναθεματίζεται ὁ Ἀνθίμος. ἐ-
γένετο δὲ ἡ συνάξις εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Ἱερουσαλὴμ. 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς ἐπὶ Μητῶ Συνόδου, καὶ τῶν δοθέντων λιβέλων, ἐξ ὧν πάντων 20
δείκνυται ὡς ἀκριβῶς ὁ Βασιλεὺς βεβαιώτης, λικμήτωρ τῶν ἀσεβῶν καὶ ἔχωντος κριτῆς τῶν αἰτησί-
ων ἐν τῇ Συνόδῳ, καὶ ἔχοντος ὁρῶντος, ἔδωκε ἑτέρους τὶς ἰδικοὺς Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Εν τῇ πρώτῃ πράξει σημείωσαι πρῶτον, ὅτι παρε-
κάλεσε ὁ Κωνσταντινπόλεως Μητῶς, ἐπειδὴ οἱ
παρόντες ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ
τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν ἀπεσταλμένοι ἔκ ἦσαν Το-
ποτηρηταὶ ἐξ ἐπιτήδους Ἀπὸ τῆς Συνόδου πεμφθέν-
τες, ἀλλ' οἱ μὲν ἀπὸ Ῥώμης ἦσαν συνοδίαι τῶν Ἀγαπητῶν,
οἱ δὲ τῶν Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσόλυμων, ὁπορευσάμενοι
καὶ μόνον, τηροῦντες τὰς ἀποκρίσεις τῶν ἰδίων Πα-
τριαρχῶν, οἵτινες κατὰ τὸ ἔθος ὑποκαθίστανται, ἐ-
πορεύθησαν τῶν Πατριαρχῶν, καὶ Ἀνατὶς μὴ τε
τῶν Κωνσταντινπόλεως. δεύτερον, ὅτι οἱ ἀπὸ τῆς Ῥώμης
ἐκάλεσαντο ἐκ τῆς δεξιᾶς μέρους, οἱ δὲ τῶν Ἀντιοχείας
καὶ Ἱερουσόλυμων ἐκ τῆς ἐξωτέρου, ἔκλιναν δὲ μέ-
ζοντες οἱ τῶν Πατριαρχῶν ὁπορευσάμενοι τῶν ἀπὸ τῆς
Ῥώμης, ὥστε μάταιον τὸ τῶν παπιστῶν, ὅτι τὸ εὐ-
νομον μέρος μετὶ τῆς δεξιᾶς, ἔμην ἀλλὰ καὶ καὶ
τὴν πολιτικὴν τάξιν τιμιώτερον τὰ δεξιὰ τῶν ἀρι-
στερῶν, ἵσχυρὸν γὰρ Πέτρος ὁ ῥήτωρ περὶ τῆς Ἀπὸ
λαλέων περὶ τῶν συνοδῶν τῶν αὐτῶν, πρῶτον μὲν
ὀνομάζον τῶν διαπνύτων τάξιν τὴν ἐν δεξιᾷ τῆς Ἀπὸ
λαλέων δὲ τὴν ἐξωτέρου. ἰδὲ καὶ κατωτέρω βι-
βλίς δεκάτης, μέρους τρίτης, κεφαλαῖς δεκάτης Πα-
ράγραφον ἕνατον. τρίτον, οἱ Μοναχοὶ τῶν Μονα-
στηρίων Κωνσταντινπόλεως, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσό-
λυμων ἔκ ἐδάσαν κατὰ πρῶτον λόγον τὸν λιβέλλον αὐτῶν
τῷ Μητῶ, ἀλλὰ τῷ Βασιλεῖ, ὅθεν ὁ Βασιλεὺς ὤρισε
γενέσθαι τὴν Συνόδον, καὶ τὸν λιβέλλον καὶ τὰς
Μοναχὰς ἐπέμψον ἐν αὐτῇ, ἵνα κανονικῶς Ἀνατυ-
πώσῃ τὸ δοκῶν. τέταρτον, ἐν τῷ λιβέλῳ τῷ
οἱ Μοναχοὶ πρὸς τὸν Βασιλέα τοῖς Θείοις Κανόσι, αἱ
δηλαδὴ ἐχρήσαστο ὁ Πάπας Ἀγαπητὸς, ἔφασαν ὅτι
συμπετήμμε, καὶ συμπετίχυσον ὁ Βασιλεὺς, καὶ ὅτι

ὁ Ἀγαπητὸς τὰς δοθέντας αὐτῷ λιβέλλας κατὰ Ἀν-
θίμω ἐπέμψεν τῷ Βασιλεῖ, ἵνα τὰ ὑπὸ τῶν Ἀγα- 25
πητῶν δικαίως καὶ κανονικῶς κεκευμένα ὁ Βασιλεὺς
βασιλικῇ ἐξουσίᾳ κυρώσῃ, καὶ σημείωσαι ὅτι ἐκ τῶν διώ-
νται ὁ Πάπας ἀπὸ τῶν Βασιλέως, ὅτι ὁ Βασιλεὺς συνίστασι
καὶ βεβαιῶνται ὑπὸ τῶν Πάπα κεκευμένα, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν
Πάπα κεκευμένα καὶ βεβαιώσονται ἦσαν δικαίως καὶ 30
κανονικῶς κεκευμένα. καὶ σημείωσαι ὅτι τὰ ἀδικίως
καὶ ἀκανονίστως ὑπὸ τῶν Πάπα κεκευμένα ἐκυρώται,
ἀλλ' ἀκυρεῖται, καὶ εἰς ἐκ τῶν λογίζεται. πέμπτον, Φα-
σὶν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐστὶν ὀλικμήτωρ τῶν ἀσεβῶν.
καὶ λοιπὸν ἔχοντος ὁ Ῥώμης, ἔδωκε ἑτέρους τὶς ἰδικοὺς Ἐπί- 35
σκοπος, ἀλλ' ἡ πολιτικὴ ἐξουσία. ἔκρινεν, ὅτι ὁ Χρι-
σδωρὸς ὁ Διάκονος τὸν λόγον ποιήσας περὶ τῶν
γενουμένων ἐπὶ τῶν Ἀγαπητῶν τῶν Πάπα ἐν Κωνσταντι-
πόλει, ἔειπεν, ὅτι τῶν Θείων Κανόνων ἡ ἐκδίκησις
μόνοις ἀρμόζει τοῖς Ἀρχιερεῦσιν, ἡ δὲ τῆς ὁρθότητος 40
πίστεως ἐμόνον Ἀρχιερεῦσιν, ἀλλὰ καὶ παντὶ Χρι-
στIANῷ. καὶ σημείωσαι κατὰ παπιστῶν, μὴ βελομένων
παρεῖναι ἐν τῇ Συνόδῳ τὰς Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντας,
καθὼς αὐτοὺς κέκευκεν ἡ ἐν Τριδέντῳ Συνόδος. ἔβ-
δομον, ὅτι ἐν τῇ χειροτονίᾳ τῶν Μητῶ ἦν ἡ ἐπιλογὴ 45
καὶ ψήφῳ τῶν Βασιλέως καὶ τῆς Συγκλήτης καὶ τῶν
Μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἐν Κωνσταντινπόλει Χρι-
στIANῶν, ὅθεν μάταιως θρυλῶσιν οἱ Λατῖνοι, ὅτι
ὁ Πάπας Ἀγαπητὸς ἐχειροτόνησε μόνον τὸν
Μητῶν Κωνσταντινπόλεως, ἰδὲ γὰρ ὅτι μετὰ κοι- 50
νῆς ἐκλογῆς καὶ ψήφου ἐχειροτόνησεν ὁ Ἀγαπητὸς,
ὡς καὶ ὁ Ἡρακλῆος τὸν Κωνσταντινπόλεως καὶ τὰς λοι-
πὰς Πατριαρχίας, καὶ αὐτὸν τὸν Ῥώμης χειροτονῶν
ἀπλῶς Ἐπίσκοπος. ὁ γδοον, ὅτι τὰς δεήσεις τῶν
Μοναχῶν κατὰ τῶν Ἀνθίμων δεξάμενος ὁ Ἀγαπητὸς,
ἀφαν-

ἀφανῆ δὲ γινέμενον, καὶ κρυβόμενον τὸν Ἀθίμον κα-
ταδικάσας, ἀπέστειλε τὰς λιβήδας τῶν μοναχῶν
τῇ βασιλεῖ, ἐφ' ᾧ πᾶς ἐν αὐτοῖς αἰτηθῶτα πέρατι πα-
ρεδόθησαν ὡς τῇ αὐτῇ ἀσεβείας. καὶ σημείωσαι
5 ὅτι τὸ πέρας τῶν αἰτηθῶτων ὁ βασιλεὺς τίθησιν, ἔχ-
ῃ Πάπας, ὅς ἐστι ἐκκλησιαστικὸς καὶ Πάπας, ἀλλ' ὁ βα-
σιλεὺς. ἔναυσεν, καὶ αὐτὰ συνάγεται καὶ ἀπὸ τῶν
λοιπῶν λιβήδων τῶν δοθέντων τῇ Πάπᾳ Ἀγαπητῇ,

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς αὐτῆς τὸν ἱεροσολύμων Πέτρον ἐπιστολῆς τῇ Ρώμῃ Ἀγαπητῇ, ἐξ ἧς δέκνυται οἱ ἐκκλη-
10 νοντες ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων παπιστῶν μεμπτέσι, καὶ αὐτῇ Ρώμῃ καὶ τῶν Πατριαρχῶν
ψήφοι ἴσαι, καὶ ἀκατακρίσεις τῶν λιβητικῶν ἐκ τῆς κοινότητος ἔργον.

15

Εἰς τῇ ἐπιστολῇ τῇ Πάπᾳ Ἀγαπητῇ αὐτῶς τὸν Πα-
τριαρχὸν ἱεροσολύμων Πέτρον σημείωσαι πρῶτον
20 ὅτι φησὶ, μηδένα ἢ διὰ χάριν ἢ διὰ φόβον ἀπὸ
τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἐκκλίνειν. καὶ σημείωσαι
25 ὅτι πρῶτον μέμψαντο οἱ διὰ χάριν ἢ φόβον ἐκ-
κλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καὶ αὐτοῖς
30 δίδωμι τοῖς νεωπερισμοῖς τῶν παπισμῶν. δεύτερον,
ὅτι φησὶ, πᾶς ὑβρίζει τῇ ἐκκλησιᾳ πόλιν ἐκκλη-
35 σίας, πᾶς ὡς τῇ Ἀντίμῃ δηλονότι γενόμενος, ψή-
φῳ τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας καὶ τῇ βοηθῇ τῇ
Βασιλείᾳ διωροθώσῃ. καὶ σημείωσαι πρῶτον,
ὅτι κατωτέρω πρῶτον τετάρτῃ λέγει, ψήφῳ τῇ
40 μνηστὴ κατὰ Ἀντίμῃ, καὶ πρῶτον πέμπτῃ, ψή-
φῳ Ἐπιφανίᾳ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ψήφῳ
30 μνηστὴ κατὰ Σεβήρῃ καὶ Ζωόρῃ καὶ Πέτρῃ, καὶ
ἐν τῇ ἐκκλησιᾳ τῶν ἱεροσολύμων Συνοδῶν, ψήφῳ τῇ Πέτρῃ
κατὰ Ἀντίμῃ. ὡς ἔν ταις ψήφοις μνηστὴ καὶ Πέ-
45 τρῃ ἀντιμαρτύρησαν Ἀντίμῳ, Σεβήρῃ, Ζω-
όρῃ καὶ Πέτρῃ, ἔτι καὶ τῇ ψήφῳ τῇ Ἀγαπητῇ
35 τῇ διωροθώᾳ ἢ ὑβρίζει, ταῦτα καθήρεθαι Ἀντι-
μῳ ὁ Κωνσταντινουπόλεως. δεύτερον, ὅτι ἕκτον
ὁ Ρώμῃ, ἀλλὰ καὶ ὁ βασιλεὺς πᾶς Συνοδὸν ἀγείρας,
προετίθει κανονικῶς θεωρηθῆναι καὶ κατὰ τὸν Ἀν-
50 θίμον. τρίτον, ὡς αὐτοὶ ψήφοι τῇ Ἐπιφανίᾳ καὶ
40 μνηστὴ καὶ τῇ Πέτρῃ ἐνοῦνται ἐκείνων μὴ γὰρ ἐ-
πιμαλῆς, κρίσει δὲ καὶ συμπήφισαι τῶν κατ' αὐ-
τὰς Συνοδῶν, ἔτι καὶ ἡ τῇ Ἀγαπητῇ κρίσει καὶ
συμπήφισαι τῆς ἐκκλησίας ἐν Κωνσταντινουπόλει Συ-
60 νόδῃ, ἧς προεβέβητο, ἔχῃ ὡς μοναρχίας, ἀλλὰ ὡς ἀν-
45 εἰς διὰ πᾶς τὰς καὶ συνοδὸς διὰ πᾶς αὐτῶν
ἐπισκοπικῶν ἀξίαν, καὶ ἰδὲ τὰ ἐπὶ τῇ ἐπι-
στολῇ. τρίτον, λέγει ὅτι πᾶς ἐκλογὴν πεποίη-
κεν ἢ ἐπιλογὴν τῇ βασιλείᾳ, καὶ ἡ συνάντησις τῇ
50 κλήρῃ καὶ τῇ λαῷ ἀπεβάλετο Πατριαρχίῳ τὸν Μη-
50 νων. καὶ σημείωσαι ὅτι ἕκτον τῇ Ρώμῃ ἔργον
ἦν, καὶ μάλιστα κομπάζειν οἱ παπιστῶν, λέγοντες
ὅτι ὁ Ἀγαπητὸς μόνῃ τῇ ἰδίᾳ αὐθεντίᾳ ἀπεχέρι-
σε τὸν μνηστὴ Πατριαρχίῳ Κωνσταντινουπόλεως. τέ-
ταρτον, ὅτι φησὶ τῇ Πέτρῃ, τὰς ἀποστολικὰς ὡς
τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ὡς ἀποστολικῶς ἢ ὑμέτε-

καὶ περὶ θεήσεως ἐγένοντο αὐτῶν κατὰ Ἀντίμῃ καὶ
Σεβήρῃ καὶ Πέτρῃ καὶ Ζωόρῃ, ἀλλὰ μάλιστα ἐγένοντο
περὶ αὐτῶν αὐτῶς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην,
καὶ ἰδὲ αὐτοῦ κατὰ κεφάλαιον πρῶτον, καὶ ἐνταῦθα πρῶ-
ξιν πέμπτην. ὡς ἐκείνῳ δὲ ὁ φησὶν οἱ λιβήδοι τῇ Ἀγα-
πητῇ, ἵνα ποιήσῃ Ἀντίμῃ ὡς πεποίηκεν ὁ Κελεστίνος
Νεσερίῳ, ἰδὲ αὐτοῦ κατὰ βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῶν
δεκάτῳ ἐν τῷ τῷ περὶ τῆς τρίτης Συνοδῆς.

καὶ ἀγάπη ἀπεσφράγισται, καὶ σώζει πρῶτον, ὅτι
ἐκ τῆς μόνῃ ὁ Πάπας ἱκανὸς αὐτῶς παντελῆ τῶν
ἀσεβῶν κατὰ κλῆρον, ἀλλὰ ἀνεγκλίως ἐγένετο. κρίσει
καὶ τῆς κοινῆς συναντήσεως τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῇ ἀ-
κρίσει τῶν πρῶτων, ἡτοὶ τῶν Πατριαρχικῶν,
ἐπειδὴ αὐτῶς ἐκείνους ἀνέγονται αἱ λοιπαί. δεύτερον,
ὅτι τῷ τῷ, ἀποσφράγισται ἢ ὑμέτερος ἀγάπη, καὶ
τῷ, ὅπως ὑμεῖς τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ἀ-
ποδέχεσθε τῷ κρίσει, τῇ συνάντησιν σημαίετε ἀν-
γραφῇ, ταῦτα ἐστὶν ἐκείνῳ τῇ τῇ ἐν Χαλκηδόνι
Συνοδῇ αὐτῶς τὸν Πατριᾶν Λέοντα, καὶ τῇ Ζήλῳ συ-
νάψας αὐτῶν ἡμῖν αὐτῶς ὁμοίους, ὡς εἴρηται, καὶ
ἰδὲ αὐτοῦ κατὰ βιβλίῳ τετάρτῳ, κεφαλῶν πρῶτον Πα-
τριαρχικῶν αὐτῶν ὅταν, καὶ τριακοσὸν πρῶτον.
καὶ τῇ, ἀνακαταστήσῃ τῆς τρίτης Συνοδῆς, καὶ ἰδὲ
αὐτοῦ κατὰ βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῶν δεκάτῳ πέμπτῃ
Πατριαρχικῶν τριακοσὸν δεύτερον. πέμπτον, ὅτι ἡ
ἐπιστολὴ τῇ Ἀγαπητῇ αὐτῇ συναντήσῃ ἦν, ὡς φησὶ
ταῦτα τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν διὰ
λαλῶν ταῦτα μνηστὴ καὶ τῶν μετ' αὐτῇ Ρωμαίων, καὶ
σημαίωσαι ὅτι ὅσα λέγεται τῇ Ἀγαπητῇ ἐν τοῖς λι-
βήδοις ὡς τῇ μοναχῶν ἐξήκει ἵνα μόνῳ αὐ-
τῷ κλῆρῳ, ἀλλὰ συνοδικῶς καὶ κανονικῶς, ὡς πε-
ποίηκεν ὁ ἐλέγις, ὁ Κελεστίνος, ὁ Ἰννοκέντιος, ὁ
Λέων καὶ ὁ Καππαδόξος καὶ Ἐπιφανίς καὶ Κύριλλος καὶ
μνηστὴ καὶ Ἰωάννης καὶ Πέτρος, εἴται ὅσα λέγει αὐ-
τῷ αὐτῶς τὸν Πέτρον, ἡτοὶ πᾶς κρίσει τῆς ἀποστολι-
κῆς καθέδρας, καὶ ἐκείνῳ ἐν τῇ τέλει τῆς ἐπιστο-
λῆς, ὅτι ἡ ἀποστολικὴ κρίσις αὐτῆς ἀπαιτεῖ, ἐκ
ἐκείνῳ ὡς ἐφ' αὐτῇ μόνῃ, ἀλλὰ πᾶς Συνοδὸν ἵστα-
νίπεται, δι' ἧς καὶ μετ' ἧς αὐτῷ ἐνέργει, ἐπαινε-
ῖται ὅσα ἐλέγετο ἐν τῇ ἐπιστολῇ μνηστὴ Συνοδῶν ὅτι πεποίη-
κεν ὁ Ἀγαπητὸς, δι' ὅτι οὐκ εἶναι, ὅτι μετὰ Συνοδῆς,
καὶ Συνοδῆς ἐκ τῆς Ρωμαϊκῆς, ἀλλὰ τῆς συναντήσεως
μετὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ διὰ δι-
φόρων Ἐπαρχικῶν Ἐπισκόπων. δηλονότι δὲ, ὡς πολ-
λάκις εἴρηται καὶ ἐρηθίζεται, ὅτι τὸ συνοδικῶς ἐν-
εργεῖν κοινόν ἐστιν ἔργον καὶ τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν
τῶν ἐκκλησιῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Ἐπισκόπων.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Δαλαλῖα τῷ Μηνᾷ ἐν τῇ πρώτῃ πράξει πρὸς τὸ τέλος ῥηθούτων, ἐξ ὧν δέκνυται οἱ πάλαι Πάπαι Διαιτηρεῖται τῶν κοινῇ κεκλημένων, καὶ τὸ κύριον τῆς κοινότητος, καὶ ἐκ τῆς Ρώμης.

Εἰς τὴν τέλει τῆς αὐτῆς πράξεως ἐν τῇ Δαλαλῖα τῷ Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾷ σημείωσαι πρῶτον τὸν Μηνᾶ λέγοντα, ὅτι ὁ ὀπισθοδικὸς Θεωρεῖται τὰς Θεσμὰς τῶν Ἐκκλησιῶν ἀπαρεγχερήτας Διαιτηρεῖ, καὶ τὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἐκδικεῖ, εἰ γὰρ ἀρχαῖοι καὶ πρὸ τῆς χρίσματος Πάπαι ἐκ ἡθελον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κληρονομεῖν ὡς περὶ εἰς μετὰ τὸ σχίσμα βεβούλονται Πάπαι, ἀλλὰ τὰ κοινῇ διανοῶς καὶ κοινικῶς κεκλημένα ἐσθλάζον ἀπαρεγχερήτα Διαιτηρεῖν καὶ ἐκδικεῖν, ὅπερ ταυτὸν ἐστὶ καὶ τοῖς λοιποῖς Πα-

τριάρχαις καὶ παντὶ ὀρθοδόξῳ Ἐπισκόπῳ, ὡς ἔπειτα αὐτῶν ὁ Χρυσόστομος, Πατριάρχῳ τῆς Ἀντιόχειας, ὅτι τῶν Ἐπισκόπων τῶν Ἀρχιεπισκόπων πρὸς τὸν Πάτριον συνοδικὴν φησὶν εἶναι ὁ Μηνᾶς, ὅπερ ταυτὸν ἐστὶν ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶναι ἑπάρχων, ἐκείνων, ἐκείνων καὶ ἑγχαίρει, Διὰ Συνοδὸν καὶ μετὰ Συνοδὸν ἐκείνοι, καὶ ἐκείνους μόνον, ὅπερ ταυτὸν ἐστὶ πρὸς τὸ κύριον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τῆς κοινότητος καὶ ἐκ τῆς Πάπας μόνον, ἐκείνων τινος Ἐπισκόπου ἰδιωτικῶς.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει τῆς ὅλης Μηνᾷ Συνοδῶν Θεωρουμένων, ἐξ ὧν δέκνυται ἴσος κατὰ τὴν ἀξίαν τῷ Μηνᾷ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ μέζων ἀμφοτέρων ἡ Συνοδος.

Εἰς τῇ δευτέρᾳ πράξει σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ὡς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔκρινε συνοδικῶς τὸν Ἀντίμον, ἔτι καὶ ἔκρινε καὶ ὁ Μηνᾶς, ὡς γὰρ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κρυβόμενος αὐτὸν κατέκρινεν, ἔτι κατέκρινεν αὐτὸν καὶ ὁ Μηνᾶς Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Δεύτερον, ὅτι ὡς ἀκρόντες, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔκρινε τὸν Ἀντίμον, ἐννοεῖται ὅτι συνοδικῶς, ἔτι καὶ ἀκρόντες, ὅτι ἔκρινεν αὐτὸν ὁ Μηνᾶς, πάλιν συνοδικῶς ἐννοεῖται. καὶ σημείωσαι ὅτι παρὰ τῷ Βασιλεῶς καὶ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ πρὸς τὸν

Ἀντίμον ἡ αὐτὴ καὶ ὡσαύτως ἤλπιον, καὶ πρὸς τὸν Μοναχῶν καὶ Ἐπισκόπων ἐξίστα καὶ πρὸς τὰς δύο οἱ λίβελλοι, Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Μηνᾶς, συνοδικῶς καὶ συνοδικῶς, ἔκρινε καὶ ἔκρινεν, ἡ αὐτὴ καὶ ἡ αὐτὴ αὐτῆς ταῖς, καὶ τὸν αὐτὸν τρέπον ἡ κρισις καὶ ἡ ταῖς, καὶ Διὰ τὸ αὐτὸ αἴτιον, ἄρα καὶ τὸ αὐτὸ ἀξιωμα. καὶ ἐν τοῖς δυοῖν μέζων τῷ Πατριάρχῳ καὶ Παπικῷ ἀξιωματῶς τὸ κοινόν, ἄρα.

Περὶ τῆς ἐν τῇ τρίτῃ πράξει πρὸς τὸν Ἀντίμον τῷ Μηνᾷ παρθεσμίας, ἥς κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ πολλῶν ἄλλων, ἐκ τῆς μοναρχίας καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῷ αὐτῷ Ἀντίμῳ παρθεσμίας δέδωκεν, ἀλλὰ ὡς κοινὸν ἔργον ποιῶν.

Πρὸς τῇ τρίτῃ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι παρθεσμίας ὡς καὶ ἐκ τῆς Μηνᾷ καὶ τῆς κατὰ αὐτὴν Συνοδῶς περὶ τῆς Ἀντιμίας, ὅθεν καὶ ὅποια παρθεσμίας ἐδίδοντο πρὸς τῶν ἰερέων τοῖς Εὐσεβianoῖς, καὶ πρὸς

τῶν Κελεσίων τῷ Νεσορίῳ, καὶ πρὸς τῶν Ἀρχιεπισκόπων τῷ Ἀντίμῳ, κοινὸν ἐπληροῦτο σκληροσπικόν ἐργον, καὶ ἐκείνους καὶ πρὸς ἑαυτοὺς, ὡς καὶ μοναρχικὸν ἀξιωμα παρθεσματοῦν, ἡμεῖς τῷ Ρώμης.

Περὶ τῶν ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει τῆς ὅλης Μηνᾷ Συνοδῶν Θεωρουμένων, ἐξ ὧν δέκνυται τὰς πρὸς τὰς Αἰρετικὰς πρὸς Παπῶν καὶ Πατριάρχων παρθεσμίας εἶναι συνοδικὰς, καὶ τὸ κύριον τῶν Συνοδῶν, ἐφ' ὧν πᾶς Ἐπίσκοπος, ὡς ἡ ἐξουσία ἡ αὐτὴ τῇ τῆς Ρώμης. καὶ περὶ τῆς δυνάμεως καὶ ἀνάγκης Χρῆστος τῷ Βασιλεῶς ἐν ταῖς Συνοδοῖς.

Πρὸς τῇ τετάρτῃ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἡ ὅλη τῆς ἰερέων παρθεσμίας τοῖς Εὐσεβianoῖς, ἡ δὲ Κελεσίαν τῷ Νεσορίῳ, καὶ ἡ πρὸς Ἀρχιεπισκόπων τῷ Ἀντίμῳ ταυτίζονται τῇ παρθεσμίας τῇ πρὸς Μηνᾷ τῷ Ἀντίμῳ, ἀλλὰ τῷ Μηνᾷ, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς Δαλαλῖας τῶν Νοταρίων πρὸς τὸν Μηνᾶ περὶ τῆς αὐτῆς παρθεσμίας, ἣν συνοδικῇ, τοιαύται δὲ ἦσαν, ἥτοι

συνοδικῇ καὶ ἡ ὅλη ἰερέων καὶ Κελεσίαν καὶ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ ἡ δὲ αὐτῶν τὰς τόπας. ἄρα τῆς Συνοδῶς ἐπὶ τὸ ἔλαττον κύριον καὶ περὶ τῆς κατὰ αὐτὴν παρθεσμίας, καὶ ἐκείνους τῶν Πατριάρχων, ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας. Δεύτερον, ὅτι ὁ Μηνᾶς τὸ αἶμα, ὡς ἐνεκεν καθαρέσεως αἵματος ἢ ὁ Ἀντίμῳ, παρθεσμίας τῇ Συνοδῳ, ἥτοι τῇ γνώμῃ αὐτῆς, ἡ δὲ Συνοδος τῇ πατρί

πος τῶν ἰδίων ψῆφον τῆς καθαρύσεως τῆς Ἀθῆναι, ἐξ ἧς ἀδελφικῇ σύμπνοια καὶ ὁμοφωνία δάκνυνται τῇ Ἀγαπῇ, καὶ τῆς ἐπὶ Μητρὶ Σωδοῦ καὶ τῇ Μητρὶ ὑδῆς δὲ μοναρχία αὐτῶ· τέταρτον, πῶς τῆς Ἀπαλλῆς καὶ ἐτέρων Ἐπισκόπων καὶ Μοναχῶν καὶ ἑλλερικῶν βωόντων καὶ πολυχρονοῦντων, ὁ Μηνῶς ἔπε κατὰ Πέτρος καὶ Ζωόρα καὶ Σεβέρης νομίζοντι μὴδὲ τῶν ὑμετέρων ἀγάπῃ ἀγωνεῖν τῶν περὶ αὐτοὺς καὶ πᾶν ζῆλον τῷ ὁσεβῆς καὶ Θεοφυλάκτῃ ἡμῶν Βασιλείῳ, ὃν ἐπὶ τῇ ὁρεσδοξῇ ἡμῶν ἔχει πίστις, καὶ περὶ αὐτοῦ μὴδὲ πᾶν ὅτι ἀρχαίτη Ἑκκλησία κινεῖται πρὸς γνῶσιν αὐτῶ καὶ κλέουσιν γινώσκειν. Ὁ δὲ καλῶν τῶν ὑμετέρων ἀγάπῃ ἐπὶ τῷ παρόντι ἰσχυάσαι, ὥστε καὶ καὶ ἡμᾶς λαβεῖν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς ὁσεβείας αὐτῶ ἀκούει τὰ παρ' ἡμῶν βεβαιωθῆναι· καὶ σημειῶσαι τῶν δυνάμει καὶ ἀγαθῶν κρίσει τῷ Βασιλεῖ· ὃν τῶς Σωδοῖς.

τέρων κατακολουθῶντες δόγμασι· καὶ ἡ παρεῖσα ἐν
τῇ Μηνᾷ Συνοδῷ ἐν τῇ κατὰ Ἀνθίμω ψήφῳ φη-
σὶ, τοῖς ἀπαγείσι τῶν ἀγίων πατέρων ἀκολουθῶν-
τες καιροί· καὶ, ἀκολουθῶντες καὶ τοῖς ὑπὸ τῆς
Ἀραπτικῆς καλῶς δεδοκιμασμένοις· καὶ ἰδίως ἐν
Μηνῇ ἐν τῇ κατὰ Ἀνθίμω ψήφῳ, ἐπείδηται τῇ
Φωνῇ τῆς Χρυσῆς, ἀπαβλέποντες καὶ εἰς τὰς ὑποστά-
τας τῶν Πάτερων Ἀραπητῶν, καὶ πρὸς τὰ καὶ ὡς τοῖς
συμῶσιν ἡμῖν κεκερμένῳ ἐν τῇ Συνοδῷ, περὶ τῆς τε-
τάρτης, ὅπως ἰσοτίμως τίθῃσι τῶν Πάτερων Ἀραπη-
τῶν καὶ τῶν κατὰ αὐτὸν Συνοδὸν ὁ Μηνῆς· καὶ ὁ Μα-
ριανὸς Ἀρχιεπισκοπὸς καὶ οἱ Μοναχοὶ Κωνσταντινου-
πόλεως, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ λιβε-
ρῶν αὐτῶν πρὸς τὸν Μηνῶν καὶ τῶν κατὰ αὐτὸν Συνο-
δὸν λέγουσιν, δυσωπῶντες τῶν ὑμετέρων μακαριότη-
τες καὶ τὸν ἑρὸν ὑμῶν σύλλογον ἐξακολουθῆσαι τοῖς
ὁμοθυμαδὸν κατὰ αὐτῶν (τῶν ἐρημῶν Λιτθικῶν) πα-
τρῶν τὰς ἐρημικὰς Πατριαρχεικὰς θρόνους κατα-
κοσμησάντων ἡμῶν ἀγίων πατέρων, περὶ τῆς τέμ-
νη· ἰδὲ καὶ αὐτῶν βιβλίῳ τετάρτῳ, κεφαλαίς
πρῶτης Παράγραφον ἑκστὸν ὁμοῦ· πρὸς δὲ τὸ δού-
τερον ῥητέον πρῶτον, ὅτι ἡ ἀποστολικὴ καθίδρυσις λέ-
γεται διχῶς, ὁ Ἐπίσκοπος Ῥώμης καὶ ἡ ἐκ τῆς αὐ-
τῆς τῶν δυτικῶν Ἐπισκοπῶν Συνοδῷ, ἡ ὁ Ἐπίσκο-
πος Ῥώμης, ὑπερέχον τὸ πρῶτον τῆς κατὰ αὐτὸν
Συνοδῆς, ἥτοι τῶν δυτικῶν Ἐπισκοπῶν· καὶ κατὰ
τὸν τὸν πρῶτον τρόπον ἔλθῃ οὐκ ἐκείνος γραφῶν
πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην, ὅτι αἱς πάρεσιν αὐ-

νόγη, καὶ ἰδὲ αὐτῶν τριῶν, κεφαλαίαις δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφῳ ἑκστὸν τέταρτον, κατὰ δὲ τὸν δόξαν τῶν ἐλέγετο ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ Συνοδῷ ὁ τύπος τῆς Δυτικῆς Συνοδῆς τύπος τῆς Κελεσίνας. ἡ ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ τῆς Δυτικῆς Συνοδῆς ἐλέγετο ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ ἐπιστολὴ καὶ τόμος τῆς Πάπας Λέοντος, καὶ ἐν αὐτῇ ὁ Ἀγαπητὸς λέγετο ὑποσολικὴ καθέδρα, ἡ γὰρ καὶ μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Θεοφύλου Ἐπαρχίου ἐδοκίμασεν Συνοδὸς, καὶ τῇ συμφωνίᾳ τῆς Κλήρης καὶ τῆς λαοῦ σύνοδος, ἀλλ' εἶχε καὶ ἑσώπων τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ὅπερ ἰδιούτης καὶ τοῖς λοιποῖς Πατριάρχαις καὶ Μητροπολίταις. εἶπον οὖν ὁ Μηνῆς, ὅτι τῇ ὑποσολικῇ θρόνῳ πεποιθήμεθα, ἡτοὶ τῇ Ἀγαπῇ, ἔχ' ὡς μονάρχῃ, ἡτινα γυναικῶν ἐξουσίαν ἔχοντι ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ διὰ τὸ ὁρθοδόξῳ τότε πᾶσι Δυτικὴν Ἐκκλησίαν, ἥ ἐσώπων ἔχον ὁ Πατριάρχης αὐτῆς Ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ ἐνόησε τὸ πεθεῖσθαι ὁ Μηνῆς, ὡς ἐνόησεν αὐτὸς ὁ Κύριλλος, καὶ ἰδὲ τὸν εἰρημὸν τόπον, ταῦτον γὰρ εἶναι ἐν αὐτῇ τὸ πεθεῖσθαι τῇ κοινωνίᾳ διὰ πᾶσι αὐτῶν πῖστιν. δόξαν, τὸ πεθεῖσθαι καὶ τὸ ἐξακολουθεῖν ταῦν ἐστιν, ὁ γὰρ Κύριλλος ἔπειθ' ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἰωάννῃ ἐν τῇ παρὲς αὐτὸν ἐπιστολῇ τῆς Κελεσίνας καὶ τῆς κατ' αὐτὸν Συνοδῆς, οἷς ἀνάγκη πεθεῖσθαι τὰς ἀντεχωρίδας τῆς παρὲς ἡμῶν πᾶσι Δύσιν κοινωνίας, ἐπήγαγον, ἡμεῖς γὰρ τοῖς παρ' αὐτῆς, ἡτοὶ τῆς Κελεσίνας ἐξακολουθεῖν ὁμιλίᾳ κλίμασι. πρῶτον εἶπε πεθεῖσθαι, εἶτα εἶπον ἐξακολουθεῖν ὁμιλίᾳ. ἐν-

ταῦτα δὲ ὁ Μηνῆς πρῶτον εἶπε ἐξακολουθεῖν, εἶτα εἶπε καὶ πεθεῖσθαι, ὡς ταῦν ἐστὶ τὸ πεθεῖσθαι τῇ ἐξακολουθεῖν, καὶ ἀπάλλιν. διηλοῖ δὲ, ὡς εἰρημὸν τῇ ἐξακολουθεῖν τὸ συγκατατίθεσθαι καὶ συμφωνεῖν, ταῦτε κοινωνεῖν, καὶ ὡς εἰρημὸν καὶ ὁ Κύριλλος ἐπέμ- 5 τὸν ἐξουσίαν εἶπον. ἄρα καὶ τὸ πεθεῖσθαι καὶ ἐπὶ ἑτέρῳ σημάνει, ἡ τὸ συγκατατίθεσθαι καὶ κοινωνεῖν. τρίτον, τὸ πεθεῖσθαι ἐπὶ πάντεσσι ὑποταγῇ καὶ ἐλαφίσιν ἀλλοῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τῆς συγκατατίθεσθαι, ὡς λέγεται Ματθαῖος κεφαλῇ ἔχοντες, ὅτι 10 ἐλέγον τοῖς στρατιώταις οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν ἱερέων περὶ τῆς Πιλάτης, ἡμεῖς δὲ πείσομεν αὐτὸν. καὶ ἵνα τὰ πολλὰ ἐάσωμεν, ἀρκεῖ τὸ ἐν τῇ δεκάτῃ ἐν αὐτῇ κεφαλῇ λεγόμενον περὶ τῆς Πιλάτης, ἡτοὶ τὸ δι- 15 αλεγομένης, καὶ πεθεῖν τὰ περὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἰουδαίας. καὶ λοιπὸν σημείωσαι ὅπερ οἱ Λατῖνοι λέγουσιν, ὅτι ὑπὸ τῆς τετάρτης πράξεως τῆς ἐν τῇ Μηνῇ Συνοδῇ ἀκινυτοῦ ἡ ἀρχὴ τῆς Πάπας, ἐπινοήσαντες τὰ 20 ταῦτα ῥήματα ἐξακολουθεῖν καὶ πεθεῖσθαι, τὰ αὐτὰ κατὰ τῆς τυραννικῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας σωβήθη, 20 καὶ ἔχ' ὑπὲρ τῆς τυραννίδος αὐτῆς. ἰδὲ (λέγουμεν πάλιν) αὐτῶν τριῶν, κεφαλαίαις δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφῳ ἑκστὸν τέταρτον, καὶ κατωτέρῳ βιβλίου δεκάτῃ, μέρεσιν τρίτῃ, κεφαλῇ τρίτῃ, τμήματις ὁ γὰρ Παράγραφον ἑκστὸν, ὅπερ οἱ Τοποτηρηταὶ 25 Πάπας εἶπον ὅτι πεθεῖσθαι ἐν πᾶσι ἐπιστολῇ τῆς Ταραχίας, καὶ κατωτέρῳ κεφαλῇ δεκάτῃ ἐξιδόμεν Παράγραφον ὀγδοὺν, καὶ βιβλίῳ ἐξιδόμεν, κεφαλαίᾳ πρώτῃ Παράγραφον δέκατον πέμπτῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι ὑποσολικὸς θρόνος καὶ καθέδρα ταύτων, ὁ μετὰ διορισμῶν παρὲς τὸν Ρώμης ῥηθὲν ἐν τῇ πρώτῃ πράξει, αὐαρεῖ τὸ μοναρχικὸν αὐτῶν.

Ὁ θρόνος Ἀντιοχείας ὑποσολικὸς θρόνος καλεῖται, ὑποσολικὸς δὲ θρόνος καὶ ὑποσολικὴ καθέδρα τὸ αὐτόν ἐστιν, ὅθεν αὐτῶν ἐλέγου ὁ Μηνῆς, τῇ ὑποσολικῇ θρόνῳ ἐξακολουθεῖν, καὶ πράξις πέμπτῃ, οἱ Διάκονοι τῆς ὑποσολικῆς καθέδρας. ἵνα δὲ μή τις ἀκούων ὑποσολικῶν καθέδρας, καὶ ὑποσολικὸν θρόνον τὸν τῆς Ρώμης θρόνον ὑποσολ-

τικῶς λεγόμενον, ὑπόμνησιν ἔμφαντινα ἀξιώματος ὑπαυτίπιδαι, ἐρρέθη ἐν ταῦτα ἐν τῇ πρώτῃ πράξει μετὰ τῆς διορισμῶν, Μηνῆς ὁ Θεοφιλέστατος Ἀναγνώστης τῆς ὑποσολικῆς θρόνου τῆς πρεσβυτέρως Ρώμης ἀέγων. ἰδὲ καὶ βιβλίῳ δεκάτῃ, μέρεσιν δούτῃ 40 ρα, κεφαλῇ αὐτῇ Παράγραφῳ ἑκστὸν δούτῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς ἐν τῇ Μηνῇ Συνοδῇ Θεωρημένων, ἐν αἷς ἀκινυτοῦ ἡ ἴσος ἔτε μείζων τῆς Βασιλείας ὁ Ρώμης, καὶ κοινῶς οἱ πατέρες τῆς πίστεως διδασκαλοὶ, καὶ ἑμὸν ὁ Ρώμης, ἡ δὲ Συνοδὸς ἐπὶ αὐτῶν.

Πρῶτος πέμπτῃ, ἐν ᾗ θεωρεῖται τὰ κατὰ Πέτρον τὸν Ἀπαμείας Ἐπίσκοπον, καὶ σημείωσαι ἐν τῇ λιβέλλῃ τῶν Ἐπισκόπων τῆς δούτῃς Συρίας παρὲς τὸν Βασιλέα λεγόντων, πρῶτον, ὅτι ὁ Πάπας Ἀγαπητὸς ἡρώθη τῶν ἀσσεβῶν ἰχνῶν τῆς Βασιλείας, καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Πάπας ὅκῃ τῆς Βασιλείας ἔτε μείζων ἔτε ἴσος, ἐπειδὴ τοῖς ἰχνῶσιν αὐτῶν,

ἡτοὶ ἐς ἀποσκώψαν αὐτῶν ἀποσώλη. δούτῃ, ὅτι τὸν Βασιλέα λέγουσι φύλακα τῆς πίστεως, ὅτι περ ταῦτόν ἐστι τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ Πάπᾳ Λέοντι, ὅτι τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς, ὅτι ἡν ὁ λαὸς τῆς ἡμέρας τῆς τῶν πῖστιν ἐλ' ἐς παρὲς αὐτῶν (ὁ Ρώμης ἡ ἑτερότης) ἀλλὰ κοινῶς οἱ αὐτοὶ πατέρες, ὡς κοινῶς οἱ πατέρες καὶ ἰσὺς καὶ ἡσυχίως 45 διδῶν.

Διδάσκαλοι, καὶ ἑμόνος ἡ ἰδιότητος ὁ ρώμης .
 ὃν τῷ λιβέλλω πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Κωνσταντινουπο-
 λιτῶν καὶ Ἀντιοχείων καὶ Παλαιστινίων σημείωσαι ὅτι
 5 φασὶν ἵνα πέμψῃ ὁ βασιλεὺς τὸν λιβέλλον, ὡς
 θεωρηθῆναι, καὶ κανονικῶς πέρας δέξασθαι ὑπὸ

τῷ Μηνᾷ καὶ τῷ ρωμαίων καὶ τῆς λοιπῆς ἐκκλησί-
 ας Συνόδου . καὶ σημείωσαι ὅτι τὰ αὐτὰ ἐρρήθη
 καὶ περὶ τῷ Ἀγαπητῷ, καὶ ὅτι ἐδὲν διώκεται μό-
 νος ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἡ ὁ ρώμης, ἀλλὰ Συναδι-
 κῶς, ὅπερ εἰςιν, ὅτι ἡ Σύνοδος ἐστὶ πάντων ἐστὶ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ πρὸς τὸν βασιλέα λιβέλλω τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, τῶν Ἀντιοχείων καὶ τῶν Πα-
 10 λαιστινίων, ἐξ ὧν δέκνυται ὅτι ἰδίᾳ αὐθιγῇ ὁ βασιλεὺς ἀθροίζει τῷ Συνόδου, καὶ ἡ Σύνοδος καθ-
 ερίζει τῷ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μοναρχίᾳ ἐδούσε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ πᾶσιν ἡ αὐτὴ ἐξουσία κατὰ τῶν Αἰ-
 ρετικῶν ὑπὲρ τῷ Ἐκκλησιαστικῷ δικαίᾳ τοῖς τοῖς Πατριάρχαις καὶ τῷ ρώμης .

Εἰς τῷ λιβέλλω τῶν αὐτῶν πρὸς τῷ Συνόδου σημείω-
 15 σαι πρῶτον, ὅτι φασὶ τῆς ἐπὶ Ἀντίμω κλίσεως
 πληρωθείσης, καὶ τῆς κατ' αὐτὴ ψήφου παρ' ὑμῶν
 τῶν ἀνωτάτων δικαίως ἐξουχθείσης . Καὶ, ἐνχα-
 ριστῶν τῷ Θεῷ τῷ Δεῖν τῆς σωθῆς τῷ εὐσεβεστάτῃ
 20 ἡμῶν Βασιλεῖ τῶν ἱερῶν ὑμῶν σύλλογον εἰς τὸν συ-
 ναγαγόντι, ἵνα καθαρῶς τῷ αὐτῷ Ἐκκλησίᾳ,
 καὶ ὡς ἐστὶν αὐτῷ ἐαυτῷ ὡς ἀπὸ οὐδέν, μὴ ἔ-
 χασαν σπύλον ἢ ῥυτίδα ἢ τί τῶν Αἰρετικῶν ζι-
 ζανίων . καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε καὶ παρῆλθε
 25 περὶ πάντων τῶν περιεχομένων ἐν τῇ θεήσει ἡμῶν
 σκοπήσας . ἐν οἷς σημείωσαι ὅτι ὁ βασιλεὺς ἰδίᾳ
 αὐθιγῇ καὶ κελύσει καὶ παρῆλθε ἡθροίζει τῷ
 Συνόδου, καὶ ἡ Σύνοδος καθαρῶς τῷ Ἐκκλησίᾳ,
 καὶ παρῆλθε αὐτῷ ἁμῶν τῷ Χριστῷ, καὶ ἑμόνος
 30 ρώμης ἡ Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἀλλὰ τίς Ἐπίσκοπος
 μόνως ἡ ἰδικῶς . καὶ ὅτι ἡ κατὰ Ἀντίμω ψήφος
 ὑπὸ τῆς ἐπὶ Μηνᾷ Συνόδου ἐπληρώθη, ὅπερ μετῶν
 ἐπὶ τῷ ὅτι ὁ ρώμης Ἀγαπητῶς καθήρυκε τὸν αὐτόν .
 θούτερον, ὅτι φασὶ, κατακρινθῆναι τὰς περὶ Σεβή-
 ρου συνδικῶς ἐν ρώμῃ, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν

Ἀντιοχείᾳ καὶ ἐν Ἱερουσολύμοις . τρίτον, ὁρίζεται τὰς
 πατέρας τῆς Συνόδου, ἵνα ἐξακολουθῶντες τῇ πα-
 35 θείᾳ τῷ Πάπᾳ Ἀγαπητῷ καὶ τῶν Πατριάρχων Κων-
 σταντινουπόλεως, ἡ τοῖς Ἱωάννῃ τῷ Καππαδόκῳ καὶ Ἐπι-
 φανίᾳ καὶ τοῖς μακαριωτάτοις Πατριάρχαις Θεοδο-
 λείῳ καὶ Ἱερουσολύμων, ἡ τοῖς Φλαυιανῷ καὶ Ἱωάννῃ
 καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀρχιερεῦσιν, ἀναθεματίσωσι Σεβήρην
 καὶ Πέτρον καὶ Ζωόραν . τέταρτον, ἵνα ἐξακολουθήσῃ
 ὁ Μηνᾷ καὶ ἡ συνωδὸς αὐτῷ Συνόδῳ τοῖς ὁρι-
 40 θείᾳ κατὰ τῶν Αἰρετικῶν ὡς τῶν τὰς ἐκκλησίας
 Πατριάρχαις θρόνους κατακοσμησάντων ἡμῶν ἀγίων
 πατέρων, καὶ ἀναθεματίσῃ τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς ἀ-
 κολουθῶντας αὐτοῖς, καὶ πάντα ἐκκήρυκτον γονέμον
 ὑπὸ τῷ ὁποσολικῷ θρόνῳ καὶ πάσης ἀγίας κα-
 45 θολικῆς καὶ ὁποσολικῆς Ἐκκλησίας . ἐξ ὧν δέκνυται
 ἡ μοναρχία τῷ ρώμῃ ἡ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, ὅ-
 δε ἐξουσία τίς ἰδικῇ, ἀλλ' ἀδελφικῇ σκέψις καὶ κλί-
 σις καὶ ἀνέκλις καὶ κατὰ κλίσις, ὁμοίως καὶ ὡσαύ-
 τως ἔχουσα κατὰ τῶν Αἰρετικῶν ὑπὲρ τῷ Ἐκκλη-
 σιαστικῷ δικαίᾳ . Ἀλλὰ μὲν ἡ αὐτὴ ἐνέργεια, καὶ ὁ αὐτὸς
 50 τρέπῃ, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτὸ ἀξίωμα καὶ ἡ αὐτὴ ἐξουσία .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἐπὶ Μηνᾷ συναλεύσει πέμπτῃ ἀναγνωστέων πρακτικῶν τῆς ἐπὶ τῷ Καππαδόκῳ Συνό-
 40 δου, καὶ τῶν δύο ὁποσολῶν ὁρμίσδου πρὸς τὰς τῆς Ἀναρτῆς Ἐπισκόπους καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐ-
 πιφάνιον, ἐξ ὧν δέκνυται τὸ ἔχον κριτήριο καὶ ἐρμηνεύτηριον καὶ βεβαιωτήριον ἡ Σύνοδος, καὶ ὁ ρώμης .

Εἰς αὐτῇ τῇ πέμπτῃ ἐπὶ Μηνᾷ συναλεύσει ἀνα-
 γνωσκόνται τὰ πρακτικά τῆς ἐπὶ Ἱωάννῃ τῷ Καπ-
 45 παδόκῳ Συνόδου, ἐν οἷς καὶ αὐτοὶ ὁποσολοὶ τῷ
 Πάπᾳ Ὁρμίσδῳ πρὸς τὰς Ἐπισκόπους τῆς Ἀνατο-
 λῆς καὶ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιφάνιον, καὶ
 σημείωσαι πρῶτον, ὅτι τὸ κύριον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
 παρέχει ὁ Ὁρμίσδου κοινῶς τοῖς πατέρεσι καὶ ἐδὲν
 50 ἰδικὸν ἀξίωμα τῷ ρώμῃ παρῆλθε . δεύτερον,
 ἐν τῇ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὁποσολῇ φησὶν, ὅτι
 τὰ τῶν πατέρων εἰς τέλει καὶ παρῆλθε καὶ δέον-
 ται, καὶ καλῶς βέβαια, καὶ δευτέρῳ ἐκ αὐταμαρτίας .
 ταῦτα εἰπὼν, ἐπὶ λέγει περὶ τῆς ἐν Καλλικρόνι Συ-
 νόδου, ὅτι τῶν πρὸς αὐτῇ Συνόδων ὁμοίως τὰ δόγματα
 ἢ τηλαυγέστερον ἐφανέρωσαν, ἢ ἐπαναληφθεῖσα τῇ

αὐθιγῇ ἐβεβαίωσαν, ἰδικόντινα κατὰ Κεσορίαν
 καὶ Εὐτυχῆς ἀναδεξαμένη ἀγῶνα . ταῦτα καὶ τὰ λοι-
 55 πὰ γογγυσμῶν ἐν τῇ ὁποσολῇ συμφωνίαν καὶ ὁμοψυ-
 χίαν τῶν Ἐκκλησιῶν μαρτυρεῖ, καὶ ἐδείκνυται μοναρχίαν .
 καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Λέων, ἐδὲν ἡδυνήθη περὶ τῶν
 κατὰ Εὐτυχῆς, καὶ τοῖς πολλοῖς γράψας καὶ ἀγωνι-
 σθεὶς, ἕως ἡ ἐν Καλλικρόνι Συνόδῳ ἰδικὸν ἀ-
 γῶνα δεξαμένη, τὰ τῶν πρὸς αὐτῇ Συνόδων καὶ πα-
 60 τέρων ἐφανέρωσαν, ἡ τοῖς ἐρμηνεύσει καὶ ἐβεβαίωσε .
 καὶ παρῆλθε, ὅτι ἡ Σύνοδος ἐπὶ τὸ ἔχον κριτήριο
 καὶ βεβαιωτήριον καὶ ἐρμηνεύτηριον, καὶ ἔμενον εἶναι
 ματαιότητα παρῆλθε, τὸ τὸν ρώμῃ εἶναι ἰδικὸν ἐρ-
 65 μινῆ τῶν πατέρων, καὶ ἔχον κριτήριο τῶν Συνόδων .

ΠΑΡΑ-

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Ἰωάννου Ἐπιστολῆς Ἰωάννη Κωνσταντινουπόλεως, αὐτῶντος ἐν αὐτῇ βεβαιώ-
σαι αὐτὸν τὰ πεπραγμένα συνοδικῶς κατὰ Σεβήρα, ἐξ ἧς τὰ Ἱεροσολύμων γυνικόν τι ἄξιωμα ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ μὴ λαβόντες, ἕτερόθεν δὲ τῶν παρρησιῶν ἐρημάτων λήψεται.

5

Εἰς τὴν Ἐπιστολὴν Ἰωάννης τῷ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς
Ἰωάννην Πατριάρχην Ἱεροσολύμων σημείωσαι πρὸς
αὐτὸν, ὅτι λέγει αὐτῷ, τὰ πεπραγμένα (ἐν τῇ κατ' αὐ-
τὸν ἐν Κωνσταντινὸν κατὰ Σεβήρα Συνοδῷ) ἀναγ-
γλὸν ἐλοχισάμεν σημαῖαι τῇ σῇ Θεοσεβείᾳ, ἵνα
τῇ συμφωνίᾳ τῶν παλαιῶν Πράξεων ταῦτα γνῶσθαι,
ἐπισφραγίσῃ τὴν λόγῳ τῆς ἀληθείας. δούτερον φησὶν,
ὅτι ἡ ἐν Κωνσταντινὸν Συνοδὸς αἰτήσας τὰς
καὶ τὰς μοναχικὰς τάξεις, τὰς ὡρίσας, καὶ ταῦτα
τῇ σῇ ἀγότητι. Διὰ τὰς ἐκπέμψαι ἐπιστάσαντες.
ἐν οἷς σημείωσαι ὅτι τὰ ἐν Κωνσταντινὸν ὁρμη-
τα συνοδικῶς ἵνα ὁ Ἱεροσολύμων Ἐπισφραγίσῃ τὴν
λόγῳ τῆς ἀληθείας, τετέστιν ἵνα ταῦτα βεβαιώσῃ,
ἡτοι πρὸς δεχθῇ καὶ συμφωνήσῃ ὡς καλῶς ἔχοντα,
ὅπερ ταυτόν ἐστιν ἐκείνῳ ὅπερ ἔγραψεν ἡ ἐν Χαλ-
κηδόνι Συνοδὸς τῷ Πάπᾳ Λέοντι περὶ ὧν αὐτῇ ὡρί-

σας, ἵνα συναφθῇ αὐτῇ πρὸς ἀμόνοια. δούτερον,
ὅτι ἡ συμφωνία καὶ ἡ ἀποδοχή καὶ ἡ ἐπισφραγίσις
ἡ πρὸς τὰ Ἱεροσολύμων συνέτενε πρὸς βοήθειαν
τῶν ἐκκλησιαστικῶν δόγματος, ἐπειδὴ τὰ πληθύνοντα
ὁρθοδόξων ἀπέβλεπον πρὸς τὴν εὐότητα τῶν Ἐκκλη-
σιῶν, καὶ μάλιστα τῶν καθολικῶν θρόνων. ἦσαν
δὲ ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινὸν Συνοδῷ πρέσβεις τῷ
Ρώμης Ὁρμίσδῳ, ὅθεν ἡ συμφωνία Ρώμης καὶ Κων-
σταντινουπόλεως ἦν φανερά, ἐξήτει δὲ ὁ Ἰωάννης, ἵνα
καὶ ἡ συμφωνία τῆς Ἱεροσολύμων μετὰ Ρώμης καὶ Κων-
σταντινουπόλεως ἦ καὶ αὐτῇ πρὸς φανερὰς διὰ τὴν αὐτῇ
αἰτίαν. ἐκ ἐλαβε δὲ ὁ Ἱεροσολύμων ἐκ ταύτων με-
γίστων, καὶ ὅσον μέγιστον ἔχοντων ἐρημάτων ἰδικόν τι
ἄξιωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἅρα ἐδὲ ὁ Ρώμης ὑπὸ 20
ταύτων ἐρημάτων καὶ πρὸς ἐρημάτων λαμβάνει γυν-
κόντι ἄξιωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐρημάτων ἐν τῇ πρὸς Ἐπιφανίου Τύρε Ἐπιστολῇ τῷ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης, ἵνα δηλονότι σύμ-
ψηφον καὶ αὐτὸς γινώσκῃ τῶς κατὰ τὴν Αἰρετικῶν πεπραγμένους, καὶ δηλώσῃ ταῦτα καὶ ἐτέροις, ἐδὲ ἰδι-
κόν ἄξιωμα δηλῶται, ἀλλ' ἡ συμφωνία καὶ συνέργεια εἰς ταῦτα.

25

Εἰς τὴν Ἐπιστολὴν τῷ αὐτῷ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάν-
νης πρὸς τὸν Ἐπιφανίου Μητροπολίτην Τύρε
σημαίωσαι πρὸς αὐτὸν, ὅτι φησὶν αὐτῷ, τοιγαρὲν τῆς
ἐνδημέσης ἀγίας Συνοδῆς τῇ φιλοχρίστῳ βα-
σιλεὶ πόλει ἐκ Δαφνῶν Ἐπαρχιῶν δημοπορι-
στάσης τὰ πραχθέντα κατὰ τὴν ἐκθρόν τῆς ἀλη-
θείας, ἀναγκαῖον ἐκρίνα τῇ σῇ πεμφθῆναι Θεο-
σεβείᾳ, ἵνα τὰ παρ' αὐτῶν, καὶ δι' αὐτῶν τυπω-
θέντα ἀναγνῶς καὶ γνῶς ὁσιώτατα, σύμψηφος καὶ
ὁμόψηφος ἔσῃ, καὶ καὶ ὅπως ποτε τῶν κυκλω-
σάντων σε ἐκθρόν λυτρωθῇς. δούτερον φησὶν, ἀπαν-
τα τοίνυν τὰ πεπραγμένα κατὰ τὴν ἐκθρόν τῆς
ἀληθείας δηλῶ ποιῆσαι τοῖς εἰς τὰ αὐτὰ ὁρθοδό-
ξοις, καθὼς αὐτῶν συνοδικῶς, ἀπεδασον Θεοφιλέστατε.
ἐν ταῖς σημαίωσαι πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐν ταῖς καταβρε-

μαῖς τῶν Αἰρετικῶν Πατριαρχῶν Ἀντιοχείας, Πέ- 30
τρος τῷ Κναφείῳ καὶ Σεβήρῳ δηλονότι, ὁ Τύρε
Ἐπιφανίου ἔμεινον ὅτι μάλιστα σερεῖς ἐν τῇ πί-
σει, ὅθεν καὶ ὡς ὁμοπίστῳ καὶ χελωτῇ πέμπει ὁ
Ἰωάννης τὰ ἐν Κωνσταντινὸν πεπραγμένα αὐτῷ,
ἵνα σύμφωνος καὶ ὁμόψυχος ἦ, ὅπερ ταυτὸν ἐστὶν 35
ἐκείνῳ οἷς ἔρηται ἀνωτέρω περὶ τῶν Ἱεροσολύμων
Ἰωάννης καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς πρὸς Λέοντα
τὸν Πάπαν. δούτερον, ἵνα γνωσθῶν τῶν ἐν Κων-
σταντινὸν ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων τῶν συνελευμένων
ὑπὸ Δαφνῶν Ἐπαρχιῶν πραχθέντων, οἱ ἐν Τύρῃ 40
Χριστιανοὶ μέντοι σερεώτεροι ἐν τῇ πίστει, ἐδὲ ἀλλόθι,
ἀλλὰ διὰ τὴν συμφωνίαν τῶν Ἐκκλησιῶν Ρώμης,
Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν λοιπῶν.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐρημάτων ἐν τῇ συνοδικῇ Ἐπιστολῇ τῷ Ἱεροσολύμων Ἰωάννης πρὸς Ἰωάννην τὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ
τὴν κατ' αὐτὸν Συνοδὸν, δαίκεται τὸ δεσμεῖν καὶ λύειν παντὶ δεδοσμένῳ Ἐπισκόπῳ, καὶ Δαφνιῶν τῶν
Συνόδοις, καὶ ἐμὸν τῷ Πέτρῳ. καὶ περὶ τῆς Τύρε Ἐπιστολῆς πρὸς τὸν αὐτὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν 50
Συνοδὸν, τῆς πρὸς αὐτὸν καὶ ταύτης λεγούσης.

Εἰς τὴν συνοδικῇ Ἐπιστολῇ τῷ Ἱεροσολύμων Ἰωάν-
νης πρὸς Ἰωάννην Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν κατ'
αὐτὸν Συνοδὸν σημαίωσαι πρὸς αὐτὸν, ὅτι φησὶν, ὅγαρ

παρεχρηκὶς Ἱερεμίας τῷ ἀποφύτῳ τὸ ἀνοικοδομεῖν καὶ
κατασκάπτειν καὶ ἐκλεῖν καὶ καταφυλάειν, καὶ Πέ-
τρος τῷ Ἀποστόλῳ τὸ λύειν καὶ δεσμεῖν, καὶ τῇ κοινῇ
τῇ

τὸ ἐφιλοτιμήσατο Ἱεροσολῶν . δούτερον λέγει, καὶ
 ἡμῖς δὲ τοῖς περὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς
 ὑμετέρας ἀγαθότητος ὁμόφρονες καὶ ὁμόψυχοι τυγ-
 χαίμεθα, καὶ σωτηρίας καὶ κοινωνίας ἐσμεν ὑμῖν . ὅ-
 5 τῷς σημειώσαι περὶ τὴν, ὅτι ἐμὸν ὁ Ῥώμης ἐκκλη-
 ζῶ καὶ καταφυτάς, ὡς ἔρηται καὶ ἀντιτέρω βιβλίῳ
 τετάρτῳ κεφαλῇ περὶ τὴν Περὶ γράφει ἐκ τῶν ἐβ-
 δόμων . δούτερον, ὅτι ὅπερ δέδοται τῷ Πέτρῳ λῦσιν
 καὶ δεσμεῖν, τὸ κατὰ πάντα καὶ ὡσαύτως δέδο-
 10 ται αὐτῷ ἐκείνῳ καὶ τῇ κοινότητι τῆς ἐκκλησίας, ὅ-
 τοι παντὶ Ἐπισκόπῳ, ἀσφραγίστως δέ ταις θύραις
 καὶ καινοποιῖαις Συνοδοῖς . τῶν, ὅτι ὁμόφρονες καὶ
 κοινωνικοὶ ἕως ἥσαν οἱ Ἱεροσολυμίται πρὸς τὴν
 15 πρὸς τὴν ὑποσολικὴν καθεστῶσαν τῆς Ῥώμης, ὡσαύ-

τως δηλονότι καὶ ἀποσταλάκτως . ἰδὲ περὶ κοινωνίας
 βιβλίου τρίτου, κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Περὶ-
 γραφον τριακοντὸν οὐκ ἔστιν . τὰ αὐτὰ λέγεται καὶ ἐν τῇ
 ἐπιστολῇ τῆς Τύρας Ἐπιφανίῃ καὶ τῶν ὑπο-
 σκόπων πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐδημῶσαν
 Συνοδόν, καὶ ὅτι ἀκολυβῶ αὐτοῖς, ὥς καὶ τὸ ἀνω-
 τέρω ἐρημῶν τῷ Μητρὶ, ὅτι ἀκολυβῶ τῇ ὑποσο-
 λικῇ καθεστῶ, καὶ ὅτι ἐστὶν, ὡς ἔρηται, πᾶσι τοῖς Ἐπι-
 σκόποις . ἐπιλέγει δὲ ὁ Ἐπιφανίῃ ἐν τῇ ἐπιστο-
 λῇ, ἵνα ἀνακομιθῇ τὸ λαΐψανον Φλαυίαν δὲ
 τῆς ἐξορίας, καὶ κατατεθῇ ἐς τὴν ὑποσολικὴν θρόνον
 Ἀνθοχίας, ὡς τὰ Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου ἐν Κων-
 20 σταντινουπόλει . καὶ σημειώσαι ὅτι ὑποσολικὸς θρό-
 νος πολεμικῶς λέγεται ἐν τῇ Συνοδῇ ταύτῃ ὁ θρό-
 νος Ἀντιοχείας .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀγαγνομένων ἐπιστολῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης καὶ τῆς Ἡρακλείας Θεοφίλος καὶ τῶν
 20 περὶ τῆς κατὰ Βυζάντιον Συνοδῆς ἐν Τύρῳ, καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων ὑπο-
 τῆς λαῖ, δέκνυνται με-
 τὰ τῆς ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος ὁ Ῥώμης .

Ἀγαγνομένων ἐν Τύρῳ ἐπὶ ἐκκλησίας τῶν ἐπιστο-
 λῶν Ἰωάννης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ Ἡρακλείας
 25 Θεοφίλος, καὶ τῶν περὶ τῆς κατὰ Βυζάντιον Συ-
 νόδου, ὁ λαὸς ἐυφρόνησεν τὴν βασιλείαν, τὴν βασι-
 λεύσαν, τὴν Πατριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν
 Ἐπισκόπων τῆς κατὰ τὴν Συνοδῆς, τὴν Τύρας Ἐπι-
 30 φανίον, τὸν στρατηλάτῳ Βιτταλιανὸν καὶ τὸν κόμη-
 τα τῆς Τύρας Ἰωάννῳ, τῶν δὲ Ῥώμης ἐδεμία μνή-
 μιν . ἔπαινος τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης καὶ τῆς
 βασιλείας καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδῆς, ἐ-
 δεμία δὲ μνήμη τῇ φήμῃ τῆς Ῥώμης . ἐβρέθη δὲ

ἐν αὐτῇ ὁ Τύρας Ἐπιφανίῃ ἀγιώτατος καὶ μακα-
 ρώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης .
 ἐμνήθησαν δὲ τῶν Ῥώμης, ἡμῶν μονάρχης καὶ ἀμέ-
 35 σως Ἐπίσκοπος μόνος ὡς Χρῆς ἐν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ, ὡς ἐμνήθησαν, ἐπεδὴ μίαν μερικὴν ἐκ-
 κλησίαν Ἐπίσκοπος ἦν, καὶ τῆς καθολικῆς, ἥς
 μόνος Ἐπίσκοπος ἐστὶν ὁ Χρῆς . καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας,
 ὡς ἐδεμάσιν αἰφύμαι τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἰδι-
 κόνι ἀξίωμα, ἥτε τῷ Ῥώμης, ἐν ἄλλοις ὑπομνημα-
 40 μόνον, παρέχον ἰδικὴν ἴνα ἐξουσίαν,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τῶν τῆς δούτερας Συρίας Ἐπισκόπων ἐπιστολῆς τῶν Ἀπαμείας κληρικῶν, δέκνυνται ἰσότιμος
 τοῖς Πατριάρχαις ὁ Ῥώμης .

Ὅτι τῆς Ἀπαμείας κληρικῶν γραφόντες πρὸς τῶν
 40 Ἐπισκόπων τῆς δούτερας Συρίας κατὰ τῶν Ἀπα-
 μείας Πέτρῳ, δέονται αὐτῶν διὰ καὶ τῶν, ἵνα τὰ
 κατὰ τὸν Πέτρῳ φανερὰ ποιήσωσι τῷ βασιλεῖ καὶ
 τοῖς μακαριωτάτοις Πατριάρχαις, ἐδεμία δὲ ἰδι-

κὴ μνήμη τῶν Ῥώμης Ἐπισκόπων, ἐπεδὴ καὶ ὁ Ῥώμης
 σωπεταγμῶς ὡσαύτως καὶ ἰσοτίμως ἐστὶ μετὰ τῶν
 Πατριάρχων, καὶ οἷς ἐστὶ Πατριάρχης ἰσότιμος καὶ
 45 ἰσοδύναμος τοῖς λοιποῖς Πατριάρχεσιν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀρχαίων Ἐπιφανίῃ Τύρας μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν κατὰ τῶν Σεβήρου καὶ Ἀπαμείας Πέτρῳ καὶ Ζωόρου
 50 ψηφισμάτων, δέκνυνται ἐξίσου κριταὶ καὶ μεγάλοι οἱ ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς θρόνοις .

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀρχαίων ἐν τῇ δούτερας
 Συρίας κατὰ τῶν ἀρχαίων Πέτρῳ Ἐπιφανίῃ
 Πατριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ἐπιφανίῃ ἐν
 τῇ ψήφῳ τῇ κατὰ Σεβήρου καὶ Πέτρῳ καὶ Ζωόρου
 πρὸς τοῖς ἄλλοις φησὶν, ὡς καὶ ἐγκλήματος εἶναι

μῆκος τὸ μὴ ἐξακολουθεῖν τοῖς ἑμικρῶς ἰδρωτάς ἐρη-
 55 κῶσιν ὑπὲρ τῆς κοινῆς τῶν ἀγαθῶν ἐκκλησιῶν
 εἰρήνης, καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ Πατριαρχικοῖς
 ἀρχαῖς φησὶν θρόνοις, Πατριάρχαις, μεγάλοις αἰ-
 πῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννῳ, τὸν Ῥώμης
 Ὁρμίσδαν

ὀρμίσαντες καὶ τὸν ἱεροσολύμων ἰωάννην . καὶ σημείωσαι ὅτι οἱ Πατριάρχαι κήδονται ἐξίσως πάντων τῶν Ἐκκλησιῶν , καὶ κοινοὶ κριταὶ εἰσι , καὶ οἱ θρόνοι αὐ-

τῶν ἐξίσως μεγάλοι , καὶ μάτῳ κομπάζουσιν οἱ Λατίνοι διὰ τὸ ἀνωτέραν εἶρεσθαι πῶς ῥώμῳ μεγάλῳ κα-
θέδρουν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

5

Ὅτι οὐκ ἔστιν λαχθούτων ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς Συνόδου ὑπὸ τῶ Μηνῶ περὶ ἀνακρίσεως τῶ ἐν τῇ Συνόδῳ κατακλεισθέντος , δεικνύται λόγικῶς μὴτε Ἐκκλησιῶν μὴτε μοναρχικὸν ἀξίωμα ἔχειν τὸν ῥώμης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ , πῶς δὲ Συνόδον ἔχειν πῶς ἐσχάτῳ ψῆφον .

Ἐπαθὲν ἐν τῇ καὶ πέμπτῃ πράξει τῆς ὅττι Μηνῶ Συνόδου ὁ λόγος ἦν περὶ Σεβήρου καὶ Ζωῆρα καὶ Πέτρου , ὧν ἵνα γνωστὰ γινώσκται αἰκακίαι , ἀνεγνωσθῶσαν καὶ παρὰ τὸν γινώσκοντα καὶ αὐτῶν ἐν Κωνσταντινῇ πόλει καὶ ἱεροσολύμοις καὶ Τύρῳ , ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως Μηνῶς μετὰ πῶς ἀνέγνωσαν πάντων ὁρίζεται καὶ αὐτὸς πῶς καὶ αὐτῶν ψῆφον . ἐν οἷς σημειώσαμεν πρῶτον λέγοντα αὐτῶν , τὴν κατακλεισθῆσαν ὅτινι Συνόδῳ , μηδέτινι τῷ ὄντι δυνάσθαι λειτουργίας ἱερῆς καὶ ἑπὶ λαβεῖσθαι , μέχρις αὐτοῦ ἐξέτασσεως ἐπ' αὐτῇ γονομίας ὑφ' ἐτέρους Συνόδοις , αὐτῶν αὐτῶν ὁποδοξίᾳ , συμφώνως πῶς Ἀλεξανδρείας Πέτρου ὄντως , ἐπὶ περὶ τῶ καθαιρεθέντος ὑπ' αὐτῶς Μελητίου , ὡς ὁ αὐτὸς Ἀθανάσιος λέγει ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ ὁπολογία . ἐλέγει δὲ ὅτε ἐκείνῳ ὅτε ὅττι ἵνα γινώσκται τῶ κατακλεισθῆσαν ἐν Συνόδῳ ἀνακρίσεις εἰς τὸν ῥώμης , ἀλλ' εἶπον Συνόδον ἐτέραν , ὡς ἐψάθη παρὰ τῶν ὁ Πάπας Ἰωάννης , γραφὼν λέγουσι καὶ Ἀλεξανδρείᾳ τοῖς βασιλεύουσιν , ὅτι ὁ Πέτρος θρόνον ἔχει ἐξουσίαν λύειν καὶ ὑπὸ Ἀρχιερέων δεσμεύσθαι . καὶ ἰδὲ ἀνωτέρῳ βιβλίῳ εἰρησάμεν , καταφασκόμεν ὅτι καὶ ἡ Πατριάρχαι ἔχουσιν . δεύτερον λέκτεον , ὅτι ἐλέγει τὸν κατακλεισθῆσαν ὅτινι Συνόδοι ὑπὸ τῶ Πάπα ἀνακρίνεσθαι , ἀλλ' ὑφ' ἐτέρας Συ-

νόδοις , ὡς ἐκ λόγικῶν ψάλλοις ἐστὶν ἡ περὶ Ἐκκλη-
τικῶν Λατίνων θέσις παρὰ τὸν Πάπα αὐτῶν , καὶ γὰρ ὅττι τῶ Μηνῶ ὅτε ὅλως ἐγνωσκειτο τῷ τὸ πομπητικὸν πλαστέον . τρίτον , ὅτι κατακλεισθῆσαν ὁ Μηνῶς τὰς ἐρημίας τρεῖς Αἰρετικὰς , λέγει ῥητὴς 15
πῶς αὐτῶν τῆς κατακρίσεως ὅτε , καταφρονήσαντες μὴ τῆς ἐν τῇ ῥώμῳ ἀνωτάτης Ἐκκλησίας τὴν Ἀποστόλου Θεοδοχίᾳ , πῶς καὶ αὐτῶν ὁποδοξίᾳ πειρασμένων (ἡτοι τῶ Πάπα Ὀρίστῳ) εἰς ἐδοὶ δὲ λογισμένοι καὶ τῶ τῆςδε τῆς βασιλεύουσας Πατριάρχαι 20
χικῶς θρόνον (τὸν ἰωάννην δαλονότι καὶ Ἐπιφάνιον) τὰς Πατριαρχίας , καὶ πᾶσαν πῶς ὑφ' αὐτῶν ἀγῶν Συνόδον , πῶς τε αὐτῶς τῶ δεσποτικῇ καὶ Σωτη-
ρος τῶ ὅλων ἐν τοῖς ἀγίοις τόποις ὁποδοξικῶς διαδοχῇ , (τὸν Πατριάρχῳ δαλαδὴ ἱεροσολύμων 25
ἰωάννην) καὶ παρὰ πᾶσι τέτοις πῶς πᾶσι Ἀναγκαστικῆς Διοικήσεως καὶ αὐτῶν ψῆφον γενομένην , καὶ ὅτι ἀπολαύει τοῖς ἐρημίοις , ἡτοι τοῖς Πατριαρχαῖς καὶ ταῖς Συνόδοις , ἐπάγει πῶς καὶ τὸν ἐρημίων Ἀιρετικῶν ψῆφον , ἀπερὶ πάντα τηλαυγῶς παρίστησι 30
τρίτῳ ἵνα , ὅτι ἰσοτίμοι οἱ Πατριάρχαι , ὅτι ἐκ ἔπιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχικὸν ἀξίωμα , καὶ ὅτι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ ἐσχάτη ψῆφος ἐστὶ τῆς Συνόδου .

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

35

Ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ τὸν ἐρημίων Αἰρετικῶν Διατάξεως τῶ Ἀποκρίσεως ἱστανῶν , δεικνύται πῶς ψῆφον τῆς Συνόδου , καὶ ἐν τῇ ῥώμῳ ὡς μοναρχικῶς κατακρίναι τὰς Αἰρετικὰς , καὶ τὰς πατριαρχικὰς θρόνους εἶναι αὐταῖς ὑφ' αὐτῶν Ἐκκλησίαις , πρῶτον καὶ ἐσχάτῳ κριτήριον , ἀλλ' ὅτε παρὰ τῶν ἀλλήλων , ὄντας ἰσοτίμους , πῶς δὲ Συνόδον ἐπ' αὐτῶν . 40

Ἐν τῇ Διατάξει τῶ Ἀποκρίσεως ἱστανῶν κατὰ τὸν ἐρημίων Αἰρετικῶν σημειώσαμεν πρῶτον , ὅτι φησὶ κοινῇ ψῆφῳ τῶ πατρίδου τῆς ῥώμης Ἀναγκαστικῆς , καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινῇ πόλει Συνόδου ἡπληρώθη τῶ θρόνον Κωνσταντινῆ πόλεως ὁ Ἀνθίμῳ . καὶ παρὰ ὅτι τῶ ἑμάρτυρῳ μοναρχίαν τῶ Ἀναγκαστικῆς , ἀλλὰ συνεδείαν συνοδικῶν καὶ κρίσιν συνοδικῶν , ὅπερ καὶ παντὶ ἔχει Πατριάρχῃ . δεύτερον , ὅτι φησὶν , ἐμὴν ἐδὲ πῶς δικαίως ἐξουεχθῆσαν κατὰ Σεβήρου ψῆφον πῶς οὐκ πάντων ὡς εἶπεν τὸν Ἀρχιερεῶν καὶ Πατριαρχικῶν μετὰ τῆς μοναρχικῆς συνανέσεως παρὰ τῶν θρόνων . ἐν οἷς σημειώσαμεν πρῶτον , ὅτι ἐκ ὁ ῥώμης μόνος , ἀλλ' ἡ ψῆφος τῶν Πατριαρχικῶν καὶ Ἀρχιερεῶν θρόνων κατέκρινε

τὰς Αἰρετικὰς . δεύτερον , ὅτι πρῶτον εἶπον Ἀρχιερεῶν καὶ ὕστερον Πατριαρχικῶν , δεικνύοντες ὅτι πάντες οἱ Πατριαρχικοὶ θρόνοι ἰσοτίμως καὶ ἰσοδυναμῶς εἰσὶν ἀναγκαστοὶ ἐν ταῖς κοιναῖς συνελεύσεσι , 45
καθ' ἑαυτὰς δὲ θεωρούμενοι , πρῶτον καὶ ἐσχάτῳ κριτήριον εἶναι οὐκ ὡς ὑφ' αὐτῶν Ἐκκλησίαις , ὡς παρολογοῦνται ἑαυτὰς εἰς πᾶσι , λέγοντες πρῶτον κριτήριον τὸν Κωνσταντινῆ πόλεως καὶ ἐσχάτῳ τὸν ῥώμης . τρίτον , ὅτι δεικνύοντες τὸ ἀξίωμα τῶν Συνόδων , 50
μόνῳ καὶ πατρίδῳ πῶς κατὰ τὸν Αἰρετικῶν τῶν Πατριαρχῶν καὶ Ἐπισκόπων ψῆφον , ὅπερ ταυτὸν ἐστίν , ὅτι οἱ Πατριαρχαὶ , μόνον αὐτοῦ τῶν Συνόδων ἔδου δύνανται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ , καὶ μάτῳ οἱ ῥώμῳ ποῖσι διαίρεσιν ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ Δυτικῆς

Εκ-

Ἐκκλησίαις, ἐπειδὴ ἔδωκε θανάτου μόνῃ ἡρώμαϊ-
κῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τῆς Δουτικῆς, καὶ ὅτι μο-
ναχῶς λέγεται ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία καὶ ἡ ὑπο-
στολικὴ καθέδρα, ἐνοεῖται ὁ Ἐπίσκοπος Ῥώμης
5 καὶ οἱ ὑπὸ αὐτὸν Ἐπίσκοποι, ἔδωκε ποτὲ γὰρ ὁ Ῥώμης

ἐδωκέναι ἀξιολογῶντι ἐν τῇ κοινότητι αὐτῶν τῆς πᾶν
Δουλικῆς Ἐπισκοπῶν Συνοδῆς, ἥς προκαθήμεν
πῶ πάντων, συνεδρεύει δὲ διὰ τὸ ἰσότημον τὰ ἐπισκο-
πικὰ ἀξιώματα, ὡς ἐρεῖται ἐν πολλαῖς καὶ ῥηθῆσεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ΄.

10 Ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων ἐν τῇ ἐν Ἱερουσαλὺμοις ἐπὶ Πέτρῳ Συνοδῶ, δέκνυται τὸ συνοδικῶς ἐνεργεῖν ἡ
ψηφίζεσθαι καὶ κρίνειν κρίνον Πατριάρχαις πάσαις καὶ Ἐπισκόποις.

Ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ ἡ κατὰ τῶν ἀρετῶν Αἰρετικῶν
Συνοδὸς ἐπὶ Πέτρῳ Ἱερουσαλὺμων Πατριάρχῃ ση-
μείωσαι πρῶτον, ὅτι φησὶ, προκαθήμεν τῶ ἀγιωτά-
15 τῳ καὶ μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ καὶ Πατριάρχῳ
ἐν τῇ Σεβήρῳ τῶ δαγῶς Ἐπισκοπείᾳ τῆς αὐτῆς μα-
καριότητος, συνεδρεύοντων δὲ τῇ αὐτῇ Ἀρχιερωσιῶν
καὶ τῶν ὁσιωτάτων Ἐπισκόπων τῆς κατὰ Παλαιστί-
νας τρεῖς ὑπὸ τῆς ἀγίας τελευτῆς τόπος δαγαβάτης
20 Συνοδῆς. καὶ σημείωσαι, ὅτι καὶ ὁ Ἱερουσαλὺμων
συνοδικῶς ἐνεργεῖ, ὡς καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ Ῥώμης
Ἀγαπητὸς, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι αὐτοῦ Ἰωάννης, Ἐπιφάνιος

καὶ Μηνᾶς. δαύτερον, ὅτι ὁ Ἱερουσαλὺμων προκαθήμεν
τῆς καὶ αὐτὸν Συνοδῆς διὰ πᾶν πάντων, συνεδρεύει
δὲ αὐτῶ οἱ ὑπὸ αὐτὸν Ἐπίσκοποι, ταῖς συνεδρεύει
τῇ καὶ αὐτὸν Συνοδῶ διὰ τὸ ἰσότημον τῶ ἐπισκο-
πικῶ ἀξιώματος, καὶ διὰ τὸ ἐξίσον κριτὰς καὶ ψη-
φιστὰς εἶναι ἐν τῇ Συνοδῶ τέτε Πατριάρχῳ καὶ
τῶ Ἐπισκόπῳ, καὶ διὰ τὸ ὁ Κύριλλος τὸν Ῥώμης
Κελεσίνοιο ποτὲ μὲν λέγει ὅτι συνεδρεύει, καὶ ποτὲ ὅτι
συνεδρεύει τῆς καὶ αὐτὸν ἐν Ῥώμῃ Συνοδῆς, δὲ
δαίτῳ καὶ τῆς Οἰκουμένης. ταῦτα ῥητέον καὶ περὶ
τῶ Ἀγαπητοῦ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ΄.

25 Ὅτι ἐκ τῶν συλλαγομένων ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἱερουσαλὺμων Πέτρῳ ἐπιστολῆς τῶ Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶ,
πλὴν τῆς συμφωνίας καὶ ταυτοδυναμίας Πατρῶν καὶ Πατριαρχῶν, ἔδεικα ἰδίαν ἀξίαν, ἣ ἐξίσια ἐν τῇ
καθόλῃ Ἐκκλησίᾳ μαρτυρεῖται.

30 Ἐν τῇ Ἐπιστολῇ τῶ Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶ πρὸς
τῶν τὸν Ἱερουσαλὺμων Πέτρῳ σημείωσαι πρῶ-
τον, ὅτι λέγει αὐτὸν, τὸν τῶ ἱακώβου δεξιόθεν θρό-
νον, καὶ φυλάκα γυνεῖσθαι τῆς ὁρθοδόξου πίστεως,
ὅπερ ταυτὶν ἐστὶ τῇ ὁ Ῥώμης λέων φύλαξ ἐκλήθη
35 τῆς ἀμπέλας. δαύτερον, ὅτι κατὰ Σεβήρῳ πρῶ-
τον ὁ Ἱερουσαλὺμων ἠγωνίσασθαι χωρὶς αἰδήσεως ἡ
καρτερικῆς τῶ Ῥώμης. τρίτον, ὅτι γέγονεν ὁ Μηνᾶς
τῷ Πέτρῳ κατὰ Σεβήρῳ σύμφηφος. τέταρτον,
ὅτι κατακρίθησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀνθίμου καὶ
40 Ζωόρας, καὶ κεκοινωνήκασιν τῇ Μηνᾶ ἐν ταύτῃ τῇ
κατακρίσει αὐτῶ Ῥώμης καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει
Συνόδοι. πέμπτῳ, ὅτι ὡς περὶ τῇ Ἱερουσαλὺμων κα-
θαγρέσει ὑποβαλόντι τὸν Σεβήρῳ (ὡς ἐκείνηρον

αὐτὸν δηλοῖται τὸ κατέτερον ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάν-
νης καὶ ὁ Ἱερουσαλὺμων Ἰωάννης καὶ ὁ Ῥώμης Οὐρμισδᾶς)
ἐγένετο ὁ Μηνᾶς αὐτῷ σύμφηφος, ὥτως ἐπειδὴ ἐν
Κωνσταντινουπόλει συγκατεκρίθη Ζωόρας, Πέτρος καὶ
Ἀνθίμος, ἵνα ἀκολουθήσῃ ὁ Πέτρος αὐτῷ, πέμπτῳ,
τῷ Πέτρῳ ὁ Μηνᾶς καὶ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ
τάτων πεπεραγμένα, ἵνα πέμψῃ αὐτῷ πᾶν συναίνεσιν
αὐτῷ καὶ τῶν ὑπὸ αὐτῷ Ἐπισκόπων ὁ Πέτρος ἐγγρά-
φως ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἔχῃ ἐν Ἱερουσαλὺμοις
ταῦτα τὰ πεπεραγμένα, καὶ μεταδῶ καὶ ἄλλοις, ὥπερ
πάντα ἀδελφικῶς σύμπνοιαν καὶ συμφωνίαν καὶ
ἰσότητα καὶ ταυτοδυναμίαν μαρτυρεῖ, καὶ ἔδεικα
ἰδικῶς ἀξίαν ἡ ἐξίσια ἐν τῇ καθόλῃ Ἐκκλησίᾳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ΄.

45 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ εἶπεν ὁ Ἱερουσαλὺμων Πέτρος, ὅτε σύμφηφος ἰσότητι τῇ κατὰ Ἀνθίμου ψήφῳ, συναγέται
ὁμοφωνία ἐκκλησιαστικῇ, πᾶσα δὲ μοναρχία ἐκ κόρας καταπέμπεται.

50 Ἐν τῇ κατὰ Ἀνθίμου ψήφῳ ὁ Πέτρος μετὰ τῆς
Συνόδῃ αὐτῇ σύμφηφος γινόμενος, λέγει περὶ
Ἀνθίμου ὅτι καθαιρέσεως αὐτῷ προηλθε ψήφος, ἀρχαῖ-
σα μὲν ὑπὸ Ἀγαπητοῦ τῶ τῆς ὁσίας καὶ αἰδίας μνήμης
καθέδρας τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, συμπερανθῆσα
δὲ ὑπὸ Μηνᾶ τῶ ἀγιωτάτῳ τῆς βασιλείᾳ Πατριάρ-

χῳ καὶ τῆς παρ' αὐτῷ συγκεστῆθαι δαγαβάτης
Συνόδῃ. δαύτερον, ὅτι σύμφηφοι γινόμενοι τοῖς δὲ
ἀναπτυγμένοις ὑπὸ Ἀγαπητοῦ τῆς ὁσίας καὶ μα-
καρίας μνήμης καὶ τοῖς ὡρεμένοις τῶ Μηνᾶ τῶ ἀ-
γιωτάτῳ Πατριάρχῳ τῆς βασιλείας πόλεως καὶ τῆς
παρ' αὐτῷ ἀθροιστικῆς δαγαβάτης Συνόδῃ, καὶ
τρίτον,

πρίν, ὅτι ἀκολουθεῖτες καὶ τῇ περὶ τούτων κυρώσει τῶ θείου καὶ βασιλικῆς Νόμου, παροϊόμεθα τῇ ὑπὸ Ἀνθίμου καθαιρέσει. ἐν οἷς σημειώσται πρῶτον, ὅτι ἅπερ ἔρχεται ὁ Ἀγαπητός, ταῦτα ὁ Μηνᾶς ἐπελάσσει. δευτέρου, ὅτι τύπον λέγει τῶ κρείσιν τῶ Ἀγαπητοῦ, ὁρισμὸν δὲ τῶ κρείσιν τῶ Μηνᾶ, ἅπερ ταῦτά ἐστι. τρίτου, ὅτι συνοδικῶς οἱ Πατριάρχαι ἐτύπωσαν καὶ ὤρισαν, ἐκ αὐτῶν ὡς ἀπὸ μοναρχίας ἡ αἰσαμαβότης ἀποκαλύψεται. τέτατον, ὅτι τῶν ἡγῶν τῶ βασιλικῶ Ἀρχιεπισκοπῇ ταῖς ἀποφάσεσιν τῶν Συνοδῶν.

πέμπτον, ὅτι ἐκ ἐδέξατο ταῖς ἀποφάσεσιν τῶ Ἀγαπητοῦ καὶ Μηνᾶ ἀπλῶς, ἀλλὰ πρῶτον ἐθιώρησε ἰδικῶς, καὶ ἀνέγνω κατὰ τάξιν, καὶ ἐδοκίμασε καταλιπὼν τὰ ὑπὸ αὐτῶν πεπραγμένα, καὶ ἔτιως ἐψηφίσαντο, ἥτοι ἐτύπωσε, τετέστιν ὤρισε καὶ αὐτὸς τὴν συνοδικῶς, ἅπερ ἐσότησα, ὁμοφωνίαν, ὁμοψυχίαν, συμφωνίαν καὶ συμπάθειαν ἐκκλησιαστικῶν παριστήσι, πᾶσαν δὲ ἐξουσίαν ὑπερεχικῶν, ἡ ἰδικῶν ὑπερεχικῶν, ἡ αὐθιγίαν καὶ μεγαλαύτητα ἰδικῶν, καὶ τῶς μοναρχίας ἐς κόρυθος καταπέμπει. 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ.

Ὅτι οὐ τῶν ἀπὸ λιβέλλων καὶ Ἐπισκόπων ἐν τῇ πρώτῃ, δευτέρῃ, τρίτῃ, τεταρτῇ καὶ πέμπτῃ πράξιν τῶν Συνοδῶν ὑπὸ Ἀγαπητοῦ καὶ Μηνᾶ ἐρητύων συνοδικῶν ἐγκυρίων ὡς τὸν Ἀγαπητὸν καὶ τὸν Μηνᾶ, ἀλλὰ ὡς ἔχον ἰδικόν τι ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς περὶ τὸν Μηνᾶ, ἔτιως ἐδὲ τὸν Ἀγαπητὸν.

Ἐν τῇ πρώτῃ πράξιν οἱ Ματαχοὶ Ἀμφόρου Μοναχῶν εἶπον τὸν Πάπαν Ἀγαπητὸν, τῷ διαπότη ἡμῶν τῷ ἀγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Ἀγαπητῷ. ἐν τῇ αὐτῇ πράξιν Ἐπίσκοποι Ἀντιοχείας καὶ Παλαιστίνης εἶπον τὸν αὐτὸν, τῷ ἀγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ πατρὶ πατέρων. ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξιν ὁ Κωνσταντινουπόλεως λέγει περὶ αὐτοῦ, Μηνᾶς Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νίας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. καὶ ἐν τῇ τεταρτῇ πράξιν ἐν τῇ καθαιρέσει Ἀνθίμου λέγεται, Ὁ ἀγιώτατος καὶ μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς δευτέρας Συρίας καὶ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδος εἶπον τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην, Ἀρχιεπισκόπον πατρὶ πατέρων καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ. ἐν ταῖς σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ἐξίστα λέγονται Ἀρχιεπίσκοποι καὶ πατέρες πατέρων καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ. ὅτε Ρώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ τῶν Κανόνων, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Ζήλον τῶν τότε πατριαρχέντων, καὶ συνοδικῶς, καὶ ἰδὲ αὐωτέρω βιβλίῳ

πατρὶς κεφαλῇς πρώτῃ Παράγραφῳ δωδέκατον. ὅθεν ὡς ἔστι τῆς ταυτοῦς ἀποστολῆς ὑπὸ μόνου τῆς πρεσβυτείας τῶν διδόντων τὰς λιβέλλας, καὶ 20 ἐκ τῶν Κανόνων, ἡ ἀποφάσει Συνοδῶν Οἰκουμενικῶν, ἐκ εἶπον τῆς παύσεως καὶ πάπης ἔτι, καὶ γὰρ ὡς σεσημασμένῳ, οἱ μὲν εἶπον τὸν Ἀγαπητὸν Οἰκουμενικόν, ἡ μὲν καὶ πατέρα πατέρων, οἱ δὲ εἶπον αὐτὸν πατέρα πατέρων, ἡ μὲν καὶ Οἰκουμενικόν. ἔτι καὶ τὸν 25 Μηνᾶν, οἱ μὲν εἶπον Οἰκουμενικόν Πατριάρχῃν, οἱ δὲ εἶπον αὐτὸν μόνον Πατριάρχῃν, πράξιν τρίτῃ καὶ τεταρτῇ καὶ πέμπτῃ. ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην εἶπον ἡ κατ' αὐτὸν Συνοδος, τῷ διαπότη ἡμῶν τῷ ἀγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ 30 τῷ πατρὶ πατέρων Ἀρχιεπισκόπῳ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ. ὅθεν ἰσοεσολύμῳ ἐν τῇ αὐτῇ ἀποστολῇ οὐκ εἶπον αὐτὸν ἔπε Οἰκουμενικόν ἔπε πατέρα πατέρων, ἀλλὰ μόνον Θεοφιλέστατον καὶ ἐσιώπησαν συλλαβηγόν. ἐδέξατο δὲ τὰ ἀποστολῆ 35 ματὰ ταῦτα τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἰδικόν τι ἀξίωμα, ἀλλὰ ἐδὲ τῷ Ρώμης,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ.

Περὶ ἀποδείξεως κατὰ ἀρχαίαν, ὅτι ὁδεμίαν ἐξουσίαν ὁ Ἀγαπητός Πάπας καὶ οἱ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχαι ἔλαβον ἔξω τῶν ὑφ' αὐτοῦ Ἐπαρχικῶν ἀπὸ τῆς κληθῆναι συνεκδοχικῶς Οἰκουμενικῆς.

Ὅς εἴρηται ἐν τῷ δωδέκατῳ Παράγραφῳ τῇ πρώτῃ κεφαλῇς τῇ τεταρτῇ βιβλίῳ, ὅτι ἐλέγετο ὁ Μαρκιανὸς πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς καὶ γῆς καὶ θαλάσσης καὶ παντὸς ἔθνους καὶ γούρας Δεσπότης, καὶ ὁ Εὐάγγελος ἰσόρυσον ἐρεῖσθαι τὸν βασιλεῖα Ζήνωνος Δεσπότη τῆς Οἰκουμενικῆς, καὶ ἐν τῇ ὑπὸ τῷ Καππαδόκῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδῷ ὁ λαὸς ἐν ταῖς φήμας τὸν Αὐτοκράτορα Ἰεσίνον καὶ τῷ Βασιλείῳ αὐτοῦ Εὐφηνίαν εἶπον τῆς Οἰκουμενικῆς Δεσπότης, ἔτιως ὁ Ἰεσινιανὸς ἐταῦθα λέγεται ἐν τοῖς λιβέλλοις 50 πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς Δεσπότης. ἐκ ἦσαν δὲ ὁ Μαρ-

κιανὸς καὶ Ζήνων καὶ Ἰεσίνος καὶ Ἰεσινιανὸς, οἱ μὲν 45 ἐξήρχον ἐνοριῶν, Δεσπότης, ἀλλὰ συνεκδοχικῶς ἐρέευσαν ὅλης τῆς Οἰκουμενικῆς Δεσπότης, ἐκ τῶν τῶν Τίτλων, ἡ τῶν Ἐπικρατειῶν αὐτῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μόνου τῆς πρεσβυτείας τῶν διδόντων τὰς λιβέλλας, καὶ ἀπὸ τῶν Φροντίδων καὶ τὸν Ζήλον οὐκ ἔχον ὑπὲρ τῶν 50 ἐκκλησιαστικῶν δόγματος. ἔτιως ὁ Ἀγαπητός καὶ Ἰωάννης καὶ Μηνᾶς συνεκδοχικῶς ἐρέευσαν Οἰκουμενικῶς καὶ Πατριάρχῃ, ἐκ μὲν ὅτι καὶ ἔλαβον τίνα ἐξουσίαν ἡ δυνάμειν ἐκ τῆς ἐν ταῖς μὴ ὑποκαταστάσεως αὐτοῖς Ἐπαρχίας.

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν ΕΞ΄.

Ὁ γὰρ ὁὐκ ἐξ ἑσέως λαχθῆναι τὸ ἀγαπᾶν τὸν ἀγαπῶντα ῥώμης καὶ τὸν Μηνᾶ καὶ τὸν Ἰωάννην τὰς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχας, Δεσπότας, πλὴν τιμῆς προσωπικῆς, ἀδελφείας ἰδιῆς ἐχούσας προσγίνεται αὐτοῖς.

Τὸν Εὐάγγελος Ἀγαπητὸν οἱ εἰπόντες Οἰκουμενικὸν καὶ
πατέρας πατέρων, εἶπον, καὶ τῷ Δεσπότη ἡμῶν.
ἀλλὰ καὶ τὰς Κωνσταντινουπόλεως Ἐπισκόπους Μηνᾶν
καὶ Ἰωάννην οἱ Οἰκουμενικὰς καὶ πατέρας πατέρων
10 εἰπόντες, καὶ τῷ Δεσπότη ἡμῶν εἶπον, καὶ δὴ καὶ
ὁ Ἱεροσολύμων Ἰωάννης τῇ Κωνσταντινουπόλει· Ἰωάν-
νη, τῷ Δεσπότη καὶ εἶπον· ὥστε καὶ τὸ ἅγιον ἔθνος

Θη ὁ Ῥώμης Διοσπότης, ἐξέστειλ ἡνὰ ἰδικίῳ ἐκ
ἐλαροσ ὁκτάτη, ἀλλὰ μόνῳ ἡμῶν, καὶ μάλιστα
περσῶπικῶν, καὶ ἰδὲ αὐτωτέρω βιβλίῳ τετάρτῃ,
κεφαλαίῳ πρώτῃ Παράγραφοι δέκατον τρίτον, καὶ
κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ, μίρεσ δολτέρω, κεφαλαίῳ
ἐβδόμῃ Παράγραφοι εἰκοστὸν πρώτων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΗ'.

15 Ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν εἰρηδῶν δέδεται, μὴ μοναρχικῶς, ἀλλὰ κανονικῶς μετὰ πληρεσάτης συνέθε-
τον Ἀγαπήν Εὐμης κρῖναι τὰ κατὰ Αἰθίον, καὶ τῇ τῷ Κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως
ἐκλογῇ καὶ συλλογῇ, καὶ ἐκ αὐθιγῶς χειροποιῆσαι τὴν Μητὰ, καὶ μηδὲν ἀξίωμα, κατὰ πα-
ράδειον πολλῶν τοιούτων γεγονότων, ὅτι τὴν Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τὴν Ἀγαπήν ἔλληφσαι.

Καὶ τοῖς παιδίοις λοιπὸν οὕτως ἐξημῶν ἐγινώσκει,
ὅτι ὁ Ἀγαπήτης ἐν Κανσαῖν ἐνέπλεε ἑμόνου ὡς πρὸς
σωπον ὑπεφέρων τῆς Δυτικῆς Σινώδης, ἀλλὰ καὶ μετὰ
Σινώδης πληρεσάτης ἔκρινε τὰ κατὰ τὸν Ἀνθίμου,
25 ἐκ ἐξουσιαστικῶς καὶ ὡς βέλονται οἱ τοῦ Πάπαι μονα-
χικῶς, τῆς τε τυραννικῶς, ἀλλὰ κανονικῶς, ὅθεν
οἱ περὶ Μαρτιανὸν μοναχοὶ ὅτι πρὸς αὐτῶν λιβελλῶν
ἐλέγου, καὶ περὶ δευτέρου τῆς ἐξωθήσεως, ὅμως γὰρ
κανονικῶς κρίσιν πρὸς τὴν Ἀρχιερεῖς τῆς πρεσβυτέ-
30 ρας ῥώμης ὅτι τε αὐτῶν Ἀνθίμω καὶ τοῖς ἐξημῶν Αἰ-
ρετικῶς καλῶς ποιῶντες. ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τῆς
χερσενίας τῆς μνησθῆναι ὅτι κοινῇ ἐκλογῇ καὶ συμα-
νεῖται καὶ τῇ κλήρῳ καὶ τῇ λαῷ ἐγινώσκει, ἵκανῶς
ἀποδείκνυται. παλιμολογητὸν ὅμως ἀς ἐξευκλώμεν
35 κατὰ λήψιν. τῶν καὶ τὸν χρυσόσεμον ψηφίσμα-
τι κοινῇ ὁμῇ πλὴν κλήρῳ τέφνημι καὶ λαῷ ὁ Βασι-
λεὺς αὐτῶν Ἀρκάδιος μετεπέμπετο, ἀλλὰ δὲ τὸ ἀξιό-
πιστον τῆς χερσενίας πατήσαν ἐκ βασιλικῆς ἀπο-
στάσεως πολλοὶ τε αὐτοῦ Ἐπίσκοποι καὶ ὁ Ἀλεξαν-
40 δρεὺς Θεόφιλος, καὶ ταῦτα φοβηθέντες ὁ Θεόφιλος
τὸν Ἰωάννην ἐχερσέντησε, Σωκράτης βιβλίῳ ἐκῶ,
κεφαλαίῳ δευτέρῳ, καὶ ὁ Σωζόμενος, ὅτι ψηφί-
σματι τῇ λαῷ καὶ τῇ κλήρῳ, βιβλίῳ ὀγδόῳ,
κεφαλαίῳ δευτέρῳ. καὶ ὁ Νικηφόρος, τῇ τῇ λαῷ καὶ
45 τῇ κλήρῳ καὶ τῇ τῶν πολεμῶν ψήφῳ, βιβλίῳ δε-
κάτῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ τετάρτῳ. καὶ σημειῶσαι, ὅτι

ἐκ ἑλᾶβεν ὁ Ἀλεξανδρείας ἀνερόμοιον ὅτε τὰς ἐν τῇ
 Ὁρόνῳ Κωνσταντινῆ πόλεως, ὥς ἐ δὲ ἡ Ῥώμη Διὰ τὴν
 χειρουργηθῆναι τὸν Μητῶν ὑπὸ τῆς Ἀγαπῆς ἔλαβε
 τοιαῦτόν τι. ἔπει τὸν Ἀνατόλιον ὁ Ἀλεξανδρείας Διο-
 σκورهς ἐχειρουργήσας Κωνσταντινῆ πόλεως, ὅπως δὴ ποτε
 γὰρ καθάρσας θύοντες τὰς ὁράσεις Φλαυιάνας, τὸν Ἀ-
 νατόλιον ὁ Διόσκορος, ἔχων τότε πῶς αὐθιγῶν
 τῆς Σιωθῆς, ἐχειρουργήσας, ἀλλ' ἔδωκεν ἔλαβεν ἐκ τῆς
 τῆς ἑξίσωμα ὁ θύοντος Ἀλεξανδρείας ἐπὶ πῶς Ἐκκλη-
 σίαν Κωνσταντινῆ πόλεως. εἰδὲ καὶ Λατῖνοι σοφίζου-
 νται περὶ Ἀνατολῆς, ἀλλ' ἰδὲ αὐτῶν βιβλίῳ τε-
 τάρτῃ, κεφαλῇ πρώτη Παράγραφῳ οἶσται.
 ἰδὲ περὶ τῶν τὸν Ἀγκύρας Μακάριον ἐν τῇ Κατα-
 λαγῇ κεφαλῇ εἰκοστῇ ἐν αὐτῷ. εἰδὲ καὶ Λατῖνοι
 ὀππλᾶμβάνονται τῇ Ἀγκύρας, ὅτι αὐτὴ Ἀγαπῆς ἔπει
 Εἰρήνιον, ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ἔτῃς θανάτου, ἀλλὰ τῇ
 κοινοδουλῇ ἡν ἡ ὡς ἀδελφὴ, ὅπερ ἔδωκεν λιμάνειται
 τὸ ἀρεκέμερον. εἰδὲ καὶ κατὰ τὸν Λιμπερῶν ἐν τῇ
 Πρεβιαρίῳ εἰ Λεγάτοι τῆς Ῥώμης ἀντέστησαν τῇ χει-
 ρουργίᾳ τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ ῥητέον ὅτι τῇ ῥῆσι τὸ
 ὡς ἀδελφόν, ὅτι καὶ ἀκόντων τῶν Ῥωμαίων, ἐδὲ χθὴ ὁ
 Ἀνατόλιος ὡς ἀπὸ πάσης τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.
 εἰδέφασιν ὅτι ὁ λέων σωμαχώρησον αὐτῷ. ἀλλὰ καὶ
 τῇ ῥῆσι Ληρῶς ἐστιν ἀπλῶς λεγόμενος. ποῖω γὰρ τῇ
 πῶς ἐδὲ χθὴ ἡ χειρουργία αὐτῇ ὡς τῇ τῆς Λέοντος, ἰδὲ
 τὸν αὐτῶν τρόπον ἐν τῇ τετάρτῳ βιβλίῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΘ'.

70 Ὅτι τὸ ἐκλογὴ τῶν κλήρων καὶ τῶν λαῶν γίνεσθαι ταῖς χαρτυπίας τῶν Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχῶν,
ἐξ ὧ ἐπὶ ἀρχαῖον, ὅθεν ἐκ τῶν λέγεσθαι τὸν Ῥώμης ὁππαικτὴν αὐτάς, ἐξ ὧ ἀποσπίνεται αὐτῶ
ἰδικὸν ἀσπρόμιον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σημείωσαι τὸ, ὅτι τῇ ἐκλογῇ καὶ σωσινέσει τῶν
Κληρῶν καὶ τῶν λαῶν ἐγένοντο αἱ ψήφαι καὶ αἱ χρι-

ῥητορίαι τῆ Χρυσοστόμου καὶ τῆ Μηνᾶ, ἐκ ἧν κα-
νὸν καὶ πρόσφατον, ἀλλ' ἀρχαῖον καὶ πάτριον ἔθος.

καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς γὰρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Νεκταρίου ἕως ἐγένετο, λεγόντες τῆς δευτέρας οἰκουμένης Συνόδου ἐν τῇ πόλει τῆς Δυτικῆς ὑπιστάμενοι, τὸν Θεοφιλέστατον Νεκτάριον Ἐπίσκοπον κεχωρητὴν καὶ ὑπὸ τῆς οἰκουμένης Συνόδου μετὰ κοινῆς ὁμονοίας, ἐπ' ὅψει καὶ τῆς Θεοφιλεστάτης Βασιλέως Οὐδοσίας, παντὶς τε τῆς Κλήρης καὶ πάσης ἐ-

πιψηφιζομένης τῆς πόλεως. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἡ πόλις ὑψηφιζέται, ὅθεν ὅτε λέγεται ὅτι ὁ Ῥώμης Ἐπίσκοπος ὑψηφιζέται καὶ ὑπεκρυβή, ἔδοξε καὶ ἐκ τῆς παλαιᾶς ἰδικῆς λαμβάνει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπειδὴ καὶ κοινῶς ἡ πόλις ὑψηφιζέται, τούτων εἰπεῖν ὑπεκρυβή, τῆς τε συμφωνίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Α'.

Ὅτι οἱ Πάπαι ὑπεκρυβήσαντες χαρῶνται τὰς Πατριάρχας, ὡς τὰς ὑπ' αὐτὰς Μητροπολίτας οἱ Πατριάρχαι, τῶν ὑποσκηπτικῶν παιδόντων ἔδοξε διαφέρειν, ὀνόματι πλάττοντες προγράμματα ἔρημα, ὅθεν καὶ παρανομάζονται εἶσι.

Τινὲς Ἀνατολικῶν πατέρων εἰπόντων, ἦτοι τῶν μὲν Βαρλαάμ, ὅτι τὰς Μητροπολίτας ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν χαρῶνται εἶναι ἐφ' ὧν οὐκ αὐτὸς αὐτὸς θεῖος οἱ Νόμοι ἐθέσπισαν, Πατριάρχαι δὲ ὑπὸ τῶν Πάπα χαρῶνται εἶναι, ἔδοξε Νόμῳ ἀκλόουσε, κεφαλῇ ἐκτὴ. τῶν δὲ Ἀλεξανδρείας Μελετίου ὑπιστάμενος, ὡς τὰς ἐν Χίῳ ὁρθόδοξας, ἐπειδὴ πότε ὁ Ῥώμης κεχωρητὴν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων τῶν ὑποσκηπτικῶν καὶ ἱσταμένων θεῶν Ἀρχιερεῖς, ἃ νῦν βλέπομεν, ἥ ὡς ἐν ἀγορᾷ παιδίων, ἥ ὡς ἐν σκηνῇ τρα-

γικῇ παιζόμενα; καὶ δὴ καὶ τῶν μακρότερον Ἀγκύρας εἰπόντες, εἴ γε καὶ αὐτὸς ὁ Ῥώμης ἐκτὴ φυσιολογία, ἡ μόνον ἐπὶ τὰς Κανόνας πάσας ποιεῖ τὰς χερσιν, ἀλλὰ καὶ ἐς τὰς μηδέποτε ὑποκεκρυβῆς αὐτῇ Ἐπαρχίας καὶ Διοικήσεως Πατριάρχας καὶ Ἐπισκόπους καθίστην, ὀνόματα πλάττοντες προγράμματα ἔρημα, ὡς διὰ πάντων συνάγεσθαι μήτε τὴν χαρῶνται εἶναι 20 μήτε τὴν χαρῶνται εἶναι Κανονικῶς Ἐπισκόπους, διὸ καὶ καθίσταται ὅτι ὁ Ῥώμης ὑπεκρυβήσονται καὶ ἐπὶ τὰς Κανόνας. ὁ ἐργαῖ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΑ'.

Ὅτι τὰς Λατίνους ὑπεκρυβήσαντες μαρτυρεῖται δι᾽ ὅσον τῶν Βαλσαμῶν λέγαν, ὡς περὶ καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία κεχωρητὴν Πατριάρχαι, τὰς ἀποκεκληρωμένους αὐτοῖς θεῖους μὴ ἔχοντας, ἔγω καὶ ὁ Πάπας ἦδη ἐν Ῥώμῃ χαρῶνται Πατριάρχαι, δεικνύοντες ἐν ταῦτα ἐπὶ τῶν ψαλμοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἀμετρῶν ἀντί- 30 κείμενοι οἱ ἀδωλόμορφοι ἐν Ῥώμῃ Πατριάρχαι τοῖς ἐν ὀνόματι χαρῶνται εἶναι ποτὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς.

Πρὸς ταῦτα οἱ Λατῖνοι ἀντιφερόμενοι λέγαν, ὅτι καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία περὶ τῶν Πατριαρχῶν τοιαῦτα ποιεῖ, παρέρχεται δὲ εἰς μαρτυρίαν τὸν Βαλσαμῶνα λέγοντα, ἐν μὲν τῇ μελέτῃ περὶ τῶν Πατριαρχῶν, διὰ ταῦτα τῶν αἰτίων, ὡς εἶπε, παρέρχεται εἰς τὴν ἀπαράτητον καὶ τὰς μὴ ἔχοντας Πατριάρχαι τὰς ἀποκεκληρωμένους αὐτοῖς αἰνῶς θεῖους διὰ τῶν ὑποσκηπτικῶν τῶν ἐθνῶν, τὸν Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων φησὶ, εἰ γὰρ καὶ ἐξώδησαν τῆς δόξης τῶν θεῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἡ πνύματι καὶ χάρις κατὰ τὸν Δαβὶδ ἐπαλαιωθήσεται. ὅθεν δὲ τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν εἰρησίων ἐβδόμῃ Κανόνος τῆς ἐν Τριῳδῷ Συνόδου ἀναδιδάσκει τὰς ἐντυγχάνοντας τῇ παρέρχῃ γραφῇ, ὡς καὶ παρέρχεται ἐπὶ τῶν αἰνῶν Βασιλέως κυρῶ Ἀλεξίου τῶ Κομνηνῶ, κατὰ τὸν Νοέμβριον Μῆνα τῆς δευτέρας ὑπεκρυβήσεως ὁπολυθεῖας, καὶ τοῖς δημοσίοις καὶ ἐκκλησιαστικοῖς Σεκρέτοις καταστρεφθεῖσα, καὶ διοριζομένη, μὴ μόνον ἀπαρμποδίσως Ἀρχιερεῖς ψηφίζεσθαι ἐς τὰς Ἀνατολικὰς Ἐκκλησίας τὰς ἐπὶ τῶν ἐθνῶν κατεχομένης, καὶ ἐδιδύωνται οἱ ἐν αὐταῖς ὑπεκρυβήσονται καταλαμβάνειν τὰς λαχόντας τῆς θεῖας διὰ τῶν

ἐθνικῶν κακίαν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν χαρῶνται εἶναι ὅσα ἐν ταύτης ἔχον κατὰ τῶν μεγάλων πόλιν 35 δίκαια, ἡγεμονίας δηλαδὴ ἀδελφάτων, σιτηρίας, καὶ τὰ λοιπὰ. Ἀλλὰ πρὸς ταῦτα ῥητέον πρῶτον, ὅτι ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπεκρυβήσαντες Πατριάρχαι κατὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ὃν ἐκτίθησαν ὁ Βαλσαμῶν, ἀλλ' ὑπεκρυβήσαντες ἰσότητι καὶ ὁ 40 μεταγὰς τῇ Κωνσταντινουπόλει. δεύτερον, ἐπὶ τῆς τοιαύτης χαρῶνται εἶναι ὑπεκρυβήσαντες ἡγεμονία ἐγένετο τοῖς παλαιῶν τῶν Πατριαρχικῶν θεῶν. τρίτον, ἐκ ἐξήτησαν ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τῶν χαρῶνται εἶναι τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς γράμματα 45 ματὰ ὑποσκηπτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἵνα ὡς οἱ Πατριάρχαι διὰ ταῦτα, ὡς ποιεῖσιν οἱ Πάπαι τοῖς παρ' αὐτῶν χαρῶνται εἶναι Πατριάρχαι, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ ὁ γδὲ κεφαλῇ δέκατον ἐβδόμον. τέταρτον, τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τῶν ἐθνῶν τυχόντων 50 τῶν, ἐκ ἐξήτησαν οἱ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως χαρῶνται εἶναι καὶ αὐτοῖς Πατριάρχαι ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' ὑπεκρυβήσαντες καὶ χαρῶνται εἶναι ἡ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τῆς Κλήρης καὶ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν λαῶν. πέμπτον, οἱ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως ἐκ ἐ-

5 χειροτόνουν ἐξ ἰδίας αὐθεντίας Πατριάρχας ἐν τῇ
 Ἀνατολῇ, ἀλλὰ κατὰ τὰς Κανόνας βοηθῶντες ταῖς
 Ἐκκλησίαις, ὅπερ καὶ ἀρχαῖον ἐστὶν εἶδος. ὅθεν,
 καὶ ἐχειροτόνουν Πατριάρχας στρατηγὸς, καὶ αἰμα-
 10 τι πεφυρμένους, ὡς ἦν ὁ ψευδαλεξανδρείας ὅτι τῷ Πα-
 τριᾷ Εὐγενίῳ, καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ βιβλίῳ δεκάτῃ,
 μέρος δούτερον περὶ Πατριαρχῶν. περὶ δὲ τῷ ψευ-
 δαλεξανδρείας καὶ στρατηγῷ, ἰδὲ ἐν τῇ καταλαβῇ
 ἐν τῇ ἀντιρρήσει τῷ ὄρει κεφάλαιον δούτερον. ἐβ-
 15 θεδομον, ἐχειροτόνουν καὶ Ἐδωλα, ἀλλ' ὄντων ἐν τοῖς
 Θρόνοις Μητροπολιτῶν, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκό-
 πων καὶ Χερσιανικῶν λαῶν, οἵ τε ἐμάχοντο πρὸς τὸν
 οἱ Σαρακηνοὶ, ὡς ἐμάχοντο τοῖς Πατριαρχαῖς. ἐχει-
 20 ροτόνουν Πατριάρχας, ἵν' ἔχωσιν ἐκείνων πᾶν φρον-
 15 τίδα καὶ μακρόθεν κατὰ τὸ δυνάμεν αὐτοῖς. οἱ δὲ
 Πάπαι χειροτονῶσι Πατριάρχας ἐν τῇ Ρώμῃ ἐπ'

οἰσμάτι μόνῳ πᾶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἐκκλησιῶν ἀνι-
 κειμένως τοῖς Κανόσι καὶ τῇ ὑποτάξει καὶ τοῖς
 πράγμασιν αὐτοῖς, καὶ πρὸς τὰ τοῖς πρὸς αἰσχύνῃ
 καὶ ὕβρει τῆς Χερσιανικῆς πίστεως, ὅθεν καλῶς
 εἶπον οἱ ἐρημίται Ἀνατολικοὶ πατέρες τὰς ἐρημίτας
 ὡς καὶ περὶ πᾶν ἐν τῇ Ρώμῃ κωμῶδας τρῶν χει-
 25 ροτονῶντων καὶ χειροτονιῶντων Πατριαρχῶν. Σὺ δὲ
 καὶ τὰ συμμέσας, ὅτι ἐν τῇ ἐν Φλωροντία Συ-
 νοδῷ πολλὰ ὁμοπίασεν ὁ Πάπας Εὐγενίου καὶ οἱ
 Λατῖνοι, ἵνα χειροτονήσων ἐκὰ Πατριαρχῶν Κων-
 σταντινουπόλεως, ἀλλὰ ἐκ ἐδωλήθησαν, καὶ τὸ δὲ κύ-
 30 ριον, ὅτι ἐκ ἐτόλμησαν εἰπεῖν τὸ τῷ Μηνῷ ὑποτάξαι
 πρὸς ὡς ἔσασιν διηρώματα, ὅτι ὁ Πάπας ἔχει ἐξέτιαν
 χειροτονῶν Πατριάρχας ἐν τοῖς εἰς πᾶν Ἀνατολῇ ἀρ-
 χιερατικαῖς Θρόνοις.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΑΒ'.

20 Ὅτι ἐμόνον ὁ Ρώμης, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ Πατριαρχαί, καὶ ἀπλῶς Ἐπίσκοποι ἐνέργησαν παρ' ὁμο-
 15 ρίαν ἐν τοῖς αὐτοῖς πράγμασιν, ὅπερ διττῶς θεωρεῖται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ λόγῳ ὁξιώσεως, ἢ λόγῳ ἀνάγκης.

Ὅ μόνον ὁ Ρώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐνέ-
 25 γησαν πρὸς ὁμορίαν ἐν κερῶ ἀνάγκης, ἀλλὰ
 καὶ ἄλλοι Πατριαρχαί, καὶ ἀπλῶς Ἐπίσκοποι ἐν ταῖς
 αὐτοῖς πράγμασι, διττῶς γὰρ θεωρεῖται πᾶν ἐν τῇ Ἐκ-
 30 κλησίᾳ πρὸς ὁμορίαν, ἢ λόγῳ ὁξιώσεως, ἢ λόγῳ
 ἀνάγκης. καὶ ἵνα μὴ τὸν πρῶτον τρόπον, εἶπον πο-
 35 λλοὶ Κανόνες τὰς ὑπὲρ Διοίκησιν Ἐπισκόπων ταῖς
 ὑπερεξουσίαις Ἐκκλησίαις μὴ ὀφείλαι, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν
 μόνον οἰκονομεῖν. καὶ δὲ τὸν δεύτερον τρόπον, ἐπ'
 40 ὠφελείᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ πόρρω πᾶν ἰδίων ὀρέ-
 35 ων δυνάμεν ὀφείλαι, ἢ ἐνεργεῖν. ὅθεν ὁ Βασιλεὺς
 δεῖται τῷ Ἀθανασίῳ ἀγαθῶς τὰ συμβαῖντα σκάν-
 45 δαλα εἰς πᾶν Ἀντιόχειαν. καὶ ἵνα τὸν Θεολόγον ὁ Ἀθα-
 νάσιος διδάσκει τὰς Ρωμαῖας τὰ περὶ κρίσεως καὶ ὑπο-
 50 σάσεως. ὁ Ρώμης Ἰβλίου καλεῖ εἰς κρίσιν τὰς Εὐ-
 σεβιανὰς καὶ τὸν ἄγιον Ἀθανάσιον. ὁ Ρώμης Ἰννο-
 45 κέντιος ἐν τῇ Δεκρετάλῃ ὁμοσολῇ κεφαλαιῶ ὄγ-
 40 δῶν, βέλεται ἀμαρτανῶν ὑπὸ πᾶν ὁμοσολῇ τῆς
 πίστεως κρινεῖσθαι. καὶ οἱ ἀπανταχῇ Ἐπίσκοποι ἐ-
 45 πὶ Ἰβερνίαν εἰς Ἀναστάσιον τὸν Ἀντιοχείας ἀπέβλε-
 40 πον. καὶ ὁ Διάλογος βιβλίῳ δούτέρῳ ὁμοσολῇ τρια-
 50 κοςῇ ἐβδόμῃ εἶπον, ὅτι ἐστὶν εἰσιμὸς διορθῶνται

τὸν Ἀθανάσιον εἰς τὸν Θρόνον Ἀλεξανδρείας ὑποκα-
 45 τέσθαι. ὁ Ἀντιοχείας Μελέτιος, καὶ περὶ τὸν ὁ
 Ἀλεξανδρείας Πέτρος κατὰ τὴν ἐξουσίαν Πρεσβύτερον τὸν
 Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἐβεβαίωσε πρὸς Θεολόγῳ.
 ὁ Ἀλεξανδρείας Πέτρος ἐχειροτόνησε Νεώσιμον τὸν κων-
 50 σταντινουπόλεως. ὁ Κωνσταντινουπόλεως Γεννάδιος
 εἰς ἀποκαθίστησιν τὸν Ἀντιοχείας Καρτίριον. ὁ Σιμ-
 45 πλίκιος Ρώμης καὶ Φίλιξ Ἀγκάκιον τὸν Κωνσταντι-
 νουπόλεως καθαιρεῖ. καὶ ὁ Φίλιξ καὶ Ἀγκάκιος κα-
 50 θαιρεῖ τὸν Κναφίαν. ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀγκάκιος
 ἐλέγχει καὶ ἀπειλεῖ τὰς ἐκ τῆς τῆς ἐν Χαλκηδόνι
 Συνοδῆς Ἀντιοχείας καὶ ἄλλας, καὶ ἐκείνοι ὑπολογίζου-
 55 νται ἡμερημίται αὐτῶν. Οἱ αὐτοὶ ἐχειροτόνησαν Ἀντιο-
 45 χείας τὸν Καλαμίδιον. Ἰωάννης ὁ Καππαδόξος κα-
 50 θαιρεῖ Σεβήρον, καὶ διορθῶνται πᾶν Ἐκκλησίαν Ἀν-
 45 τιοχείας. ὁ Ἀγαπητὸς καθαιρεῖ τὸν Ἀντιμον. ὁ Ἀλε-
 50 ξανδρείας Κύριλλος τὸν Νεσόριον καταδικάζει, καὶ
 45 μετ' ἐκείνου ὁ Ρώμης Κελεστίνος, καὶ ὁ Λέων τὸν Διό-
 50 σκρον. καὶ δύο Ἐπίσκοποι Συρίας καθαιρεῖ τὸν
 45 Σεβήρον. ὁ Ἰερουσαλὺμων Σωφρόνιος κρινεῖ πᾶν Ἀν-
 50 τισίαν τὸν Μονοθελητῶν, καὶ ἀναθεματίζει τὰς αὐτε-
 45 χομῶντας, οἵτινες ἦσαν ὀνόματος ὁ Ρώμης, Σέργιος
 50 ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Κύριος ὁ Ἀλεξανδρείας. ὁ Ἰε-
 45 ρουσαλὺμων Ἡλίας κατὰ τὸν Ἀλεξανδρείας Εὐτύ-
 50 χιον Χρυσόστομον τινὰ Ἀλεξανδρείας Πατριάρχῃ Χρι-
 45 στοπῇ, καὶ μόνος αὐτὸς ἀπῆλθεν εἰς Ἀλεξανδρείαν
 50 καὶ ἐνεθρόνισεν αὐτὸν. ὁ Στεφάνος Θεόδοτος τὸν Ρώ-
 45 μης καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰερουσαλὺμων καλεῖ εἰς
 50 βοήθειαν τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. ὁ
 45 Πάπας Λέων ὁ τρίτος εἰς τὸν Ἰερουσαλὺμων Θωμᾶν
 50 ἔγραψε καὶ ἐζήτησε πρὸς βοήθειαν τῆς Ἐκκλησίας
 45 Ρωμαίων διδασκάλους. ἰδὲ κατωτέρῳ βιβλίῳ ὅτι,
 50 κεφαλαιῶ δεκάτῃ ἐβδόμῃ Παράγραφῳ εἶπεν, καὶ

αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ κεφάλαιον εἰσὶν ἑκατὸν, καὶ βιβλίῳ τετάρτῳ κεφάλαιον πέμπτον, καὶ βιβλίῳ πρώτῳ κεφάλαιον ἑξάκοντα, καὶ βιβλίῳ δευτέρῳ κεφάλαιον

πέμπτον καὶ ἑκῆν, καὶ βιβλίῳ τρίτῳ κεφάλαιον δεκάκοντα τετάρτον, καὶ βιβλίῳ τετάρτῳ κεφάλαιον τετάρτον, καὶ ἄλλα καὶ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΓ΄.

5

ὅτι τὰ πρακτικὰ τῶν ἐκ Μηνᾶ Συνοδῶν ἀποστά, καὶ Πατριάρχης Οἰκουμενικός ὑπὸ πολλῶν Συνοδῶν καὶ Βασιλέων ὁ Κωνσταντινουπόλεως λέγεται, καὶ ὁ Βαρώνης ψευδογράφος ὡς ταῖς ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῆς Πάπας μυστολογίαν δεικνύται.

Ὁ Βαρώνης ἐλέπων καὶ τὰς παρεσθαι ἀγίας Συνοδούς, καταβαλέσας πῶν παρ' αὐτῆς βοηθητικῶν μοναρχίαν τῆς Πάπας, καθὼς αὐτῶν ἐδείχθη εἰς τὰς συμμαχίας, χρώμενος τῇ συνήθει αὐτῆς ψευδολογίᾳ, λέγει, ὅτι δηρὸν ἐνοχλήθησαν ταῦτα τὰ πρακτικὰ αὐτῶν. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι τῆς λοποφύσεως τῆς Πάπας ἐνήργησαν ἐναντίως καὶ Τοπικῆ καὶ Οἰκουμενικῆς Συνοδοί, ὡς ἐδείχθη καὶ δεχθήσεται, καὶ

καὶ ἐκεῖνας ἐνήργησαν καὶ αἱ παρεσθαι, τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῶν βοηθεῖσαι τῇ ἀληθείᾳ μάλλον τῆς βοηθείας τῆς Πάπας. καὶ ὅτι ἐμὸν ἐν ταύταις οἱ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχαι ἐρρέθησαν Οἰκουμενικοί, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Ἀντιπροσθέντων, Πατριαρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, ὡς ῥηθήσεται. ὅθεν πῶν ἀγίων Συνοδῶν τάτων τὰ πρακτικὰ ἀποστά, καὶ περὶ αὐτῶν ψεύδεται ὁ πῶμαχος τῆς Πάπας Βαρώνης.

10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

25

Περὶ τῶν μετὰ Πέτρον μογγῶν Ἀλεξανδρίας Πατριαρχῶν μέχρι Τιμοθέου. καὶ τί ἐστι συνοδικὰ γράμματα, ἀμοιβαῖαι ἐπιστολαὶ καὶ ἐνθρονιστικαί. καὶ περὶ διενέξεως Τιμοθέου καὶ Ἰελείου Ἀλικαρνασέως περὶ φθαρτῆς καὶ ἀφθαρτῆς.

Ἐπαύθησαν οὖν Πέτρος τῶν μογγῶν, γίνεται Ἀλεξανδρίας Ἀθανάσιος Αἰρετικός, ἔτα Ἰωάννης ὁ Μέλας, ἔτα Ἰωάννης Νικαῖος ἡ Μαχιώτης, ἀμφότεροι ὀρθόδοξοι, ἔτα Διόσκορος καὶ Τιμόθεος Αἰρετικοί, οἵτινες ἐδείξαντο τὰ συνοδικὰ τῶν Σεβήρων, ὅπως τότε Πατριάρχης Ἀντιοχείας. Συνοδικὰ δὲ ἐλέγοντο αἱ γραφαὶ αἱ ἑκάστος τῶν Πατριαρχῶν ὅτι ἐγὼ τῶν Πατριαρχῶν ἐπεμψον εἰς τοὺς ἄλλους Πατριαρχάς, ἐμολογῶν πῶν ὀρθόδοξον πίσιν κατὰ πῶν γνώμῃ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, αἵτινες ἐλέγοντο καὶ συνοδικὰ, ὅτι συνοδικῶς ἐγράφοντο, καὶ ἀμοιβαῖαι ἐπιστολαί, ὅν ἀπήντων τῶν Πατριαρχῶν ἵνα συναγέσονται δι' ἀποκρίσεως εἰς πῶν χειροτονίαν τῶν Πατριαρχῶν ἐκεῖ, καὶ ἐνθρονιστικῶν, ὅτι ἐγίνοντο εἰς πῶν ἀρχὴν τῆς εἰς τὴν Πατριαρχικὴν θρόνον ἐπιβίβασις. ὅθεν ἔλεγον ὁ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος εἰς πῶν συνοδικῶν αὐτῶν ἐπιστολῶν, ἐπειδὴ ὀπισθοδρομικῶς καὶ ἀρχαία πρὸς τοὺς εἰς τὰς κατὰ πᾶσαν πῶν Οἰκουμένην ἀγίας ἐκκλησίας κεκράτηκον, ὅπως οἱ πρὸς Ἱεραρχίαν ἀγόμενοι τοῖς πρὸ αὐτῶν τὰς Ἱεραρχίας χεῖρες πᾶντα ἐκτελεῖν ἀντιτίθεται ὅπως φρονεῖν, καὶ ὅπως πίστεως ἔχουσιν, ἢ Παῦλος αὐτοῖς ὁ ποφύματος ἄγαν ἀσφαλῶς πρὸς ἀντιθέωκεν, ἵνα μὴ εἰς κοινὸν τὰ θεσμήματα τρέχουσιν, κενὸς γὰρ αὐτοῖς ἅπας ὁ θεσμός ἐγγινετο, ἀδικητικῶς κατὰ τὴν τῆς πίστεως. τῶν τοιοῦτων καὶ ἡμῶς τῶν ἐν δεξιᾷ

καὶ Νόμον ἡγούμενοι καὶ αἰσιν πᾶν τὸ τοῖς 30 πάλαι προπᾶντως γινόμενον, ὀπισθοδρομικῶς μάλιστα κρατυθὼν ἐγχειρήματα, τὸ ὅπως ἐχομεν περὶ πίστεως γραφομένων, καὶ τοῖς θεοδόχοις ὑμῖν πρὸς δεξιᾷ ὀπισθοδρομικῶν, ἵνα μὴ ὅρα μετατιθέμενοι αἰώνια ἅπερ ἡμῖν οἱ πατέρες ἔθεντο. καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος πρὸς τὴν λαβὴν πῶν ἐπιστολῶν ταύτων ἐγγραφῶν εἰς τὴν βίβλιν Ὀνόριον ἀπὸ τοῦ Σωφρόνιον, ἔπειτα καὶ αὐτῶν τὰ ἐξ ἑαυτῶν συνοδικὰ μέχρι τῆς νῦν ἐδείξαμεθα. ἵνα αὐτῶν βιβλίῳ τετάρτῳ, κεφαλῇ αἰσιν Παράγραφον δεκάκοντα τρίτον, καὶ τῶν αὐτῶν 40 βιβλίου, κεφαλῇ αἰσιν δεκάκοντα τρίτον Παράγραφον τρίτον, καὶ κατωτέρω βιβλίῳ ἐξέδομεν, κεφαλῇ αἰσιν ὀγδόῃ Παράγραφον ἑκῆν, τῶν ἐν Σεβήρων ἐκβαλλόντων τὸν Φλαυιανόν, καὶ γουνομένην Ἀντιοχείας, τὰ τοιαῦτα Συνοδικὰ, ὡς εἴπομεν πολλοῖς, εἰς μὴν πῶν 45 ἐκβαλλόμεν ὅτι ἐδείχθησαν, μάλιστα οἱ κομίσαντες ταῦτα ἐκεῖ, κακῶς ἀπήλλαξαν. ἀλλὰ καὶ εἰς Κωνσταντινουπόλιν τὴ συνέβη, ἡ δὲ αὐτῶν βιβλίον τέταρτον. εἰς δὲ πῶν Ἀλεξανδρίας οἱ μὴ Ἰωάννης ἐκδείξαντο αὐτὰ, Διόσκορος δὲ καὶ ὁ μετ' ἐκεῖνον Τιμόθεος ἐδείξαντο αὐτὰ. Φυγὼν δὲ μετέπειτα ἀπ' Ἀντιοχείας ἐπὶ ἱερίῳ ὁ Σεβήρος, καὶ πῶν Διόσκορον Ἀλεξανδρίας, πωτέφυγε δὲ καὶ ἐκεῖ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς Ἰελεῖος, ἐπὶ δὲ τῶν Τιμοθέου Ἀλεξανδρίας διηγήθησαν περὶ φθαρτῆς καὶ ἀφθαρτῆς.

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς Θεολογίας τῶν ἐπὶ Χριστῷ δύο φύσεων, καὶ πῶς χερῶνται οἱ ὁρθόδοξοι ταῖς ἐπὶ Χριστῷ δύο φύσεσι, καὶ πῶς ὁ Νεστόριος, καὶ περὶ ἐρμηνείας τῆς Ὁρθῆς τῶν ἐπὶ Χριστῷ δύο φύσεων. καὶ περὶ Αἰρέσεως Νεστορίου καὶ Μονοφυσιστῶν, καὶ Διφθοράς τῶν Σεβήρων καὶ Ἰελαίου Ἀλικαρνασσεως Αἰρέσεων, καὶ τῆς διενέξεως αὐτῶν.

Ὡς τε δὲ σαφηνισθῆναι τὰ ρηθισόμενα, χρῆται
 ἡμῖν παρεπιθεῖναι τινὰ, καὶ ἔσωσαν, εἰ δοκεῖ, ὡς σαφῆ
 10 ὅτι τῆς ἐρμηνείας Θεοδώρου πρεσβυτέρου Ῥαϊζῶ, κα-
 μένης ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῶν πατέρων, πρώτων, ὅτι
 οἱ ὁρθόδοξοι χερῶνται ταῖς δύο φύσεσιν ἐπὶ Χριστῷ, ἵ-
 να σαφηνίσωσι πῶς ἀλήθειαν τῆς ἐπὶ Χριστῷ Θεότη-
 15 τός τε καὶ ἀνθρωπότητος, καὶ τούτων πῶς ἀντρεψίαν
 καὶ ἐπιμονὴν καὶ ἀσυγχυσίαν φανερώσωσι. δότε-
 ρον, ὅτι ὁ Νεστόριος χερῶνται ταῖς δύο φύσεσιν, ἵνα
 φανερώσῃ δύνανσιν ἀνθρώπου, λαμβάνων κακῶς πῶς
 φύσιν αὐτῇ τῶν ἀνθρώπων, ὡς τυχὸν Παῦλος ἢ
 20 Θεόδωρος δύο φύσιν ἰδιοπεριόριστοι, ἔστι δέ τινα
 ἀλλήλας οἰκισμοί. τρίτον, ὅτι οἱ πιστοὶ τὰς δύο
 φύσεις ὁμολογεῖσιν ἐπιωδῶς ἡνωμένως οἰκισαί τῇ καθ'
 ὑπόστασιν, ἀδιασπᾶσως ὅμως καὶ ἀσυγχύτως.
 ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ὉΡΟΥ. δύο φύσεις, τὸ ἐτερογεν-
 25 νές καὶ ἐτεροῦσιον τῶν συνελθασῶν δύο φύσεων, τῆς
 τε ἀνθρωπίνης Θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀν-
 θρωπότητος. τὸ δὲ ἐπιωδῶς, τὸ μὴ κατ' ἀδούκιαν,
 ἥτοι μὴ κατὰ χάριν, ἢ κατ' ἐνέργειαν, ἢ κατ' ἀξίαν,
 ἢ κατ' ἰσοτιμίαν, ἢ κατ' ἀντιστοιχίαν, ἢ ἀναφορὰν, ἢ
 30 ἐξέσιν, ἢ διώκῃν, ἢ ἐτέραν τινα σχετικὴν οἴωσιν
 ἐκείνῃ τῇ τῶν δύο φύσεων οἴωσιν, ἀλλ' αὐτῇ ἐξ ἑαυ-
 τῆς καὶ ὑποκειμένη καὶ πρῶτα συνυφασθῆναι ταύτῃ
 καὶ συντελεσθῆναι. τὸ δὲ οἰκισαί τῇ καθ' ὑπόστασιν,
 τὸ μὴ πρῶτον διφθερεῖσθαι πῶς ἀνθρωπότητι, καὶ
 35 ἔτι οὕτως αὐτῇ ἐλθεῖν πῶς Θεότητα, ἀλλ' ὅτι κατ' αὐτὸ τὸ
 ὑφίστασθαι πῶς πρῶτον ἀρχὴν ἡνωτὶ τῇ Θεότητι. τὸ δὲ
 ἀδιασπᾶσως αἶμα καὶ ἀσυγχύτως, σημαίνει τὸ μηδὲ κη-
 νοποιηθῆναι τὰς συνελθούσας φύσεις διὰ τῆς οἰότητος,
 ἀλλὰ καὶ πῶς οἴωσιν τούτων ἀεί τε καὶ ὡσαύτως δια-
 πεφυλαχθῆναι, καὶ ἐκατέραν τῶν φύσεων ἰμμεν ἀ-
 40 μειώτως ἐπὶ τῇ ἐξιστάσῃ Ὁρῇ καὶ Λόγῳ. οἱ γὰρ Νεστο-
 ριανοὶ, ὡς φησὶν Ἰωάννης ὁ Μαξέστιος ἐν τῇ τρίτῃ ἀνα-
 θεματισμῷ κατ' αὐτῶν, οὐκ ὁμολογοῦν τὸν ἴδιον τῷ
 Θεῷ, καὶ ἴδιον τῆς Πατρὸς μαρίας, οἰκισαί τῶν δύο
 ἀνθρώπων, ἥτοι τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ
 45 ταύτῃ ἐκάλαν οἴωσιν, ἡ οἰότητα ἐπιωδῇ, ἢ περσο-
 πικῶς, ὡσαύτως καὶ ἐπαικτικῶς διὰ τῆς οἰοκλήσεως
 τῷ Λόγῳ ἐν τῇ ἀνθρωπότητι ἀνθρώπου, καὶ Λόγῳ
 ἐκείνῃ κατὰ διφθερίαν καὶ χάριν καὶ ἀξίαν καὶ συ-
 νάφειαν καὶ ἐταίρειαν. ἡρῶντο δὲ τὸν Θεὸν Λόγον ἐκ τῆς

Πατρὸς γεννηθῆναι, καὶ γεννηθῆναι σαυῶσαι ἑαυτῇ πῶς
 ἀνθρωπότητι, κατ' ἣν ἐκ Πατρὸς φύσιν γεννηθῆται
 5 χωρὶς περσολήψεως νέας ὑποστάσεως, ἢ οἴωσιν, ἢ οἰότητι
 ἐν τῇ γεννᾷ οἱ Θεοὶ πατέρες ὁρθόδοξως ἑμόνον κατ'
 ὑπόστασιν, ἢ περσοπικῶς κατὰ διφθορον ὅτι τῶν Νε-
 στοριανῶν οἴωσιν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν καὶ φυσικὴν
 ἐκάλεισαν. ἔτι γὰρ πρῶτον ἢν ἀνθρώπος ἐκεί-
 10 νος, πρὶν ἢ αὐτῇ τῇ Θεῷ Λόγον οἰκισθῆναι, ἔτι
 μὴ ἐληφθῇ δι' ἐταίρειαν ἀνθρώπινον ἀνθρώπου, ἀλλ'
 αὐτῇ οἰκισθῇ Λόγος χωρὶς ὁποιοῦν, ἢ τροπῆς, ἢ μεώ-
 σεως, ἢ συμμείξεως τῆς οἰκίας Θεότητος ἐγγίγει σάβη,
 15 τὰς τετέλειαν ἀνθρώπου, διὸ καὶ ἀνθεματισμῶν οἱ πα-
 τέρες τὰς ἀνθρωπίνους πῶς φυσικὴν καὶ κατ' ἐξῆς οἴωσιν,
 ὡς ἀντιτέρω εἰρηται. ἐπειδὴ δὲ κακῶς λαμβάνουσι πῶς
 φυσικὴν καὶ ἐξιστάσῃ οἴωσιν οἱ μονοφυσῖται, οἱ ὁρθόδοξοι
 καὶ αὐτὰς ἀποσείφονται καὶ ἀνθεματίζουσι. τέταρ-
 20 τον, ὅτι ὁ Σεβήρος καὶ Ἰελαῖος ὁ Ἀλικαρνασσέως
 ἔλεγον μίαν φύσιν ἐπὶ Χριστῷ, ἀλλ' ὁ μὲν Ἰελαῖος
 ἔλεγε μίαν φύσιν ἀφθαρτὴν καὶ αὐτὴν διφθορὰν,
 ἥτοι ἀσύγχυτα τὰ μέρη, οὐδὲ τὸ διπτελέσμα χωρὶς
 25 διφθορᾶς, ἐπειδὴ τὸ κρείττον αἶμα τῇ σωτηρίᾳ
 καὶ τῇ ἐκείνῃ ἰδίᾳ τῇ ἡμῶν ἀκαρπεί μετῴκεισε
 τῆς κατ' αὐτὴν φυσικῆς ιδιότητος, ἥτοι τὸ χερῶν με-
 τῇ Θεῷ εἰς τὸ κρείττον, τὰς τε τὸ φθαρτὸν εἰς τὸ
 30 ἀφθαρτὸν. ὁ δὲ Σεβήρος ἔλεγε μίαν φύσιν ἀφθαρ-
 τὴν καὶ διφθορὰν, ἥτοι ἀσύγχυτα τὰ μέρη, μὴ
 ἰδίᾳ διφθορᾶς φύσεις, ὅθεν εἰς τὰ τῷ Ἰελαίῳ
 ἐκείνῃ, κατ' οὗ ἐβλεπον, ὅτι φανεροῦν ἀν-
 35 χυσι καὶ σύμφυτον, ὅθεν διχόμην πῶς διαφο-
 ρὰ τῶν φύσεων καὶ τῶν ιδιοτήτων, τὰς φύσεις,
 πρὶν αὖτ' ἡ διαφορὰ καὶ αἰδιότητες θεωρῶνται, ἡρ-
 40 νῆτο. καταγέλαστοι δὲ καὶ οἱ δύο, τοιαῦτα φερῶντες,
 εἶτα ἀντίκεινται ἀμφοῖν τῇ ἐν Καλκηδόνι ὡρίᾳ Συνο-
 δῷ, ἐπειδὴ ἐκείνῃ τὰ μέρη εἶπε δύο, ὅτι τρεῖς
 45 διωρίσθη ἀντιτέρω, τὸ δὲ διπτελέσμα, ἥτοι πῶς
 ὑπόστασιν εἶπε μίαν. διηρέθησαν ἔτι οἱ Αἰρετικοὶ
 ἔλεγε δὲ κατὰ τὸν μοναχὸν καὶ ἀσολατικὸν Λεὼ τὸν
 50 τὸν Βυζαντινὸν ὁ Σεβήρος, εἰ μὴ γὰρ εἴπομεν αὐτὸν ἀφθαρ-
 τὸν, ἀλλὰ φθαρτὸν, διφθορὰν εἰσαγαγόντες πρὸς τὸν Λό-
 γον τῷ Θεῷ, διφθορὰς δὲ εἰσαγαγόντες, δύο φύ-
 σεσι ἀρίσκεινται ἐν τῇ Χριστῷ, καὶ τὶ ἀκέραια κα-
 χόμεθα τῇ Συνοδῷ, ἥτοι τῇ ἐν Καλκηδόνι;

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ ὧν Σεβήρος καὶ Ἰελαῖος Ἀλικαρνασσέως ἐχαρατόνησαν, τελευτήσαντες Τίμοθεον, ἐν Ἀλεξαν-
 5 δρείᾳ Πατριάρχῳ, καὶ τῆς ἐξορίας αὐτῶν, καὶ περὶ Παύλου Ἀλεξανδρείας ὁρθόδοξου.

Διορεχθότες Σεβήρης καὶ Ἰελλιανός, καὶ τελευ-
τήσαντες τῷ Ἀλεξανδρείᾳ Τιμοθέῳ, ὁ Σεβήρης
μετὰ τῶν ἑκτῶ μερὲς αὐτῶ ἐχειροτόνησαν Ἀλεξαν-
δρείᾳ Θεοδοσίον τινα. ὁ δὲ Ἰελλιανός μετὰ τῶν ἑκτῶ
μερὲς αὐτῶ, τινα Γαϊναῦ. καὶ ἠποσκοπούει ὁ
μὲν Γαϊνῶς ἔως οὗ, ὁ δὲ Θεοδοσίος ἔτη δύο, καὶ

ἀμφοτέρωτ' ἔφερεν εἰς τὸ Εὐζάντιον ὁ Ἰεπριανός, καὶ
διεχώρισαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ τέλει ἐξώρισαν αὐ-
τὰς εἰς Ἀφθόρους τόπους, καὶ ἐχειροτονήθη Παῦ-
λος εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ὁρδοδόξος, περὶ ᾧ ῥη-
θῆσεται κατωτέρω.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'

Τὸ αἶνον λέγεσθαι τὰς μονοφυσίτας καὶ μονοθελίτας Ἀκεφάλους. καὶ περὶ τῶν καλεσμένων ὑπὸ τῶν ἱε-
ρείων Λίρεσιάρχων Σεβήρης, Θεοδοσίας, Ἰακώβου Σύρου καὶ Ζωζάλας, ἡ Γζαντζάλας, Ἰελλιανῶ καὶ Γαϊναῶ,
Σεβηριανῶν, Θεοδοσιανῶν, Ἀφθαρτοδοκίων, Ἰακωβιτῶν, ἐν οἷς καὶ οἱ μονοφυσίται ἀρμένται οἱ καὶ
Χατζάριοι, καὶ Γαϊνιτῶν, οἷς ἠκολούθησαν ἐπὶ λεγομένοι Λιγύπτιοι Κόπται.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ Σεβήρης ἔγραψε καὶ εἰς Ἰεπρι-
ανὸν καὶ Θεοδώρον, καὶ ἡλθε καὶ εἰς Κωνσταν-
τινουπόλιν ἐπὶ Ἀνθίμῳ, καὶ καυχῶται εἰς μίαν αὐτῶ
ἐπιστολῇ, ὅτι ὄντων τῆς ὁμοίας αὐτῶ δόξης τὸν Ἀν-
θίμον, ἔπασσεν αὐτὸν παραιτησάσθαι τὸν θρόνον,
καὶ μὴ ἀφιστάσθαι τὴν γνώμην αὐτῶ, ἐδιώχθη ὁμοῦς
καὶ ὑπὸ τῶ Εὐζαντίου ὑπὸ τῶ Ἰεπριανῶ, καὶ τέ-
λει πάντων, οἱ ἐκείνης Διοικήσεως Πατριάρχαι συ-
νεφώνοντες εἰς τὴν ὁρδοδόξίαν, εἴτε Ἐπίσκοποι ἀκο-
λαστοὶ τῶν ἰδίων Εὐαγγελίων, ἐκήρυττον τὰς τέσ-
σαρας Συνόδους ἐπὶ Ἐκκλησίας, ἔμειναν δὲ οἱ μονο-
φυσίται καὶ ὄντες καὶ λεγόμενοι Ἀκεφαλοὶ, πρῶ-
τον, ὅτι καθὼς ὁ Λεόντιος λέγει, ὁ μογγὸς δι-
εξέλιπε τὸ Ἑνωτικὸν Ζήνωνος, ἔλαβε καὶ τὸν θρόνον
Ἀλεξανδρείας, ἀλλὰ τὴν ὑπερβολὴν ὁμοῦς τῶ μίαν
ὅπερ ἔχοντι τὰς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Συνόδον, ἀ-
πεσχίσθησαν ἐξ αὐτῶ, καὶ ἐσυνεκοινώνουν αὐτῶ, ὡς
μὴ φανερώς ἀναθεματίζοντι τὴν Συνόδον, καὶ ὡνο-
μάσθησαν οἱ τοῖς τοῖς Ἀκεφαλοὶ, διότι τῶ ἰδίῳ Πα-
τριάρχει ἐκπέσειον, ἀλλὰ ἀπεχίζοντο. ὅρῳ δὲ
ὁ μογγὸς τὸν λαὸν χωρίζοντες, ἀνθεματίσκει φανερῶ
τὴν Συνόδον, ἀλλὰ πάλιν ἐρχίζοντο, ἀλλὰ τὸ μὴ πε-
ποιήκειαι τῶ αὐτὸν εὐθὺς, ὅπερ ἐδέχθη τὸ Ἑνωτικόν.
δούτερον, ὅτι καὶ ὁμοῦς τὸν μογγὸν Ἀθανάσιος δι-
εξέλιπε τὸ Ἑνωτικόν, ἀνθεματίσκει τὴν Συνόδον,
ἀλλὰ διότι ἐδέχετο τὸν μογγὸν, ἀπεχίζοντο καὶ ἀπ'
αὐτῶ, καὶ ἐλέγοντο πάλιν Ἀκεφαλοὶ. τρίτον,
ὅτι ὡς λέγει ὁ Κάκιστος Νικηφόρος εἰς τὸν οὐρανὸν κε-
φάλαιον τῶ δεκάτῃ ἐβδόμῃ βιβλίῳ, καὶ οἱ μονα-
χοὶ εἰς τὸν κόσμον τὸν Ἀγαπήρον Ρώμης λίβηλον κατὰ

Σεβήρη, Ζωόρη καὶ Πέτρη, εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἐποίη-
σαν οἱ τοῖς τοῖς Λίρετικοὶ ἀρρετήριας, ὡς καὶ ὁ Σεβή-
ρης ἐποίησε μαγείας, ἦν μαγισσὰς εἰς τὴν Δάφνην,
καὶ ἐποίησε καὶ ὑπερσυναγωγὰς, καὶ ὑπερσυνα-
γὰς, καὶ ἐκπομπὰς καὶ ὑπερσυναγίγματα, βαπτί-
ζοντες εἰς τὰς οἰκίας ὑπερσυνάγωγας, καὶ ἐκ εἰς τὴν 20
Ἐκκλησίαν. ὅσοι ἔλεγον ὁ λαὸς εἰς τὴν ἐπὶ Κων-
σταντινὸν, τὰς καὶ οἱ βαπτίζοντας, τὰς λάθρα
τὰ τοῖς Κανόσιον ἀπηγορεύματα ὑπερσυναγίγματος, τὰς
ὑπερσυναγίγας καὶ ὑπερσυναγίγματα ποιῶντας ἐξωβά-
λε. ὡς ἐν τῇ τοιαύτῃ ὑπερσυνάγωγῃ ποιῶντες τῆς Ἐκ-
κλῆσις, Ἀκεφαλοὶ ὠνομαζίσταν. τέταρτον, ὅτι
εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ὡς εἴρηται, ἐρχίδιασαν ὅτι Σε-
βήρης καὶ Ἰελλιανὸς περὶ φθαρτῶ καὶ ἀφθάρτου,
καὶ ὅσοι ἠκολούθησαν Σεβήρη καὶ Θεοδοσίῳ ἐλέγοντο
πρῶτον Σεβηριανοὶ, εἴτε Θεοδοσιανοὶ καὶ Ἀφθαρτο- 30
δοκίται, οἵτινες ὕψιστον ἠκολούθησαν Ἰακώβῳ τῷ
Σύρῳ καὶ ἐπὶ λεγομένῳ Ζαντζάλα καὶ Γζαντζάλω, ὅτι
εἰς τὰ πάντα ἠκυσαν οἱ Σύροι, καὶ λέγονται
Ἰακωβίται καὶ οἱ Ἀρμένιοι, ὁμοῦς ἔχουσιν ὅτοι τὸ πρω-
τότυπον ὄνομα μόνον κοινεφύσταν, εἰ καὶ διηρέθη- 35
σαν καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ ἀναμεταξύ αὐτῶν, Χατζάριοι
ὀνομαζόμενοι, ἦγον σαυρωτοὶ, ἐπεὶ δὲ Κάκιστος Σταυ-
ρὸς συρεῖ, καὶ αὐτοὶ λέγουσι τὸ, ὅσαυτα εἰς δι'
ἡμᾶς. ὅσοι δὲ ἠκολούθησαν Ἰελλιανῶ καὶ Γαϊναῶ ὡνο-
μάσθησαν Γαϊνιτῶν, καὶ ὑπὸ τῶ Δαμασκηνῶ ὀνο- 40
μάζονται Ἀ. ὑπὸ τοῖς, οἱ γὰρ Κόπται τῶ τοῖς ἠκολούθη-
σαν. ὡς ἐν Ἀφθόρῳ ὑπερσυνάγωγας ἀπ' ἀλλήλων,
λέγονται Ἀκεφαλοὶ, καὶ ὡς μίαν θέλησιν λέγοντες οἱ αὐ-
τοὶ ἐπὶ Χριστῷ, λέγονται καὶ μονοθελίται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'

Περὶ Θεμιστίου τῶ γουνομάρκου Λίρεσιάρχου τῶν Ἀγνιώτων, καὶ τῆς Λίρεσεως αὐτῶν, ὑποχρισμὰς ἔσσης τῶν
Θεοδοσιανῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν ἐχέσσης ὑπὸ Ἀρείου.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Θεμιστίος ἐγχεῖται Λίρεσιάρχης τῶν Ἀγνιώ-
των, εἶχε δὲ ἡ τοιαύτη Λίρεσις τὰς ἀρχὰς ὑπὸ
τῶ Ἀρείου, καὶ ὑποχρισμὰς ἦν τῶν Θεοδοσιανῶν καὶ
τῶν Δαμασκηνῶν. ἔλεγε δὲ ἡ Λίρεσις, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐκ
οἷδε τὴν ἡμέραν τῆς κρείσεως, κακῶς ἐπὶ οὐκ ὄντες τὰ

οἰκονομικῶς ὑπὸ τῶ Σωτήρος εἰρημίας, πᾶσι δὲ ἐνο-
εῖται τὸ ῥητὸν, φησὶν ὁ Χρυσόστομος εἰς τὴν πέμ-
πτον Τόμον, λόγῳ ἐκατοσῶν δεκάτῃ ἐβδόμῃ, ἀγνοοῖ
ταῖν κατὰ τὸ γῆμα τῆς ἀνθρωπότητος ὁ γινώ-
σκων τὰ πάντα κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς θεότητος.
καὶ

καὶ ὁμιλία ἐξηκουῇ ἐβδόμη εἰς τὸν μαθηταῖον φη-
 σί, τῷ μὲν εἶπεν, καὶ οἱ ἄγγελοι, ἐπεσάμισον
 αὐτὰς, ὥστε μὴ ζητῆσαι μαθεῖν ὅπερ ἐκείνοι ἐκ ἴσθα-
 σι, τῷ δὲ εἶπεν, καὶ οἱ τῶς, καλύει ἑμόνον μὴ μα-
 5 θῶν, ἀλλὰ μὴ δὲ ζητῆσαι. καὶ ἔτι γὰρ κτίσις ἀφα-
 νῆς ἐν ὁπίον αὐτῶν, πάντες δὲ γυμναὶ καὶ τετραχη-
 λισμῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν. ὅθεν ὁ Ἀλεξαν-
 δρεὺς Εὐλόγιον ὡς φησὶ κατὰ ἀγνωστῶν φη-
 σὶν, ἕτε κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, πολλὰ δὲ μέλλον ἔπε

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5΄.

Περὶ τῶν τῶν σωτήρα κατὰ πασῶν τῶν Αἰρέσεων, καὶ περὶ Ἡσαΐου καὶ Ἰωάννου φιλοπόνοῦ τῷ
 15 τριθεΐτῃ, ἐξ ὧν Ἡσαΐαο καὶ τριθεΐται, καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῶν, καὶ τῆς κατ' αὐτῆς θεολογίας τῶν
 ἀγίων πατέρων, ἦτοι τῶν ὁρθῶν δόγματων τῆς ἁγίας Τριάδος.

Κατὰ τῶν πάντων ἔγραψε μάλιστα ὁ Ἀντιοχείας
 Ἐφραίμ, Εὐλόγιον ὁ Ἀλεξανδρεὺς, καὶ ὁ Εὐθυμῖος
 εἰς τὴν Πανοπλίαν. χρηματίσαντες ἔν οι αὐτοὶ Εὐ-
 20 τυχαιοί, Διοσκορίται, Σεβηριανοί, Θεοδοσιοί,
 Γαϊανῖται, Ἀγνωῖται, Ἰακωβίται, μονοφυσῖται, Ἀφ-
 θαρτοδοκῆται, Λιγύπτιοι, κατ' ἄλλοι, καὶ ὕστερον μο-
 νοθεληταί. ἐλέγοντο Ἀκέφαλοι, θαῦμα ὅμως μέ-
 γα πῶς οἱ λεγόμενοι Ἀκέφαλοι ἐχωρίσθησαν εἰς τόσας
 25 κεφαλὰς κατὰ τὴν λαομασίαν ἴδωμεν τὴν πολυκαρῆ-
 νοι. σημεῖον δὲ ὁ Διμπερῆς, ὅτι εἰς τὴν Παλαιστίνην
 ἐχρηστέον Ἡσαΐας τὸν Εὐπίσκοπον, καὶ ἐσάλη εἰς
 Ἀλεξανδρείαν, ὅθεν οἱ Ἀκέφαλοι Ἡσαΐαοι ἐκλήθη-
 σαν, καὶ ἔτω λέγοιτο οἱ αὐτοὶ καὶ τριθεΐται ὅσοι
 30 Ἰωάννης Ἀλεξανδρεὺς τῷ φιλοπόνῳ τῷ τριθεΐτῃ,
 αὐτὸς δὲ τῶν τριῶν Θεῶν εἶναι συγχώρει, καὶ κατὰ τῆς
 τετάρτης συνοδῆς ἐφύλαξε. ὡς γὰρ ὁ θῶν λέ-
 γει ἀναγνώσει εἰκοστῇ τετάρτῃ, ἔλεγε τριάδα ὁ-
 μόφυον καὶ ὁμοφυῇ, καὶ ὁμοῦ εἶναι, καὶ μίαν Θεότητα,
 35 ἐβλασφήμει δὲ λέγων μερικὰς εἰσὶν καὶ ἰδικὰς Θεότη-
 τας, καὶ ἰδικὰς φύσεις. ἐγένετο δὲ τῆς Αἰρέσεως ἡ ἀρχὴ
 ἔτως, ἐκινήθη εἰς ταῦτον φύσις καὶ ὑπόστασις, καὶ ἀπεκρί-
 νατο ὁ φιλόπονος, ὅτι ἐπὶ τῆς ἁγίας Τριάδος εἰσὶν
 εἶπεν φύσιν μερικὴν ἐκάστη πρὸς ὅπως, καὶ φύσιν
 40 καθόλου, ἦτοι κοινὴν τῶν τριῶν πρὸς ὅπως, ὅπερ
 φανερὰ εἰς βλασφημίαν, καθότι ἐπὶ τῆς ἁγίας
 Τριάδος ἔκ εἰς κοινὴν εἰσὶν, ἀλλὰ μία τῷ ἀριθμῷ,
 ὅθεν τὰ τρία πρὸς ὅπως λέγονται ἑμόνον μιᾶς εἰσὶν,
 ἀλλὰ καὶ μίαν εἰσὶν. διακρίνεται γὰρ τὰ πρὸς ὅπως
 45 ἡνωμένως, ἐπειδὴ μία εἰσὶν, καὶ εἰσὶν διακριτῶς,
 ἐπειδὴ ἄλλη ὑπόστασις τῷ Πατρὶ, ἄλλη τῷ Υἱῷ,
 καὶ ἄλλη τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ὅθεν πιστόμοι ὅτι εἰς
 εἶναι, καὶ εἰς τρία, καὶ εἰς τρία, καὶ εἰς εἶναι. τρία
 πρὸς ὅπως εἰσὶν, καὶ εἰς τὰ τρία μία εἰσὶν. μία εἰσὶν
 50 εἰς, καὶ εἰς ἡ μία εἰσὶν τρία πρὸς ὅπως, ὅθεν καὶ

κατὰ τὸ θεῖον ἀγνοεῖν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν χρι-
 στὸν ἔπε τὸν τάφον τῷ Λαζάρῳ, ἔπε τὸν πέλεον ἡμέ-
 ραν. λέγεται δὲ ἀγνοεῖν τὸν θεὸν ἡμῶν, ὅπερ θε-
 λαι ἀναφέρειν ἡμᾶς εἰς αὐτὸν, ὅθεν πρὸς φιλιππησῆς
 ὁ Παῦλος, τὰ αὐτῆς ὑμῶν γνωρίζω πρὸς τὸν
 θεόν. καὶ ἡ φησὶ, ταύτας ἐπληρώσει τὰς ἐκεί-
 ὁ θεός, τὰς δὲ ἄλλας ἐκ οὐδὸν, ἐκείναι τριῶν ἐκεί-
 νων, ὡς ἐπληρώσειται.

ὅτι θεὸν πιστόμοι, ἐπειδὴ τὰ τρία πρὸς ὅπως εἰς
 μία εἰσὶν τῷ ἀριθμῷ. ἔλεγον ὅτι αὐτοὶ, ὅτι καὶ τὰς
 ψυχὰς μὴ λαμβάνειν τὰ ἴδια σώματα, ἀλλὰ ἔπε-
 ρα, καθότι ἡ ὑλὴ φθείρεται ἅμα τῷ εἶδει αὐτῆς.
 ὁμοῦ δὲ εἰς τῶν ἔγραψε λέοντιον ὁ ἀρχολασινὸς
 ὑψηλότατος, καὶ Δαμασκηνὸς ὁ ἰωάννης ἐν τῷ περὶ
 Αἰρέσεων, ἀλλὰ καὶ ὁ Πισίθης Γεώργιος σκώπτων εἰς
 τὸν ἴδιον φιλόπονον, μετὰ μὲν τῶν ὁρθοδόξων συγχω-
 ρεῖται δύο φύσεις εἰς τὸν Χριστὸν, ἀνθρωπότητα καὶ
 5 Θεότητα, βλασφημῶντα δὲ καὶ μετὰ τὴν κοινὴν μὴ μὲν
 εἶναι τὰς δύο φύσεις, ἀλλὰ γεγονέναι μίαν σωτήρα
 φύσιν, καθὼς φλυαρεῖ ἡ Αἰρέσις τῶν μονοφυσιτῶν,
 καὶ δὲ καὶ τῶν μονοθελητῶν. ἰαμβρίζων ἐν ὁ Πισίθης,
 ἔτω κατεγέλα τῷ φιλοπόνῳ.

ψηφίζεται θάπτος μίαν πε καὶ μίαν,
 εἰς αὐτὴν μίαν τε καὶ μίαν λέγεις μίαν,
 γέλως τὸ λεχθὲν γίνεταί καὶ παιδίαις.

καὶ ἔχει ἡ κοινὴ ἔτως, ἐόμολογῆς ὁ φιλόπονος δύο
 φύσεις εἰς τὸν Χριστὸν, πῶς πάλιν τὰς δύο συσέλλει
 εἰς μίαν; διότι ἡ μία καὶ μία γίνονται δύο, καὶ ἐκ
 πάλιν μία. ἀλλὰ καὶ Θεοδόσιος μοναχὸς, καὶ Κώ-
 νων, καὶ Εὐγρῆς ὅτι τὰ μετὰ ἰεσωνιανὸν ἰεσῶν,
 καὶ κατὰ φιλόπονον καὶ Σεβηρὸν μονοφυσῖται
 ὄντες, ἔγραψαν κατὰ τὴν βλασφημίαν τῷ φιλο-
 πόνῳ, ὡς θῶν ἀναγνώσει εἰκοστῇ δαυτέρῃ καὶ εἰ-
 κοςτῇ τρίτῃ. κατὰ δὲ μονοφύσεως ἔγραψε Νικίας
 μοναχὸς, θωτίς ἀναγνώσει ποντικῆς. καὶ Εὐ-
 λόγιον Ἀλεξανδρεὺς, θωτίς ἀναγνώσει Δακκοσιῆς
 εἰκοστῇ πέμπτῃ, Δακκοσιῆς εἰκοστῇ ὀκτῇ, καὶ Δα-
 κοσιῆς εἰκοστῇ ἐβδόμῃ. ἔτω μὲν ἡ μονοφύσις ἀρ-
 60 χαμένη τὸ πρῶτον ὅσοι τῷ Ἀρείῳ, καὶ δαυτέρῃ ὅσοι
 τῷ Ἀπολλινάρι, καὶ πολυπλασιασθῆσα, εἰς τριθεΐται
 κατωτέρησε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῶν αἰτίων τῆς καθαιρέσεως Παύλου τῷ Ἀλεξανδρείας, καὶ περὶ Ζωίλου καὶ τῶ μετ' αὐτὸν Ἀπολιναρίου τῶν Ἀλεξανδρείας Πατριάρχων.

Ὁ Ἀλεξανδρείας Παῦλος πορδούμπος εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀπὸ Βυζαντίας, καὶ πρὸς αὐτὴν ἔχων ἀπὸ τῶ Ἰουστινιανῶ ἵνα ὑπηρετήσῃ μεταφέρειν τὸς μορφυσίτας εἰς τὴν καθόλου ἑκκλησίαν, ἔλαβε καὶ Ἀρσένιον τινὰ Σαμαρείτην μὲν, ἀλλὰ ἀπὸ δόξαν Χριστιανὸν γεγονότα, ὑποκρίσας αὐτῷ εἰς τὰ παρηγγελμένα. ὁ δὲ Παῦλος ὄντων ὑποκρίσας τινος γενομένης αἰγυπτιακῆς γενομένης, καὶ ὑποκρίσας ἵνα μὴ πάσῃ τῇ ὁμοίᾳ τῇ Προσέτῃ, ὅθεν πιάσας ψάμα τινὰ Διάκονον, παρέδωκεν αὐτὸν Ρύδωνι τῷ Ἐπαρχῷ Αἰγύπτου βασανίσαι αὐτὸν, ἡὼς λέγει ὁ Προκόπιος εἰς τὰ ἀνέκδοτα, ὁπότε αὐτὸν ὁ δὲ ῥήθεις Ἀρσένιος χάριν δέσιν τῷ χαρτοποιῆσαι τὸν Παῦλον σωεργεῖ καὶ θνήσκει ὑπὸ τῶν πολλῶν τιμωρῶν ὁ ψάμα. ἐλθόντων δὲ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, καὶ θρηνηντῶν τὸν ἀδικὸν θάνατον εἰς τὸν Βασιλέα, ἀπέπεστον ὁ Βασιλεὺς Διέρεον τινὰ Πατρίκιον Ἐπαρχον Ἀλεξανδρείας, ὅστις ἐξέτασας, ὄντων αἰτίες τῶ θανάτου τῶ ψάμα καὶ τῶ τρεῖς, ὅθεν τὸν μὲν Ρύδωνα καὶ Ἀρσένιον ἀγαγόντες τῷ Διέρεῳ εἰς Κωνσταντινῆσιν, ὁ Βασιλεὺς τῷ μὲν ἀφαιρέσας τὴν κεφαλὴν, τὸν δὲ ἀνέσκολοπισε τὸν Σα-

μαρείτην, ὁ δὲ Παῦλος ἐξερίστηκε εἰς τὴν Γάζαν, εἰς ἣν ἵκαστο ὁ Ἐφραίμ καὶ Ἐφραίμ ὁ Ἀντιοχείας καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Πέτρος, τῷ Βασιλεῶς Πελαγίου τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ ἀπεκρίσας τῷ Πάπᾳ πέμψας μετὰ γενομένων πρὸς αὐτοῦ, ἀπῆλθον, καὶ κατακρίναντες τὸν Παῦλον κατὰ πρῶτον, ἐκάθησαν αὐτὸν, λαβόντες καὶ τὸ ὠμοφύριον αὐτοῦ. πρὸς 15 θῆσιν ὁμοῦ ὁ Προκόπιος, ὅτι ὁ Παῦλος ἐπαλθὼν εἰς Κωνσταντινῆσιν, καὶ ὑποκρίσας χρήματα τῷ Ἰουστινιανῷ, ἤλπιζε ληψέσθαι πάλιν τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἀλλὰ Εὐγέλιος εἰς τὸ Βυζάντιον ὀφεισκόμενος, ἐκώλυσε τὸ, εἰπὼν, ὅτι ὁ δώσας μεταβά- 20 λαν τὴν ἀποφασιν αὐτοῦ, λέγων ἰδίαν ἀπόφασιν τὴν τῷ Πελαγίῳ μετὰ τῶν Ἀρχιερέων κρίσιν. καὶ τῶν τῷ Προκόπιῳ εἰς τὰ ἀνέκδοτα. ἀλλ' ἔτι πρὸς ὁμοῦ δοκεῖ ὁ Θεοφάνης, ὅτι λέγει, ὅτι τῷ δεκάτῃ πέμπτῃ ἔτι Ἰουστινιανῷ ὁ Παῦλος ἀπὸ τῆς μνημονόσεως Σεβήρου τῷ Αἰρετικῷ, ἐξεβλήθη τῆς Ἐπισκοπῆς ὅργῃ τῷ Βασιλεῶς, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Ἱεροσόλυμα διέτριβεν. ὁπωσδήποτε ἂν ὁ Παῦλος, ἐξωστὴς, ἀποκατέστη Ζωίλος εἰς Ἀλεξανδρείαν, μετ' ἧς ἐγένετο Ἀπολιναρίου ὁ ὅτι τῆς πέμπτῃς Συνοδῇ. 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τελευτῆς Ἐφραίμ τῷ Ἀντιοχείας, καὶ αὐτοβασμῶς Δομνίνα εἰς τὸν θρόνον, καὶ τελευτῆς καὶ ἀγιότητος Πέτρου Ἱεροσολύμων, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ, καὶ αὐτοβασμῶς αὐτῶν μακαρίων, εἰς ἑνδεκάτην. 35

Ἐν ταῖς ταῖς δὲ, ἀπέθανε καὶ ὁ Ἀντιοχείας Ἐφραίμ, καὶ γίνεται Ἀντιοχείας ὁ Δομνίνος, καὶ τελευτῇ καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Πέτρος, πατριάρχουσας χρόνος ἑκοσι, καὶ γίνεται Ἱεροσολύμων ὁ μακάριος. ὅσα δὲ πρὸ τῆς τελευτῆς τῷ Πέτρῳ αὐτοβασμῶς, διηγέται τινὰ τῶν ὁ τριτόβιος Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος. Κατὰ τὴν εἰς τὸ Σίναϊον ὅρος ὁ Ἀββᾶς Γεώργιος, νηστέως λίαν ὦν καὶ ἐνάρετος, ἔπος ἐπέθυμψε μεταλαβεῖν σῶτον ὅν τῷ Ναῶ τῆς Χρυσῆς Ἀναστάσεως, καὶ ὡς τῷ θαύματι, ὄρεθι παρὼν εἰς τὴν σινάϊν, καὶ ἐκοινώνησε ἀπὸ τῶν χειρῶν τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Πέτρῳ τῶν θείων Μυστηρίων, καὶ μετὰ τὴν κοινωνίαν λέγει ὁ Πέτρος πρὸς τὸν συγκοινωνῶν αὐτοῦ τὸν μνηστῆ, πότε ἦλθον ὁ Ἀββᾶς ἔτος ὁ Σιναιτικῆς, καὶ ἐκείνος εἶπε, δι' ὁλνῶν σιν, καὶ ἐγὼ νῦν αὐτὸν εἶδον. ποίησον λοιπὸν, ἔφη ὁ Πέτρος, ἵνα μὴ φανῇ μετ' ἡμῶν παλαιότης. πρὸς καλῶς ἔχον αὐτὸν ὁ μνηστῆς, καὶ ὁ Γεώργιος ἀπεκρίθη, γυναικίτῳ τῷ θείῳ τῷ Θεῷ, καὶ αὐτοβασμῶς καὶ αὐτοβασμῶ-

νήσας, ἐν τῷ αἵματι εὐρέθη εἰς τὴν κέκταν αὐτοῦ. εἰς τὴν ὥραν δὲ τῆς τελευτῆς ἐκίτην τὸν Ἀββᾶν Γεώργιον, καὶ ἐν ὅσῳ μέρει ἐφαίνετο, ὅθεν ὡς ἀπαθείης κατηγορήθη, καὶ μεταταῦτα ἀπέπεστο ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Θερσῶν τὸν Ἀββᾶν Φωτεινὸν μετὰ γενομένων εἰς τῶς πατέρας, ἵνα ὁποσείλωσιν αὐτῷ τὸν Γεώργιον. ἐθαύμασαν δὲ οἱ πατέρες ἰδόντες τὰ γενομένα, καὶ ὠμολόγησαν ἐν καθάρῳ πρὸς σιναιτικῇ, ὅτι ὁ Γεώργιος Ἀββᾶς ἔκ 45 ἦλθον ἀπὸ τῆς Σινᾶς, ἀλλὰ ἐκεῖ παύσασθε ὀρίσκειτο. καὶ πρὸς ὁπολογίαν καὶ ἀφῶσιν ἐσάλλεθον τρεῖς Ἱερομόναχοι ὁ Ἀββᾶς Στέφανος ὁ Καππαδόκης, ὁ Ἀββᾶς Ζώσιμος καὶ ὁ Ἀββᾶς Δαλτίτιος πρὸς τὸν Πατριάρχην, πρὸς ὃν ἔγραψε καὶ αὐτοῦ ὁ Γεώργιος λέ- 50 γων > συγχώρησόν μοι σεβασμιώτατε πατερ, ἐβδόμηκοστα χρόνοι εἰσιν ἀπὸ τῆς ἐξ ἡλθον ἀπὸ τῆς Σινᾶ ὅρος, ἔτε εἰς τὴν Παλαισίλῳ ἀπῆλθον, εἰ δὲ ἦλθον, ἐκ ἡτίμας αὐτὸν Ἀγγελοῦσιν, πλὴν ἡ μακαριότης σε γνωσκέτω, ὅτι μετὰ ἐξ ἡλθον ἐλθόντες εἰς τὴν

εἰς τὴν σωαίτησιν τῷ Κυρίῳ, καὶ καὶ ὁμῶς συνεσόμε-
θα, καὶ θήσεται μετὰ τὰς εἰς μῆνας ἐκάστους ἀ-
πίθαι, καὶ πέραν ἔλαβον ἡ ποφίτηα τῷ Αἰβέλῳ

βινάτη Γωργίῳ. Ἐξεβλήθη ὁ Μακάριος, καὶ ἡ-
γούτο Γερουσιάρχων ὁ Εὐσάχιος, ὃ οἱ λοπκαριστῶν
ἦσαν εἰς τὴν πόμπῃν Οἰκουμένην Σωῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

10 Περὶ τῆς μάχης Σιλβέρῳ καὶ Βιγίλῳ τῶν Παπῶν, καὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν τρόπων καὶ μέσων δι' ὧν ἐξεβλήθη
ἡ τῷ Θρόνῳ, καὶ ἐξώρθη, καὶ ἐπελάττησεν ἐν τῇ ἐξορᾷ ὁ Σιλβέρῳ, καὶ ἀντιστήχθη Βιγίλιος.

Μετὰ τὸν θάνατον τῷ Ρώμης Ἀγαπητῷ, ἐγένετο
Πάπας Ρώμης εἰς τὰς ποντοκοσίας τριάνοντα
15 καὶ ἐπὶ χεῖρας ὁ Σιλβέρῳ ἱποδάκοντος, υἱὸς Ὀρ-
μίστου υἱὸς Βισκόπου, ἡ Πάπας. ἐβασίλευσε δὲ εἰς
μὴν τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁ μέγας Γεωργίου, εἰς δὲ
τὴν Ἰταλίαν ἦν ὁ Θεοδώριος. ἐπειδὴ δὲ ἦν αἰσχυρῶς
συνήθισται τὰς Πάπας ὑπὸ μόνῳ τῶν Ἀυ-
20 τοκρατόρων, ὁ Θεοδώριος ἀφάρθαι ὑπὸ τῷ Σιλ-
βέρῳ δώροις, ἐβίβασε τὴν ἐν Ρώμῃ Σωῶν καὶ ἐ-
ψηφίσαντο αὐτὸν τὸν Σιλβέρῳ, εἶπε γὰρ, ὅτι οἱ τῆς ἡ-
σωναιέσαι τῇ χειροτονίᾳ, ἔειπε λοπκαίνεται. εἰς
γὰρ τὴν ἐκλογὴν τινὲς ἠρώχ ὑπέγραψαν, φυλάττον-
25 τες τὴν ἐν τῶν Ἀυτοκρατόρων παλαιὰ συνήθειαν, ἵνα
δὲ ὑπέγραψαν, ἀλλ' εἰς τὴν χειροτονίαν πάντες ἀφ' ὧν
τὸν φόβον τῷ Ρηγῷ ὑπέγραψαν, καὶ μάλιστα ἵνα
ἡ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εὐνοίας τῆς πίστεως. ταῦτα Αἰμ-
πέρης, κεφαλῶν ἑκαστῷ δούτῳ. ὁ δὲ Πλάτωνας
30 λέγει, ὅτι Σιλβέρῳ τὸ γένει Καμπάνῳ, ὃ πατὴρ
Ὀρμίστου, κατὰ πρῶτον Θεοδώριον ἐγένετο
Πάπας. καὶ γὰρ ἡ καὶ κατεργασμένη ἦν βί-
βασθαι τὰς Πάπας ὑπὸ τῶν Ἀυτοκρατόρων, ἀλλ'
αἰσχυρῶς τῷ Θεοδώρῳ ἔχουσιν μάλλον τῷ Βασι-
35 λέῳ. ἀφ' ὧν φόβον τῷ θανάτῳ, καὶ γέγονος ὁ
πόλεμος. ἀφ' ὧν τὰ καὶ τὰ Ἀμωσάλλῳ Γε-
σιναν κατὰ τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Γότθων. ὁ δὲ Εὐάγγελος
λέγει, ὅτι ὁ Βελισάριος τὸν Σιλβέρῳ γυνὴς ἐπὶ δα-
λον τῶν Ρωμαίων, ἐξώρθη, καὶ ἀντιστήχθη ὁ Βιγί-
40 λῳ. ὅμως ὁ Αἰμπερίος ἴσως, ὅτι ἡ γυνὴ τῷ
Γεσιναν Θεοδώρῳ, ἐπειδὴ ἦν εἰς τὴν Αἰρεσὶν τῶν Ἀ-
κεφάλων, καὶ ἐξεβλήθη ὁ Αἰρετικὸς Ἀνθιμῳ ὑπὸ
τῷ Θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ δὴ καὶ κατήχθη
καὶ ἀντιστήχθη καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Σιλβέρῳ, ἔγρα-
45 ψε πρὸς τὸν Ρώμης Σιλβέρῳ, ἵνα φανῇ συμβαθὲς
τῷ Ἀνθίμῳ καὶ κατήγορος τῷ Μηνῶ. ὑποβαλόντες
δὲ τῷ Σιλβέρῳ τὸ ζήτημα ὡς ἀρετικόν, περιποι-
ται ἡ Βασίλισσα Βιγίλιον τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ὃς ἦν
εἰς τὸν Βυζάντιον λοπκαριστῶν τῷ Σιλβέρῳ, καὶ
50 ζήτησεν παρ' αὐτῶν τῶν, ὅτι εἰ φανῇ, ὅσον τὸ κατ' αὐ-
τὸν δηλοῦν, κατήγορος τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σωῶν,
καὶ ἀνακαλέσῃ τὸν Ἀνθιμον καὶ τὸν Σεβέρῳ δι' οἰκί-
ας ἐπιστολῆς εἰς τὴν τιμὴν αὐτῶν, καὶ ἀπλῶς βεβαι-
σῇ τὰ δόγματα τῶν Ἀκεφάλων, ὁρμησῇ καὶ αὐ-
τὴν εἰς τὸ γινέσθαι αὐτὸν Πάπαν, καὶ δῶναι αὐτῷ ἡ

ἐπὶ αὐτοκρατορίας χρυσῆς. ὁ δὲ Βιγίλιος ἠδυνάσθη
εἰς τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ χρυσῶν, ἰδέξασθαι τὸν λόγον
μετὰ χαρᾶς, καὶ ὑπέχετο τῇ Βασιλίδι ποιῆσαι
ὅσα εἶπον αὐτῷ. ὅθεν ἡ Αὐγῆς ἐπεμψε δύο καυ-
τηνάρια χρυσῆ καὶ Βελισάριῳ, ὅτι τότε στρατηγῶν
κατὰ τὴν Γότθων εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ δὴ καὶ ἔγρα-
ψεν αὐτῷ ἐξάγειν τρόποι, καὶ ἐκβαλεῖν τὰ παπῶν
τῶν Σιλβέρῳ, λοπκαίνεσθαι δὲ Πάπαν τὸν Βι-
γίλιον, πέμψασα ὁμῶς καὶ τὸν Βιγίλιον ἐκείσε. συγ-
κατοῦνσε δὲ ὁ Βελισάριος εἰς τὸν αὐτὸν τῆς Αὐγῆς
ἐπὶ πρῶτον, εἰπὼν, ὁ δὲ λόγον τῇ Θεῷ ὁ αἰ-
τιος τῆς λοπκαλῆς τῷ Σιλβέρῳ, καὶ ἐπειδὴ ἐκείνῳ
ἠσυχάζει εἰς τὰ πολεμικά, γράφει εἰς τὴν Ρώμην
πρὸς τὴν γυναικα αὐτῆς Ἀντωνίῳ, ὡς λέγει ὁ Πλά-
τωνας, ἵνα κείνη τὸν Σιλβέρῳ, ἡ καθὼς λέγουσιν
ἄλλοι, μόνῳ αὐτῷ ὁ Βελισάριος ἐκείνην αὐτὸν, κα-
θίσας εἰς τὸ λεγόμενον Πινκιάων παλάτιον εἰς τὴν
Ρώμην, εὖθις τινὲς ἐμαρτύρησαν, ὅτι ὁ Σιλβέρῳ
ἔγραψε Γότθοις ἀπελθεῖν εἰς τὴν Ρώμην. ἐκρά-
ξε δὲ ὁ Βελισάριος τὸν Κλήρον εἰς τὴν παλάτιον, ἐ-
κράξεν ἐκείσε καὶ τὸν Σιλβέρῳ, ἡκολούθη δὲ ἡ
ὄχλος πολλὴ, ἀλλ' ἦν ὁ Σιλβέρῳ ἐμποδίζομεν
καταπετάσματι τινι τῷ μὴ θεωρεῖσθαι, εἰσῆλθον δὲ
εἰς τὸν στρατηγὸν ὁ Σιλβέρῳ καὶ ὁ Βιγίλιος μό-
νοι, καὶ αὐτοὶ εἰς ἱποδάκοντος ἀφείλετο τὸν Μω-
δῶν, καὶ ἔτι καὶ τὸ ὁμοφύριον λοπ τῷ τραχήλῳ
τῷ Σιλβέρῳ, εἶπε εἰς τὴν δῶμα αἰσχυρῶς αὐτὸν,
εἰδύσαν αὐτὸν τὰ μοναχικά ἔμφια. εἶπε δὲ με-
τα ταῦτα εἰς τὸν κλήρον σίχτος τις διάκονος, ὅτι τὸν
Σιλβέρῳ ἐποίησαν μοναχόν, καὶ ἔχουσιν αὐτὸν καὶ εἰς
φύλαξιν. ἐγένετο δὲ πρῶτον, ἵνα ἐκλέξωνται ἄλ-
λον Πάπαν, λοπκαίνεσθαι δὲ Πάπας ὁ Βιγίλιος, κα-
θότι ἡδίσταντο τὴν γνώμην τῷ Βελισάριῳ εἰπῶσαν εἰς
τῶν, τὸν δὲ Σιλβέρῳ ἐξώρθησαν εἰς τὰ πάπας τῆς
Λυκίας, ἀλλ' μεστῶς ὅμως τῷ Βισκόπῳ Πα-
τάρῳ εἰς τὸν Ἀυτοκράτορα ἐλυτρώθη ὁ Σιλβέρῳ,
καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ρώμην. ἀλλ' ὁ Βιγίλιος ἐνε-
ργῶς εἰς τὸν Βελισάριον, καὶ ἐξορίζεται ὁ Σιλβέρῳ
ἐξωνομῶνται εἰς τὴν Νῆσον Παλαμαρίαν, εὖθις ὑπὸ
δύο πονηρῶν φυλάκων πιεζόμενῳ, ὑπὸ πει-
νης δηλονότι καὶ δίψης, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.
τὸν δὲ Βιγίλιος ἔχοντα τὴν Αἰρεσὶν ἀντιστήχθησαν.
ταῦτα ὁ Αἰμπερίος.

Περὶ ὑπογραφῆς καὶ βεβαιώσεως τῆς ἐπιστολῆ τῶν μονοφυσικῶν ὑπὸ τῆς Πάπας Βιγιλίᾳ, καὶ ὧν περιέχει ἡ ἐπιστολὴ αὕτη μετὰ ἀναθεματισμῶν βλασφημιῶν καὶ τῶν ἐπὶ Χριστῷ δύο φύσεων.

Αποθανόντος τῆς Σιλβερίας, καθεζόμενον εἰς τὴν θρόνον τῆς Ρώμης βέβαιον ὁ Βιγίλιος, ἐπλήρωσε τῆς βασιλίδος τὸ ἔχρατον ζήτημα, καθότι ἐβεβαίωσε πῶς ἐπιστολῶν τῶν Αἰρετικῶν, ἧτις ἦν αὐτῇ ἡ Αἰρεσις τῶν μονοφυσικῶν, ἦν γὰρ πρὸς Ἀνθιμον καὶ Σεβήρον καὶ Θεοδοσίον τὰς Αἰρετικὰς, καὶ περιείχε κατὰ κράτος τῆς ἐν Καλκηδόνι σωώδους, ἀπηνόρου δὲ καὶ τὸν τόμον τῆς ἐν Ἀγίοις Λέοντος, ὃν ἡ ἐν Καλκηδόνι συνόδος ὠνόμασε ἐκ τῆς ὁδοξίας, λέγει γάρ, ὅτι ἐξ δύο φύσεων ἐπὶ Χριστῷ λέγονται, ἀλλ' ἐκ τῶν δύο φύσεων συντίθεσθαι οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν Χριστὸν, οὐκ ἔστιν Κύριον. καὶ πάλιν, εἰς λέγει, ὅτι ἐπὶ Χριστῷ ἀπὸ δύο φύσεων συνήλθον ἐν

μῇ ὑποστάσει, καὶ ἐχ' ὁμολογῆσαι ὡς πρὸς ὅσον, μίαν ὑπόστασιν, ἀνάθεμα ἔστω. εἰς λέγει, καθ' ὃν τρόπον ὁ Χριστὸς ἐσαυρώθη, καὶ ἐλέγει, ὅτι αὐτὸς ὁ Υἱὸς τῆς Θεᾶς ἐσαυρώθη δι' ἡμᾶς, ἀνάθεμα ἔστω. ἀναθεματίζονται λοιπὸν φησὶν ἡ ἐπιστολὴ, Παῦλον τὸν Σαμαρειτῆν, Θεόδωρον (τὸν μαθητῆς) καὶ Θεοδώρου, καὶ πάντας τὰς ἐκείνους ὁμοφύλους. ἔγραψε δὲ, ὡς εἴρηται, ταῦτα ὁ Βιγίλιος Πάπας ὧν, καὶ ἐπὶ τῆς καθ' ἑαυτοῦ ὑπογραφῆς, ὡς ὁ Διμπερῆς λέγει εἰς τὸ εἰκὸς δόρυ πρὸς κεφάλαιον, οὕτως γράφει περὶ τῆς αἰτίας τῆς Αἰρέσεως τῶν Νεστοριανῶν καὶ Εὐτυχιανῶν.

Περὶ τῆς μεταμελείας Βιγιλίᾳ ὑπὸ τῆς Αἰρέσεως, καὶ ἀπαγωγῆς αὐτῆς εἰς Βυζάντιον μηχανῇ τῆς βασιλέως Θεοδώρας, καὶ ὧν ἔλεγεν κατ' αὐτὴν ἀπαγορεύει ὁ λαὸς τῆς Ρώμης.

Η βασιλεὺς ὅμως ὅταν ἠκούσθη εἰς πῶς ἐπιστολῶν, ἀλλ' ἐξήτα καὶ πῶς ἀπακλήσιν τῆς Ἀνθιμίας, ὁ δὲ Βιγίλιος ἐλθὼν εἰς ἐκείνην, ὁμολόγησεν ἡμαρτηνέαι εἶναι τὰς ὑπογραφὰς κατὰ Σιλβερίαν, καὶ εἰς πῶς βεβαίωσιν τῆς αἰρετικῆς ἐπιστολῆς. ὅθεν κατασκευάσθη ἡ Θεοδώρα, καὶ μεταπέμπεται πρὸς τὴν Ἰερουσαλὴν

εἰς Κωνσταντίνεσσι πόλιν ὁ Βιγίλιος, ὃς ἐπὶ βαίνοντος ἐπὶ τῆς πλοιαρίας εἰς τὸν Τίβεριν, ἐβρίθην ὁ λαὸς τῆς Ρώμης (λέγει ὁ Πλάτινας) λίθους κατ' αὐτὴν, λέγοντες, ἡ φήμησε μετὰ σῆς, ὁ θάνατος μετὰ σῆς, κακὰ ἐπαύσεως εἰς πῶς ἔωμην, κακὰ εὐρίσκει σὲ ὅπως καὶ ὡς ἀπέλθεις.

Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς καὶ μονοφυσίτης πίστεως τῆς Βιγιλίᾳ, καὶ ἐπιστολῆς αὐτῆς πρὸς τὴν βασίλισσαν Θεοδώραν, ὑποβάλλοντος ἐν αὐτῇ τὰς δύο ἐπὶ Χριστῷ φύσεις, καὶ μίαν συνέτον φύσιν ὁμολογῶντος.

Επιλέγει ὁ Διμπερῆς (παλιβορογέτον γάρ) ὅτι ὁ Βιγίλιος συντρέχων εἰς τὸ θέλημα τῆς αὐγῆς, ἠθέλησεν ὑποστυβαλέσθαι τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς βασιλέως, ἵνα μὴ ὑποστέψῃ ὁ Σιλβέριος εἰς Ρώμην, ἀλλ' ὑπερχύσαντος τῆς βασιλικῆς πρὸς αὐτὸν, ἀνεκλήθη. ὅθεν φοβηθεὶς ὁ Βιγίλιος, ἐδείχθη τῇ βασίλισσῃ δεῦναι αὐτῇ τὸν Σιλβέριον, καὶ ποιῆσαι αὐτῇ ὃ βέλτεται, καὶ ὅπως ἔγραψε πρὸς τῆς Ἀντωνίνης πῶς ἐκείνη αὐτῇ πρὸς τὴν αὐγῆν, καὶ ταῦτα ἐπιστολῶν, ΚΥΡΙΟΙΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΤΟΙΣ ΒΙΤΤΑΙΟΙΣ. Οὕτως ὅτι πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐμῆς πίστεως ἐφάσσετο Θεῷ βοηθῶντος, ἀλλ' ἐπειδὴ γὰρ ἡ ἐνδοξία ἐμὴ θυγάτηρ Πατρικῆς Ἀντωνίας ἐποίησε πληρωθῆναι τὰ ἐμὰ Χριστιανικὰ κατὰ φύσιν, ἵνα τῇ ὑμετέρᾳ ἀδελφότητι ὁποσείδω τὰ παρὲντα ἐγγράφα. ἀποστέλλομεν ἔν ὑμῶς τὴν χάριν, ἡ ἡμεῖς τῇ Θεῷ τῇ ὑμετέρᾳ Χριστῇ τῇ σωτηρίᾳ ἐνέμεθα, καὶ κἀκείνην πῶς πῶς καὶ κατέχετε. Θεῷ βοηθῶντος, δηλοποιῶ ὡς κα-

τῆχον καὶ κατέχω. γινώσκω, ὅτι ἐκείνη ἐν ὑμῖν κηρύττει καὶ ἀναγινώσκουσι, ἵνα καὶ μία ἡ ψυχὴ καὶ καρδία ἐν Θεῷ. ἡ ἐμὴ ὁμολογία, ἧτις ἐστὶν ὑμετέρη, Θεῷ βοηθῶντος, ἐπλήρωσε πῶς χαρὰν ὑμῶν ἐκ τῆς ἐμῆς ψυχῆς, εἰδὼς πῶς ἀδελφότητα ὑμῶν ταῦτα θέχεσθαι καὶ μετὰ χαρᾶς περιπύσσεται. εἰ δὲ μηδὲν εἰδέναι ταῦτα ἄπερ ὑμῖν γράφω, ἀλλὰ μάλλον ὡς τινος ὑποπτικὴν ὑμετέρη σοφία πρὸς τὰς ἀλλὰς ἐν ὑπολήψει ἐχέτω ἐνταῦθα, ἵνα διωκῶς θὰ ῥᾶδιον ἄπερ ἡ ἐξέμωλος ἐπεργῆσθαι καὶ τελειῶσαι. **Η' ΤΥΠΟΓΡΑΦΗ.** ἄχθετε ὑπὲρ ἡμῶν τῇ Θεῷ ἀδελφοί μου ἐν Χριστῷ τῇ Κυρίᾳ ἡμῶν ἡνωμένοι τῇ ἀγάπῃ. ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ ἔγραψε πῶς πῶς αὐτῇ ὁ Βιγίλιος, ἐν ᾗ ἀποβάλλει τὰς δύο ἐπὶ Χριστῷ φύσεις, καὶ ἀπαλύσας τὸν τόμον τῆς Λέοντος, ὅπως εἶπον, ἐκ τῶν δύο φύσεων ἐπὶ Χριστῷ ὁμολογῶμεν, ἀλλ' ἐκ δύο φύσεων συνήλθον εἶνα ἓν, εἶνα Χριστὸν, εἶνα Κύριον. καὶ, ὁ λέγων ἐν Χριστῷ δύο φύσεις ἐπεργῆσας ἐκατέρως μετὰ τῆς διατέρας κοινωνίας, καὶ ἐχ

ἔχ' ὁμολογῆσαι πρὸς ὅσον, μίαν ἐστίαν, ἀνάθεμα
ἔστω. Καὶ, ὁ λέγων τὰς ῥῆς θαύματα ἐποίησεν, τὰ
πρὸς τοῖς πάθεσιν ὑπέκυψεν, καὶ ἔχ' ὁμολογῆσαι ὅτι
τὰ θαύματα καὶ τὰ πάθη ἐνδὸς καὶ τῶν αὐτῶν, ἀπερ-
5 ἐκαστὸς ἐν τῇ ἐαυτοῦ ὑπέμεινε σαρκεὶ τῇ ὁμο-
σίῳ ἡμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. ὁ λέγων ὅτι ὁ Χριστὸς ὡς
ἀνθρώπου ἦλθεν, καὶ ἔφησιν αὐτὸν Θεὸν Λόγον,

καὶ ἐσαυρωμένον εἶναι, ἵνα ἐλεήσῃ ἡμᾶς, ἀνάθεμα
ἔστω. ἀναθεματίζομεν λοιπὸν Παῦλον τὸν Σαμοσατίαν,
διόδωρον, Θεόδωρον, καὶ Θεοδώρον καὶ τὰς τιμῶντας
τὰς ἐκείνων. καὶ ταῦτα γράφων ὁ Πάπας Βιγίλιος
Αἰρετικοῖς κρυφίως, διέτρεχεν ἐν τῇ θρόνῳ τῆς Ρώμης,
ταῦτα ὁ Λιμπερτίος περὶ Εὐτυχιανῶν καὶ Νισοριανῶν
κεφαλαιῶν ἑκοστῷ δαυτέρῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

10

Περὶ ὧν λέγουσιν ὁ Ὀνόφριος ἐπὶ μαρτυρίᾳ τῶν Βιβλιοθηκῶν Ἀναστασίας καὶ Βινίας καὶ Βαρωνίας παρὰ τοῖς
μυῖν τῶν Βιγίλιων, ὑφ' ἧς καὶ ὁ τῶν Σιλβερίων φόνος, καὶ περὶ τῆς κατακρίσεως Βιγίλιων ὑπὸ Σιλβερίων,
ἔτι ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ ἐξορίσθαι.

15 Ὁ Ὀνόφριος πάλιν ἐν τῇ βίῳ τῶν Βιγίλιων
φησὶ, τῶν Βιγίλιων ἡ ἑσθὸς ὀλίγον ἦν ὁνόμος,
ἐπειδὴ πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς Κανόνας, ζῶντες τὰ
προκατόχῃ αὐτῶν Σιλβερίων, δυναστικῶς ἐγένετο Πά-
πας, καὶ ἀπὸ τῶν ἑκτὸν ὁσίον σιωπῇ, ὅπερ ἔ-
20 παυσαντο ὁ θάνατος τῶν Σιλβερίων, καὶ ἀναμφιβόλως
ὁ Βιγίλιος πνύματι ἀμφιβολίας ἦν ἐπὶ πολλῷ χρό-
νον, διότι ἐπολύ πρὸς τὸν Πάπα Βοριφατίαν
δαυτέρῳ ἐποίησαν ἐαυτὸν συμβουλιὰν ἐς τὸ παπᾶν,
καὶ τῶν πραγμάτων πρὸς αὐτὸς τέως κατὰ τὸν σκοπὸν αὐτῶν,
25 μετ' ὀλίγον ἤρπασε καὶ τὸν τόπον τῶν Σιλβερίων, ἅτινα
ὁ Σιλβερίος ἐξόρισε ὧν, ἐν μιᾷ τινὶ ἐπιστολῇ, κειμένη
ἐν τῇ πέμπτῃ τόμῳ τῶν Σωσθῶν, ἀνασκόλλει, φέρει
δὲ ἐς ταῦτα μάρτυρας ὁ Ὀνόφριος τὸν Βιβλιοθηκα-
ριον. ἔγραψε δὲ καὶ καθάρσει τῶν Βιγίλιων καὶ τῶν
30 ὁπαδῶν αὐτῶν, ὡς ἔτις ὑπογράφει, Καίσιος Σιλβε-

ριος Πάπας πρὸς τὴν Ρώμην τῇ παρόντι Δικρέτῳ τῶν
ἀναθέματων τῇ κατὰ Βιγίλιον τῶν ἀρταγῶν γενουδῶν
συμφωνῶν ὑπέγραψα. ὑπέγραψαν ἔτι καὶ Ἐπίσκο-
ποι τέσσαρες, ἐδόθη δὲ τὸ γράμμα ἀπὸ τῶν ἑκτὸν
Ἀναστασίας ταῦτα ἐκῶ. ὁ δὲ λέγει ὁ Ἀναστάσιος ὅτι
τῇ γέλοι τῶν βίῳ τῶν Σιλβερίων, ὅτι ἐπαυσαντο ὁ Ἐπι-
σκοπὸς ἡμέρας ἑξήκοντα, τῶν σιωπῶν ὁ Βιγίλιος ἐν ταῖς
σημασίαις αὐτῶν λέγων, εἰκός ἐστι τὸν Βιγίλιον μετὰ
τὸν θάνατον Σιλβερίων παραιτήσασθαι τὸ παπᾶν,
ὅπερ σιμωνιακῶς ἔλαβε, καὶ ἐξώρισε καὶ ἀπέκτανε
τὸν Σιλβερίον, καὶ μετὰ μνηστῆρας ἐκλήθη ὑπὸ
τῶν Βελισαρίων καὶ τῶν Κλήρων, καὶ φέρει καὶ μάρ-
τυρας τὸν Βαρωνιον, καὶ ὁμοῦς ἐκείνας τὰς ἑξήκοντας
πρὸς αὐτὸν ὡνεῖσθαι, ὅτι ἐμεσολάβησαν ἐς τὴν παραι-
τησιν τῶν Σιλβερίων καὶ τὸν ἐνθρονισμὸν Βιγίλιων,
λέγει ὁ αὐτός.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῶν ἀσεβειῶν καὶ ὀβριανῶν καὶ συκοφαντιῶν καὶ τῶν φόνων, αἱ ἐποίησαν ὁ Βιγίλιος τῶν Σιλβερίων,
35 καὶ τῆς κατακρίσεως Σιλβερίων ὑπὸ Βελισαρίων καὶ τῆς γυναικὸς αὐτῶν, ἐξ ὧν αἰχνοῦνται αἱ δύο ἐπίπλαστοι
μάχαιραι τῆς Ρώμης.

Ἀπὸς δὲ σημείωσαι πρῶτον, πῶς ὁ Φιλάργυρος
καὶ συκοφάντης καὶ χερδὸν φονεὺς τῶν Σιλβερίων
40 Βιγίλιος γίνεται Πάπας. δαυτέρῳ, πῶς ὁ Σιλ-
βερίος Πάπας ὧν, κρινέται ὑπὸ τῆς γυναικὸς
τῆς Στεργηγῆς, καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς Στεργηγῆς, καὶ
καταδικάζεται καὶ ἐξορίζεται, καὶ πῶς αἱ δύο μάχαιραι
τῶν Πάπα Ρώμης, πῶς, ὅτι ὁ Πάπας Ρώμης κρινεῖ, καὶ
45 κρινέται; πῶς τὸ, ὅτι ἐστὶν ὑπερτὸς ἀντοκράτορας;
τεῖξιν, πῶς ὁ Βιγίλιος ὅτε μετὰ τὸν θάνατον τῶν
Σιλβερίων ἔγραψε πρὸς αἰρετικὸν ἐπιστολὴν, ὅτι ἐ-

χον αὐτὸν ὁλος ὁ κόσμος ὡς Πάπας, καὶ ἐλυθέρηκε
ὡς Πάπας πρὸς ῥωμαϊκὴν ἐκκλησίαν, ὑπογράφει καὶ
Βελισαρίος πρὸς Αἰρεσιν, ταῦτ' ἐπ' αὐτῶν, ὁ Πάπας Βιγί-
λιος ὁ Αἰρετικὸς μονοφυσίτης, ἀναθεματίζων πρὸς
ὅσον χαλκηδόνι Σωμῶδον, καὶ ἀναθεματίζομεν ὑπ' αὐ-
τῆς, καὶ γυνῆς καὶ ἐκ τῶν, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος
τῆς Ρώμης ἔτε ἀναμάρτητος ἔτε κεφαλὴ τῆς κα-
θολικῆς ἐκκλησίας ἐστίν, ἀλλ' ἐρροδοζῶν ῥῆς, Ἐπί-
σκοπος Ρώμης, κακοδοξῶν δὲ, ὑπόβλητος, καὶ
καὶ δὲ Ἐπίσκοπος, καὶ δὲ Χριστιανός.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

50

Ὅτι ὁ Πλάτωνας ὑποπλῶν, ἐκβδισμὸς, κατασχῶν, καὶ ἀπαγωγὴν ἐς κρίσιν ὡς φονεὶ τῶν
Βιγίλιων ὑπὸ τῶν Βασιλέων Ἰστανιανῶν ὡς ταῦτ' ὑπογράφει Ἰστωδῶν, καθάρωτατος ἐν ταῦτα δεικνύται ψεύδους.

Συγχέει ἐν ταῦτα ὁ Πλάτωνας πρὸς ἀλήθειαν τρι-
στίσι, πρῶτον λέγων, ὅτι τῶν Βιγίλιων πρὸς

πάντησιν αὐτοὺς ὁ ἴδιος Ἰστανιανός, καὶ ἔφειρεν αὐτὸν
ἐως εἰς πρὸς ἀλήθειαν σοφίαν. δαυτέρῳ, ὅτι ὁ Βασιλεὺς

ἀκέρως

476

ἀπὸν τῆς βασιλείας βοηθήσεις τῇ Αἰρέσει τῶν Ἀνα-
φάων, ἐκέλευε καὶ ἔδραυν τὸν Βιγίλιον, ὃς ἦν
φύγων πῶ ἀνάγκῃ, κἀρύβη εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας
Εὐφημίας, ἀφ' ἧ ἐκβαλόντες αὐτὸν οἱ τῷ Βασιλεῶς
ὑπηρετοί, καὶ δόσαντες χροινῶ, ἔβουαν εἰς ὅλιον
πῶ πόλιν, εἶτα ἀπέκλεισαν αὐτὸν εἰς μίαν σκο-
ταίνην φυλακὴν, καὶ ἔζη μόνῳ ἄρτῳ καὶ ὕδατι
καὶ τὰς συν αὐτῷ κληρικὰς ἐξώλεσον εἰς λαφύρους
τάβας. Διὰ δὲ τὸ δεηθῆναι τὰς Ῥωμαῖνας Ναρσὴ τῷ
Στρατηγῷ, ἔρχασιν ἐκεῖ τῷ βασιλεῖ καὶ ἀφῆκον
αὐτὰς ὅλας. Ἀλλὰ ῥῆτόν, πρὸς ῥῆτῳ πρῶτον μά-
χεται αὐτὰς ἐαυτῷ ὁ Πλάτυνας, καθότι λέγει, ὅτι ἡ
Βασίλισσα ἔχευσα καὶ τινὰς Ῥωμαῖνας σωμαργὰς, ἔκρεξε
τὸν Βιγίλιον εἰς κρίσιν, ἐγκαλῶσα αὐτῷ ὅτι ἀνέργη-
σεν ἐξελεσθῆναι τὸν Σιλβέριον, καὶ ὅτι τῇ πρῶται αὐ-
τῇ ἐφονεύθη ὁ υἱὸς Ἀσερίου γεγενησάρχης, καὶ διὰ λέ-
γει, ὅτι καὶ ἀντιμύοντινα ἐσελθὼν εἰς Ῥώμην, καὶ ἔ-
δραυν τὸν Βιγίλιον οὐδὸν εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας Κιλικίας,
καὶ ἔφεραν αὐτὸν εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ λοιπὸν εἰ ἤχθη
εἰς τὸ Βυζάντιον ὁ Βιγίλιος, ἵνα κριθῇ ὡς συκοφάντης
καὶ ὡς φονεὺς, καὶ μάλιστα δεδεδυμένος, πῶς πρῶτον

πῆντησεν αὐτῷ ὁ Ἰουδαϊσμός· ἀλλὰ περὶ τοιαύτων ἐ-
 ρηται αὐωτέρως καὶ ῥηθῆσεται ἐκ πολλοῖς. ὡς δὲ
 τὸ δοῦτερον, καὶ τὴν γὰρ ψῆδον, πρῶτον, οὔτε
 μήτε Ἀρεῶν μήτε Νεστορίων ἐγίνετο τοιαύτη αἰσχυνή,
 μήτε ἐτέρω τι. Αἰρεσιμαρχίᾳ, καὶ πῶς ἐγίνετο τῇ
 Βιγιλίᾳ, οἷς τις ἐν τῇ θρησκείᾳ ἔτι, καὶ ἐκ φανερῶν
 ὁμολογεῖται τῇ βασιλείᾳ· οἷς τερον, ὅτι ἡ βασιλεία ἐ-
 ἰδύνετο ποιῆσαι τι τοιοῦτον τῇ Βιγιλίᾳ, ἐποίησε τῆς
 καὶ Μηνῶ καὶ Ἀγαπῆς, ἀλλ' ἐκ ἐδυνήθη, ἀρεα.
 ἔπειτα οἱ Ἀνατολικοὶ, καὶ μάλιστα οἱ ἐχθροὶ τῶ Ἰου-
 δαϊσμοῦ εὐαγγέλιον καὶ Περσικοῦ εἰσερχομένους, οἱ ἐ-
 πόντες πολλὰ καὶ αὐτῶ, ἔχον αὐτοὺς ἐπὶ αὐτῶ τῶ
 πρῶτον, ὅτι θελοῦντι Πατριάρχῳ τὸ πρῶτον ἀν-
 κως πᾶσιν ἐκείκασε, καὶ μάλιστα ὁ Περσικοῦ,
 ὅς τις τὰ κατὰ Παῦλον τὸν Ἀλεξανδρείας ἔπειτα εἰς
 ψόγον τὸ βασιλέως, καὶ πῶς τῶ ἐσώπικον, ἀλλ'
 ἐκ εἰπόντος τοιοῦτον, ἀρεα ψῆδον ὁ Παλίνος, καὶ
 ὅσοι αὐτοὶ λεγούσι τὰ τοιαῦτα, ὅς τις αὐτὸ τῶ εἰπὼν τὸ
 ὡς αὐτῶ τῶ Βιγιλίᾳ εἰς τὴν ὁρθόδοξον πῆν, ἔπειτα
 ὅτι ἵνα μὴ συγκατανοήσῃ τῇ Διόρεισιν ἔπειτα ἐκείκως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

ὅτι ἐκ τῆς ἀντιπηγῆς ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶ πόν Βιγίλιον Ρώμης, ἀπεπέψαντα αὐτῷ ἀλόγως ἀκοινωνησίαν, καὶ ἐκ τῆς ἐλευθέρου ἀπὸ τῆς αἰτίας τραπέζης τὸν Βιγίλιον, καὶ ἀνατρέψαι αὐτῷ συζύγιον ὑπὸ τῶν εἰς ἀπαγωγὴν αὐτῆς συμφορῶν ὡρᾶ τῆς βασιλείας Ἰησωνικῆς στρατιῶν, διὰ τὸ μὴ πῶθ' ὁρίσωνται, ὡς ὑπέχετο τῷ Βασιλεῖ, τῶν τιμῶν αἱρετικῶν κεφαλῶν ποιῆσαι ὥστε εἶναι τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ πῶν ἀληθινῶν ἰσορῶν τῆς Θεοφάνειας, δέκνεται μὴ εἶναι ἀντιθέτα τῆς Ἐκκλησίας τὸν Ρώμης, μήτε ὡς βικῶνιον χειρὸς τιμώμενον, ἀλλ' ὡς Πατριάρχην Ρώμης.

Αὐτὸς ὅμως φιλαναγνώσας ἰδὲ πῶς ἀληθινῶς ἰ-
 σοῦσαν εἰς τὸν Θεοφάνη, ὅς ἦ λέγει, ὅτι ὁ Ῥώμης
 Βιγίλιος ἐλθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον τῷ εἰκοστῷ ἔτει ἰστα-
 νιαῦ, ἐδέχθη μετὰ μεγαλῆς τιμῆς, ὑπεδέχθη δὲ
 εὐδῶσαι πῶς ἐκκλησίαν Δεῦρὰ τὰ τρία κεφάλαια τῆς
 Δίεσεως, περὶ ὧν λέγομεν, ὁ γνωστὸς ὅμως ὑπὸ
 τῆς τιμῆς, ἔπεμψε τῷ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρ-
 χῃ Μηνῇ ἀποικωνησάων πασῶν Μηνῶν, πλὴν αὐτὴ-
 πεμψε καὶ ὁ Μηνᾶς τῷ Βιγίλιῳ τὸ αὐτὸ ἑστίμιον. ἀ-
 γανακτῆσας δὲ ὁ Βασιλεὺς Δεῦρὰ πῶς ὠρνομένην τὴν Βι-
 γιλίαν ταύτην, καὶ διότι σωμαπέραντε διορθῶσαι τὸ
 ζήτημα τῶν τριῶν κεφαλαίων, ἀπέστειλε τὰς ἄξον-
 τας αὐτὸν πρὸς αὐτὸν, φοβηθεὶς δὲ ὁ Βιγίλιος πῶς ὁρ-
 γῶν τὴν Βασιλείαν, παρσέφυγεν εἰς πῶς ἐκκλησίαν
 τῆς ἁγίας Σερρίας πῶς λεγομένην τῆς Ὁρμόδος, καὶ ἐπε-
 λάβετο τῶν κιδίων τῆς ἁγίας τραπέζης, συζῆμνος δὲ
 βίβλῃ ὑπὸ πῶν στρατιωτῶν, ἐκρήμνισε πῶς ἁγίαν τρα-
 πέζαν βαρὺς ὧν μεταμεληθεὶς ὅμως ὁ Βασιλεὺς συ-
 νεχώρησεν αὐτῷ. ὕστερον δὲ ἡ Βασίλισσα μεσιτεύσασα
 ἐῤῥήνυτε τὸν Βιγίλιον μετὰ τῇ Μηνᾷ. Σημείωσαι δὲ >

αἱ ἦν ὁ Ῥώμης ἀνταρχάτωρ τῆς Ἐκκλησίας, πῶς ὁ Μπ-
 νας αὐτὴν ἐπέτιμῃσεν αὐτῇ ; καὶ πῶς ὁ Βασιλεὺς ἐκ ἐπαί-
 δωσε τὴν Μηνᾶν τὸ πρῶτον, τὸ ἀργίον καθυποβαλὼν
 τὸν ποιῶντα Βιγίλιον ; καὶ ἐκ αὐτοῦ πῆνθησεν τὸν Βιγίλιον ὁ 33
 Βασιλεὺς, πῶς πάλιν ἔλκει αὐτὸν βιαίως διὰ τῆς θυ-
 σιασθερίας ; καὶ εἰ ὁ Ῥώμης ἐσφάλλεται εἰς τὴν πίσιν ;
 πῶς ἐκακοτρέπει εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν τριῶν κεφα-
 λαίων ; σημειῶσαι ὅτι ἡ τιμὴ, ὅποιά ἄρα ἦν, ἐκ ἑγέ-
 νητο αὐτῇ ὡς βασιλεῖ τῶ Χρυσῷ, ἀλλ' ὡς Πατελαρχῇ
 τῆς Ῥώμης, ἣ ἐπειδὴ κατεχρήσατο, ἐξῆθον ὠδή . ἔ-
 κεινο δὲ, ὅτι ἐδείξθη ἡ Βασιλεὺς Σιλβερῶν καὶ Βιγίλιον
 διὰ βαλεῖν τὴν Μηνᾶν, καὶ διὰ καταστῆσαι Αἰτίμον
 καὶ Σεβῆρον, ἐπὶ κόμπος λατινικός, καθότι μόναι καὶ
 Χωρεὶς σωθῶσι τοιαῦτόντι πρῶτον ἐκ ἐδωάντε, ὡς 45
 ὅλοι τὰ ἐκ πολὺ πρῶτερον ἐκινῶν, ἀλλὰ μόνες συγ-
 κεινωμέναι αὐτὰς ἦσαν, ἐπειδὴ διὰ τῶν Αἰατολικῶν
 Πατελαρχῶν ἦν ἀπλησιμότης ; καὶ ἡλιζον διὰ τῶν
 Ῥωμάνων μεμελην βοήθειαν, καθὼς ὁ Ζήνων διὰ τῶ Μο-
 γγῶ καὶ διὰ τῶ Κναφέως, καὶ ὁ Κωνσταντῖος διὰ τῶ 50
 Ὁρίου, ὃ ἐβίβωσε καὶ ὑπὲρ γραψεν εἰς τὸν ἀρραβισμόν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ὧν ὁ Βένιου, Βαρωνίω καὶ Βεδικρινίω ἐπόμην, ὅτι χρεῖ τετλὼν αἰτισμάτων, ὅτι λαμβανόμενος

τῶ Λιμπεράτῃ, ὅπως ὑποδείξῃ πῶς πρὸς Θεοδώραν βασίλισσαν ἔπαινον τῶ Βιγλίῃ πεπλασμένον, καὶ περὶ λύσεως πρὸς τὰς δύο αὐτῆς αἰτίας, πρὸς δὲ πῶς τρέπῃ, ἐξίσῃ δέκνυται ἐν ταῦτα οἱ τρεῖς ἄνθρωποι Γίγαντες τῆς παπολατρίας ψεύδομαι.

5 **Ο** Βίνις ἐπὶ ὁδὸς Παρώνια καὶ Βελαρμίνω, ἔπαινον λαμβάνεται τῶ Λιμπεράτῃ, ὅπως ὑποδείξῃ πῶς πρὸς Θεοδώραν τῶ Βιγλίῃ ἔπαινον πεπλασμένον, καὶ τὰ κυριώτερα αἰτιάματα ἐπὶ ταῦτα, ὅτι ἡ ἐκτὴ Οἰκονομικὴ λέγει ἐν τῇ δεκάτῃ τεταρτῇ αὐτῆς 10 πρῶτον, ἀνάθεμα τῷ βιβλίῳ, ὃ λέγεται μνηστὴρ πρὸς Βιγλίον, ἀνάθεμα τοῖς βιβλιαρίαις, ἀλέγεται ὑπὸ Βιγλίῃ ἐκτεθεῖναι πρὸς Ἰεσινιανὸν καὶ Θεοδώραν, καὶ ἡ ὑπεργραφὴ τῆς ἔπαινον κυρίας ἀποκαλεῖται. δεύτερον, ὅτι λέγει τὸν Κύριον ἐπαινεῖσαι τὸν Μοψεσίαν Θεοδώρον, ὅπως ἀντίκειται τοῖς Κυρίαις συγγράμμασι καὶ τῇ τρίτῃ Οἰκονομικῇ Συνοδῷ. τρίτον, ἐπὶ ἡ ὑπεργραφὴ Βιγλίῃ πρὸς Θεοδώραν ἀληθῆς, πῶς ἐκ ἀνέθεσαν αὐτῷ τῶν οἱ πατέρες τῆς πέμπτῃς Συνοδῆς, ταῦτα ὁ Βίνιος.

20 Ἀλλὰ ῥητόν πρὸς μὴ τὸ πρῶτον, ὅτι ἀληθῆς ὁ Κύριος οἰκονομίας τρέφει ἐσιώπησε πρὸς ἡμεῖς τὰς ἀσεβείας τῶ Μοψεσίας, ὡς γράφει πρὸς Κωνσταντινουπόλεως Πέτρος, ὅτι ἐκείνην πῶς οἰκονομίαν ἴσως ὑποσημείωσον ὁ Λιμπεράτῃς, ἐπὶ καὶ μὴ ὀνομα-

25 σῇ, καὶ ἐκ ἀπλῶς ἔπαινον, ὅτι ὁ Κύριος ἐπαινεῖται τὸν Αἰρετικόν. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι ὁ Βίνιος περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων ἄλλα ἔπαινον ἐν τῷ Ἰακωβίῳ, ἄλλα ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἄλλα ἔπαινον καὶ ἔπαινον ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἡ πέμπτῃ Συνοδῷ ὁμως περὶ 30 πάντων τῶν ἐσιώπησεν, οἰκονομικῶς μὴ τοῖς, ἔτις ἐν ἐσιώπησε καὶ τὰς ἄλλας τῶ Βιγλίῃ ὑπεργραφῆς. δεύτερον, ἡ Συνοδῷ ἐσιώπησεν, ἄλλ' ἐκ οἱ ἄφροι καὶ Γάλλοι, οἱ τινες ἠγωνίσθησαν κατὰ τῶ Βιγλίῃ καὶ μετὰ πῶς Συνοδῶν, ὡς εἶπται αἰνότερον, ἔτις καὶ τὰ 35 ἐσιώπησεν τῇ Συνοδῷ τῶ Βιγλίῃ πρὸς Θεοδώραν ἔπαινον ἄλλοι, καὶ ἰσόρησεν ὁ Λιμπεράτῃς. τρίτον, τὰ πρὸς Θεοδώραν τῶ Βιγλίῃ γράμματα ἐγείνασαν ἐν συνοδικῶς, ἀλλ' ἰδίως, καὶ ἴσως μεμενῆσαν ἀνήκεστα τοῖς τότε πατέρεσι κοινῶς, μετὰ ταῦτα δὲ ἀκκοῦσεν

40

καὶ γνωστὰ, ἰσορήθησαν, ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ ταῦτα γέγοναν. πρὸς δὲ τὸ τρίτον, ψεύδομαι ἐξίσῃ καὶ οἱ τρεῖς Γίγαντες τῆς παπολατρίας, ἐπειδὴ ἐν τῇ οὐκ τῇ Συνοδῷ ἐκ ἀνέθεματίσθῃ ἡ ἔπαινον, ἦταν ὁ λίβελος Βιγλίῃ πρὸς Θεοδώραν, ἀλλ' οἱ λίβελος Βιγλίῃ πρὸς Ἰεσινιανὸν καὶ Θεοδώραν, καὶ γὰρ ἀφῆραν σιν, ἐπειδὴ ὁ μὴ γράφει πρὸς Θεοδώραν μόνον, οἱ δὲ πεπλασμένοι ἐπὶ, καὶ ὑπεργράφονται Βιγλίῃ πρὸς Ἰεσινιανὸν καὶ Θεοδώραν. καὶ ὁ μὴ ἀνέθεματίσθῃ τὸν Σαμοσαταῖα, Διόδωρον, καὶ Θεοδώρον, οἱ δὲ μένεις Διόδωρον, Θεοδώρῃς τὰ γράφοιται κατὰ τὴν ἀνέθεμα κεφαλαίων, καὶ Θεοδώρον. καὶ ὁ μὴ μόνον πῶς Αἰρεσιν πῶς Μονοφυσιστῶν ὑπογράφει, οἱ δὲ λέγουν τὸν Μοψεσίαν ἐπὶ τὸν Χριστὸν μίαν ὑπόστασιν, ἐν πρῶτον, καὶ μίαν ἐνέργειαν. πρὸς ταῖς ῥηταῖς ἀπεδείχθη ἐν τῇ οὐκ τῇ Συνοδῷ, ὅτι ἐκείνοι οἱ λίβελος ἐπλάσθησαν ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῇ ἐβδόμῃ παρακλῇ τῆς πέμπτῃς Συνοδῆς. ἔτις ψεύδομαι ἐπὶ ὅτι ἐβδόμῃ ἐν τῇ Συνοδῷ, καὶ ἡ ὑπεργραφὴ τῶν λίβελων κυρίας ἀποκαλεῖται, καὶ ἰδὲ τὸν ῥητόν. ὡς Φιλοθέος ἐπὶ τῆς Συνοδῆς ὁ Βίνιος. ὁ γὰρ ἐν ἄλλοις εἶναι τὸν πρὸς Θεοδώραν λίβελον, ὅς καὶ ἀληθῆς ἐστὶ, καὶ ἀνέλεγκτος ἔμεινε, καὶ ἄλλοι οἱ πεπλασμένοι λίβελος, καὶ ἡ Συνοδῷ ἀνέθεματίσθῃ. ὡς ἀφῆραν καὶ ἐν ταῦτα ὁ Βίνιος. ἐκείνη δὲ, ὅτι ἔπαινον ὁ Πάπας δηλονότι ἐν τῇ πρὸς Θεοδώραν ἔπαινον, ἦταν λίβελος, τὰς Βασιλεῖς κυρίας, καὶ ἡμεῖς ἐπὶ, καὶ γὰρ ὁ αὐτὸς Βιγλίῃ ἐν τῇ πρὸς Εὐτυχίον ὑπερ τῆς πέμπτῃς Συνοδῆς ἔπαινον, τὸν Ἰεσινιανὸν Δεσπότην αὐτῶς ἔπαινον, καὶ ἰδὲ κατωτέρω κεφαλαίῳ δεκάτῃ οὕτως Παράγραφον δεκάτην. καὶ ὁ Πάπας Μαρτίνος ἐν τῇ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Κωνσταντίνον, Δεσπότην αὐτῶς ἔπαινον τὸν Κωνσταντίνον. καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ οὕτως, κεφαλαίῳ ἐβδόμῃ Παράγραφον ὀγδοὺν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

45

Περὶ συνοδικῆς διηγήσεως τῶν καὶ ὁρίων Συνοδῶν, καὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων ἐπὶ μνηστὴρ. καὶ τίς ταῦτα τὰ τρία κεφαλαία, καὶ τίς ὁ αἴτιος τῇ συνοδικῇ τῶ Βασιλέως Ἰεσινιανῶς ἐπὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων κατὰ κρείον, παρδόντος πῶς κατὰ ὁρίων, Εὐαγγέλιον καὶ Διδύμην ἀγωγὴν τῶν Παλαισινῶν Μοιχαῶν, καὶ περὶ τῶν μετὰ τὸ Βιγλίῃ καὶ μνηστὴρ αὐτοκαθάρσεων, καὶ τῶν ἐν Ἀνατολῇ καὶ Δύσει συγχύσεων 50 ὅσων τῶν τριῶν τῶν κεφαλαίων.

Εἰ καὶ ὁ Ἀλεξανδρεὺς Θεόφιλος, καὶ ὁ Κύριος ἐπιφανὴς μετὰ τῶν οἰκίων Συνοδῶν κατέκρινον τὸν ὁρίων καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῶς, ὡς ἰσορῇ ὁ Σωκράτης βιβλίῳ οὕτως, κεφαλαίῳ δεκάτῃ τρίτῳ,

καὶ πῶς κατὰ κρείον ταῦτα ἐδείξαν καὶ ὁρίων ἐπὶ σκοπῇ Ἀνατολῆς, βεβαιώσαν μετὰ πάσας τῆς Δυτικῆς Συνοδῆς τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τῶ ὁρίων πεπερασμένα, ὡς λέγει ὁ Ἰεσινιανὸν ἐν τῇ πρὸς Μνηστὴρ αὐτῶς

αὐτῶν λόγῳ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Μηνᾶ, γενόμενης Συνοδῆς
 αὐτοαγῇ τῶν Ἰερουσαλῶν, ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὕτως
 πονητικοσὶν τεσσαρκοσὶν πρώτῳ, κατεκρίθησαν ὡσαύ-
 τως. καὶ ὁ Βασιλεὺς πραγματείαν ἐξέδωκε περὶ τῶν
 σφαλμάτων τῶν Ὀριγόνων, ἣν καὶ πρὸς Μηνᾶν τῶν
 ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπέγραψε. Θεόδωρος ὁ μὲν Μη-
 τροπολίτης τῆς Καισαρείας Καππαδοκίας ὁ ὑπακα-
 λυμῶν Ἀσκιδαῖ, Διάκονος ὢν τῶν Ὀριγόνων ὑπερ-
 αίστης, καὶ τῶν Ἰερουσαλῶν ἀκρότατος φίλος, ἰδὼν τὰ
 Ὀριγόνων ὅτι ψήφοις συνοδικῶς κατακρινόμενα, καὶ
 βεβαίως ἀπερρέψαι τὴν τῶν Βασιλέως γνώμην τῶν
 συνοδῶν τῶν, ὅρα καὶ ἑτέραν βοηθεῖν τῆς γνώ-
 μης αὐτῆς, εἰς τὴν τὴν Παλαστίνην ἐν τῇ νέᾳ Λαύ-
 ρᾳ, ἥτις κατὰ καταβάλλουσιν ὑπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς ἱε-
 ρικῶν δεξιᾶν, τινες μοναχοὶ ἔχον τὴν Ὀριγόνων εἰς ἐπα-
 ναν, εἰς ὧς καθάρματα ἐδίωξεν ὁ ἱεροσολύμων Εὐ-
 σέχιος καὶ διέσπαρεν, εἴτα πέμψαι εἰς τὸν Βασι-
 λεῆα Ρέφον Ἡγούμενον τῆς Μονῆς Θεοδοσίαν τῶν Κοι-
 νοβιάρχων, καὶ Κόνωνα Ἡγούμενον τῆς Λαύρας, δυ-
 νατὰς δὲ τῆς ἀρετῆς, καὶ πρώτους δὲ τῶν μο-
 ναστικῶν αὐτῶν, οἱς συνηκολούθησαν καὶ ἑτέροι τοι-
 οῦτοι περίφημοι πολλοί, οἵτινες ἐλθόντες εἰς Κων-
 σταντινουπόλιν, ἐκίνησαν ἀγωγὴν κατὰ τῶν βλασφη-
 μῶν Ὀριγόνων, Εὐαγγέλιον καὶ Διδύμην. ὁ Ἀσκιδαῖς ἔν-
 νομίσας ἐμβαλεῖν αὐτὰς τῶν ἐκκλησιῶν σκοπῶν, ἐ-
 πείσθη καὶ ἐκίνησαν ἀγωγὴν καὶ κατὰ τῶν τριῶν κε-
 φαλαίων, ἥτοι κατὰ τῶν βλασφημιῶν Θεοδώρου Μο-
 ψικεσίας, καὶ τῶν γεφυρωτῶν Θεοδώρου κατὰ τῶν
 δώδεκα κεφαλαίων τῶν ἐν ἀγίοις Κυρίων, καὶ τῆς ἐν
 Ἐφέσῳ ἀγίας Συνοδῆς, καὶ τῆς λεγομένης Ὀπισθο-
 λῆς Ἰβαν πρὸς Μάρκον τὸν Πέρσην, Εὐαγγέλιον Βιβλίῳ
 τεταρτῷ, κεφαλῇ ἑκτοῦ ὁμοῦ. κατὰ γὰρ τῶ-
 ν τὸν χρόνον ἦσαν Αἰρετικῶν γένη, μάλιστα δύο
 συγγενόμενα τῷ Ἐκκλησίᾳ, Νεστοριανοὶ καὶ Μονοφυ-
 σίται. οἱ μὲν γὰρ Νεστοριανοὶ ὁρῶντες ἑαυτοὺς τῇ
 αὐθεντίᾳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνοδῆς καταβαλλόμενοι,
 καὶ μηκέτι διωκόμενοι γυνῇ τῇ κεφαλῇ τῶν αὐτῶν
 κηρύττειν ὡς βέλουν, δι' ἐνέδρας ποικίλης ἐσκώδουν,
 ἐσώδουν τε ἀποφύγεσθαι ὑποκρύπτεσθαι ἑαυτοὺς ὡς
 πρὸς κριστὸν γεννῶν τὴν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδόν, με-
 γάλους τε ἐγκωμίοις ἐξαίρωντες τοὺς ἐρημίτας, Θεώ-
 δωρον τε τὸν Μοψικεσίαν, Θεοδώρον τὸν Κύριον, καὶ Ἰβαν
 Ἐδέου, τὸν μὲν Θεόδωρον ὡς οἰκόν, ἐν γὰρ τοῖς
 οὐλοθίστασι αὐτῶν βίβλοις βοηθεῖν ἐδόκει αὐτοῖς, τὸν
 δὲ Θεοδώρον, ὡς γενναῖος ἀντιστάτη τῇ ἐν Ἐφέσῳ
 Συνοδῇ, καὶ τοῖς Κυρίων κεφαλαίοις, τὸν δὲ Ἰβαν,
 διότι ἐν τῇ πρὸς Μάρκον τὸν Πέρσην Ὀπισθολῇ ἐπε-
 λάβετο μὴ τῶν Κυρίων, ἐπήνεστα δὲ τὸν Θεοδώρον,
 καὶ ὡς ταῦτα εἶπε τοῖς Νεστοριανοῖς σύμφωνον.
 τὰτα δὲ ἐποίουν μάλιστα, διότι τῆς καὶ τὰ τῶ-
 ν συγγεγνημένα ἢ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῇ ἢ ἀπὸ
 δεξιᾶς, ἢ ἐκ ἀπεδοκίμασαν. ὅτε χάριν τὴν περὶ
 ἐλεηθῆν ἐκείνῳ Συνοδῇ ἐσώδουν, καὶ τοὶ διεσφραμί-
 νως παρὰ τὴν εἰς βοήθειαν τῆς ἰδίας αὐτῶν Αἰρέσεως
 οὐκ ἐν ἀντίᾳ δὲ οἱ Μονοφυσίται ἀπεβόλλοντο τὴν ἐν

Χαλκηδόνι Συνοδόν δι' αὐτίαν τῶν τριῶν τῶν κε-
 φαλαίων, διότι ἐδέξατο εἰς κοινωνίαν τὸν Θεοδώρον,
 Ἰβαν δὲ καὶ τὴν ἑκείνῃ Ὀπισθολῇ ἐπεκύρωσαν, ἀπερ-
 ὀκῆσι τῇ Αἰρέσει τῶν Νεστορίων σωμαργῆναι. τῶν
 ὅπως ἔχοντων, ὁ Ἀσκιδαῖς ἐπέισε τὸν Βασιλέα εἰς
 τὴν τῶν τριῶν κεφαλαίων κατάκρισιν, ἔλεγε γὰρ
 αὐτῷ, ὅτι ἐὰν καταδικάσῃ Θεοδώρον καὶ Ἰβαν,
 ἐκδίωκε μεταγὰρ αὐτὸς τὰς Ἀκεφαλίας πρὸς τὴν αὐτῶν
 οὐσίαν καὶ ὁμοφροσύνην, ἣν δὲ καὶ βοηθὸς αὐτῷ πρὸς
 τὸν Βασιλέα περὶ τῶν Δομετιανῶν ὁ τὸν ὑποπρό-
 των μύτης, ὡς μαρτυρεῖται οἱ ἴτε ζῶντες καὶ συγ-
 γράψαντες περὶ τῶν φακύνδων, βιβλίῳ πρώ-
 τῳ, κεφαλῇ δούτῳ, καὶ βιβλίῳ τεταρτῳ, κεφα-
 λῇ τεταρτῳ, καὶ Λιμπερότος, κεφαλῇ ἑκτοῦ
 τεταρτῳ. σὺν ἡμεῖς ἐν ὁ Βασιλεὺς τῷ θολῷ Ἀσκιδαῖ,
 καὶ ὅμοιος Ἡδίκην παρὰ τὴν τριῶν κε-
 φαλαίων, καὶ δὴ καὶ Συνοδὸν ἡθροισε περὶ τῶν ἐν
 Κωνσταντινουπόλει, ἐν ἔτι πονητικοσὶν τεσσαρκοσὶν
 αὐτῷ ὑπὸ Μηνᾶ, βεβαίως αὐτὸν τὴν ὑπόφασιν αὐτῶν κατὰ
 τῶν τριῶν κεφαλαίων. ἐν τούτοις ὁ Πάπας Βιγίλιος
 ἐξῆλθε τῆς Ρώμης Νοεμβρίου ἐκκοῆς δούτῳ, τῷ
 Δαλαφθούρῳ ἔτα, ἥτοι τῷ πονητικοσὶν τεσσαρκοσὶν
 αὐτῷ, καὶ ἦλθεν εἰς Κωνσταντινουπόλιν Δεκεμβρίου
 Ἰαννουαρίου ἐκκοῆς πέμπτῃ, ἐτιδὲ ὡς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ μα-
 θὼν ὅτι τὰ τρία κεφάλαια συνοδικῶς κατέκρινον ὁ
 Μηνᾶς, ἡπέλησεν αὐτῷ, καὶ τῶν αὐτῶν ἀναθεματί-
 σαι, εἰ μὴ μεταγνοῖς ὡς ἐπείσθη. φθασας δὲ εἰς
 Κωνσταντινουπόλιν, καὶ ἐξετάσας τὰ τῶν Μηνᾶ, ἐκεί-
 ρον αὐτὸν, καὶ κατεξῆς γεγονόσι τὰ ἐρημίτια ἐν τῷ
 αὐτῷ πρὸς τὴν κεφαλῇ. ἐρημιόσας δὲ μετὰ
 τῶν Μηνᾶ, σὺν ἡθροισε τῷ ἐξῆς ἔτα, ἥτοι τῷ πονητι-
 κοσὶν τεσσαρκοσὶν ἐβδόμῳ τριάντῳ ἐπισκόπων
 Συνοδόν, ἡ καὶ αὐτοὶ λέγουσιν ὅτι ἦσαν ἐβδόμηκοντα,
 οἵτινες ἐκ ἐκαμψαν γένου τῇ Βάαλ. λαλῆσάντων ἔν
 ἐξ ἐκατέρω μέρος καὶ ἀκρωτῶν λόγων πολλῶν,
 τὴν περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων ἀντιλογίαν ἀναβλη-
 τέαν εἶναι μέχρι τῶν γονέων οἱ κεκρίκηται Συνο-
 δόν, ἐν ἣ γονήσεσθαι τὴν περὶ τῶν τριῶν ὑπόφασιν,
 ὁ Βιγίλιος ὑπετύπων, ὅπερ ταυτὸν εἶπεν, ὅτι τὰ
 κεφάλαια ὅπερ ἀναθεματίσει πρὸς τὴν ὑπόφασιν, πρὸς
 ἐλεηθῆν, κρίνας τὴν περὶ τῶν τριῶν ψήφον ἐκδέ-
 χεσθαι οἱ κεκρίκηται Συνοδόν. συμβέβηκε δὲ ὑπὸ
 τῶν σκάνδαλα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, γονομῶν ζητήσεων,
 καὶ γὰρ ἐζητήθησαν αἰγνώμα τῶν Πατριάρχων
 καὶ τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ἀνατολῆς. ἵνα γὰρ κα-
 τακρινώσιν τὰ τρία ταῦτα κεφάλαια, μετὰ πολλῆς
 ὀπμειρίας οἱ πλείους τῶν ὑποδοξῶν ἡγωνίζοντο,
 αὐτοὶ δὲ ἀντίστηντο, φοβούμενοι μὴ φανώσιν κατὰ
 τῶν τῶν τριῶν τῶν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῇ κατα-
 κρίνοντες. ἐμὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν δύσιν ἐγόνετο
 περισσώτερος σύγχυσις, καταβόωντων τῶν Ἀφρικανῶν
 καὶ τῶν Ἀσσυρίων Ἀρχιερέων τῶν Βιγίλιον, ὅτι καθυ-
 πέβαλε τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῇ,
 πρὸς ἐδόκει τὴν πίσιν, καὶ ἐμόλυνε τὴν Ἐκκλησίαν
 δόγματι πονηρῷ. καὶ κατ' ἐκείνῃ καὶ ἡμεῖς σφοδρῶς
 ἀντὶ

αὐτὸς ὁ Θεοκλῆς ἐγγραφὴ κατὰ Βιγίλις, ἀλλὰ πολλοὶ ὑβρεῶν ψέγων αὐτὸν καὶ ἀκατακρίτους ἐν τῇ κατὰ Μοκίαν βιβλίῳ, καὶ ἑμόνον ἐν τῇ Δύσει, ἀλλὰ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει πολλοὶ τὸν Βιγίλιον ψέγον, ὡς πρῶτος ἦν Φίλιξ Μοναχὸς τῆς Γαλιταίνης Μοναστερίου Ἡγούμενος, ὃς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ὑπέστυγον ἐν τῇ γνώμῃ αὐτῆς, καὶ ἔτι Ρώμην καὶ Σε-

βασταῖον Διακόνους, ὄντας πλείους κήρυκας τῆς ἰσθμίας, ἥτοι τῆς κρίσεως τῆς Βιγίλις, ὅθεν καὶ ἐχωρίσθησαν τῆς κοινωρίας αὐτῆς, ὡς ἴσους ἀλλὰ πολλοὶ ὁ Θεοκλῆς, βιβλίῳ δαυτέρῳ, κεφαλalaίῳ δαυτέρῳ, καὶ βιβλίῳ τεταρτῷ, κεφαλalaίῳ τρίτῳ καὶ τεταρτῷ, καὶ λιμπερῶτος ἐν τῇ Συνοπικῇ, κεφαλalaίῳ ἑκκοστῷ τεταρτῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

10

Περὶ τῶν ἐν Ἰβυρικῇ καὶ Ἀφρικῇ Συνοδῶν ὑπὲρ τῶν τριῶν κεφαλalaίων, καὶ τῆς κατακρίσεως Βιγίλις ὑπὸ τῆς ἐν Ἀφρικῇ Συνοδῆς, καὶ περὶ τῶν περιτροπῶν τῆς Βιγίλις, ποτὲ μὲν ὑποβάλλοντες, ποτὲ δὲ ὑποδεχομένης τὰ τρία κεφαλalaia.

15 Οἱ Ἰβυριοὶ Ἐπίσκοποι, ἀββαίνοντες ἐκείθεν τῆς Βιγίλις, ἐδείχθησαν αὐτῇ μὴ ὡς ἀδεχθῆναι καὶνοπρίαν τινὰ περὶ τῶν τριῶν κεφαλalaίων. παρρηγομένης δὲ εἰς Βυζάντιον τῆς Βιγίλις, ἀκέραιες οἱ Ἰβυριοὶ ὅτι ἐξέδετο τὸ ἰσθμιακόν, ἥτοι τὸ ὁρίσθαι περὶ τῶν τριῶν κεφαλalaίων, συμεφωνήσαντες, ὡς πῶς ἐν Ἰβυρικῇ τὸ δαυτέρον συνεκροτήθησαν Συνοδὸν ἐν ἔτει ποντοκοσιῶς ποντηκοστῷ διὰ τῶν τριῶν κεφαλalaίων, ἐν ᾧ, ὡς φησὶ Βίκτωρ Τχενένσης ἐν τῇ χρονικῇ, ἐσάτω ἔτα μετὰ πᾶσι 25 Ἰππατῶν Βασιλεὺς ἐγγραφῆσαν ὁριστικῇ συνοδικῇ εἰς ὑπερασπισμὸν τῶν τριῶν κεφαλalaίων πρὸς τὸν Ἀνγκστον Ἰστυριανὸν, καὶ Βενενῶτες ὁ τῆς πρώτης Ἰστυριανῆς πόλεως Ἐπίσκοπος, ὁ πᾶσι τοιαῦτα κεφαλalaia θερμύτερον ἀσφύρας, κατακρίνεται, τῇ δὲ 30 ἐξῆς ἔτα, ἥτοι τῇ ποντοκοσιῶς ποντηκοστῷ πρώτῳ, ἡ ἐν Ἀφρικῇ τὸ πρῶτον Συνοδὸς συνεκροτήθη περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἐν ᾧ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ αὐτὸς Βίκτωρ, τῇ ἐξῆς ἔτα οἱ ἐν Ἀφρικῇ Ἐπίσκοποι Βιγίλιον τὸν Ρώμης Ἐπίσκοπον, ἀλλὰ τὸ κατακρίναι τὰ τρία 35 κεφαλalaia, συνοδικῶς τῆς καθολικῆς κοινωρίας ἀπέκλυσαν, τηρήσαντες αὐτῷ τόπον μετανάστεως, καὶ εἰς ὑπερασπισμὸν τῶν ἁγιοδικῶν τριῶν κεφαλalaίων ἐπέμψαν ὁριστικὰς ἀρμοδίους πρὸς Ἰστυριανὸν τὸν Ἡγεμόνα δι' Ὀλυμπίου Μαγιστερίου, καὶ σημείωσαι 40 ὅτι περὶ ἡ τῆς ἐν Ἀφρικῇ Ἐκκλησίας κρίσις πᾶσι ἄκρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς καθολικῆς κεφαλalaίῳ (ὡς

λέγουσι φιλοῦσιν εἰσαπισαί) τῆς ἀσφύρας καὶ σφαλέρως περὶ τῶν τριῶν κεφαλalaίων γνώμης συνοδικῇ ψήφῳ καταδικάζει, καὶ τῆς καθόλου κοινωρίας ὑποδίδωκε. ἀλλὰ καὶ ὁ Γαρνέριος σημειοῖ γεγραφέναι αὐτῇ Ἀνθελιαντὸν τὸν ὑπέρτροπον τῆς Βιγίλις ἐν Γαλιῆς, ὅτι ἐν Γαλιῆς ἠκέσθη ὁρίσασθαι τὸν Βιγίλιον αὐτὸν ἐν τῇ ἰσθμιακῇ ἐκείνῃ τῶν πρώτων Ἀρχιερέων καὶ τῇ πίσει τῶν Συνοδῶν. μὴ ὑποφείσω ἢ ὁ Βιγίλιος τὰ καὶ αὐτῆς λεγόμενα, μεταμελεθεῖς, ἐπεχόρησε πάλιν διανοθεῖν τῶν τριῶν κεφαλalaίων. καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἰστυριανὸς νέῳ θεασπρίσματι κατέκρινε πάλιν τὰ κεφαλalaia, ὁ Βιγίλιος ἐν τῇ Πλακιδιανῇ οἰκῇ παρκαλεσάμενος τὸς Δατίνους καὶ Γραικούς Ἐπισκόπους κατὰ τὸν Ὀνδριν, παρήγγειλεν εἶπών, εἴ τις ὑπακῆσαι τοῖς τῆς Βασιλεὺς θεασπρίσματι, γινωσκέτω ὅτι ἐστὶ κεχωρισμένης τῆς κοινωρίας τῆς καθολικῆς ἁγίας. καὶ ἐπειδὴ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μοναχὸς καὶ Θεοδωρὸς ὁ Ἀσκιδαῖς ἔκρινον ὑπακῆσαι μάλιστ' αὐτῷ Βασιλεῖ, ἡ τῇ Βιγίλιῳ, ὁ Βιγίλιος τὸν μὲν Θεοδωρὸν ὑπέστησε τῆς Ἐπισκοπῆς, τὸν δὲ Μηναν τῆς κοινωρίας. τέλος πάντων, μετὰ πᾶσι ἐναρξάν τῆς πέμπτῃς Συνοδῆς, συμεθερὶ ὁ Βιγίλιος τὸ λεγόμενον Κωνσταντῶν, ἥτοι ὁμολόγημα, ἐν ᾧ οὐκ ἐπιτιμῶ ἀφορισμῶ ἀσπυρόντες πᾶσι κατὰ κρῖν τῶν τριῶν κεφαλalaίων. ἡ Συνοδὸς ὁμῶς καταφρονήσασα τῆς Κωνσταντῆς, ἐνεδειμάτισε τὰ κεφαλalaia.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

45 Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πέμπτῃς Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς κελεύσει τῆς Ἀντοκεράτορος Ἰστυριανῆς ἐπὶ Εὐτυχίᾳ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ποτὲ ἡθροίσθη, καὶ τίνας κατέκρινεν Ἀιρέσεις μετὰ πᾶσι κατέκρινεν τῶν τριῶν κεφαλalaίων, δι' αὐτῆς ἡθροίσθη, καὶ περὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων, καὶ τῆς κριτικῆς τῆς Βιγίλις Ρώμης, καὶ τῶν συμελαλήσεων τῆς Συνοδῆς.

50 Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ δαυτέρον συμεθροισθῆσα Συνοδὸς, ἥτις ἐστὶ τῶν Οἰκουμενικῶν ἡ πέμπτῃ, συνεκροτήθη κατὰ κέλευσιν Ἰστυριανῆς τῆς Βασιλεὺς ὑπὸ Ἐπισκόπων ἐκείνων ἐξήκοντα πέντε, παρκαλεσθέντες Εὐτυχίᾳ Πατριάρχῃ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Συναγωγῇ, κατὰ τὸ ποντοκοσιῶς ποντηκοστῷ τρίτῳ ἔτος,

ἐν μηνὶ Μαΐῳ, πρὸς ἐξέτασιν καὶ ὑποβολὴν τῶν τριῶν κεφαλalaίων, περὶ ὧν πολλοὶ καὶ ἄλλοι μετὰ πολλῆς ἀκρότης ἐγένετο ἐκ ὀλίγῃ ἀσπυρίᾳ. ἐν ταύτῃ πρῶτον μὲν ἐκυρώθη ἡ τῶν παρκαλεσθέντων Συνοδῶν καθολικὴ ὑπόφασις, δαυτέρῳ, κατακρίθη ὁ ἐλεγίτης καὶ τὸ ἐκείνης κεφαλalaia, μάλιστ' αὐτῇ καὶ

καὶ πρὸ πάντων τὰ τρία κεφάλαια, δηλονότι περὶ τῆς κατακρίσεως Θεοδώρου τῆς Μοψουσίας, καὶ τῶν Θεοδώριτος κατὰ Κυρίλλου συγγραφέντων, καὶ τῆς ἱβῆς ὑπιστολῆς πρὸς Μάρκον τὸν Πέρσην· σφοδρῶς ἐν ταῖς ἀντισημασίαις, καὶ ποικίλως ἐαυτὸν συσφύροντος Βιγίλιον τὸν Πάπα, ὃς τῇ τηλικαύτῃ παρῆν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ οἱ καὶ ἀπαναινομένη ἀπογενέσθαι εἰς τὴν Συνόδον, πρὸς τὴν μὲν ταῦτα κατακρίνοντες, ὑστερὸν δὲ μεταβαλλομένη τὴν ψήφον· ἔπειτα τὴν περὶ τῶν ὑποφάσεων ἐξαργυρῶντες εἰς Συνόδον Οἰκουμενικὴν, συγκαρτεθείσης δὲ ἐπὶ ταῖς Συνόδοις Οἰκουμενικῆς, μὴ βελομένης εἰς τὴν περὶ τῶν συνοδικῆν ψή-

φον ὑπογράψαι, ταύτης δὲ τῆς Συνόδου πέραν λαβώσης, διπλοῖς γραμμασί τας τῆς Συνόδου ἀποφάσεις ὑπεκρινέντες, καὶ τὰ τρία κεφάλαια καθυποβάλλοντες ἀναθήματι· ἔθον δὲ ἡλὴ γίνεται ἡ τῶν ἀνδρῶν κρισιμότης, τότε ἄσπερ αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῇ πλὴν πίσει ἀβίβαιον· ταῦτα εἰς τὰ πρὸν ἀνδρῶν τῶν μαινόντων ἐτοσάζον, ὥστε μὴ πᾶσας τὰς ἐν Ρώμῃ κρυερὰς περὶ τῆς, μὴ αὐτὸν τὸν Τίβεριν δύνασθαι τῶν δόκλων· τὰ πρακτικὰ δὲ τῆς Συνόδου ταύτης ἔχ' ἐνέσκονται πάντα ἐλληνισί, ἀλλὰ ἰο-
λατινισί, διακρινόμενα δὲ εἰς συνελούσης οὕτως.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν λαληθόντων, πραχθέντων καὶ ἀναγνωσθέντων ὑπιστολῶν, καὶ διερειδιόντων ἐν ταῖς ὁκτώ συνελεύσεσι τῆς παρόσης Συνόδου, καὶ τῶν ἀναθεματιζόντων τριῶν κεφαλαίων ἐν τοῖς Αἰρεσιάρχαις, ἐν οἷς καὶ ὁ Ωριγόνης, καὶ τῆς πρὸς Βιγίλιον Ρώμης ἐν τῇ ὁδοῇ συνελεύσεσι μέμψους ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίου, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀπαντήσαι πρὸς τὴν Συνόδον, ἐπεὶ δεσμεύεται τὸ κράτος τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπὶ πάντων, καὶ ἐπὶ τῇ Ρώμῃ.

Εἰς τὴν πρώτην συνελούσει ἀνεγνωθήσαν αἰτρεῖς ὑπιστολαί, ἡ τῆς Βασιλέως Ἰσταντινῆς δηλονότι πρὸς τὴν Συνόδον, ἐν ᾗ πᾶσας τὰς Αἰρέσεις τὰς ὑπὸ τῶν τρεῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων κατακρίθεισας διέδειξε, τῆς τε ἀρχῇ καὶ ἀξίῃ τῶν τριῶν κεφαλαίων ἐκτίθεται, καὶ πρὸς τὰ ἐπιχειρήματα, αἷς εἰσάσει χρῆσθαι αἰετῶν ὑπερασπισαί, παρῆνται ἀπαντῶν, καὶ τελευτῶν τὴν περὶ τῶν ἐξάντων ἀνατίθεται τῇ Συνόδῳ· ἡ Εὐτυχίῃ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Βιγίλιον Πάπα, ἐν ᾗ τὴν καθολικὴν πίσιν καὶ τὰς τρεῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ὁμολογίαν, καὶ ἵνα τῇ ἀποκρίσει τῶν τριῶν κεφαλαίων ἀντιτάσσεται Θελήσει Βιγίλιος ὁ Πάπας αὐτῇ· ἡ Βιγίλιος πρὸς Εὐτυχίον ἀποκρίσις, ἐν ᾗ τὰ αὐτὰ ἐνσφηνίζονται καὶ ἀποδέχεσθαι ἐαυτὸν ὁμολογῇ· τῶν ἀναγνωσθέντων, ἀπεσάλυσαν πρὸς τῆς Συνόδου τρεῖς Πατριάρχαι, ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ἀλεξανδρείας, καὶ ὁ Ἀντιοχείας, καὶ δικαστικῶς ἐπίσκοποι πρὸς Βιγίλιον Πάπα, ὅπως περὶ καθίστανται αὐτὸν εἰς τὴν Συνόδον τὴν περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων συγκαρτεθείσαν, ὁ δὲ αὐτοὺς ἔφη πρὸς τὰς ἀποκρίσεις· Εἰς τὴν δευτέραν συνελούσει οἱ πρὸς Βιγίλιον ὑποσταλόντες Πατριάρχαι καὶ μητροπολίται ὑπὸ τῆς Συνόδου ἐρωτηθέντες, τοιαῦτα παρ' ἐκείνων ἀποκρίσιν ἀπακρίσαν, ὅτι ἐδύνανται ἐλθεῖν, ἐπεὶ ποιοῖ, ἔφη, Ἀνατολικοὶ ἐπίσκοποι εἰς μεθ' ἡμῶν, ὀλίγοι δὲ Δυτικοὶ μετ' αὐτῶν· τὴν μὲν περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων γνώμην αὐτῶν ἀντιθέμενοι ἔφη τῷ Βασιλεῖ· ἡμεῖς δὲ ἐπιμνησθέντες, γινώσκοντες ὅτι οὐδέποτε, αἰτίαν ἐγράψαν ἀπομαρτυρῶντες ἡμῶν καὶ ἡμῶν, καὶ ὑπεκρίθησαν οὐκ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, οἷντες μεθ' ἡμῶν ἡνωμένοι εἶναι, ἵνα συνελθῶμεν, καὶ γινώσκοντες ἐξέτασις τῶν τριῶν κεφαλαίων, ἡμεῖς δὲ κοινοὶ ἡμῶν ἐσμεν, καὶ ἐπὶ τὸν εἶναι, ἵνα ἀναβῇ ἡ συνελούσης τῶν Ἀνατολικῶν

ἐκείνων τῶν Δυτικῶν, καὶ δὲ γὰρ ἐν ταῖς ἀντισημασίαις τρεῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων πλὴν τῆς Δυτικῆς ἐπισκόπων ἐνέστησαν, ἀλλὰ δύο, ἡ τρεῖς ἐπίσκοποι, καὶ τινες κληρικοί, καὶ τὴν δὲ πλείονα ἡμεῖς μακαριότης, καὶ πολὺ πλείονες ἐπίσκοποι ἄλλοι ἐκ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς καὶ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, καὶ ἐδοῦντο τὸ κωλύον συνελθεῖν ἡμᾶς μεθ' ἡμῶν καὶ ἐκείνων τὰ γραφόμενα παρ' ἡμῶν καὶ ἡμῶν· Καὶ, κρείττον ἐστὶν ἂν μετὰ ἀγάπης αἱ ἱερεῖς σωφρονίζονται, καὶ μίαν ὑπὲρ τῆς αἰτίας γνώμην ἀναστήσωσιν, ἵνα λαμβάνη καὶ ἡ ἐξέτασις κοινὴν ἐγγράφον ὄργον, εἰ δὲ ἐδελήσας κατὰ τὰ δόξαντα καὶ γραφόμενα συνελθῶν, γινώσκοντες ἡ μακαριότης, ὅτι ἡμεῖς σωφρονίζομεθα εἰς τὸ, καὶ φανερώμεν τὴν γνώμην ἡμῶν, διότι καὶ δίκαιον, ἔτε πρὸς Βασιλέα, ἔτε πρὸς πρὸς σκαυδαλίσαι ἀπὸ τῆς βραδυτῆτος, ἥτις γίνεται περὶ τὴν ἀποκρίσιν· ἀπεσάλυσαν ἔπειτα ὑπὸ τῆς Βασιλέως ἡνὲς ἀρχιερεῖς τῆς παλατίης ὑπεκρίθησαν, καὶ ὑπὸ τῆς Συνόδου αὐτοὶ σχεδὸν ἐπίσκοποι, ἀπὸ τῆς Πάπας τὰ αὐτὰ, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς κοινῆς συμφωνίας πάντων λαβάν τέλει τὴν αἰτίαν τῶν τριῶν κεφαλαίων, ὁ δὲ τὰ αὐτὰ πάλιν αἰς καὶ πρὸς τὴν ἀπεκρίσιν, καὶ ἰδίαν δηλονότι περὶ τὰ πρακτικὰ τῆς θεωρήσεως, καὶ τὴν οἰκίαν γνώμην τῆς ἀποκρίσεως ἀνεγκαινῶν· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ἐπίσκοποι πρὸς αὐτὸν ἔπον, ὅτι μόνον ποιοῖς ἐγγράφους καὶ ἀρχιερεῖς κατεδικάσατε τὰ τρία κεφάλαια, ὁ Βασιλεὺς ὅμως θέλει, ἵνα ἐν τῇ κοινῇ μετὰ τῶν ἄλλων συνελθῶν, καὶ ἔτω περὶ αὐτῶν γινώσκοντες τὴν κρίσιν, κατηγορήσιν γὰρ οἱ Ἀνατολικοὶ τῆς Ἰερῆς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας αἷς ὁπαιθῶν τὰ Νεστορία, καὶ ἐπὶ τὸν κωλύον ἀναβῇ· ταῦτα πρὸς τὸν Πάπα· πρὸς τὰς παρεπιδημένους δὲ ἐν Βυζαντίῳ Δυτικὰς ἐπισκόπους ἔτερε πρὸς τῆς Συνόδου ἐπέμψθησαν, περὶ καθίσταντες αὐτοὺς, ὅπως συνελθῶν

αὐτὰ πάλιν περὶ τούτων ποιήσονται σκέψιν . ἀπεκρί-
θησαν δὲ οἱ μὲν ἱεροὶ καὶ ἁγιοὶ Ἀφροί, ὅτι ἐδιδάσκοντες συ-
νηλθόντες, ἀπόντες τῶ Παπᾶ, οἱ δὲ ἱεροὶ καὶ ἁγιοὶ ἐδύ-
νανται χωρὶς τῆς γνώμης τῆς ἰδίας Ἀρχιεπισκόπου
5 παρῆναι, ἡ Συνόδος ὁμοῦ περὶ τῶν δούτερον ἔπει-
σεν ἡμεῖς ἐκείνῳ πάλιν γνώμῃ τῆς Ἀρχιεπισκόπου, δηλονότι
τῆς Ἀρχιδιόκου, καὶ ἀρκεῖ . Ἐν τῇ τρίτῃ συνελεύσει ὁ-
μολόγησαν τινὰ τῆς πίστεως γενικῶς κατὰ τὰς ὁπο-
φάσεις τῆς τριακονταετηρίδος Συναγωγῆς ἐκτίθεσθαι,
10 τὰ παρ' ἐκείνων ὁποδοχίδια ὁποδοχίδιοι καὶ αὐτῶν,
τὰ δὲ ἀθετήματα καὶ ὑπερβαλλόμενα, συναποβαλόντες .
καὶ ὅτι (οἱ ὁ Παπᾶς ἐκ συνήθως οὐκ ἔμειν) ἀρκεῖ πρὸς βε-
βαιότητα ὁρθοδόξιας καὶ καθαρῆς τῶν τελῶν κεφα-
λαίων, καὶ ὅτι ἀπολυθεῖν τῶν ἀγίων πατέρων καὶ
15 διδασκάλων τῆς ἀγίας τῆς Θεῆς Ἐκκλησίας Ἀθανά-
σιω, Ἰλαρίω, Βασιλίῳ, Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ,
Γρηγορίῳ τῷ Νύκτι, Λυβερτίῳ, Λυβερτίῳ, Θεοφί-
λῳ, Κυρίλλῳ, Ἰωάννῃ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, Λέον-
τι, Πέτρῳ, καὶ πάντας τὰ παρ' αὐτῶν συγγραφόντας
20 περὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως, καὶ πρὸς κατάκρισιν τῶν Αἰ-
ρετικῶν δεχόμεθα . Ἐν τῇ τετάρτῃ συνελεύσει ἤρ-
χοντο οἱ πατέρες τῶ περὶ τῶν τελῶν κεφαλαίων ὁ-
γνῶναι, καὶ πρῶτον μὲν ἀνεγνώθησαν ἑνὰ τεμάχια
ἐκ τῶν βιβλίων Θεοδώρου τῆς Μοψχεσίας, ἐξ ὧν ὁ ἡ-
25 λων ἐγίνετο τῆς κοινῆς τῶν ἀγίων πατέρων διδασκα-
λίας τὸν Θεόδωρον μακρὰν ἵστασθαι, καὶ κατ' αἰσθη-
σιν εἰς τρόπον περὶ τῆς ἐκείνου οἰκονομίας καὶ τῶν
δύο τῶν Χριστοῦ φύσεων ἐρηκταί . Ὡς οὖν τὰ ἐ-
κείνου δόγματα, πάσης τῆς Συνόδου βοήθη, ὁποβά-
30 λονται, κατακρίνονται καὶ ἀναθεματίζονται . Ἐν δὲ
τῇ πέμπτῃ συνελεύσει ὁποσώματα πλεῖστα εἰς
μέσος περὶ αὐτῶν ἐκ τῶν βιβλίων αὐτῶν οἱ Θεοδω-
ροὶ τῆς Μοψχεσίας ἀντιπαρῆναι, Κυρίλλῳ Φημί καὶ Πρέ-
κλῳ καὶ Ράβλα Ἐδέου καὶ ἄλλων τινῶν συναψάσαντες
35 πατέρων ῥητὰ, οἷς πρὸς τὸ κατασκευάσαι πάλιν τὸ Θεο-
δώρου ὑπόληψιν ἐκρίναντο αἰετὶς σύμφωνες,
καὶ τότε οἱ ἦσαν Γρηγορίῳ τῷ Ναζιανζηνῷ πρὸς Θεο-
δώρου Ἀλέξανδρου Ἐπισκόπου, τῶντος μῆτος μὴ πρὸς
Θεοδώρου τῆς Μοψχεσίας, ἀλλὰ πρὸς Θεοδώρου τῶν Τυά-
40 νων γεγραμμέναι πάσῃ τῇ Συνόδῳ δηλῶ γίνεσθαι .
τῶν γεννηθῶν, περὶ αὐτῶν τὸ πολυφρονεῖν ἐ-
κείνο ζήτημα πρὸς ἐξέτασιν, πότερον αἱ Αἰρετικαὶ
μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν διώκται κατακρίθησαν,
ὅπερ ὅτι ὁρθῶς δυνάται γίνεσθαι, καὶ πολλῶν
45 τῶν ἀγίων πατέρων λόγων καὶ πράξεων δέκνυται .
ἀνεγνώσθησαν ἔτι καὶ ταῦτα τῶν πρακτικῶν
τῆς αὐτῆς ἐκείνου γεννηθῶν ἐν Μοψχεσία Συ-
νόδῳ, ἐξ ὧν δηλῶ ἐγίνετο τὸ τῆς Μοψχεσίας Θεο-
δώρου ὄνομα ἐν τοῖς διηγήσεσιν τῆς Ἐκκλησίας
50 ἐκείνης καὶ ὅποτε ἀνεγνώσθησαν, περὶ αὐτῶν ἐν
τῇ τέλει καὶ τινῶν ἐκ τῶν συγγραμμάτων Θεοδώ-
ρου, ἐξ ὧν ἐτεκμήριον αὐτῶν τοῖς Νεστορίῳ δόγ-
μασι μὴ ἀπαρτέσθαι, καὶ πρὸς Κύριλλον ἀπεχθῶς
ἐρηκταί . Ἐν δὲ τῇ ὁσπῇ συνελεύσει μεταδίδει ἡ
Συνόδος ὅτι τῶ Θεοδώρου πρὸς πάλιν ἐξέτασιν τῇ

γνώμης ἱερα τῆς Ἐδέου, ἀνεγνώσθησαν πρῶτον
τῆς ἐκείνου πρὸς Μάρκον τὸν Πέρσην ἑπιστολῆς, ἐν ᾗ
τὸν ἱερα ἡ Συνόδος σύμφωνον Νεστορίῳ ἐνρίσκει,
καὶ τὸ μὴ βεβληθῆναι καὶ αὐτὸν Θεοφίλον ἑπιστὴν πάλιν
Παρθένον μαρτυρῶν, καὶ πρὸς τὴν καὶ Κυρίλλῳ ἀντί-
ξεν, καὶ γὰρ συκοφαντῇ αὐτὸν τὸν Κύριλλον ὁ ῥη-
θῆς ἱερας λέγων, ὅτι ἐπὶ τῇ Συνόδῳ τῆς Ἀπολιταρίας
δόγματι, μίαν εἶναι Θεοτόκον καὶ ἀνθρωπότητος τῆς
Κυρίας ἡμῶν ἱερας Χριστοῦ φύσιν ἐκύρωσε, πρὸς
δὲ τούτοις, καὶ Θεόδωρον τὸν Μοψχεσίας ἐμόνον καὶ
πάλιν τῶν βίβλων δὴ τῶν ἀκριβῶς ἀγνοῦσιν, ἀλλὰ καὶ καὶ
πάλιν ἀκριβῶς τῆς ὁρθοδόξου πίστεως διδασκαλίαν αὐ-
τῷ, πάλιν οὐκ ἐπὶ λόγοις καὶ γραμμασί, μεγάλοις ἐπαίνοις
ἐξείρεν . βέβαιόν ἐστι τὸν ἱερα καὶ τὸν κοινὸν τῶν
ἀναπληθῶν πρὸς τὸν Κύριλλον μῆτος πρὸς τῆς γενεῆς
καὶ ὁμόνοια καὶ ἀλλοτρίαν ἀγνοῦσθαι, ὅπερ ἐχ-
ῆσθαι φανερώς ὁμολόγησε . διότι δὲ τὸν Θεόδωρον
ἐν τῇ ἀφαιρέσει ἐπῆρσαν, ὡς οὖν τὸν δέκνυται, ἐν-
τάλλειν ἀνέμνησιν τῶν κατ' αὐτὸν ποτὲ λαληθέντων
σφαλμάτων, καὶ τοῖς ποσὶς περὶ τούτων αὐτῷ
συγγνώμης δοθέντες ἐν ἀφαιρέσει Συνόδοις, τῇ
καὶ ἐν Τύρῳ Φημί καὶ Βηρυτῇ καὶ ἐν Χαλκηδόνι .
ὡς οὖν τῶν ταῦτα κατ' αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἱερα μὴ κα-
ναι, οἱ αὖτε ἐπὶ τῇ δέξαι αὐτὸν, καὶ τοῖς φανερώς
ἀναθεμα λέγοντας Νεστορίῳ, καὶ ὑπὸ τῶν ἐν Χαλ-
κηδόνι πατέρων συγγνώμης τυχόντας, καὶ μετὰ τῶν
ὁρθοδόξων ὑπ' ἐκείνων ταχθέντας, ἐν τῇ ἡμερᾷ διὰ
ταῦτα πάλιν ἑπιστολῶν, καὶ καὶ πάλιν ἀκρῶς πρὸς Θεο-
δώρου δύνανται εἶναι ὁμοχον Νεστοριανισμῷ . τελευτῶν-
ον, μετὰ πάλιν ἀνεγνώσθη τῶ πλείους μέρος τῶν Συ-
νόδων τῆς τε ἐν Ἐφέσῳ καὶ Χαλκηδόνι, ταῦτα πάλιν
ἱερα ἑπιστολῶν ὡς αἰρετικῶν καὶ βλάσφημων ἀπί-
σταλον καὶ ἀναθεματίσαν . Ἐν δὲ τῇ ἐβδόμῃ συνελεύ-
σει ἀπέσπειρε πρὸς πάλιν Συνόδου ὁ ἁγιοκράτωρ ἑπι-
στολῆς τινὰ ἀφορώσας πρὸς ἀνεγνώσθη τῶν τελῶν
κεφαλαίων, καὶ καὶ ἀνεγνώσθησαν, τρεῖς δηλονότι
Βιγίλις τῶ Παπᾶ ἑπιστολῶν, ἐν αἷς κατέκρινε τὰ
τρία κεφάλαια, ἡ πρώτη ἦν πρὸς ῥεσιν καὶ Σεβα-
σιανὸν τῶν Διακόπων αὐτῶν, ἐν ᾗ τῆς καὶ τῶς
περὶ αὐτῶν ἀφαιρέσεως ψαύδεις φήμας, καὶ καὶ
τὸ δημοσιεύσαι ἐκείνας καὶ εἰς ἀφαιρέσεως ἀφαιρέσαι
τὰ ἀντίγραφα τῶ ἀφαιρέσεως αὐτῶν, μὴ μνησκούπας
αὐτῶν καὶ ἀντισημῶν, ἐλέγχε σφοδρῶς, καὶ ἐγκα-
λῆσας αὐτῶν τὰς ἀχαρίστες καὶ ὑπερηφάνους καὶ δο-
λίως καὶ ἀπειθεῖς ὁμῶς μετὰ καὶ ἄλλων τῶν συν αὐτοῖς,
τῆς ἀκακίας αὐτῶν καθαιρέται . ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι
δύο τῶ αὐτῶ ἑπιστολῶν πρὸς Βαλουτιανὸν τὸν ἐν Σκυθίᾳ
Τομέων Ἐπίσκοπον, καὶ πρὸς Ἀνθίμου Ἀρελάτου . ἐν
ταύτῃ τῇ Συνόδῳ ἀνεγνώσθησαν καὶ τινὰ ἐν συνόψει
ἐκ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ πρακτικῶν περὶ τῆς τιμῆς,
ἐν τινῶ τῶν Νεστοριανῶν ἐποίησαν τῇ ἐκόνι τῶ Θεο-
δώρου, ἐν τῶν αὐτῶ ὑπὸ ἡμᾶς ἐν τῇ Κύρῳ τῇ
πόλει . Ἐν δὲ τῇ ὁσπῇ συνελεύσει καὶ τῶν ἡμέ-
ρων Εὐτυχίᾳ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Παπᾶν
Βιγίλιον, διότι ἐκ ἀπῆντησε πρὸς πάλιν Συνόδου . ὡς οὖν
ἰδεῖ,

ἰδὲν ἐστὶν ὁποίας ἀξίας ἐστὶν ὁ Πάπας τῆς Ρώμης, ἢ ὁποῖον ἐστὶ τὸ κράτος τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν. ἅπασι πλάττει ὁ συνοδικὸς ὄργος, ἐν ᾧ μετὰ τῶν οὐκ ἐστὶν πατρῶν τῶν ἐν ταύτῃ τῇ Συνόδῳ προχθούτων κατακρίνονται τὰ τρία κεφάλαια, καὶ τὰ Θεοδώρου τῆ Μοψβεσίας συγγράμματα, καὶ τὰ Θεοδώρου κατὰ Κυρίλλου κεφάλαια, καὶ ἡ πρὸς Μάρην ἐπιστολὴ τῆς Ἰβαν ἀναθεματίζονται. προσκένται δὲ καὶ δεκατέσσαρες

κεφάλαια, ἡ ἀναθεματισμοὶ τῆς Νεστοριανῶν καὶ Εὐτυχιανῶν, ἐν οἷς ἐμόνον τὰ τρία κεφάλαια, ἀλλὰ καὶ ὁποιαδήποτε αἰρέσεις, αἱ ὑπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἁγίων τριακῶν Συνοδῶν κατακρίθησαν, ἀθετεῖνται καὶ ἀπεβάλλονται, σωτηριολογίαι τοῖς Αἰρεσιάρχαις Ἀρείῳ, Εὐνομίῳ, Μακεδονίῳ, Απολιναρίῳ καὶ τοῖς ἐξ ἡς, καὶ αὐτῶν ὁ εὐλογεῖται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'

10

Περὶ ἐκλογῶν τινῶν ἐκκλησιῶν καὶ ῥωμαϊστὶ γεγραμμένων, ἐν τῇ τέλει τῆς παρέσης Συνοδῆς κελεύων, ἢ ὧν περιέχεται ὁ Βιγίλιος δέξαι ψάλλον, καὶ ὧν ἀποδιοπομπεῖται ὡς ἐναντίων, καὶ περὶ τῆς πρὸς τὰς τῆς Ἰσρίας Ἐπισκόπου ἐπιστολῆς τῆς Πάπας Πελαγίου κατὰ τῶν τριῶν κεφαλαίων. καὶ περὶ ὧν συνεχράψεν ὁ μέγας Ἰβανιανὸς κατὰ εὐλογίας, καὶ κατὰ τῶν τριῶν κεφαλαίων ὑπὲρ τῆς πίστεως.

15

Ἐν τῇ τέλει τῆς Συνοδῆς ταύτης προσκένται καὶ ἴνες ἐκλογαὶ ἐκκλησιῶν καὶ λατινιστὶ οὐκ ἐστὶν ἐν φλωροπόλει Συνοδῆς πέμπτῃς συνελεύσεως, καὶ ἀπὸ τῆς οὐκ ἐστὶν Συνοδῆς, προέχει τετάρτη, οὐκ ἐστὶν Εὐαγγέλιον τῆς ὁμοδοξίας, βιβλίον οὐκ ἐστὶν, κεφαλαιῶν τετρακοσίων ὁμοδοξίας, οὐκ ἐστὶν τῆς Κεδρηνῆς κατὰ τὸ εἰρησὸν πέμπτῃς ἐπὶ Ἰβανιανῶν τῆς Βασιλείας, καὶ οὐκ ἐστὶν Μαννὴλ τῆς Καλέκα περὶ τῆς ἁγίας Πνοῆς, βιβλίον δευτέρου, καὶ οὐκ ἐστὶν δογματικῆς ἐπιστολῆς Βιγίλιος, ἢ ἔγραψεν κατὰ Εὐτυχιανῶν πρὸς βεβαίωσιν τῆς πέμπτῃς Συνοδῆς. τὰ δὲ ὑπὸ Βιγίλιος κατὰ τῶν τριῶν κεφαλαίων ἐκδοθέντα δόγμα κατὰ τὸ ποντακοσίων ποντακοσίων τεταρτῶν ἔτος, εἰς φῶς ἐξέδωκε λατινιστὶ Βαλζίνιος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Συνοδῶν, ἐν ᾧ ὁ Βιγίλιος Ἰβαν τὸν Ἐδέου ὡς ὁρῶν ἐξέχεται, ὡς καὶ ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι διήκου Συνοδῆς ἔτω δοκιμασόντα, τὴν δὲ πρὸς Μάρην τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς περιέχεται δέξαι μὴ εἶναι αὐτῶν, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν ἐναντίων αὐτῶν συμπλασθῆναι. περὶ δὲ τῶν συγγραμμάτων Θεοδώρου τῆς Μοψβεσίας πρώτων σημειῶν, τὰς Νεστοριανῶν μηκέτι διωκόμενους, φανερώς παρήρησάντα τὰ δόγματα τῶν αὐτῶν διδασκάλων, ὑποκρύψαι ἑαυτῶν ὑπὸ τὸ Θεοδώρου ὄνομα, ὅπως ἐν εἰρήνῃ προσκοιμηται. ἔπειτα πολλά τινα οὐκ ἐστὶν συγγραμμάτων τέτων εἰς μέσον οὐκ ἐστὶν, ἐναντία καὶ ἐλάσφημα εἶναι ἀποφαινεταί. τὰ δὲ γε συγγραφύτα ὑπὸ Θεοδώρου κατὰ τῶν Κυρίλλου κεφαλαίων καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνοδῆς πρὸς ὑπεράπολογον Νεστορίου καὶ Θεοδώρου χωρίων ἀμφιβολίας ὡς ἐναντία τῆς ὁρθῆς πίστεως ἀποδιοπομπεῖται καὶ ἀποδοκιμάζεται. τὸ δὲ κεφάλαιον πάντων, τὰ τρία ταῦτα κεφάλαια ἀναθέματι καθυποβάλλει, καὶ πάντας τὰς ταῦτα δεχόμενους, ἢ ὑ-

περαποιοῦντας τῷ αὐτῷ ἀναθέματι καταδικάζει. ὅσα δὲ ἡ ἐξ ἰδίας ὀνόματος, ἢ παρ' ἄλλων τινῶν ὑπὲρ βοηθείας τέτων τῶν κεφαλαίων ἐγείρησαν, τῇ αὐτῇ τῆς παρέσης Διατάγματος ἀκυροῖ ὅλως καὶ ἀποβάλλεται. ὁμοίως ἐστὶν ἄξιον, πῶς αὐτῶν ταῖς ταῦτα συμφωνήσας τῷ σωτέρῳ τῆς Πάπας περὶ τέτων ζήλῳ, ἐπάτωσαν οἱ βελόμηδοι. ἔπειτα ἡ Πελαγίος Πάπας δευτέρου πρὸς τὰς Ἐπισκόπους τῆς Ἰσρίας ἐπιστολῆς, εἰς ἴνες τῇ κατακρίσει τῶν τριῶν κεφαλαίων συγκατετίθειτο, ἢ μᾶλλον εἰπὼν πραγματεία πεπλατυσμένη, ἐν ᾗ πολλὰν ἀφαιλαμάνει περὶ τῆς αὐθεντίας τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς, καὶ τῆς τῶν τριῶν κεφαλαίων κατακρίσεως. μετὰ ταῦτα κείται ἐκκλησιῶν καὶ λατινιστὶ Ἰβανιανῶν τῆς Αὐτοκράτορος κατὰ τῶν σφαλημάτων τῶν εὐλογίας πραγματεία, γουομῆν ἐν ἔτει ποντακοσίων τριακοσίων πρῶτον, ἐν ᾗ τὰ ἐκείνη περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος δόγματα, καὶ περὶ τῆς φύσεως τῶν ψυχῶν, καὶ μάλιστα τῆς ἀποπαράξεως αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν ποιῶν τῶν ἀμαρτησάντων ἀφαιλαμάνει, καὶ ἐμόνον ἐπιχαίρημασιν, ἀλλὰ καὶ μαρτυρίαις τῶν ἁγίων πατέρων ἀποδοκιμάζει, καὶ τὸν συγγράψαντα ταῦτα εὐλογεῖ. τὰ αὐτῶν ἐπιστολαὶ πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινὸν πόλιν Συνοδὸν, γουομῆν ἐν ἔτει ποντακοσίων τριακοσίων οὐκ ἐστὶν περὶ εὐλογίας καὶ τῶν ὁσίων αὐτῶν, οὐκ ἐστὶν Κεδρηνῆς ἐβληθείσαι. τὰ αὐτῶν ὁμολογία τῆς ὁρθῆς πίστεως, ἐν ᾗ τὰ τρία κεφάλαια εἰς πλάτος οὐκ ἐστὶν, καὶ ἀνασκόλασι, σωτήριων καὶ τῶν αὐτῶν πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντίνῳ πόλιν Συνοδὸν ἐπιστολῶν, ἀφαιλαμάνει περὶ Θεοδώρου τῆς Μοψβεσίας, ἢ ἄλλων, οὐρίσκειται δὲ αὕτη λατινιστὶ ἐν Τμήματι πρῶτον, Σελίδι τετρακοσίων δεκάτῃ ἐνάτῃ.

20

25

30

35

40

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'

50

Περὶ τῆς πρὸς Βιγίλιον ἐπιστολῆς τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως Εὐτυχίῃ, ἐξ ἧς δέκνυται, ὅτι καθολικὴ κατέδρα, ὡς καὶ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ πᾶσα μερικὴ Ἐκκλησία, καὶ αἱ Συνοδοὶ ἐπὶ τῆς Πάπας, κλίνουσαι αὐτῶν, καὶ τοὶ πρῶτον ὄντα τῇ τάξει. καὶ ὅτι παλὶμβολῶς ὁ Πάπας Βιγίλιος.

Εἰν

Εν τῇ πρώτῃ σμειλόσει, ἐν τῇ ὑποσολῇ Εὐτυχίᾳ
 αὐτῶν Βιγίλιος σημαίνει πρῶτον, ὅτι λέγει ὁ Εὐ-
 τύχιος πῶς καθολικῶς καθέδρα τῆς σῆς μακα-
 ριότητος. δεύτερον λέγει, ὅτι ἐφυλάξαμεν καὶ φυ-
 5 λάτιον πῶς πῶς ἐξ ἀρχῆς ἐξουσιοδοτήσαν πα-
 ρὰ τῷ Χριστῷ τοῖς ἀποστόλοις, καὶ παρ' ἐκείνων ἐν
 παντὶ τῷ κόσμῳ κηρυχθεῖσαν, καὶ ὑπὸ τῶν ἀγίων
 πατέρων εὐαγγελισθεῖσαν, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν ἐν
 10 ταῖς ἀγίαις τρισάρων Σиноδοῖς σμειλωθέντων, οἷς
 ἀπαπαντὸς καὶ ἐν πᾶσι ἀκολουθεῖμεν καὶ δεχόμεθα.
 τρίτον λέγει, διπλὸν ποιῶμεν, ὅτι πάντα τὰ ὑπὸ τῶν
 πατριαρχικῶν ἀγίων τρισάρων Σиноδῶν κριθέντα καὶ
 οὐριωθέντα καὶ ἐφυλάξαμεν καὶ φυλάττομεν, καὶ τὰς
 15 καθέδρας ὁμοίως. τέταρτον λέγει, ἀκράτῳ αὐτῷ-
 μῳ, πατριαρχικῇ ἡμῶν τῆς ὑμετέρας μακαριότητος,
 ἀπαρχῆς καὶ μετὰ ἐρημικῆς ἱερατικῆς πράξεως, τῶν
 ἀγίων πατριαρχικῶν Εὐαγγελίων, τὰ αὐτὰ κεφάλαια ἐν
 μέσῳ περὶ τοῦτο, κοινῶς ζητηθῆναι καὶ ἀντιβληθῆ-
 20 ναι, καὶ περὶ τῆς τῇ ζητήσεως τῇ Θεῷ ἀρέσκον,
 καὶ συμφωνοῦν τοῖς ὡς τῶν ἀγίων τρισάρων Σино-
 δῶν οὐριότητι, τῷ σεβάσματι τῶν ἀγίων Σиноδῶν ἐν
 ᾧ πᾶσι φυλάττομεν. πέμπτον λέγει, ὅτι ὁ αὐτὸς
 25 λίβελλος ἐστὶν ὡς τῷ ἀλλοῦ ἀδελφῆ καὶ ἀντιο-
 χίας καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸς Ἐπισκόπων, τῶν καὶ ἐν δε-
 μέντων ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν Βιγίλιον, καὶ
 ἀνέπαλιν, τῷ Βιγίλιῳ πρὸς αὐτὸς. Ἀλλὰ ῥητέον
 πρὸς μὴ τὸ πρῶτον, ὅτι καθολικῇ καθέδρᾳ ὡς καὶ
 καθολικῇ ἐκκλησίᾳ λέγεται καὶ πᾶσα μερικὴ ἐκ-
 30 κλησία, καὶ ἰδὲ αὐτῶν ἐκκλησιῶν πρώτῃ κεφαλῇ
 δεκάτην πέμπτον. καὶ ἐν τῇ λατινικῇ μεταφράσει
 ὑποσολικῇ λέγεται, ὡς καθολικῇ. καὶ ἐν τῇ ἐκ
 ῥωστικῇ Σиноδῷ, πρῶτον πέμπτη, ἀναγνωσθεῖσης τῆς
 Βιγιλίας ἀμοιβαίως πρὸς τὸν Εὐτύχιον, ὑποσολικῇ
 35 ἐν αὐτῇ ἐρρέθη καθέδρα. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι τὸ
 ἐφυλάξαμεν καὶ φυλάττομεν ταυτέστι πῶς, ὅτι ὁ
 Πάπας λέων φύλαξ ἐστὶ τῆς ἀμπέλης. καὶ τὸ, σα-
 φηνισθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἀγίων πατέρων, ταυτέστι
 πῶς, ὅτι ὁ λέων τῆς τῆς Πέτρας φωνῆς ἐστὶν ἐρημνός,
 40 ὡς ἐμόνον ὁ Ῥώμης φύλαξ τῆς ἀμπέλης καὶ ἐρ-
 μηνός τῆς τῆς Πέτρας φωνῆς. καὶ τὸ, ἀκολουθεῖμεν καὶ
 δεχόμεθα τὰς Σиноδούς, ταυτέστι πῶς αὐτῶν ἐρ-
 ρημῶν ὡς τῷ τῷ μῶν, ὅτι ἐξακολουθεῖμεν καὶ περὶ
 μεθὰ τῇ ὑποσολικῇ καθέδρᾳ. σημαίνει δὲ, ὅτι

πρῶτον λέγει, ἔπεται ταῖς Σиноδοῖς, ἅτις δέχον-
 ται τὰς ὑποσολὰς τῶν Παπῶν, ὡς ἐχ' οἱ Πάπαι ἐν
 πῶν Σиноδοῖς, ἀλλ' αἱ Σиноδοὶ ὑπὸ τῶν Παπῶν, ἔτι
 λέγει, τῶν καθέδρων τῆς ἐν Ῥώμῃ ὑποσολικῆς κα-
 θέδρας, ὡς ἐπαναχρῶ οὐρίζει ἡ ἐν Ῥώμῃ καθέδρα,
 καὶ ἐμὴ ὑποσολικῇ καθέδρα, ἐπειδὴ καὶ ἑτέρων
 ἕτω λέγονται. ἐν δὲ καὶ κατὰ τῶν ἀρχαίων ἰδίω-
 μα παλαιῶς λέγεται αὐτῶν περὶ τοῦτο ἡ Ῥώμη
 ὑποσολικῇ καθέδρα, ἀλλ' ὁνομαστὶ καὶ πῶς ἐν Ῥώμῃ
 ὑποσολικῇ καθέδρα. πρὸς δὲ τὸ τρίτον, ὅτι τὰ
 ὑπὸ τῶν Σиноδῶν κριθέντα καὶ οὐριωθέντα φυλάττομεν,
 ταυτέστι πῶς, αἱ Σиноδοὶ ἐκρίναν καὶ τὰς Πάπας,
 καὶ ὡρίσαν τὰ περὶ πίστεως. πρὸς δὲ τὸ τέταρτον, ὅτι τὸ
 πατριαρχικῇ τῷ Βιγίλιῳ, ζητηθῆναι καὶ ἀντιβληθῆναι
 τὰ περὶ τούτων, ἐπὶ δηλοῦν μοναρχίαν, ἀλλὰ τὰξιν, καὶ
 γὰρ ἐκ ἑαυτοῦ, ἵνα αὐτοῖς κρίνῃ, ἀλλ' ἵνα κοινῶς καὶ ἀπαρχ-
 ῶς καὶ ἱερατικῶς ζητηθῇ καὶ ἀντιβληθῇ τὸ πῶς Θεῷ
 ἀρέσκον, καὶ συμφωνοῦν ἐν τῷ Πάπᾳ, ἀλλὰ τοῖς ὁ-
 ρισθεῖσι ὑπὸ τῶν τρισάρων Σиноδῶν, καὶ ἵνα
 φυλαχθῇ τὸ σεβας ἀσάλοτον, ἐν τῶν Παπῶν, ἀλλὰ
 τῶν τρισάρων Σиноδῶν. ἔτα ἐν τῇ πέμπτῃ Οἰκου-
 μενικῇ ταύτῃ Σиноδῷ ὁ Εὐτύχιος πρὸς ἀκρίβητος,
 ἀλλὰ ὅσο τὰς ἐκ ἐλαβετ' ἐδεῖν ἰδικῶς ἐξουσί-
 ας. ἐξ ὧν πάντων δέκνεται πῶς μὴ Πατριαρχίαν
 καὶ τῷ Πάπᾳ καὶ τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων ἀδελφικῇ
 ἐμόνει καὶ συμφωνίᾳ, τῶν δὲ Σиноδῶν ἡ κοινὴ
 μεγίστη καὶ πρώτη καὶ ἄκρα ἐξουσία, ἡν σέβονται
 ἐξ ἑαυτοῦ τοῖς λοιποῖς καὶ οἱ Πάπαι. πρὸς δὲ τὸ πέμ-
 πτον, ὅτι ἕρμα πρὸς κρίσιν περὶ καλῶνται οἱ Ἀνα-
 τολικοὶ τῶν Βιγίλιων, φερντιζόντων ἐς τῆς οὐκλα-
 σιατικῆς ἐρήνης, ἡν χρίσαι ὑπὸ τοῦτο ἡτῶ Βιγίλιῳ
 περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων παλὶμβολῶν κριτικῶν.
 ἔτα ὁ αὐτὸς λίβελλος ἐγώγει ὡς τῶν Πατριαρχ-
 ῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων πρὸς τὸν Βιγίλιον,
 ἐν δίδωσι δὲ αὐτῷ τιμὴν ἰδικῶν, ὡς γὰρ ὁ Θε-
 ος γράφει ἐν τῇ πρὸς Μιχαὴλ Ἀρχοντα Βελη-
 ῶν ὑποσολῇ, ὁ Βιγίλιος πῶς κοινῇ πῶς ἵπε-
 κύριε λίβελλος. καὶ σημαίνει λίβελλος οἱ Πατριάρ-
 χαι, καὶ λίβελλος ὁ Βιγίλιος, περὶ ταυτοδωμῶν
 δηλοῖ, καὶ ὡς πᾶσι. τὰ αὐτὰ σημαίνει καὶ
 ὑπὸ τῆς ὑποσολῆς τῷ Βιγίλιῳ πρὸς Εὐτύχιον, ἡτῶ
 καὶ αὐτῇ ἐν τῇ πρώτῃ πράξει καὶται, ὡς ἔρηται,
 τῆς παρῶσης Σиноδῶν.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

ὅτι ἐκ τῶν τῷ Κυρίῳ Ἀλεξανδρείας ὑποσολῶν πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην καὶ Λάμπωνα καὶ Πρόκλον
 καὶ τὰ συγγράμματα τῷ Μοψεσίας, ὡς σημαίνεται ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς παρῶσης Σиноδῶν, καὶ
 50 ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὰς Βασιλίδας πεμφθείσης ὑπ' αὐτῶν ὡς τὸ σύμβολον ἐρημνίας, δέκνεται καὶ
 ὡς τῶν πρὸς τῶν Πάπας ὑποσολῶν αὐτῶν, καὶ τῶν πρὸς αὐτῶν Διονυσίους, καὶ τῆς ἐν Καλκιδόνι Σиноδῶν ὡς
 δὲ ἡ ἐν τῇ καθόλου ἐκκλησίᾳ μοναρχία τῷ Πάπᾳ, καὶ ἡ τῶν Αἰρέσεων κρίσις καὶ διδασκαλία ἐκ αὐτῶν μόνῃ.

Εν τῇ πέμπτῃ πράξει, σημαίνει ὅτι τῇ ὑποσολῇ
 Κυρίῳ πρὸς Λάμπωνα πρεσβύτερον, ὅτι ἐπειδὴ
 ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸ ὄνομα τῷ Νεστορίῳ ἀπεγράφη, τὸ
 δὲ συγγράμματα Θεοδώρου Μοψεσίας περιλαμβάνει·

οἱ δὲ

αὶ οὖν Ἀντιοχείᾳ ὁρθόδοξοι ἐκ ἔγραψαν τῷ Πάπᾳ Ρώ-
μης, ἀλλὰ τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ, ὃ δὲ Κύριλλος ἔγραψε
πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην, ὅτι τὰ Θεοδώρε συγ-
γραμματα μηδὲς ἐν Ἐκκλησίᾳ λαλεῖται. ἡρμήνευσεν
δὲ καὶ τὸ ἅγιον Σύμβολον, ἵνα μὴ ὡς ἐν ἡμῶν παρε-
ξηγητῶν, καὶ ἐπέμψεν τὰς τόμους τῶν ἐξηγήσεων ἀπὸ
Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ πᾶς Βασιλι-
σας εἰς Κωνσταντινῆσιν. καὶ σημείωσεν, ὅτι ἐκ ἡρώ-
της τὸν Ρώμης ὁ Κύριλλος περὶ νέας Ἀίρεσεις, ἀλλὰ
μόνον ἐκρίνε, καὶ ἔγραψε πρὸς τὸν Ἀντιοχείας, καὶ
πρὸς τὰς Βασιλῆς καὶ Κληρικούς, καὶ πρὸς τὸν Ἀμί-
νον, καὶ τὸ Σύμβολον ἡρμήνευσεν, ὡς ἐπὶ ἐκείνῳ,
ὅπερ πρὸς Νεστόριον ἔγραψε πρὸς τὴν Ρώμης, καὶ τὸ
ἡ ἐν Ρώμῃ Σύνοδος φανερὰ τετύπικεν, ἐκ ἐρηνίας
τῷ Κυρίλλῳ ὅτι τὸ εἶναι διήθως τὸν Ρώμης μονάρχην,
ἀλλὰ δι' οἰκονομίαν, καὶ αἰτίας, ἀπὸ τοῦ αἰωτέρου ἐν τῷ
τόπῳ τῆς τρίτης Συνόδου. ἀνάγνωθι ἔτι τὴν Κυ-
ρίλλου πρὸς Ἐπισκόπῳ πρὸς Πρύταλον τὸν Κωνσταντινῆς πό-
λεως, ὅθεν φησὶ περὶ τῶν Μοψεσίας, ὅτι τοῖσι συ-
ναρέσκει ταῦτα τῇ σὴν οἰοῦται, μνηύσαι καταξίω-
σον, ἵνα καὶ κοινῶν γραμμάτων κατασταλῇ ἡ ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ φήμη, δηλονότι τὴν Θεοδώρε. οὐ οἷς σημείωσεν
πρῶτον, ὅτι τὸ καταξίωσον, ὅπερ ἔγραψε καὶ ὁ Ἀλε-
ξανδρείας Διονύσιος πρὸς τὸν Ρώμης Διονύσιον, ἐδή-

λοι δεωποτεῖαν, ἀλλὰ πρὸς συμφωνίαν πρεσβεύει.
διδύμερον, ὅτι τὸ κοινὸν αὐτῶν καὶ τὸ Πρύταλι γραμμα-
μαλλον ἵχνηται ἰδίᾳ, ἡ τὰ Κυρίλλου, ἡ τὰ Πρύταλι,
τὸ δὲ ταύτην ἐκείνη, ὅπερ ἔγραψεν ὁ Κύριλλος πρὸς Κε-
λεσίον, ἵνα γράψῃ καὶ ἐκεῖνος κατὰ Νεστόρε, καὶ
ἐκεῖνο, ὅπερ ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος ἔγραψε τῷ Πά-
πα Λέοντι, καταξίωσον συναΐψαι σεαυτὸν ἡμῖν πρὸς
ὁμοῖον. τρίτον, οἱ Ἀντιοχείας περὶ τῶν Μοψεσίας
ἐκ ἔγραψαν πρὸς τὸν Πάπαν, ἡ πρὸς τὸν Κωνσταντινῆς
πόλεως, ἀλλὰ πρὸς τὸν σοφώτερον καὶ οἰκονομικώτερον Ἰο-
Ἀλεξανδρείας Κύριλλον, ὃ δὲ Κύριλλος, μὴ ἔσσης χρείας,
ἐπελάθετο τῶν ἀρχαίων αὐτῶν ἐθῶν, ἐκ ἔγραψε γὰρ
πρὸς τὸν Ρώμης πρῶτον, ἀλλὰ πρὸς τὸν Κωνσταντινῆς πό-
λεως, ὅντα μετ' αὐτὸν σοφὸν καὶ δυναμύρον, ὡς ἔχοντα
ὡς τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ μεγάλῳ οἰκαότητα τῶν βοή-
θησαι ταῖς Ἐκκλησίαις. ἰδὲ τοίνυν κρίνεται ὁ
Μοψεσίας, καὶ ἡ Ἀίρεσις καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῶν,
καὶ ἐρμηνεύεται ἡ ὁρθόδοξος πίστις, καὶ ἐδεῖται
μνήμη τῶν Ρώμης. ψεύδος ἄρα, ὅτι ὁ Ρώμης μο-
ναρχικὴ κεφαλὴ ἐστὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἡ 20
μόνος, ἢ πρῶτος, ἢ ἐξούριος, ἢ ἀληθινὸς Διδά-
σκαλος ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ κριτὴς τῶν
Αἰρέσεων. τὰ αὐτὰ συναΐγεται καὶ διὰ τῆς Ἐπισ-
τολῆς Κυρίλλου πρὸς Ἀκάκιον τὸν Μελιτηνῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἡ Θεοδώρε πρὸς Δόμνον Ἐπισκόπῳ, ἡ πρὸς Ἰωάννην Ἐπισκόπῳ ἐσφαλμένως ἔπληρωσα, ἐκ ἐτέθη ἐν τοῖς
πρακτικαῖς τῆς Συνόδου, ὡς ἐν τῇ ἐκτῇ σημειώσεται.

Εἰν τῇ ἐκτῇ σημειώσεται σημείωσαι πρὸς Ἐπισκόπῳ Θεο-
δώρε πρὸς Ἰωάννην τὸν Ἀντιοχείας, ἔχασαν πρὸς
Ἐπισκόπῳ ἡμαρτημένην, αὐτὴ γὰρ Δόμνος Ἰωάννην
ἔχει, ὃ γὰρ Ἰωάννης πρὸς τὸν Κυρίλλου τέθηκεν, ὡς ῥη-
θῆσεται. σφάλλουσι δὲ ὅσοι λέγουσιν, ὅτι ἡ Ἐπισκόπῳ
ἐτέθη ἐν τοῖς πρακτικαῖς τῆς Συνόδου ὑπὸ τινος Εὐτυ-

χίου, ἐπειδὴ ὁ Θεοδώρε ἦν ἐρηνικὸς μετὰ τῶν Κυ-
ρίλλου. Ἀλλὰ ῥητίον, ὅτι ἦν ἐρηνικὸς ὁ πρὸς ἀνάγκη
τῶν καὶ, ἐμὴ καὶ ἐν ἀλήθειᾳ, ὡς φαίνεται ἐκ
πολλῶν Ἐπιστολῶν αὐτῶν, καὶ Ἐπιστολῶν Ἀντιοχείας
ἔπειτα ὁ αὐτὸς, ὅτι διότι ἀνὴρ τῶν Κυρίλλου, ἐρή- 35
νύσσει Ἀνατολὴ καὶ Αἰγυπτίους.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ὁγδόῃ πράξει λεχθέντων ὑπὸ τῶν Κωνσταντινῆς πόλεως Εὐτυχίου, ὅτι τὸ μὴ ἀπαντῆσαι 40
τῇ Συνόδῳ τὸν Βιγίλιον Ρώμης, ἐξ ὧν δέκνυται καὶ ἀπὸ τῶν Πάπα γίνεσθαι οἰκουμενικὴν Σύνοδον,
καὶ τὸ πρῶτον τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀσυγκρίτως εἶναι ἐπὶ πάντων, καὶ ἐπὶ τῷ Πάπᾳ.

Εἰν τῇ ὁγδόῃ πράξει σημειώσεται πλατύτερον πρὸς
μέμψιν Εὐτυχίου Κωνσταντινῆς πόλεως πρὸς τὸν
Πάπαν Βιγίλιον, ὡς καθήκοντος γὰρ τῆς Οἰκου-
μενικῆς Συνόδου, ἔπειτα ὡς πρὸς τῶν πατέρων ταῦτα
ῥητὴς, ὁ Κύριλλος κατακρίνει ἐμὸν ἐκείνης τὰς μὴ
ποιῶντας αὐξήσιν εἰς τὸ τέλος, ἀλλὰ καὶ ἐκείνης
τὰς φυλάττοντας καὶ αὐτὸ ἀκέραιον, ὅμως οὐκ ἐπιμε-
λῶνται, ἵνα αὐξήσωσιν αὐτό. καὶ ἡμεῖς, ἐπειδὴ λοι-
πὸν ἐφάνησαν κατὰ τῆς ἀληθείας βλάβος φημι λα-
λῶντες ὅτι ἀκόλουθοι τῶν Νεστόρε ὅτι τῶν Θεοδώρε
καὶ Θεοδώρε καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῶν Ἰβῶν, θελήσει
θεῶν, καὶ πρὸς ἄλλους τῶν Ἀντιοχείας, συναΐχθημεν ἐν

τῇ βασιλεύσῃ τῶν πόλεων. καὶ ἐπειδὴ συνέβη ὁρε-
θῆναι καὶ τὸν αἰδοσιμώτατον Βιγίλιον ἐν ταύτῃ τῇ 45
βασιλεύσῃ πόλει, καὶ συμφέρον πᾶσι περὶ ἐκείνων
τῶν σημειωθέντων ἐν ταῖς τοῖς τριῶν κεφαλαῖς,
ἔπειτα πολλοὶς ἐγγράφοις καὶ ἀγράφοις κατέκρινε,
καὶ ἐν ἐξέτασι συνέβητο ἐγγράφοις, συμπαραίνειν τῇ
Συνόδῳ, καὶ συνδιαλεχθῆναι ὁμῶς μετ' ἡμῶν περὶ τοῦ
τῶν τριῶν κεφαλαίων, ἵνα ὁποτερῶν ὅρος τῆς
ἀληθείας ὡς πᾶσι τῶν ἡμῶν κοινῶς. ὁ δὲ πρὸς τῶν
Βασιλέως κατὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν παρεκίνησε τό-
σον ἐκείνον, ὅσον καὶ ἡμεῖς συνελέσθαι κοινῶς, πρὸς
γὰρ τοῖς ἱεροῦσι, περὶ τῶν ζητούντων κοινῶς, πρὸς τῶν
καὶ

καὶ κοινὸν ὄρεν . λοιπὸν ἐξ ἀνάγκης ἐζητήσαμεν , ἵνα
ἀπαπληρώσῃ ἡ ἀδελφεὶς αὐτῆς ὑποχρεώσεις , ὡς
ἐγγράφως ἐποίησον , ἔγχαρῃ δὲ ἴσχυον ἀξιάσαι τὸ
σκαυδαλὸν ἐπιπλεῖον περὶ τῶν τριῶν κεφαλῶν ἐ-
5 κείνων , καὶ συγχέσθαι τὴν Ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ ,
περὶ ᾧ ἡς μνήμην ἡγομεν αὐτῇ καὶ τὰ μεγάλα ἐκεί-
να ὡς ἀξιώματα τῶν Ἀποστόλων , καὶ τὰς παραδό-
σεις τῶν πατέρων . καὶ περὶ γὰρ καὶ ἡ διωκτικὴ , τῆς
χάριτος τῆς ἀγίας Πνεύματος πλεονάζουσα ἐν ἐκείνῳ
10 τῶν Ἀποστόλων , μὴ ζητῶν αὐτὴς ξένην συμβαλὴν
περὶ ᾧ ἔδει γινώσκειν , ὅμως ἐκ ἐθέλουσιν κατὰ
ἄλλον τρόπον διωλεῖσθαι περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐκείνης
τῆς τότε κινήσεως , εἰς δὲ δηλονότι περιτέμνεται
τὰ ἔθνη , πρὶν ἢ συμμαρτυροῦνται κοινῶς , καὶ βε-
15 βαιώσασθαι ἐκαστὸν αὐτῶν τὰς λόγους αὐτῶν καὶ μαρτυ-
ρίαις τῆς ἀγίας γραφῆς . ὅθεν κοινῶς περὶ ταύτης
τῆς ὑποθέσεως διώλεσαν , γράφοντες ὡς τὰ ἔθνη ,
ἔδοξε τῇ ἀγίᾳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν , μηδὲν πλέον
ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρυν , πλὴν τῶν ἐπαύχων τῶν
20 τῶν , καὶ τὰ ἐξῆς . ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι πατέρες οἱ
συμμελῶντες κατὰ γνήριον εἰς τὰς τέσσαρας ἀγίας Συνό-
δους , χρωόμενοι τοῖς παλαιαῖς ὡς ἀξιώμασι , κοινῶς περὶ
τῶν γυναικῶν Αἰρέσεων καὶ ζητήσεων ὠκονόμησαν ,
ὅντος βεβαίως , ὅτι ἐν ταῖς κοιναῖς ἀφελέξεσι περιβαλλο-
25 μένων τῶν ἐξεταχθεισομένων ἀφ' ἐκατέρων τῶν μερῶν ,
τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ὑποδιδάσκει τὰ νέφη τῆς ψεύ-
δους , μήτε διωκτικὸν εἶναι ἐν ταῖς κοιναῖς ἀμφισβητή-
σεσι τῆς πίστεως φανερωθῆναι καὶ ἄλλον τρόπον τὴν
ἀλήθειαν , ἐπειδὴ ἐκαστὸν δέεται τῆς βοηθείας τῆς πλη-
30 σίου , καθὼς λέγει ὁ Σολομών ἐν ταῖς Παραβολαῖς ,

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Ι΄.

Ὅτι ἐκ τῆς μετὰ τὴν Συνόδον ἐπιστολῆς Βιγιλίᾳ ὡς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίου , ἐξ ἧς βεβαιώ-
35 ται , αἱ Συνόδοι μέζοντες καὶ Πάπαι , ἡ ἀλλοτριώσις ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῶν μὴ ἀκολουθούντων Παπῶν
τοῖς ἐριδιεῖν ὑπὸ τῶν Συνόδων , ἡ ὁρῆσις τῆς ἀληθείας ὑπὸ τῶν συγγραμμάτων τῶν πατέρων , τὸ πεί-
σθαι τὰς Πάπας ταῖς Συνόδοις , τὸ ἀμαρτανῆσαι τὰς αὐτὰς περὶ τὴν πίσιν , καὶ τὸ Δεσπότης αὐτῶν ἔχαι
τὰς Βασιλεῖς , ἐξ ὧν καὶ ἡ ἀπώλεια τῶν δύο μαχαίρων τῶν Παπῶν .

40 Ἐν τῇ ἐπιστολῇ Βιγιλίᾳ , ἡ ἔσπεμψεν ὡς Εὐτυχίου
Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τὴν Συνόδον , δι' ἧς ἡφώθη
ὑπὸ τῆς κατακρίσεως , καὶ συνεχωρήθη ἐπανελθεῖν
ὑπὸ τῆς ἐξορίας , σημείωσαι πρῶτον , ὅτι λέγει τὰς πεί-
ρας Συνόδους σὺ τοῖς ἐμοῖς ἀδελφοῖς ὑποδιδάσκειν ,
45 καὶ Θεοφιλεῖ διανοίᾳ περισκυνεῖν , καὶ ὁμοψύχως
φυλάττειν . καὶ σημείωσαι , ὅτι εἰ ὁ Πάπας τῆς Ῥώ-
μης ἐξίσταται τοῖς λοιποῖς ἀδελφοῖς δέχεται τὰς συ-
νόδους , καὶ Θεοφιλεῖ διανοίᾳ περισκυνεῖν , καὶ ὁμοψύ-
χως φυλάττειν , αἱ Συνόδοι ἀναγκάσις μέζοντες τῇ Πάπᾳ ,
50 καὶ ὡς ὑπερέχουσιν τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων , ἔτι
καὶ τῇ Πάπᾳ , καὶ ὁ μὲν Πάπας περισκυνεῖ καὶ σέβει
αὐτὰς , ἔτι μὲν καὶ ἀνάπαλιν . δεύτερον , ὅτι φησὶ ,
καὶ εἴ τις δὴποτε ταῖς ἀγίαις Συνόδοις ἐν παῖ
τοῖς ὑπὸ αὐτῶν περὶ τῆς ἀγίας πίστεως ἐριδιεῖσι
ὅτι ἀκολουθεῖ , τὰς ἀλλοτριώσις τῆς ἀγίας συ-

ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφῶν βοηθούμενος , ὡς πόλις ὁχυρὰ
καὶ ὡς περὶ μελιωμένον Βασίλειον . καὶ ὁ Ἐκκλησιαστής
λέγει , ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τῶν ἑνῶν . καὶ αὐτὸς ὁ
Κύριος μόνος λέγει , ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνή-
σωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος , ἔγωγε
αὐτήσωμαι , γινώσκεται αὐτοῖς ὡς τῇ Πατρὶς με-
τὰ τὸν Οὐρανόν , ὅπερ γὰρ εἰς δύο , ἢ τρεῖς , καὶ τὰ ἐξῆς .
καὶ λοιπὸν πολλὰ καὶ περισκλήσεις ὑπὸ πάντων ἡ-
μῶν , καὶ εἴ γε ὑπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων κεινῶν τῶν
ὡς τῇ Δύσεως ἀπὸ Αὐτοκράτορος ἐαλέντων ὡς
αὐτῶν , τῇ Πάπᾳ Ῥώμης Βιγιλίᾳ , καὶ ἐπόντος ποιῆ-
σεν ἀπόκρισιν μόνον κατὰ τῶν τριῶν τέτων κεφα-
λαίων , καὶ τοιαύτης ὑποκρίσεως ἀκυστήσης , ἡμεῖς
ἔχοντες τὴν νεοθεσίαν τῆς Ἀποστόλου , εἰς τὰς καρδίας
ἡμῶν λέγοντες , ὅτι ἐκαστος περὶ ἐαυτοῦ λόγον δώσει
τῷ Θεῷ , καὶ ὡς ἐν φόβῳ τῶν κατὰ κρινῶν τὴν
ἐπιμελίαν αἷς λέγει ὁ Κύριος , ὅς αὖ σκαυδαλίστη
καὶ ἕνα τῶν μικρῶν τέτων , πόσῳ μάλλον Βασιλεῖα
τοῦτον χειραγωγῶν , καὶ τόσα ἔθνη , καὶ τόσας
Ἐκκλησίας , καὶ ἐκείνη , ὅπερ εἴρηται ὡς τῇ Θεῷ
ὡς τὸν Παῦλον , μὴ φοβέσθαι ἀλλὰ λάλῃ , καὶ μὴ
σιώπῃ , ὅτι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ , καὶ ὅτι δυνάμει σε
βλάψω , συναχθῶντες , περὶ πάντων ὁμολογήσασθαι
σωτόμους , ἵνα κατέχωμεν τὴν πίσιν ταυτί , καὶ τὰ
ἐξῆς . οὐδέ τοις σημείωσαι τὴν ἀμέλειαν τῇ Πάπᾳ
περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων , καὶ ὅτι χωρὶς τῆς
Πάπας γίνεται Οἰκουμενικὴ Συνόδος , καὶ ἐπὶ τῇ ἐκ-
πῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀσυγκρίτως εἰς ἐπὶ
πάντων , καὶ ἐπὶ τῇ Πάπᾳ .

λόγῳ τῆς ἀγίας καὶ καθολικῆς Ἐκκλησίας κεί-
νομεν . ἐν οἷς σημείωσαι , ὅτι οἱ μετὰ τὸ ὄχιμα Πά-
παι μὴ ἀκολουθῶντες τοῖς ἐριδιεῖν ταῖς ἀγίαις συ-
νόδοις περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τῆς ἀγίας Πνεύματος , καὶ
τῆς παπολατρίας , καὶ ἐκείνη τῇ ἀσεβείᾳ , ὅτι
ὁ Πάπας ὑπερέχει τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων , ἀλλο-
τριώσις τῆς ἀγίας συλλογῆς τῆς ἀγίας καὶ καθολι-
κῆς Ἐκκλησίας , τρίτον , ὅτι φησὶ , τὸ περὶ τῶν τρι-
ῶν κεφαλῶν ὡς ἀφελῶν ὡς τῇ τῶν πατέρων ἡς
τὸ ἀναθεματίζεσθαι , δίδεται δὲ μετὰ ταῦτα , καὶ ὑ-
πὸ τῇ αὐτῇ Βιγιλίᾳ ἀντιδρῶν (ἔτι κατὰ ὑποκάλυ-
ψιν ἄμεσον ὡς τὴν ἰδικὴν ἀντιδοχίαν τῇ Πέτρῳ)
ἀλλὰ δι' ἐριδίας , καὶ τῶν συγγραμμάτων τῶν ἀγίων
πατέρων . ἀλλὰ ῥητέον , ὅτι τὸ παρὰ τῇ ἐξῆς ἐπι-
σκόπῳ , καὶ παρὰ τῇ χειραγωγῷ , ἐλέγετο γὰρ ἀντιδρῶν
κεφαλῶν ὡς ἀφελῶν ὡς τῇ τῶν πατέρων ἡς
Κανό-

καρῶν οἱ Ἐπίσκοποι ἔκδικῃσι, τὰ δὲ τῆς πί-
στεως καὶ πατρὸς Χριστοῦ ὁρθόδοξον ἔκδικῃ, ἐκ αἵ-
ας ὁ Πάπας ἔχει τὸ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπερ ἐκ ἔχουσι καὶ
οἱ ἄλλοι, ὅθεν καὶ μονάρχῃς· τέταρτον, ὁ αὐτὸς, ἡ-
τοὶ ὁ Βιγίλιος αὐτῶν καὶ κάτω τῆς πρεσβυτερίας τῶν
Συνόδων οὐθιναί, καὶ ταύταις πείθεσθαι περὶ
πᾶσι· πέμπτον, ἀδελφὸς καὶ σωτηρίας ὀρίζεται τὰς
κατακρίναντας τὰ τρία κεφάλαια, καὶ ἅ τινά δῆπε-
τε εἴτε παρ' ἐμῶν φησὶν, εἴτε παρ' ἄλλων πρὸς οὐδὲν
τῶν πρεσβυτέρων τελῶν κεφαλαίων γεγενῆται, τῇ
Ἀποστολῇ τῇ παρόντι ἡμῶν γράμματι κατηγο-
ρεῖται· καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Βιγίλιος μόνος ὁμολο-
γεῖται ποιῆσαι καὶ συγγράψαι τινὰ πρὸς οὐδὲν
τῶν τελῶν κεφαλαίων, μετὰ ταῦτα δὲ πρὸς τῆς δι-
δασκαλίας τῶν ἁγίων πατέρων Ἀρείου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
ὁρίσθαι, τότε καὶ αὐτὸς τότε καὶ ἄλλων πρὸς βοή-

θειαν τῶν τελῶν κεφαλαίων γεγονότα κατακρίναι,
ὅπερ ταυτὸν ἐστίν, ὃν αἱρετικὰ φρονήσας καὶ λόγοις καὶ
συγγράμμασι, τῆς ἀληθείας παρεστράφη, ὡς δὲ αὐ-
τῷ, διδασκῶν πρὸς τῶν ἁγίων πατέρων· Φλυαρία
ἀποσφύρισι τὸ τῶν παπῶν, ὅτι ὁ Πάπας ἐκ ἑμαυ-
τῶν πῶποτε περὶ τῶν πᾶσι, καὶ ἐκ αὐτοῦ, ὃν ἐξέτα-
τος ἐστὶ τῆς Ἐκκλησίας διδασκαλίας· ὅτι, ἐν τῇ
ὑπογραφῇ τῆς ἐπιστολῆς γράφει, Βιγίλιος βασιλέ-
ας τῶν Δεσποτῶν ἡμῶν Ἰουστινιανῶν τῶν αἰώνων Ἀυγούστου
ἐκδοῦν ἐβδόμῃ· καὶ σημείωσαι ὅτι εἰς Βασιλεῖς 10
Δεσποτῶν τῶν Πάπας, ἐκ ὁ Πάπας ἐπὶ τῶν Βασιλέων,
ἀλλ' οἱ Βασιλεῖς ἐπὶ τῶν Πάπας, καὶ πᾶσι τῶν πα-
πῶν, ὅτι ὁ Πάπας ἔχει δύο μαχαίρας; καὶ Φλυα-
ρία σαφὲς τὸ, ὅτι ὁ Ῥώμιος ἐρέσθαι Δεσποτῶν, καὶ
Ἀποστόλου καὶ μονάρχῃς, καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίον πε- 15
τάρτη, κεφαλῇς πρώτης Παράγραφος δέκατος τρίτος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς ἐξουσίας; καὶ αὐτῶν ἀνακλήσεως τῶν Βιγίλιων καὶ τὸ δέξασθαι τὰ πρὸς τῆς Συνόδου ὑποσημειώματα 20
καὶ ὅτι ἡ παρὰ τὴν Συνόδον Οἰκουμενικὴ ἐστὶ καὶ περὶ ἀπαντήσεως εἰς τὰ ἐπιχειρήματα Βαρωνίου; τῷ
παρὰ τὴν Συνόδον ἀποδόντος ὑποδείξαι ὑπὲρ Βιγίλιος ἀδόκιμον.

Σημειώτεον ἐστὶ τὸν Ἀναστάσιον Φάσκοντα περὶ Βι-
γίλιος, ὅτι ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν Ἰουστινιανῶν μετὰ τινῶν
Ἐπισκόπων, ἀνεκλήθη δὲ καὶ δόσεως τῇ Ναρσῇ, καὶ
τινῶν Ῥωμαίων, ὅτε καὶ τῷ συμφωνητικῷ ἐπιστο-
λῇ ἔγραψεν, ὑποδείξας τὰ πρὸς τῆς Συνόδου
διασημειώματα· ὃν δὲ Οἰκουμενικὴ ἐστὶν ἡ Σύνοδος, δῆ-
λον, ὅπου μὴ γὰρ τῶν Ἀνατολικῶν ἀπεπέσθη, ὑ-
πὸ δὲ τῶν Δυτικῶν ἀπεδέχθη, καὶ μαρτυρεῖται Πε-
λάγιος ὁ πρῶτος, καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος, καὶ οἱ μα-
ρτυροῦντες Πάπαι, καὶ τρεῖς τοῖς ἱεροῦ καὶ πατέρες
καὶ Βασιλεῖς καὶ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος· ὃν δὲ αὐτετά-
ξατο τῇ ἀποφάσει τῆς Συνόδου ὁ Βιγίλιος, λέγον-
τάς τὸν Ἀναστάσιον καὶ Πελάγιον ὁ δεύτερος ἐπι-
στολῇ πρὸς τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἰταλίας, ὅπως φησὶν,
ὅτι ὁ Βιγίλιος πολλὴν χρόνον διηυθένησε τῶν τελῶν
κεφαλαίων, ὥστερον δὲ τῇ Συνόδῳ συνήθετο· αἱ δὲ καὶ
πρῶτον κατακρίθη, ὥστερον ὅμως ἐπηνέσθη· λαμπρῶς
δὲ κληθεὶς ὁ Βιγίλιος εἰς τὴν Συνόδον, καὶ μὴ ἀ-
παντήσας, ὅτι ἐβιάσθη ἰλδοῦν, οἰκονομικῶς μάλιστα
ἵνα μὴ εἴπωσιν οἱ Αἱρετικοὶ, ὅτι ἡ Σύνοδος βίβλος ἐκεί-
νη, καὶ ἐκύρωσεν ἐκ ἐλθοῦντος ἀληθῆς τῶν πατέρων.
ἔμεινεν δὲ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κατὰ τινὰς μὴ ἔτι εἶναι, καὶ
δὲ τὸν Ἀναστάσιον Μῆνας ἔξ, καὶ γὰρ τὸ εἰκοστὴ ἐβ-
δόμῃ ἔτα τῶν Ἰουστινιανῶν, μὴ μάλιν ἡθροίσθη ἡ Σύνο-
δος, ὅν ἔτα ποταμοσποδὸς ποταμοσποδὸς τρίτῃ, Ἰνίκα δὲ

τετάρτῃ ἐγένετο ἡ ἀπόφασις αὐτῆς, καὶ πρὸ αὐτῆς ἔτα ἐγ-
γερο καὶ ἡ ἐκδόσις τῶν Βιγίλιων ὑπὸ τῆς ἐξουσίας· ὁ μὲν τοῖς 25
Βαρωνίου δυσμενέσεται ὅτι τοῖς μάλιστα φάσκει πρὸς
τῷ Συνόδῳ ταύτῃ, βελόμην γὰρ ὑπεραπολο-
γίσσασθαι Βιγίλιος, πάντα λίσσεται, ὥς ἐκ ἀδόκιμον
ταύτης ἀποφῆναι, ταύτης καταψύδοντο, γενεθλο-
μῆνα εἶναι λέγων τὰ πρακτικὰ ταύτης, κολοβά καὶ 30
πρὸς ἀνεκδομῆναι, ἀλλ' ἐκδοῦν αὐτῇ, καὶ ὅτι μὴ ταῦ-
τα ἐκδοῦναι ἐκ ἐλθοῦντος, ἐκδοῦν αὐτῇ, τὰ δὲ
λατινιστὶ σφραγίσματα εἶναι ἀπὸ τῆς, τίς ἡμῖν ἔχει δαῖξαι;
τὰ γὰρ ἀρχαῖα πρωτότυπα, ὅσα καὶ χερσὶς, ἐκ πλάσι-
να περὶ χερσὶς τέτων, καὶ οἱ οὗ τέτων μαρτυρίας 35
αὐτοσφύρις συγγράφαι, τὴν χερσὶν ἐκδοῦν ἐκδοῦν
τάς τῆς ἀνεκδομῆναι, αἱ εἰς Λιβερτίους Διάκονους,
Πελάγιος πρῶτος καὶ δεύτερος, καὶ Γρηγόριος ὁ μέγας.
ἀλλ' ἐκδοῦναι, φησὶ, τὰ περὶ τῆς κατακρίσεως Οὐγενίου
παραχθέντα· καὶ πρὸς δὲ τὸν τῷ Οὐγενίῳ δίκην ἐν 40
ταύτῃ τῇ Συνόδῳ καὶ αὐτὸ ἐξετάσθαι, τὸ γὰρ ἐξ
Εὐαγγελίου καὶ Κεδρηνῶν παραβλόμενον, ἀσφαρές ἐστι, καὶ
πρὸς αὐτὴν Συνόδον ἀναφέρεται μάλιστα· τὰ δὲ Οὐγενί-
ους δόγματα ποῦν καὶ πρὸς ἀγμάτους Ἰουστινιανῶν
τῶν Βασιλέων, ὅσον καὶ ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ γυναικὶ ἐν 45
Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ μὲν πρὸς ὀλίγων ἐπὶ κατακρί-
θησαν, ὅτις χερσὶν οἱ πατέρες ἐν κεφαλαίῳ ἐνδεκάτῳ
ταῦτα πάλιν καὶ ἑξαχέως ἀναθέματι καθυπεβάλλον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῶν εἰς τὴν ἱεροσολύμων πεμφθέντων πρακτικῶν τῆς παρὰ τὴν Συνόδον ὑπὸ τῶν Ἀυτοκρατόρων Ἰουστινιανῶν,
καὶ συνοδικῶς κυρωθέντων ὑπὸ τῶν ἱεροσολύμων Ἐπισκόπων.

Διηγῆται ὁ μοναχὸς Κύριλλος ὅπερ ἀνιγνώσκει καὶ εἰς τὴν ἐβδόμην Οἰκουμενικὴν ὅτι ὁ Βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς, ἀπέστα-

κατάνηκτος καὶ λυποβολὴ τῆς συμβόλης αὐτῆς, ὅπερ προσέφερον ὡς ὁ πρεσβύτερος Χαρίνσιος, ἡ ὁποία εὐπρεπῶς αὐτῆς εἶπον, ἡ ἐφ' ἀνέρωσαν, ὅτι ὁ Νεσόριος ἐβλάσφημα εἰς τὸν ἐκπόρουσαν τῆς ἀγίας Πνύμα-
τος, ἡτοι αἰρετικός ἐστιν ὁ λόγος τῆς Νεσορίας, ὅτι τὸ Πνύμα τὸ ἅγιον ἐκ ἐξ τῆς πλὴν ὑπαρξίν ἔχει, ἀλλὰ ἐκ τῆς Πατρὸς. δόύτερον, ἔτε ὁ Πάπας Κελεστίνος ὡς οἱ ἐγγράψαι πρὸς τὸν Κύριλλον, καὶ τὸν Κληρὸν καὶ τὸν λαὸν Κωνσταντινέπολως, καὶ εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ Συνο-
δὸν κατὰ Νεσορίαν εἶπον, ὅτι ὁ Νεσόριος βλάσφη-
μα καὶ εἰς τὴν ὑπαρξίν τῆς ἀγίας Πνεύματος. τρίτον, ἔτε ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης, ἔτε Ἀκάκιος ὁ Βερρόσιαι, γράψαντες Νεσορίῳ συμβολατικῶς πρὸς διόρθωσιν, εἶπον αὐτῷ ἵνα μὴ βλασφημῇ καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ' ἡ μόνον ἵνα εἴπῃ Θεοτόκον τὴν ἀγίαν Παρ-
Θούσαν, καὶ ὅσον ἔτερον. τέτατον, ἔτε οἱ Βασιλεῖς πρὸς τῆς Συνοδῆς καὶ μετὰ τὴν Συνοδὸν οὕτως γεγρα-
φήκασι Σάκρας κατὰ Νεσορίαν εἶπον περὶ αὐτῆς, ὅτι ἐβλάσφημῆσε καὶ εἰς τὴν ὑπαρξίν τῆς ἀγίας Πνεύμα-
τος. πέμπτον, ἔτε οἱ κατ' ἐλπίδι καὶ καὶ οἱ μετα-
ταῦτα ἐκκλησιαστικοὶ ἱερεῖς καὶ πατέρες καὶ Συνο-
δοὶ Οἰκουμενικαὶ καὶ τοιαῦτα εἶπον τοιαῦτα περὶ Νε-

σορίας, ἀλλὰ πρῶτος ὁ τοῦτο ἑπών, ἐστὶν ὁ περὶ τοῦ λόγου
Θωμάς ὁ Ἀκβίνας, ὁ αὐτὸς ἐπὶ τὴν νεσοριανὴν πλὴν
ἀνατολικῶν ἐκκλησιῶν. ὅτι καὶ γὰρ ὁ Νε-
σόριος ἐβλάσφημα εἰς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Υἱὸν
τῆς Θεᾶς, λέγων πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι ὡς ἀποτέλει 5
δυναμὴν ἐκείνη τῇ Πνύματι τῇ ἀγίᾳ, οὕτως ἐστὶ,
καὶ γὰρ καὶ Συνοδοὶ, καὶ πατέρες, καὶ τὰ Κυρίλλου
συγγράμματα, καὶ οἱ δώδεκα ἀναθεματισμοὶ αὐτοῦ,
καὶ τὰ συγγράμματα τῆς Νεσορίας τὰ τοιαῦτα παρῶσιν,
καὶ μὴ καὶ ὅτι ἀλλὰ τὸ ἑπὶ αὐτὴν ἐν τῇ ἰδίᾳ συμ-
βόλῳ, καὶ εἰς τὸ Πνύμα τὸ ἅγιον ἐκ τῆς τῆς Θεᾶς τυγ-
χάνει ἑστίας, ἔχ' ἴσον, Θεὸν δὲ ὄντα τῇ ἑστίᾳ, ὡς
ἐκείνης ὃν τῆς ἑστίας, ἥς περὶ καὶ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ,
ἐξ ἑκτέρου καὶ ἑστίαν ἐστὶν ἰδιόμορφον τῇ λόγῳ πρὸς πᾶ-
σαν τὴν κτίσιν, ὡς καὶ ἑστίαν, ἀλλ' αὐτῇ δημιουργίας 15
ἐκ Θεᾶς νομιζομένη εἶναι, καὶ ἔτε ἴσον νομιζομένη εἶναι,
ἔτε δὲ ἴση τὴν ὑπαρξίν ἐληφέναι. ταῦτα ἐπὶ ὁ
Νεσόριος, ὅτι ἐμέμφθη, ἔτε κατηγορήθη ὡς βλά-
σφημος, ἔτε πρὸς Κυρίλλου, ἔτε πρὸς Βασιλέων, ἡ
Πατριάρχων, ἡ Συνοδῶν, ἡ τινῶν τῶν ἐγκρίτων ἀ-
γίων πατέρων, ἡ τῶς τῶν ἱερεῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

25

Ὅτι ἐκ τῆς διπολογίας τῆς Θεᾶς Κυρίλλου, ἐν τῇ ἐπιπλαβέσθαι αὐτῆς τὸν Θεοδώριτον, ἐπὶ ὅντος ἴδιον τῆ
τῆς τῆς ἀγίας Πνύμα, καὶ ἐκ τῆς Θεοδώριτος πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην ἐπιστολῆς περὶ τῶν πρὸς ἐκείνον
ἐπιστολῶν τῆς Κυρίλλου, καὶ ἐκ τῆς τεταρτῆς λόγῳ αὐτῆς, ὡς ὑπογράφει τὴν Αἵρεσιν τῆς Νεσορίας, συμπε-
ραίνεται λαμβάνεται εἶναι σύμφωνον τὸν Κύριλλον τῇ Θεοδώριτῳ, ἐκ μόνου τῆς Πατρὸς τὴν ὑπαρξίν τῆς ἀγίας
Πνύματος λέγουσι, καὶ ὁρθόδοξον τὸν Θεοδώριτον, καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῆς, πλὴν τῶν συναγόντων 30
τὸν Κύριλλον Αἰρετικόν, ὅθεν δέκνυται πλάσμα, καὶ ἀσμφίβωλον πνύματομαχίαν τὴν Θεματίζαν τῆς
λατίνες καὶ ἐκ τῆς τῆς πλὴν ὑπαρξίν τῆς ἀγίας Πνύματος.

Τῆς Κυρίλλου ἐπὶ ὅντος ἐν τῇ ἐν αὐτῇ ἀναθεματισμῷ,
τὸ ἅγιον Πνύμα ἴδιον ἐστὶ τῆς τῆς, ὁ Θεοδώριτος
ἐπιπλαβόμενος τῆς λόγῳ τῆς ἐν τῇ ἀναθεματῇ τῆς αὐ-
τῆς ἀναθεματισμῷ, εἶπον, ἴδιον μὲν τὸ Πνύμα τῆς
τῆς, ἐκ μὲν ὡς ὁμοφύες καὶ ἐκ Πατρὸς ἐκπορεύομενοι
ἐφ' ἡ (ἡτοι ὁ Κύριλλος) σιωπολογήσομεν, καὶ ὡς ὁμο-
βῆ δεξιόμεθα τὴν φωνὴν, εἰ δὲ ὡς ἐξ τῆς τῆς τῆς πλὴν
ὑπαρξίν ἔχον, ὡς βλάσφημον τῆς καὶ ὡς δυσσεβὲς
δοξάζειν. πιστεύομεν γὰρ τῇ Κυρίλλῳ λέγουσιν, τὸ
Πνύμα, ὅτι καὶ Πατὴρ ἐκπορεύεται, καὶ τὰ ἐξ ἡς. πρὸς
ταῦτα ὁ Κύριλλος ἀπολογούμενος, καὶ εἶπον ὅτι ὁ Θεο-
δώριτος βλάσφημος ἐστὶν, Αἰρετικός ἐστὶ, καὶ μάλιστα
ἐπερὶ τῆς Νεσορίας κατὰ τὴν ἀσέβειαν, καθότι ὁ μὲν
βλάσφημα εἰς τὸν Υἱόν, Θεοδώριτος δὲ εἰς τὸ Πνύμα
τὸ ἅγιον, ἀλλ' ἐφ' ὅτι ἐκπορεύεται μὲν γὰρ ἐκ τῆς Θεᾶς καὶ
Πατρὸς τὸ Πνύμα τὸ ἅγιον κατὰ τὴν τῆς Σωτῆρος
φωνὴν, ἀλλ' ἐκ ἀλλότρου δέ ἐστι τῆς τῆς, καὶ τὰ ἐξ ἡς.
τί δὲ δηλοῖ τὸ ἐκ ἀλλότρου ἐστὶ τῆς τῆς, πάλιν αὐτὸς
ὁ Κύριλλος ἐξηγητὴς αὐτῆς ἐστὶ, γράφων γὰρ Ἰωάννη
τῷ Ἀντιοχείας, λέγει, ὅτι ἐκπορεύεται μὲν ἐξ αὐτῆς, ἐστὶ
δὲ ἐκ ἀλλότρου τῆς τῆς κατὰ τὸν τῆς ἑστίας λόγον,
τῆς τῆς ἴδιον ἐστὶ τῆς τῆς καὶ ἄλλο τινα αὐτῶν,

ἀλλ' ἡ δὲ ὁμοφύες αὐτῆς ἐστὶ, καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίῳ
τρίτῳ, κεφαλαιῶς δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφον τρια- 35
κόντον τρίτον, ἰδὲ καὶ τὴν πρὸς Εὐόπιον ἐπιστολὴν Κυρί-
λλου, καὶ ὅλην τὴν διπολογίαν περὶ τῆς δόγματος τῆς
τῆς ἐν τῇ ἐν αὐτῇ ἀναθεματισμῷ. δόύτερον, μετὰ τὰς
Διαδικαίας Κυρίλλου καὶ τῆς Ἀντιοχείας Ἰωάννου ὁ Θεο-
δώριτος γράφων πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην περὶ 40
τῶν ἐπιστολῶν, αὐτῷ τῷ Ἰωάννῃ ὁ Κύριλλος ἐπιμ-
ψε, φησὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ τὸ Πνύμα δὲ τὸ ἅγιον
ἐκ ἐξ τῆς τῆς δὲ τῆς πλὴν ὑπαρξίν ἔχον, ἀλλ' ἐκ Πα-
τρὸς ἐκπορεύομενος, ἴδιον δὲ τῆς τῆς ὡς ὁμοφύες ὁμο-
μαζόμενος. ταῦτα πλὴν ὁρθότητι ὡς τοὺς γράμματα 45
θεασάμενοι, ὑμνήσωμεν τὸν τῆς ψευδίζουσας γλώσσας
ἐκπορεύσαντα, καὶ τὸν ἀπληρὴ φθόγγον εἰς ἰδίαν ἀρ-
μονίαν μεταποιήσαντα. πρὸς ταῦτα ὁ Κύριλλος, ἐν
τῇ ἐν αὐτῇ ἀνέγραψε, μάλιστα γράφων πρὸς Οὐα-
λεριανὸν Ἐπίσκοπον, δέχεται τὴν τῆς ἀνατολῆς 50
ἐπισκοπὴν πλὴν πᾶσιν, ἐν οἷς καὶ ὁ Θεοδώριτος. ἀλλ'
ἔτε ἕτερος τις μετὰ τὸν Κύριλλον ἐπελάβετο τῆς Θεο-
δώριτος ὡς Νεσοριανῆς, ἡ ὅπως Αἰρετικῆς, ταῦτα ἐπὶ
τῆς, πλὴν, ὡς εἴρηται, Θωμάς τῆς σοφιστῆς. τρίτον,
ὁ Θεοδώριτος ἡμασεν ἕως τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς,
ὁ δὲ

ὁ δὲ Κύριος ἤκουσε καὶ αὐτὸς χρόνον πολὺν, μετὰ γὰρ τὴν ὃν ἔφισω Συνοδὸν ἐχειροτονήθη Κωνσταντινουπόλεως ὁ μαξιμιανὸς, μεθ' ὃν ἐγένετο Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἱερώτατος Πρόκλος, καὶ ὅτι τὰς ἡκουμαζον ἔτι ὁ ἅγιος Κύριος, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ὑποσολῶν αὐτῶν ἐγγράφων Κυρίου καὶ Προκλὸς πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Δόμνον περὶ Ἀθανασίου Ἐπισκόπου Πέργης, κείνῃ δὲ αἱ ὑποσολαὶ ὃν τῇ δεκάτῃ τεταρτῇ πράξις τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς, ἣν δὲ πρὸς τοὺς Δόμνον ὁ Ἰωάννης, πρὸς δὲ ἐγγράφον ὁ Θεοδώριτος περὶ Κυρίου, τὸν ἀπηχῆ φθόγγον, καὶ τὰς ψευδίζουσας γλώσσας, καὶ τὸ, ὅτι τὸ ἅγιον Πνεῦμα οὐκ ἔχει τὴν ὑπαρξίν ὅκ τῶ ἱεῖ, ἀλλ' ὅκ τῶ Πατρὶ, ποσαῦτα ἐν ἔτῃ μετὰ τὴν ὑποσολὴν ζήσας ὁ μακάριος Κύριος,

15 ἐκ ἐγγράφου κατὰ τὰς, ἥτοι τὰς περὶ τῶ ἁγίου Πνεύματος τῶ Θεοδώριτῃ, καὶ τὸ ἅγιον πρὸς δὲ λον, ἥτοι ὅτι ἐκ ἐνόμιζε τὸν Θεοδώριτον Διὰ ταῦτα Αἰρετικὸν, ἀλλ' ὁρθόδοξον. τέταρτον, ὁ Θεοδώριτος ἐν τῇ τεταρτῇ λόγῳ περὶ αἰρετικῆς κακομυθίας ὑπογράφων καθαρῶς τὴν Αἵρεσιν Νεστορίαν, περὶ ἧς τὸ ὅτι ἐβλασφημεῖ εἰς τὸν Ἰδὸν τῶ Θεῷ ὁ Νεστόριος καθαρῶς ἐκτίθηται, καὶ Διὰ πολλῶν ἐλέγχων, ὅτι δὲ κακῶς ἐφρόνει περὶ τῶ ἁγίου Πνεύματος ὁ Νεστόριος, ἐκ ἐξήλεγγε, καὶ ἐδάς αὐτὸν ἐμέμψατο ὡς ἐλαπίδος

25 συγγράμματα τὴν Αἵρεσιν τῶ ἀλάστορος. Διὰ αὐτοῦτο φέρειν οἱ λαοὶ, ὅτι ἡ Διὰ ληφθεῖσα ὑποσολὴ Θεοδώριτῃ πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας νόθος ἐστίν, ὡς φησι Λεόντιος Ἀρχιεπίσκοπος ὁ Βυζαντίου ἐν τῇ αὐτῇ πράξις τῆς ἱστορίας αὐτῆς. δεύτερον, ὁ Ἀλάτιος φησὶν, ὅτι

30 ἐκ ἐπὶ συμφωνοῦς, ἀλλὰ ἀσύμφωνος αὐτῇ ἐαυτῇ ἡ ὑποσολή, τρίτον, ὅτι ἐγγράφῳ τῷ πρώτῳ Διαλέξεως, ὅθεν ἐδὲ δογματικῆς. Ἀλλὰ ῥητόν, πρὸς ἧς τὸ πρῶτον, ὅτι ὁ Λεόντιος ταῦτα ῥητὴς ἐκείνῃ φησὶ, πλὴν ἐδὲ ὁ Θεοδώριτος φαίνεται πῶποτε τὸν Νεστορίον ἀποδοχόμενος, ἀλλὰ μόνον τὸν Κύριον ὑπομεμφόμενος Διὰ τὴν συμβῆσαν εἰς Ἰωάννην ἀτιμίαν. καὶ, ἰστέον δὲ καὶ τὸ, ὅτι φαίνονται τινες ὑποσολαὶ Θεοδώριτῃ καὶ Νεστορίαν, ἐν αἷς ἀλλήλους ὑποδέχονται, πλῆσται δὲ εἰσι, πλῆσται δὲ αὐτὰς οἱ Αἰρετικοὶ ἵνα

40 μάχωνται δι' αὐτῶν εἰς τὴν Συνοδὸν. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἐπεὶ ταῦτα τῆς ὑποσολῆς φησὶν ὁ Λεόντιος, ὅτι πλῆσται ἐπὶ, ἀλλὰ περὶ ἀμοιβῶν Νεστορίαν καὶ Θεοδώριτῃ, ἐξ ὧν ἐκ ἐστὶν ἡ παρῆσα, ἐπεὶ δὲ ἐγγράφῳ εἰς Ἰωάννην τὸν Ἀντιοχείας, καὶ ἐκ εἰς Νεστορίον. εἴτα τὴν ἐπιστολὴν

45 τῶ Θεοδώριτῃ τῷ τῷ πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην πρὸς φέρει ὡς ἀληθῆ ἡ παρῆσα Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ ἐν τῇ ἐκτῇ αὐτῇ σιωπῇ, καὶ τὸ μέγεος τῆς ἐπιστολῆς ὅπερ μέμψεται τὸν ἅγιον Κύριον ὡς βλασφημήσαντα ἐν τοῖς ἀναθεματισμοῖς εἰς τὴν ἔνστατον

50 τὸν τῶ σωτήρος οἰκονομίαν, ἐκτίθηται ἡ Συνοδὸς πρὸς πρῶτα τῶ ὅτι ὁ Θεοδώριτος ἐσυκοφάντησε τὸν ἅγιον Κύριον, τὸ ὡς τοῖς μέγεος αὐτῆς, ἐν ᾧ λέγεται, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ ἐξ ἱεῖ τὴν ὑπαρξίν ἔχει, ἀλλ' ὅκ τῶ Πατρὶς ἐκπορεύμενον, ἀπεσπῆσεν, καὶ δι' αὐτὸν τινὰ αἰτίαν, ἀλλ' ἡ διότι ἦν ὁρθόδοξον. πρὸς

δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι συμφωνοτάτῃ ἐστὶν αὐτῇ ἐαυτῇ ἡ ἐπιστολή, καὶ ἀποδείξεως ἐδείχθη, ὁ δὲ ταῦτα εἰπὼν Αἰρεσιάρχης Ἀλάτιος μάνεται. πρὸς δὲ τὸ τρίτον, ὅτι οἱ πατέρες τῷ πρώτῳ διαλέξεως ἐσαφηνίσαν τὰ ἐκκλησιαστικά δόγματα, ὡς ἐπὶ ἐπιστολῇ δογματικῇ ἐστίν. εἴτα ἡ ἐπιστολὴ ἐκ ἐγγράφῳ διαλεκτικῆς, ἀλλὰ θετικῆς καὶ ὑπὸ πολλῶν εἰς Πατριάρχην, μεθ' ἧς ἐνοεῖται καὶ ἡ ἐνομήσα παρ' αὐτῇ Συνοδῷ. περιβάλλει καὶ αὐτῆς καὶ ἐπερὰ τινὰ ὁ Ἀλάτιος, ἀλλ' ἀποδείκνυσιν ὡς ψευδῆ ἱστορίαν τῶ Ἰωάννης ὁ Καρνείος τὸ μὲν πέμψῃ τὴν συγγράμματα Θεοδώριτῃ, ὅθεν ἡμῖς ἐδένα τὴν τοῦ τῶν λόγον ποιῶν, πέμψῃ, οἱ ἱεσινιανὸς ἐν τῇ πρῶτῃ ἐγγράμμῃ, ἥτοι ἐν τῇ ἐμολογίᾳ τῆς πίστεως αὐτῆς περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων ἐν τῇ δωδεκάτῃ ἀναστρεφόμενῃ μεταφράζων τὸ δέκατον τρίτον κεφάλαιον τῶ ὅθεν τῆς παρῆσης Συνοδῆς φησὶν, εἰς αὐτοῖς τῶν συγγράμματα Θεοδώριτῃ, ἀπερ' ἐξέθετο ὑπὲρ Νεστορίας τῶ Αἰρετικῆς, καὶ κατὰ τῆς ὁρθῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐν ἑφῆσῳ πρώτης ἁγίας Συνοδῆς, καὶ τῶ ἐν ἁγίοις Κυρίῳ, καὶ τῶν δώδεκα αὐτῶν κεφαλαίων, ἐν αἷς ἀσεβεῖσι γράμμασι σχετικῇν λέγει τὴν ἔνστατον τῶ Θεῷ Λόγῳ πρὸς τὸν τινὰ ἄνθρωπον, περὶ ἐβλασφημῶν λέγει, ὅτι ἐψηλάφησε ὁμοίαν τὸν ἀνασταῖτα, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐνέεινεν, καὶ Διὰ τὸ ἀσεβεῖς καλεῖται τῶ τῆς Ἐκκλησίας Διδασκαλῆς, τῶ κατ' ὑπόστασιν τὴν ἔνστατον τῶ Θεῷ Λόγῳ πρὸς τὴν σάρκα ἐμολογῶντας, καὶ πρὸς τῶ τοῖς, Θεοτόκον ἀπαρνέται τὴν ἁγίαν ἐνδοξὸν ἀειπαρθένον Μαρίαν, εἰς τοῖς τῶ τῶ ἀνθεματίζον αὐτὰ, ἀνάθεμα ἔστω. Διὰ ταῦτα γὰρ τὰς βλασφημίας τῆς Ἐπισκοπῆς ἐξεβλήθη, καὶ μεταταῦτα ἐν τῇ ἁγίᾳ Συνοδῷ τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνελθῇ πάντα τὰ ἐναντία τοῖς μνημονόθεσιν αὐτῶν συγγράμμασι ποιῆσαι, καὶ τὴν ὁρθὴν πίσιν ἐμολογήσας. ταῦτα οἱ ἱεσινιανὸς. ἐν οἷς σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ὡς εἴρηται ἐν τῇ πρώτῃ Παρὰ γράφῳ τὸ τὴν εἰρηλικῶν συγγράμματα τῶ Θεοδώριτῃ μόνον τὰ τρία ταῦτα ἀναθεματίζουσαν ὑπὸ τῶ Συνοδῶν καὶ Βασιλέων, καὶ τῶν λοιπῶν ὧν εἴρηται ἀνωτέρω, ἥτοι τὸ, ὅτι λέγει σχετικῶς ἐν ὧν τῶ Θεῷ Λόγῳ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὸ, ἀπέβαλε τὴν κατ' ὑπόστασιν ἔνστατον, καὶ τὸ, ἀπαρνέται Θεοτόκον εἶναι τὴν ἁγίαν Παρθέον. δεύτερον, ὅτι Διὰ ταῦτα τὰς βλασφημίας καὶ μόνας τῆς ὑποσκοπῆς ἐξεβλήθη, καὶ ἐξ αὐτῶν τὸ εἰπεῖν μὴ εἶναι τὴν ὑπαρξίν καὶ ὅκ τῶ ἱεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. τρίτον, ὅτι ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ πάντα τὰ ἐναντία τοῖς μνημονόθεσιν αὐτῶν συγγράμμασιν ἐπαίησε, καὶ τὴν ὁρθόδοξον πίσιν ἐμολογήσας, ἀλλὰ τῶ τοῖς τῶ ῥήμασι τῶ ἀνάθεμα τῶ αἰς δύο τῶς μερίζοντι, καὶ τῶ, ὅτι Θεοτόκος ἐστὶν ἡ Παρθέον, ἐν τῶ τοῖς γὰρ περιέχεται καὶ τὸ μὴ εἶναι τὴν ἔνστατον σχετικῶν, ἀλλὰ κατ' ὑπόστασιν. συμπεριλαμβανόμενῃ ἐν λαμπεράτατα, ὅτι συγγράμματα τῶ Θεοδώριτῃ ἀσεβῆ καὶ ὑπὸ τῆς Συνοδῆς ταῦτα καὶ τῶν λοιπῶν ὧν εἴρηται ἀνωτέρω ἀναθεματίζοντα, ὅτι ἐστὶν ἑτέρα, ἀλλ' ἡ μόνον τῶ

τῷ μερίζοντι εἰς δύο τίς τὸν κύριον, καὶ τῷ ἀπαρ-
νεῖσθαι τὸ ὅτι Θεοτόκος ἐστὶν ἡ Παρθένος. καὶ ἔ-
μεινεν εἶναι ἡ θέσις τῶν Λατίνων, ὅτι τὸ ἅγιον Πνεύ-

μα ἔχει πλὴν ὑπαρξίν καὶ ἐκ τῆς Τίχ᾽, πλάσμα καὶ ἀάμ-
φίβολον Πνύματομαχία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὁ ἡ οἱ Λατῖνοι λέγοντες πάλιν ἀμαρτῆσαι τὸν Θεοδώριτον, μὴ καὶ διὰ τῆς Τίχ᾽ πλὴν ὑπαρξίν ἔχαι τὸ Πνύ-
μα τὸ ἅγιον εἰπόντα, καὶ διὰ τῆς κατὰ τὴν Νικηφόρου, ὁ Βλεμμίδης, δά-
κνυται ἐν ταύτῃ πονηχῶς τῷ Βλεμμίδει συμψύδωδω.

Ἀλλὰ πάλιν φασὶν οἱ αὐτοί, ὅτι ὁ Θεοδώριτος ἡμαρ-
τεν εἰπὼν μὴ καὶ διὰ τῆς Τίχ᾽ πλὴν ὑπαρξίν ἔχαι τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ φέρεσιν εἰς πῶς φασιν μάρ-
τυρα Νικηφόρον τὸν Βλεμμίδην, εἰπόντα πρὸς Θεοδώ-
ριτον τὸν Δάσκαλον ἐν τῷ δεύτερῳ λόγῳ περὶ τῆς ὁκ-
πορεύσεως τῆς ἁγίας Πνύματος, τὸ δὲ μὴ διὰ τῆς Τίχ᾽,
ἐδὲ τῇ Θεολογίᾳ προσέθηκε, πλὴν εἰμήνης εἰσάγει
τὸ τῷ Θεοδώρῳ φιλονεικῶν, διὸ καὶ καθήρητο,
καὶ ὁποκεκήρυκτο, καὶ ὑστερον κατεγνωκῶς καὶ αὐ-
τὸς ἑαυτῷ, καὶ τῷ οἰκίῳ λόγῳ, ὅσοι τῆς Θεοσυ-
γῆς ἔρως, ὁποσκύλασά μιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς τῷ ἀνα-
θέματι ἀρῶς κατὰ υποβαλὼν, μόλις ἔτι πρὸς
δέδεκτο. ταῦτα ὁ Βλεμμίδης. Ἀλλὰ ῥητέον, περὶ μὴ
τῷ Βλεμμίδει, ὅποιος δόξης ἦν, ἐρεῖ μιν ἐν τῷ ὁγδὼ
βιβλίῳ, ὅτι δὲ τὸν Θεοδώριτον εἰσάγεισιν οἱ
Λατῖνοι λέγειν, ψυδὲσάτα εἰς πρὸς φανῶς, ἐπειδὴ
ὁ Θεοδώριτος ἐκαθάρθη περὶ βλασφημίας εἰς τὸ Πνύ-
μα τὸ ἅγιον, ἔπε, θεχθῆς πρὸς τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συ-
νόδῳ, ἀρῶς κατὰ υπέρβαλον ἀπερ εἶπε περὶ τῆς ἁγίας Πνεύ-
ματος, καὶ ἰδὲ ἀντιτῶν τὸν τόπον. εἰ δὲ δεκά, καὶ ἡ-
δὲ ῥητέον τινὰ ἐξ ὧν εἶπον ἐκῆ. καταδικάζοντες
τοῖντω ὡς Αἰρετικὸς, καὶ πρὸ τῶν πατέρων τῆς ἁγίας
ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ διωκόμενῳ ἔξω, πρὸς τοῖς
ἁλλοῖς εἶπε καὶ ταῦτα ῥητῶς, ὁ Θεοδόξος ἐμὶ, καὶ Νε-
στόριον καὶ Εὐτυχῆ καὶ πάντα ἀνθρώπων δύο τίς
λέγοντα ἀναθεματίζω. καὶ, ἀνάθεμα Νεστορίῳ,
καὶ τῷ μὴ λέγοντι πλὴν ἁγίαν Παρθένον Μαρίαν
Θεοτόκον, καὶ τῷ εἰς δύο τίς μερίζοντι τὸν κύ-
ριον τὸν μονογονῆ, ἐγὼ δὲ καὶ τῷ ὅρῳ τῆς πίστε-
ως, ὑπέγραψα, καὶ τῇ ἁπλοῇ τῷ Λέοντι, καὶ ἔ-
τι φρενῶ. ταῦτα εἰπόντες Θεοδώριτος, οἱ πατέρες

ἐβόσαν, Θεοδώριτος ἀξίῳ τῷ Θεῷ, καὶ τὰ ἐξῆς.
ἐν οἷς σημείωσαι, ὅτι ὁ Θεοδώριτος ἐμέμφετο ὡς Νε-
στοριανὸς καὶ Εὐτυχιανιστῆς, ὅσον τῶν καὶ μό-
νης ἀνάθεματίσας, ἀνεκλήθη. δεύτερον, ὅτι πλὴν
Αἰρεσιν Εὐτυχῆ καὶ Νεστορίῳ ὑπογράφας, ἐν συ-
τόμῳ εἶπον ἐκῆνα καὶ μόνα τὰ δύο τῶν δύο ἀσε-
βῶν Θεμέλια, ἦτοι τὸ, ἀνάθεμα τῷ εἰς δύο τίς
μερίζοντι τὸν κύριον τὸν μονογονῆ, καὶ τὸ, ὅτι
Θεοτόκος ἐστὶν ἡ Παρθένος Μαρία. τρίτον, ὅτι ἔπε
ὁ Ῥώμιος, γράψας περὶ Θεοδώριτος πρὸς πλὴν ἐν Χαλ-
κηδόνι Συνοδῷ, ἔπε οἱ πατέρες, βιάλλοντες ἔξω τὸν
Θεοδώριτον ὡς Αἰρετικὸν, ἔπε οἱ ἄρχοντες καὶ ἡ συγ-
κλητος, πολλὰ εἰπόντες ὑπὲρ Θεοδώριτος, ἔπε ὁ Θεο-
δώριτος ὁπολογεῖται, ἔπε οἱ πατέρες, ὁποδεχό-
μενοι αὐτὸν ὡς ὁρθόδοξον, καὶ παρέχοντες αὐτῷ πλὴν
ἐκκλησίᾳ αὐτῷ εἰπόντι ἔπε γὰρ περὶ τῆς ὑπαρ-
ξίως τῆς ἁγίας Πνύματος, ἡ ὅλως ὅτι ὁ Θεοδώριτος
ἐβλασφήμησεν εἰς πλὴν ὁπορόσει, ἦτοι εἰς πλὴν ὑ-
παρξίν τῆς ἁγίας Πνύματος. τέταρτον, ὅτι ὁ Θεο-
δώριτος ὑπέγραψεν ἐν τῷ ὅρῳ τῆς πίστεως, ἦτοι
ἐν ἐκῆνῳ, ὅτι ἐξέειπεν ἡ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδος, ἔπε
δὲ τὸ πρὸς τῶν ἐν τῷ ὅρῳ περὶ τῆς ὑπαρξίως τῆς ἁ-
γίας Πνύματος λέγεται. πέμπτον, ὅτι ὑπέγραψεν
αὐτὸς ἐν τῇ ἁπλοῇ τῷ Λέοντι, ἔπε δὲ ἔπε ἐν
τῇ ἁπλοῇ περὶ τῆς ὁπορεύσεως τῆς ἁγίας Πνύμα-
τος εἶρηται. ἐψεύθη ἀρῶς ὁ ψυδὲσάτα Βλεμμίδης εἰ-
πὼν τὰ ἀνωτέρω εἰρημῶς, καὶ ὅτι καθάρθη ὁ Θεο-
δώριτος, ἐπειδὴ φιλονεικῶν, ἡμαρτεν εἰπὼν μὴ καὶ
διὰ τῆς Τίχ᾽ πλὴν ὑπαρξίν ἔχαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
καὶ συνεψεύθησαν αὐτῷ πρὸς φανῶς καὶ οἱ φίλοι Λατῖνοι. 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι εἰς σύστασιν τῆς καὶ ἐκ τῆς Τίχ᾽ ὑπαρξίως τῆς ἁγίας Πνύματος ἰωάννη τὸν Δαμασκηνὸν προσφέ-
ροντες, δι' Τίχ᾽ ὁπορεύεσθαι τὸ Πνεῦμα εἰπόντα, δέκνυται ἐν ταύτῃ ψεύσαι ἐξ αὐτῶν τῷ Δαμασκηνῷ τὰν ῥη-
τῶν, τὸ δι' Τίχ᾽ πλὴν χορηγίαν δηλῶν λέγοντος, καὶ ἐκ μόνου τῷ Πατρὶ πλὴν τῆς ἁγίας Πνύματος ὑπαρξίν πρὸς βέβαιον.

Οἱ αὐτοὶ πρὸς σύστασιν τῆς καὶ ἐκ τῆς Τίχ᾽ ἔχαι πλὴν
ὑπαρξίν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσφέροντες ἐν τῷ
τῷ τῷ τόμῳ τὸν Δαμασκηνὸν λέγοντα, τὸ Πνύμα
τὸ ἅγιον, ἡ ὁποφαντικῇ τῷ κρυφίῳ τῆς Θεόγνωτος
διωμῆς τῷ Πατρὶ, ἐκ Πατρὸς δι' Τίχ᾽ ὁποροῦ-
σιν. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι τὸ δι' Τίχ᾽ ἐδηλοῖ πλὴν ὑπαρ-
ξίως ἀλλὰ πλὴν χορηγίαν. ὅτι δὲ ὁ Δαμασκηνὸς ἐκ

μόνης τῷ Πατρὶ ὁποροῦσθαι τὸ Πνύμα τὸ ἅγιον
ἐπὲρ βέβαιον, δηλῶν, φησὶ γὰρ, καὶ δὲ γινώσκων, ὅτι
ὅτι τὸν Πατέρα ἐλέγομεν κύριον, λέγομεν δὲ αὐτὸν
τῷ Τίχ᾽ Πατέρα, τὸν δὲ τῷ ἐλέγομεν αἰτίον, ἔ-
πε Πατέρα, λέγομεν δὲ αὐτὸν καὶ ἐκ τῷ Πατρὸς καὶ
τῷ Τίχ᾽ Πατρὸς, τὸ δὲ Πνύμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ
Πατρὸς λέγομεν, καὶ Πνεῦμα Πατρὸς ὀνομάζομεν,
ἐκ

οὗτ' ἴδ' δὲ τὸ Πνεῦμα λέγοντες, Πνεῦμα δὲ τίς ἀ-
νθρώπου. εἰς γὰρ Πνεῦμα Χριστὸς ἐκ' ἔχει, φησὶν
ὁ Θεός. Ἀπόστολος. καὶ δι' ἴδ' πεφανερωθῆναι, καὶ
μεταδίδωσθαι ἡμῖν ὁμολογῶν. ἐνεφύσησε γὰρ
5 φησὶ, καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ, λάβετε Πνεύ-
μα ἅγιον. ὥστε οὐκ τὸ ἥλιος μὲν ἡ ἀκτὶς καὶ ἡ ἑλ-
λαμψις, αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ἀκτίνος καὶ τῆς
ἐκλάμψεως, Διὸ δὲ τῆς ἀκτίνος ἡ ἐκλάμψις ἡμῖν
μεταδίδεται, καὶ αὐτὴ ἐστὶν ἡ φωτίζουσα ἡμᾶς, καὶ
10 μετχομένη αὐτῶ ἡμῶν. τὸν δὲ ἵδ' ὅτε τὸ Πνεῦμα
τὸς λέγοντες, ὅτε μὴ οὐκ τὸ Πνεύματος. ὅσα οὖν
ἀρμόζουσι Αἰτίῳ, Πατρὶ, Πηγῇ, Γονήτῳ, τῷ Πα-
τρὶ μόνῳ ἀποστασιοῦν, ὅσα δὲ Αἰτιατῷ Γονητῷ,
ἴδ' ὡς, Λόγῳ, Δυναμὶ ἀποκατακτικῇ, θελήσει,
15 σοφίᾳ, τῷ ἴδ' ὅσα δὲ Αἰτιατῷ, Ἐκπορεύτῳ, Ἐκ-
φαντικῷ, τελεσιουργικῇ Δυναμὶ, τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι. ὁ Πατὴρ πηγὴ καὶ αἰτία ἴδ' καὶ ἁγίῳ Πνεύ-
ματος, Πατὴρ δὲ ἴδ' μόνος, καὶ Προβολεύς τῶ ἁγίῳ
Πνεύματι. ὁ ἴδ' ὅς, ἴδ' ὅς, Λόγος, Σοφία καὶ Δύ-
ναμις, Εἰκὼν, Ἀπαύγασμα, Χαρακτήρ τῶ Πατρὸς,
20 καὶ οὐκ τὸ Πατὴρ. ἐκ' ἴδ' δὲ τῶ Πατρὸς τὸ Πνεύ-
μα τὸ ἅγιον, Πνεῦμα τῶ Πατρὸς, ὡς ὁ Πατὴρ οὐκ

πορεύμενον, καὶ ἴδ' δὲ Πνεῦμα, ἐκ' ὡς ἐξ αὐτῶ, ἀλλ'
ὡς δι' αὐτῶ οὐκ τὸ Πατὴρ οὐκ πορεύμενον, μόνος γὰρ
αἴτιος ὁ Πατὴρ. καὶ ἐν τῷ εἰς πᾶν σωτήριον ταύτῃ λό-
γῳ φησὶν ὁ αὐτὸς, τὰ πρὸ ἡμῖν τὸ λατρεύμενον, Πα-
τὴρ ἴδ' γονητῶς ἀγούνης, ἐγὰρ οὕτως. τίς δὲ
Πατὴρ γονήμα, ὡς ἐξ αὐτῶ γεγονυμένον. Πνεῦμα
ἅγιον τῶ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὡς ἐξ αὐτῶ ἐκπορεύμε-
νον, ὅπερ καὶ τῶ ἴδ' λέγεται, ὡς δι' αὐτῶ φανε-
ρώμενον, καὶ τῇ κτίσει μεταδιδόμενον, ἀλλ' ἐκ' ἐξ αὐ-
τῶ ἔχον πᾶν ὑπαρξίν. ταῦτα ὁ Δαμασκηνός. ἐν οἷς
σημαίνει πρῶτον, ὅτι τὸ Θεοδωρεῖται τὸ, καὶ τὸ Πνεύ-
μα δὲ τὸ ἅγιον ἐκ' ἐξ ἴδ' ἢ δι' ἴδ' πᾶν ὑπαρξίν ἔχει,
καὶ τὸ Δαμασκηνὸς, ἀλλ' ἐκ' ἐξ αὐτῶ ἔχει πᾶν ὑπαρξίν,
ταῦτόν ἐστι πᾶν καὶ πᾶν. ὅθεν καὶ Θεῶς ὁ
ἀκρίβης μὴ δυνατὸς παρεξηγησάσθαι τὸν Δαμασκην-
όν, ὡς ἀπεύδει ποιῆσαι Ἀλάτιον καὶ οἱ λοιποὶ σοφοὶ
τῶν παριστῶν, ψευδομένων πεφανερωθῆναι, καὶ βεβλημένων
συζητῶν πᾶν περὶ αὐτῶ καὶ τῆς ἀληθείας, ἐστου-
χοφάντησαν αὐτὸν, εἰπὼν Νεστοριανὸν εἶναι, καὶ τὸς
καὶ αὐτὸν πιστεύοντας περὶ τῶ ἁγίῳ Πνεύματος. Νε-
στοριανὸς, ταῦτα Θεῶς ὁ ἀκρίβης πᾶν ἀναρρί-
κῳ Ἐκκλησίᾳ φνόμασε Νεστοριανὸν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

25 Ἀνθυπορχὸν Λατίνων, λεγόντων, οἱ Ἕλληνες Διὸ τὸ ἀντιμετάθεσθαι λέγειν ἀρχὴν ὅν τῶ μὴ καὶ οὐκ τῶ ἴδ' ἔχον πᾶν
ὑπαρξίν τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Νεστόριον, λέγουσι τὸν Θεοδωρεῖται, πεφανερωθῆναι δὲ ψευδομένων, οὐκ τῶ μὴ εἶναι
τῶς δι' ἀρχῆς ταύτης ἀρχὴν τὸν Νεστόριον, ἀλλὰ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ περὶ ἀπαρτιμύσεως
ὀνομασθῆναι Πάυλ' τῶ ἀποστόλῃ καὶ ἁγίῳ πατέρων, πᾶν ὁμόνοια τῶ Πατρὸς ὑπαρξίν τῶ ἁγίῳ Πνεύματος θεο-
30 λογούντων, ὡς τῆς Θεολογίας ἀρχὴν ὁ Χριστός.

Ἀνθυποφύραβον οἱ Λατῖνοι λέγοντες, ὅτι οἱ Ἕλλη-
νες ἀντιμετάθεσθαι λέγειν τὸν Νεστόριον ἀρχὴν ὅν
μὴ ἔχον πᾶν ὑπαρξίν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ οὐκ τῶ
35 ἴδ', λέγουσι τὸν Θεοδωρεῖται. ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἀρ-
χητὸς τῆς διδασκῆς ταύτης ἐστὶν ὁ ὑποκαλύψας καὶ δι-
δάσκας αὐτὸν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ εἰπὼν
τὸ, ὁ ὡς τῶ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἢ διδασκαλίαν
ἐλαβὼν ἀπὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ παρεδωκέναι τοῖς ἁγίοις πα-
40 τράσι καὶ ὑποτάχθη ἁγίῳ ἡμῶν. ὁ μακάριος Πάυλος,
ἡμᾶς δὲ εἰς τὸ πνεῦμα ἔκδομα ἐλάττω, ἀλλὰ τὸ Πνεύ-
μα τὸ οὐκ τῶ Θεῷ. Διούτιον ὁ ἀρεοπαγίτης λέγει, μία
πηγὴ τῆς ὑπερεστίς Θεότητος ὁ Πατὴρ. ἐρμηνεύων
δὲ αὐτὸν ὁ Γεώργιος. ὁ Παχυμέρης φησὶ, κοινὸν μὲν
45 γὰρ Πατὴρ καὶ ἴδ' τὸ εἶναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ
τῶ Πατρὸς καὶ τῶ ἴδ', ἴδιον δὲ, ὅτι Πατὴρ μὲν
Πνεῦμα, ὡς ὁ Πατὴρ ἐκπορεύμενος. ἴδ' δὲ Πνεύ-
μα, ὡς σωματικὸν καὶ ἴδιον αὐτῶ. ἰσχυρὸς ὁ φι-
λόσοφος ἐν τῇ ἀπόφασί τῆς πίστεως, ὥστε ὁ ἴδ' ὅς
50 οὐκ τῶ Πατρὸς, ὅτι καὶ τὸ Πνεῦμα, πλὴν γε δὴ τῶ
τῶ πᾶν τῆς ὑπαρξείας διείσθαι, ὁ μὲν φῶς ἐκ φωτός ἐ-
ξέλαμψε, τὸ δὲ φῶς μὲν οὐκ φῶς καὶ αὐτὸ, καὶ μὴ
γονητῶς, ἀλλ' ἐκπορεύτῳ ἀποκρίσθαι. Ἐν τῇ πρώτῃ
οἰκουμενικῇ ἐλεγον οἱ πατέρες πᾶν τὸν φιλόσοφον,
δέχεσθαι μίαν Θεότητα τῶ Πατρὸς, τῶ γονητῶς

τὸν ἴδ' ἀνεκφράστως, καὶ τῶ ἴδ' τῶ γεγονυμένῳ ἐξ
αὐτῶ, καὶ τῶ ἁγίῳ Πνεύματος τῶ ἐκπορεύμενῳ ἐξ
αὐτῶ τῶ Πατρὸς, ἴδ' δὲ ὅπως τῶ ἴδ', καθάπερ
φησὶν ὁ ἀπόστολος, εἰς Πνεῦμα Χριστὸς ἐκ' ἔχει,
ἔπος ἐκ' ἐστὶν αὐτῶ. πᾶν οὐκ τῇ τετάρτῃ Σωσθῶ περὶ
τῶ ἁγίῳ Πνεύματος εἰρημῶν ἰδὲ αὐτῶ βιβλίῳ
τρίτῳ κεφαλῇ πέμπτῳ. ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἐν
τῷ αὐτῷ Συμβόλῳ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ τῶ Πα-
τρὸς καὶ πεποιμένον, ὅτε δεδμημερικῶν, ὅτε γεγενυ-
νημένον, ἀλλ' ἐκπορεύμενον. καὶ ἐρωτήσῃ τετάρτῃ, ὁ
Θεὸς καὶ Πατὴρ αὐτὸς μόνος ἐστὶν αἰτία τοῖς δυοῖ
καὶ ἀγούνης, ὁ δὲ ἴδ' οὐκ μόνος τῶ Πατρὸς αἰτιατός,
καὶ γονητὸς. καὶ αὐτὸ τὸ Πνεῦμα οὐκ μόνος τῶ Πατρὸς αἰ-
τιατὸν καὶ ἐκπορεύμενον, Διὸ δὲ τῶ ἴδ' ἐν τῷ κόσμῳ
ἀποκρίσθαι. τὰ αὐτὰ φησι καὶ ἐρωτήσῃ οὐδεκάτῃ.
ὁ μέγας Βασίλειος ἐπιστολῇ πρὸς Γρηγόριον τὸν ἀδελ-
φὸν περὶ Διαφοράς ἐστίας καὶ ὑποστάσεως, ἐπεὶ τοί-
νυν τὸ ἅγιον Πνεῦμα τῶ ἴδ' μὲν ἡρτηται, ὡς ἀδιαστά-
τως συγκαταλαμβάνεται, τῆς δὲ τῶ Πατρὸς αἰτίας
ἐξημῶν ἔχει τὸ εἶναι, ὅθεν καὶ ἐκπορεύεται, τὸ πᾶν
γνωρίζον τῆς κατὰ πᾶν ὑπόστασιν ἰδιότητος ση-
μείον ἔχει, τὸ μετὰ τῶ ἴδ' καὶ σὺ αὐτῷ γνωρίζεται,
καὶ τὸ οὐκ τῶ Πατρὸς ὑφεστάναι. ὁ δὲ ἴδ' ὁ οὐκ τῶ Πα-
τρὸς ἐκπορεύμενον Πνεῦμα δι' ἐαυτῶ καὶ μετ' αὐτῶ
γνωρί-

γνωρίζων μόνως μονογενῶς οὐ γὰρ ἀγνοήτης φωτὸς
οὐκ ἀμύψας, ἐδεδίωκεν κατὰ τὸ ἰδιόζον των γνωρι-
σμάτων πῶς κοινωνίαν ἔχει πρὸς τὸν Πατέρα ἢ πρὸς τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ λόγῳ περὶ τῆς ἁγίας Πνεύμα-
τος φησὶν, ἐδὲν ἔχον ἐν ἑαυτῇ ὁμότητην, ἀλλ' ἰδίως
παύτα ἔχον ὡς Πνεῦμα Θεῶν, καὶ ἐξ αὐτῆς πεφηνόσ-
αίτιον αὐτῆς ἔχον ὡς πηγὴν αὐτῆς, καὶ ἐκείθεν πη-
γαίζεται, πηγὴ δὲ καὶ αὐτὸ των θεωρημάτων ἀγαθόν,
ἀλλὰ τὸ μὴ ὅτι πηγάζον ἐκπορεύεται ἐπὶ, τὰ δὲ
ἐξ αὐτῆς πηγάζοντα, ἐνέργειαι αὐτῆς εἰσι. καὶ ἐν τῇ
ἐρμηνείᾳ τῆς τριακοστῆς δαυτέρης ψαλμῷ, ὅτι Θεὸς
ἔχει τὸ Πνεῦμα πῶς ὑπόστασιν. καὶ ἐν τῇ κατὰ Σα-
βεβδιανῶν καὶ Ἀρείου καὶ Ἀνομοίων ὁμιλίᾳ φησὶν,
ἀλλὰ κυρίως ὁ Τίος ἐκ τῆς Θεῶς, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐκ τῆς
Θεῶς, ἐπεὶ καὶ ὁ Τίος πρὸς τὰ Πατέρας ἐξῆλθε, καὶ
τὸ Πνεῦμα ἐκ τῆς Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἀλλ' ὁ μὴ Τίος
ἐκ τῆς Πατρὸς γεννητὸς, τὸ δὲ Πνεῦμα ἀρρήτως ἐκ τῆς
Θεῶς. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος περὶ Θεολογίας λό-
γῳ τετάρτῳ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πρὸς τὰ Πατέρας
ἐκπορεύεται, ὃ κατ' ὅσον μὴ ἐκείθεν ἐκπορεύεται,
ἢ κτίσμα, κατ' ὅσον δὲ ἐγεννητὸν, ἢ χεῖρ, κατ'
ὅσον δὲ ἀγνοήτης καὶ γινώσκῃ μέσον, Θεός, καὶ
ἐν τῇ περὶ τῆς ἐν ταῖς Διαλέξεσιν εὐταξίας, δέον εἶναι
Θεὸν Πατέρα γινώσκον ἀναρχόν, καὶ ἀγνοήτην,
καὶ Τίον εἶναι γεννητὸν ἐκ τῆς Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα
εἶναι Θεῶς πῶς ὑπαρξίν ἔχον. Καὶ, ὅτι ἡ ἰδιότης ἀ-
κίνητος, καὶ πάντα ὅσα τὰ Πατέρας, καὶ τὰ Τίος,
πᾶσι τῆς αἰτίας. Γρηγόριος ὁ Νύκσης λόγῳ πρὸς
Εὐλαβίας, ἐν γὰρ καὶ τὸ αὐτὸ πρὸς τὸν τὰ Πατέρας ἐξ
ἧς ὁ Τίος γεννᾶται, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύε-
ται, διὸ καὶ κυρίως τὸν εἶναι αἰτίον ὄντα των αὐτῶν
αἰτιατῶν, εἶναι Θεὸν Φαρόν. καὶ κατ' Εὐνομίου λό-
γῳ πρώτῳ, Πατὴρ μὴ ἀναρχός, καὶ ἀγνοήτης, καὶ
ἐπὶ Πατὴρ νοεῖται, ἐξ αὐτῆς δὲ κατὰ τὸ πρῶτον
ἀδυστάτως ὁ μονογενὴς Τίος τῇ Πατρὶ συνεπινοεῖται,
δι' αὐτῆς δὲ καὶ μετ' αὐτῆς πρὶν τι κενόντε καὶ ἐκπορεύε-
ται. Διὸ μέγα παρρησιαστικὸν ἔσθαι, εὐθύς καὶ τὸ Πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον συνεπινοεῖται καταλαμβάνεται, ἢ χεῖρ
ἐξῆλθον κατὰ πῶς ὑπαρξίν μετὰ τὸν Τίον, ὡς ἐπὶ
τὸν μονογενῆ διότι τὰ Πνεύματος νοσηθῆναι, ἀλλ' ὅτι
μὴ τῆς Θεῶς των ὅλων καὶ αὐτὸ πῶς αἰτίαν ἔχον τῆς
εἶναι, ὅθεν καὶ τὸ μονογενὴς ἐστὶ φῶς, Διὸ δὲ τὰ ἀ-
ληθινὰ φῶς ἐκλάμψαν. καὶ κατωτέρως, ἐξ ἀγνο-
ήτης Ἡλίου ἄλλον Ἡλίον ὁμῶς τῇ τῆς πρώτης ὁμολογίας
γεννητὸς αὐτῇ συνεκλάμποντα, καὶ κατὰ πάντα ὡ-
σάυτως ἔχοντα. καὶ πάλιν, ἔπειτα τοῦτον φῶς καὶ
τὸν αὐτὸν τρέπον, ἢ χροικῶ ἢ δι' ἀφῆματι τῆς γεν-
νητῶς φῶς ἀποτεμνόμενον, ἀλλὰ δι' αὐτῆς μὴ ἐκλάμ-
πον, πῶς δὲ αἰτίαν τῆς ὑποστάσεως ἔχον ἐκ τῆς πρώτης
τύπας φῶτος. καὶ ἐν τῇ περὶ Θεογνωσίας, ὡς καὶ
ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις ἐστὶ κατ' ἡμᾶς βιβλιοθήκη,
τῆς γὰρ εὐνοίας φησὶ, καὶ Πνεῦμα εὐνοίας ὁ Δαβὶδ
εἰρηκῶς, ἵνα πῶς ἐκπορεύτικῶς ἰδιότητος τῇ Πατρὶ
μόνως πρῶτον πιστώσεται. καὶ πρὸς Ἀβελάβιον γρά-
φον φησὶν, ἀλλ' ἐκ μὴ τῆς Θεῶς των ὅλων καὶ αὐτὸ πῶς

ὑπαρξίν ἔχον τῆς εἶναι, ὅθεν καὶ τὸ μονογενὴς ἐστὶ φῶς,
Διὸ δὲ τὰ ἀληθινὰ φῶς ἐκλάμψαν. καὶ ἐν τῇ εἰς
τὸ Πατέρα ἡμῶν ὁμιλίᾳ, ὁ γὰρ μονογενὴς Τίος ἐκ τῆς
Πατρὸς πρὸς τῆς ἁγίας γραφῆς ἐνομάζεται, καὶ
μέχρι τῆς ὁ λόγος. ἴσους αὐτῇ τὸ ἰδίωμα. τὸ
δὲ ἅγιον Πνεῦμα καὶ ἐκ τῆς Πατρὸς λέγεται, καὶ τῆς
Τίος εἶναι πρῶτον μαρτυρεῖται. ὁ χρυσόστομος ἐν τῇ εἰς
τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὁμιλίᾳ, ἔστιν ὅτι Θεὸς Πνεῦμα, καὶ ἐκ
Θεῶς Πατέρας Πνεῦμα, καὶ πρὸς τὰ Πατέρας ἐκπορεύε-
ται, ὅτι εἶπε γεννᾶται. ἢ γὰρ ἐγγράφηται, ἐδὲ 10
φρηνῶν. Τίος ἐκ Πατρὸς γεννητὸς, Πνεῦμα ἐκ Πα-
τρὸς ἐκπορεύόμενον. καὶ ἐν τῇ περὶ τῆς ἁγίας Πνεύμα-
τος ὁμιλίᾳ ἰσχυρῶς ὑποδείκνυσιν, ἐπὶ τῶν ὑποστάσεων,
τὸ ἅγιον Πνεῦμα δηλονότι πέμπεσθαι, ἀλλὰ πῶς
δωρεᾶν, τετέστι τὰ χαρίσματα. Σωφρόνιος ὁ ἱε- 15
ροσολύμων ἐν τῇ συνοδικῇ αὐτῆς ὑποσηλῇ, καὶ εἰς
ἐν Πνεῦμα ἅγιον τὸ αἰδίως ἐκ τῆς Θεῶς καὶ Πατρὸς ἐκ-
πορεύόμενον, τὸ φῶς καὶ Θεὸν αὐτὸ γνωρίζον. Μι-
χαὴλ ὁ Σύγκελλος ἐν τῇ εἰς τὸ μέγα Διονύσιον λόγῳ,
τὸ Πνεῦμα φησὶν ἐκ μόνως τῆς Πατρὸς ἐκπορεύεσθαι. 20
Αὐγουστίνος ἐν τῇ δεκάτῳ πέμπτῳ κεφαλῇ περὶ Τριά-
δος φησὶν, ὁ Πατὴρ γὰρ μόνος ἐκείθεν ἐξ ἐτέρας, ὁ
δὲ Τίος ἐκ τῆς Πατρὸς ἐγεννήθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον ἐκ τῆς Πατρὸς ἀρχικῶς. Ἰλάριος ἐν τῇ κατ' Ἀρσεν-
ίου βιβλίῳ, καὶ ἐμοὶ μὴ ἀπαρτὸς τῆς τῆς ἐμῆς πί- 25
στεως καὶ ἐπαγγελίας ἔργον ἐστὶ, τὸν Κύριον καὶ Θεόν
μετὰ τὸν μονογενῆ Χριστὸν ἱεροῦ κτίσμα ἀρεῖσθαι,
τῆς ἐργασίας τῆς οὐσίας πῶς συνεδρῶν ἐδὲ ὑπὸ τῇ
ἁγίᾳ Πνεύματος νοῦν ποτὲ ὑπόστασις, τῆς ἐκ τῆς ἐκπο-
ρεύσεως, καὶ δι' αὐτῆς πεμφθῆναι. ὁ ἱερεὺς Μά- 30
ξιμος ὑποσηλῇ πρὸς μαρτυροῦν φησὶ, συμφάνες πατή-
ρα καὶ Χρησὶς Ῥωμαίων πατέρων (οἱ Λατῖνοι) ἐστὶ γε-
μῶν καὶ Κυρίως Ἀλεξανδρείας, ἐξ ὧν ἐκ αἰτίας τῆς
Τίον ποιῶντας τὰ Πνεύματος σφῶς αὐτῶς ἀπέδωκεν,
μίαν γὰρ εἶσαν Τίος καὶ Πνεύματος τὸν Πατέρα αἰτί- 35
αν, τῆς μὴ κατὰ πῶς γένεσιν, τῆς δὲ κατὰ πῶς ἐκ-
πορεύεσθαι. Κυρίως ὁ Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ ἐξηγήσει
τῆς Συμβόλης, καὶ πρῶτον μὴ, ἢ γεννᾶται ἐκπορεύεται,
καθάρτερ πρὸς πηγῆς τῆς Θεῶς καὶ Πατρὸς, χροικῶ
δὲ τῇ κτίσει Διὸς τῆς Τίος. καὶ ἀλλὰ καὶ, ὡς περὶ ὁ δὲ 40
τυλὸς ἀπέρηται τῆς χειρὸς, ἐκ ἀλλοτρίᾳ ὧν αὐτῆς,
ἀλλ' ἐν αὐτῇ φυσικῶς, ἢ τῇ καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τῇ
τῆς ὁμοουσιότητος λόγῳ συνεπῆται πρὸς τῶσιν τῇ Τίος
καὶ ἐκ τῆς Θεῶς καὶ Πατρὸς ἐκπορεύεται. καὶ, ὅπερ
ἐστὶ τῆς Θεότητος ἴδιον, κατὰ φύσιν ἐπαγεται, 45
πηνὴν μὴ ὡς περ ἔχον πῶς τὰ Πατέρας ὑπόστασιν, πρῶ-
τον μὴ δὲ, ὡς περ ἐκ Πατρὸς δι' Τίος, καὶ ἀρχίζον
πῶς κτίσιν. καὶ ἐν τῇ περὶ Τριάδος φησὶν, εἰς γὰρ κατ'
ἡμῖν ἀμφοῖν τοῖν πρῶτον αἰνῶσι ὁ Πατὴρ. καὶ ἐν
τῇ εἰς τὸ κατὰ Λακωνικὴν ἐξηγήσει, ἐκείθεν ἐκπορεύεται 50
μὴ, ὡς ἔφην, ἐκ τῆς Θεῶς καὶ Πατρὸς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.
Χρησὶς δὲ αὐτὸ τῇ κτίσει, καὶ δίδωσι τοῖς ἀξίαις
ὡς φύσει καὶ ἀληθῶς Τίος ὁ μονογενὴς αὐτῆς λόγος,
καὶ τοῖς τῆς Πατρὸς ἀξιώμασι διατρέπων. ὁ αὐτὸς
ἐν τῇ αὐτῇ πραγματείᾳ, καὶ τοῖς Θεοῖς ὧν φύσις, καὶ 55
ἐκ τῆς

ἐκ τῆς Θεᾶς καὶ Πατρὸς ἐκπορεύομενον Πνεῦμα δι-
 δὲς αὐτός . σημείωσαι δέ, ὅτι ἦν ἀναμεταξύ τῆς Νε-
 σερείας καὶ τῆς Κυρίως ἡ Διάλεξις ἐπεὶ τῆς ὑπαρξείας
 τῆς αἰνίας Πνύματος, ἀλλὰ περὶ τῆς θωρεαῖς καὶ τῆς
 5 πέμψεως, εἶσα ἐν τῇ αὐτῇ Θεοδωρίᾳ ὁπολογίᾳ φη-
 σὶν, ἐκπορεύεται μὲν γὰρ ὡς οὐτὲ Θεὸς καὶ Πατὴρ τὸ
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ τὴν τῆς Σωτῆρος φωνήν, ἐκ
 ἀλλότρου δὲ ἐπὶ τῆς Τίς, φανερώτερον δὲ εἶπε τὸ
 ὅτι τῇ αὐτῇ Εὐδοκίᾳ ὑποσολῇ, λέγων, ἀλλ' ἐχέτω
 10 φωνὴ αὐτῶν τὸν Τίον, καθάπερ ἀμέλεια καὶ τῶν ἁγίων
 ἑκάστων, ὡς ἀλλότρια διωάμενα κεχεῖσθαι τῇ τῆς
 Πνεύματος, ἥ γὰρ καὶ ἐπὶ αὐτῇ τὸ Πνεῦμα, καθά-
 περ ἀμέλεια καὶ τῆς Πατρὸς, ἐκπορεύεται μὲν γὰρ ἐκ
 τῆς Θεᾶς καὶ Πατρὸς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ τὴν τῆς
 15 Σωτῆρος φωνήν, ἐκ ἀλλότρου δὲ ἐπὶ τῆς Τίς κατὰ τὸν
 τῆς κρίσεως λόγον . καὶ κατὰ τὸν τὸν τρόπον ἔλε-
 γον ὁ Κύριος τὸ Πνεῦμα περὶ αὐτῆς ἐκ τῆς Τίς, καὶ
 εἶναι τῆς Τίς, καὶ περὶ αὐτῆς ἐκ τῆς Τίς, καθάπερ ἀ-
 μέλεια καὶ ἐκ τῆς Θεᾶς καὶ Πατρὸς κατὰ τὴν ῥῆσιν, ἐ-
 20 ξέχεον ἐφ' ἡμᾶς πλησίως Διὰ ἰησοῦ χριστοῦ . καὶ, ἐκ-
 χέτω δὲ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον πᾶσαν σάρκα . Ὁ αὐτός,
 ὡς μαρτυρεῖ Ἰωάννης ὁ Νομοφύλαξ ἐν τῇ ἀντιρρήσει
 τῆς φλωρεντινῆς Ὁρῆς, φησὶ, καὶ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ
 ζωοποιῶ σαρκακωμῶν, τὴν ἐκπορεύομεν ἐκ τῆς Πα-
 25 τρὸς, τῆς αὐτῆς κρίσεως τῆς Πατρὸς, ἵνα μὴ εὖ
 τίσις ἐν τῇ Τριάδι, ἀλλ' ἐκπορεύομεν, καθάπερ εἴρηται,
 ἐκ μόνου τῆς Πατρὸς ὡς ὅτι σώματος, πεφηνότι δὲ δι'
 Τίς . ἰδὲ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τῆς Νομοφύλακος καὶ τῶν
 λοιπῶν πατέρων μαρτυρεῖται περὶ τῆς ὁμοῦ ἐκ μόνου τῆς
 30 Πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον . σημείωται
 εἶτι, ὅτι ὁ ἅγιος Κύριος ἐν τῇ αὐτῇ Ἰωάννη Ἀντιο-
 χίας ὑποσολῇ αὐτῆς τὰς αὐτὰς λέξεις φησὶν, ὅ-
 ταν τινὲς τῶν πατέρων διασέφην ἐκ τῆς αὐτῆς
 35 τῆς, εἰδὴ ὅτι καὶ οἱ ἅπλοι πάσης διέσεως ἐκ τῆς Θεο-
 πνέουσας γραφῆς τὰς τῆς αὐτῶν πλάνης συλλέγουσιν
 ἀφοριὰς, τὰς Διὰ τῆς αἰνίας Πνεύματος ὁρθῶς εἰρημνί-
 ας αὐτῶν κακοποιῶν ὡς αὐτῶν, καὶ αὐτῶν αὐ-
 τῶν κεφαλῶν τῶν αὐτῶν ἐπαναλαμπες φλόγα, ἐ-
 40 κὴν ὅποτε ὁ μακάριος Κύριος ὁπολογίᾳ δίδωσιν
 ἐν οἷς αὐτῶν Θεοδώριτος, ὡς οὐτὲ Τίς λέγοντες τὸ Πνεῦ-
 μα, ὅτι λαμβάνεται, Διὰ τὸ ἴδιον αὐτὸ λέγειν τῆς Τίς,
 καὶ αὐτὸς ἐαυτὸν ἐφερμηνεύων ἐρίσκειται, ἅξιον ἅπασαν
 φωνὴν τῆς αἰνίας Κυρίως, ὑποψίαν ἔχουσαν τῆς λέγειν
 45 καὶ τὸν Τίον εἶναι αἰνίον τῆς Πνεύματος, αὐτὸς τῶν ἐί-
 ρημῶν ἀποφύγει ὁπολογίαν, ὡς δὴ καὶ ὡς καὶ οὐκ ἐκ
 νόνα κατὰ πάσης αὐτῆς ὑποψίαν φωνῆς τέθεικεν,
 ὁ δὲ ἅγιος, ἥ ὡς εἶπε, ἐκλαμβάνει τὰ ἐκείνη, πᾶν-
 τως ἀκρίβεται, ὅτι Διὰ σέφην καὶ ὡς αὐτῶν αὐτῶν
 50 τῶν οὐκ ἐκ κακοποιῶν τὰ καλῶς εἰρημνίαν . Τρηγόριος

ὁ θαυματουργός, ἡ γὰρ ἡ Θεοτόκος, ἐν Πνεύματι ἁγί-
 ον οὐτὲ τῶν ὑπαρξῶν ἔχον, καὶ δι' τῆς πεφηνῆς,
 δηλαδὴ τοῖς ἀνθρώποις . Θεοφύλακτος ὁ Βυζαντινός
 εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, κεφαλῶν τριτῶν,
 ἀλλὰ ἐπὶ τὸ οὐτὲ εἶναι, καὶ ἀλλο τὸ εἶναι τινός,
 καὶ οἷον τὸ Πνύμα εἶναι μὲν τῆς Τίς Πνεῦμα, ἀναμ-
 φίβολον, καὶ ὡς τῆς γραφῆς πάσης βεβαιέμε-
 νον, εἶναι δὲ ἐκ τῆς Τίς, ἐδεῖα γραφὴ μαρτυρεῖ,
 ἵνα μὴ δύο τὴν αἰτίαν τῆς Πνύματος εἰσαξώμεν,
 τὴν τε Πατέρα καὶ τὸν Τίον . καὶ κατωτέρω, λέγεται
 δὲ τὸ Πνύμα εἶναι τῆς Τίς, ἐπεὶ δὲ Τίς χορηγεῖ-
 ται τοῖς ἀνθρώποις . πείθει σὺ τὸ Πνεῦμα ἐκ τῆς Πα-
 τρὸς μὲν περὶ αὐτῆς, δι' Τίς δὲ χορηγεῖσθαι τῇ κτίσει,
 καὶ εἶπε εἰς αὐτοὺς καὶ ὁρθοδόξιας . Θεόδωρος ὁ
 Σιτυδίτης ψάλλει,
 Μόνος μοι γεννητὴρ, μοι γεννῶνς Τίς Πατὴρ, καὶ μόν-
 ος μόνος, φῶς φῶτος ἀπαύλασμα, καὶ μόνος μόνος
 μόνος, Θεὸς ἅγιον Πνύμα .
 εἶτι δὲ καὶ ὁ ἅγιος Νέστωρ ἐν τῇ περὶ Τριάδος αὐτῆς
 λόγῳ εἴπας ἐκτίθειται λέγων, ἡ αἰνία καὶ καθολικὴ
 Ἐκκλησία τὸν μὲν Πατέρα δογματίζει ἀγέννητον, τὸν
 Τίον δὲ γεννητὸν ἐκ Πατρὸς, τὸ δὲ Πνύμα τὸ ἅγιον
 ἐκ μόνου τῆς Πατρὸς, ἀλλ' ἐκ καὶ ἐκ τῆς Τίς . καὶ συ-
 νείσι· ὁ Πτολεμαῖδης ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτῶν ὕμνοις φησὶ,
 Μία πηγή, μία ρίζα, τριφάης ἔλαμψε μορφή,
 ἵνα γὰρ βυθὸς πρώτης, τῶν καὶ κύδιμος Τίος,
 Κραδαῖόν τι λόχον σοφίας, πνευματικῆς,
 Ἐνοτήσόν τε φέγγος, αἰνίας ἔλαμψε πνοῆς .
 καὶ πάλιν,
 Μία πηγή, μία ρίζα, ἀγαθὸν ἀνέχον ὄλβον,
 ἵπερ ἐπὶ τὴν βλάσαν, γόνιμοις ζέουσιν ὅρμας .
 Θεόδωρος ὁ γραφῆς ἐν τῇ κατὰ Εἰκοσιτάκτων φησὶ,
 καὶ εἰς τὸ Πνύμα ἅγιον ἐκ τῆς Θεᾶς καὶ Πατρὸς περὶ
 καὶ Πατὸς καὶ Τίς σωθεολογῶμεν τε καὶ σωδοξά-
 ζομεν ὡς συμφυῆς καὶ σωμαῖον . ἐν ταῖς πασὶ
 σημαῖσαι ὅτι μόνος αἰτίος ὁ Πατὴρ, καὶ μόνος ἐκ-
 πορεύει τὸ Πνύμα τὸ ἅγιον . ἐκ Πατρὸς δὲ καὶ Τίς,
 καὶ ἐκ Πατρὸς δι' Τίς χορηγεῖται, φανερεῖται, δίδο-
 ται, ἀναβλύζει, ὁπερ εἴπεται, θωρεῖται, ἐκχέ-
 ται, καὶ πέμπεται αὐτῶν ἁγιασμὸν τῆς κτίσεως, καὶ
 αὐτῶν ὑπόστασιν καὶ μόρφωσιν κτίσεως, καὶ ὅτι καλῶς
 καὶ ὁρθοδόξως εἴρηται, καὶ μὴ ἐξ Τίς, καὶ μὴ ἐκ
 Τίς ἔχει τὴν ὑπαρξίν τὸ Πνύμα τὸ ἅγιον, καὶ
 ὅτι μία ἐστὶν ἡ πίστις καὶ περὶ τῆς αἰνίας Πνύματος
 Κυρίως, Θεοδώριτος, Δαμασκηνός, καὶ πάντων τῶν
 αἰνίων πατέρων, καὶ ὅτι ἐστὶν ἀρχηγὸς πρώτιστος
 τῆς διδασκαλίας ταύτης ὁ Κύριος ἡμῶν ἰησοῦς
 χριστός, ὅτι αὐτὸς ἡ αἰνία δόξα ἅμα τῇ Πατρί καὶ
 τῇ αἰνίᾳ Πνύματι ἐκ αἰνίας αἰνίας, ἀμήν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

περὶ δύο περὶ βλημάτων ἑλπίων, ὧν τὸ πρῶτον ἐστὶν, ὅτι αὐτὸς τῆς φωνῆς ὑπὲρ κατὰ τῆς καὶ ἐκ τῆς Τίς
 ἐκπορεύσεως, ὁ καὶ λύεται ἐνταῦθα, καὶ τὸ δεύτερον, ὅτι ὁ Κύριος τῶν βλασμίαν Θεοδώριτος καὶ Νεσερείς
 εἰς

εἰς τὴν οὐ μόνον τῶ Πατρὸς ὑπαρξίν τῶ ἁγίᾳ Πνεύματος φόβῳ συγχύσεως ἐσιώπησεν, ὁ καὶ διακεῖται τετραχῶς.

Πρὸς ἐκείνα δὲ, ἅπερ λέγουσιν οἱ Λατῖνοι, ὅτι πρὸς τῶ φωτίς ἔδδεις εἶπετι κατὰ τῆς οὐκ τῶ Γίᾳ ἐκ-
παρέλσεως, καὶ ὅτι ἵνα μὴ γονηταί μάζων σύγχυσις
εἰς τὰς Ἐκκλησίας, ἐσιώπησεν ὁ Κύριος. πῶς εἰς τὸ
ἅγιον Πνεῦμα βλασφημίαν Θεοδώριτος καὶ Νεστορί-
ος ῥητέον, ὡς καὶ τὸ πρῶτον, ὅτι ἔδδεις πρὸς τῶ φωτίς
ἡλεῖται πῶς οὐκ τῶ Γίᾳ ἐκπόρυσεν, ἐπεὶ πρὸς τῶ φω-
τίς παρ' ἐδδούς ἐρρέθη, ὅτε καὶ ὅλως ἡκώθη ἡ
βλασφημία αὐτῇ εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ
ἰδὲ κατωτέρω βιβλίᾳ ὁ γδὲ κεφάλαιον δέυτερον καὶ
δέκατον, ὅπῃ δὲ γῆς μέρες ἡκώθη πρὸς τῶ φωτίς,
παρεδούς ἐξηλέγχθη, ὡς παρελῶσι τὰ Διελήφθη-
τα δύο κεφάλαια τῶ ὁ γδὲ βιβλίου, καὶ αὐ-

σέτι δέκνυται τῶ αὐτέρῳ, βιβλίᾳ ἐβδόμῃ
κεφαλῇ ὁ γδὲ. πρὸς δὲ τὸ δέυτερον, ῥητέον, ὅτι
εἰ καὶ ἔσται αὐτέρῳ ἐν τῷ τῶ κεφαλῇ περὶ τῆς
ἐκείνης, ἐν ταῦτα ὅμως ἐκθετόν πλατύτερον τὸ λε-
γόμενον ἐν τῷ Συμβόλῳ τῶ Νεστορίου περὶ τῶ ἁγίᾳ
Πνεύματος. δέυτερον, πῶς πῖσιν τῶ Νεστορίου, ἧς
καὶ κατέγνω ὁ Κύριος. καὶ ἡ ἐν Εὐφρώσῳ συνόδῳ.
τρίτον, εἴη βλασφημία τὸ μὴ καὶ ἐκ τῶ Γίᾳ ἔχειν
πῶς ὑπαρξίν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀδυνάτην ἦν σιωπῆσαι
τὸν Κύριον. τέταρτον, ὅτι καὶ ἦν βλασφημία τὸ μὴ καὶ
ἐκ τῶ Γίᾳ ἐκπορεύεσθαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλὰ πῖ-
σις ὁποσολικῇ, καὶ δόγμα τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς οὐθέσεως τῶ Συμβόλου τῶ Νεστορίου, καὶ τῆς πίσεως αὐτοῦ, καὶ βεβαιώσεως. καὶ πολλῶν ἀπιδεί-
ξεων, ὅτι ἐν τῷ Συμβόλῳ αὐτῶ ὁ Νεστόριος ἐκ βλασφημίας εἰς πῶς ἐκπόρυσεν τῶ ἁγίᾳ Πνεύματος, ἀλλ' 20
εἰς πῶς ἐνσωματώσιν μόνον τῶ Κυρίου, δι' ἣν καὶ κατεκρίθη.

Λέγεται λοιπὸν ἐν τῷ Συμβόλῳ τῶ Νεστορίου, καὶ εἰς
τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον οὐκ τῆς Θεῆς συγχύσεως, 25
ἐκ τῶν, Θεὸν δὲ ὄντα τῇ ἐσέῃ, ὡς ἐκείνης ὃν τῆς
ἐσέας, ἧς πέρεσιν ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ, ἐξ ἧς περὶ καὶ
ἐσέας ἐστὶ, καὶ ὅτε τῶν νομίζοντων, ὅτε δι' ἧς πῶς
ὑπαρξίν ἀληθές.

Ἡπίσις τῶ Νεστορίου, ἧς κατέγνω ὁ Κύριος.
Γράφει ἐν τῇ Συνόδῳ πρὸς τὰς Ἀντιόχειας περὶ Νε-
στορίου, ἐξετάσαντες τὰ παρ' αὐτῶ ἐγγράφως οὐκ ἐσέ-
τα περὶ τῆς ἐνσωματώσεως τῶ Δεσπότης Χριστοῦ ἀσε-
βῇ δόγματα, αὐτὰ τε ἐκείνα ἀνεθεματίσαμεν. καὶ
ὁ Κύριος ἐν τῇ πρὸς Νεστόριον συνοδικῇ ὑποσολῇ φη-
σὶν, ἀλλὰ γὰρ ἀκόλαστον ἐγγράφως καὶ ἐνωμότως ὁ-
μολογῆσαι, ὅτι ἀναθεματίζεις μὴ τὰ σαυτοῦ μισροὺς καὶ
βέβηλα δόγματα, φρονήσεις δὲ καὶ διδάξεις καὶ καὶ ἡ-
μᾶς ἀπαντες. καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς ὑποσολῆς, τέτοις
ἀπαντι καὶ πῶς οὐκ οὐκ ἀλάβειαν σιωπῆσαι χρὴ, καὶ
συμψεύδειν δόξα λόγος πάντες. καὶ ἐν τῇ πρὸς τῶς
Ἀντιόχειας ὑποσολῇ, ἐπεὶ δὲ λοιπὸν ἔλαβον
τὸ δοκιμασθῆναι τὰ δόγματα τὰ κηρυχθέντα πρὸς
τῶ Νεστορίου, ἐγὼ δὲ ἀθλητὰ ἦν ἐν ταῖς ὑποσολαῖς αὐ-
τῶ Διελήφθη κηρυχθέντα, καὶ ἐν βιβλίοις, καὶ ἐν
ταῖς δημοσίαις Διελήξεσιν ἐκβώμια. ἰδὲ λοιπὸν
πάντα τὰ ἀσεβῇ, καὶ μισροὺς καὶ βέβηλα, καὶ ἀναθε-
ματίσθαι, καὶ οἱ τῶ Συμβόλῳ αὐτῶ κέμια, καὶ
ἐν βιβλίοις κηρυχθέντα, καὶ ἐν Διελήξεσιν ἐκβώ-
μια ἀσεβῇ δόγματα Νεστορίου, ἐκ ἧσαν ἄλλα ἵνα,
ἀλλὰ μόνον τὰ περὶ τῆς ἐνσωματώσεως τῶ Δεσπότης Χρι-
στοῦ, ἅτινα ἡλεγξεν μὴ ὁ Κύριος, ἀνεθεματίσας δὲ τὴν
Συνόδον. τῶ δὲ δέκνυται καὶ ὁ γδὲ τῶ λιβελλῶ τῶ
πρεσβυτέρῳ Χαλκισίῳ, ἐν ᾧ λέγεται τὸ Σύμβολον
τῶ ἀσεβῆς Νεστορίου οὐθέσεως κακοδοξίας, κακοδοξίαν
δὲ λέγει μόνον πῶς περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τῶ μο-

νογονῆς τῶ τῶ Θεῆ ἀσέβειαν μετ' ὑπογραφῆς πῶν
ἡπατημένων. τῶ αὐτὸ βεβαίως καὶ ὁ μέγας ἱερα-
νὸς ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς πίσεως, φησὶ γὰρ, τῶ δὲ τῶ
ἀσεβῆς τῶ Θεοδώρου Σύμβολον (σημαίνει ὅτι Θεο-
δώρος καὶ Νεστόριος Σύμβολον τὸ αὐτό ἐστιν, ἐπεὶ δὲ
πῶς σιωπῆσιν ἔχει τὸ πρῶτον πρὸς Θεοδώρου τῶ Με-
ψεδίας καὶ Διδασκάλου Νεστορίου) καὶ ἐν τῇ κατ'
Εὐφρώσῳ πρώτῃ Συνόδῳ παρεκομίσθαι, καὶ ἐν Χαλ-
κηδόνι ἀναγνωσθῆναι, ὑφ' ἐκατέρῃ Συνόδῳ μετὰ
τῶ ἐκθετῆ καὶ πῶν δεξαμενῶν αὐτὸ κατεκρίθη.
ἰδὲ καὶ ὁ Ἀντιόχειας ἱεραναγὸς μαρτυρεῖ, ὅτι
ἐν τῷ Συμβόλῳ τῶ Νεστορίου μόνον ἔκειτο βλασφημία
ἡ περὶ τῆς ἐνσωματώσεως τῶ Δεσπότης Χριστοῦ, 35
ἧς καὶ ἀνεθεματίσθη πρὸς πῶν Συνόδων τῆς ἐν
Εὐφρώσῳ καὶ τῆς ἐν Χαλκιδόνι. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ
Κανόνι τῆς ἐν Εὐφρώσῳ Συνόδου λέγεται, κατὰ τὸν
ἴσον τρόπον ἐφωροθεῖν ἱνῆς, εἴτε Ἐπίσκοποι,
εἴτε πρεσβύτεροι κληρικοί, ἡ διδασκοντες τὰ ἐν τῇ πρὸς
σχομιάσει οὐθέσει πρὸς Χαλκισίῳ πρεσβυτέρῳ περὶ
τῆς ἐνανθρωπήσεως τῶ Γίᾳ τῶ Θεῆ, ἦγεν τὰ μι-
αροὺς καὶ διεσχεμμένα Νεστορίου δόγματα, καὶ καὶ ὑπο-
τάσσεται, ὑποσέσωσαν τῇ ἀπιδείξει τῆς ἀγίας
ταύτης καὶ ὁ καυλικῆς Συνόδου, ὡς ἐπὶ τὸν τῶν 4
Ἐπίσκοπων ἀποτελεσθῆναι τῆς Ἐπισκοπῆς. φανερὸν
ἐν ἐστίν, ὅτι ὁ Νεστόριος εἰς μόνον πῶς ἐνσωμα-
νομίαν ἐβλασφήμει, ἐκ ἧς ἡμάρτανε δὲ εἰς πῶς Θεολο-
γίαν τῶ Πνεύματος τῶ ἁγίᾳ, ὅθεν Λεόντιος ὁ Βυ-
ζαντινὸς λέγει ἐν τῇ οὐκ τῶ πρῶτῃ τῶ βιβλίου αὐτοῦ, 50
ὁ μὴ γὰρ Νεστόριος εἰ καὶ ψιλὸν ἀνθρώπον ἔλεγε τὸν
Χριστόν, ἀλλ' ἐν τῶ ἀνθρώπῳ λόγον τῶ Θεῆ καὶ
τῶν ἔλεγε γινώσθαι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, περὶ
γὰρ πῶς Τριῶν ἐκ ἧς ἡμάρτανε ὁ Νεστόριος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄

Ἀποδείξει καὶ τὰ δεύτερα περὶ βλασφημίας τῶ Νεσορίῳ τὸ μὴ καὶ οὐ τὰ τίς ἔχεν πλὴν ὑπαρχῆν τὸ ἄγιον Πνεῦμα, ἀδυνατοῦν ἢ σωπῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ὁ Νεσορίος περὶ τῶ ἁγίου Πνεύματος ὁρθῶς ἐφρόνει.

Πρὸς τὸ δεύτερον ῥητόν, πῶς ἦν δυνατὸν τὸν Κύριον ἀγωνισθῆναι μὴ περὶ τῆς ἐνσωματώσεως τῶ Θεοτότου Χριστοῦ, περὶ δὲ τῆς Θεολογίας τῶ ἁγίου Πνεύματος σωπῆσαι; καὶ τί γὰρ εἶχε μέζον, ἢ διηγεώτερον πρὸς ἁμῶν ὃν ἔπασχον ὑπὸ Θεοδωρίτου κακῶς; πῶς οὐκ ἐγκυρότερον τὸν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας εἰσθεῖς ζῆλον; πῶς δὲ ὁ Κύριος ἐκ ἐγγίσκεον, ὃς ἐστὶν ὁ Θεὸς ὁ ὢν ἀπὸ αἰώνος, ἢ διὰ αἰνέσας, ἢ ἀπὸ ἀποκρίσεως τῶ ἐσθίου, τῶ παναγίῳ Πνεύματι ὑπερβόρως, ἀπητήτο τὸν λόγον τῆς σωπῆς ἐν τῷ ἀδεκάστῳ τῶ Θεῷ κλητήρι; ὡς περὶ αὐτοῦ φησὶν ὁ Κύριος, γράφων Νεσορίῳ, πῶς ἐν αὐτῷ σωπῆσαι, πίστεως ἀδικημάτων, καὶ τοιούτων διεστραμμένων; ἢ ἐστὶν ἀπορησόμεθα τὸ βήμα;

20 τῶ Χριστοῦ; ἐκ ἀπελογησόμεθα δὲ τῆς ἀκαίρας σωπῆς αὐτοῦ; καὶ τοιγὰρ πεταγμένοι παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸ λέγειν αὐτῷ. Καὶ, πίστεως γὰρ ἀδικημάτων, ἐρρέτω μὴ ὡς ἐώλθῃ καὶ ὑποσφαλῇς πρὸς γονέας αἰδώς, ἡμεῖς δὲ καὶ ὁ γῆς εἰς τέκνα καὶ ἀδελφὸς φιλοσοφῶν;

25 γίγας Νόμος, καὶ τὰ ζῆν ἀμείων ἐσὼ λοιπὸν τοῖς εὐσεβέσι τοῦ Θεοῦ, ἵνα κρείττονος ἀσασάσεως τύχωμεν καὶ τὸ γεγενημένον. καὶ ὑποσφαλῇς πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα. καὶ πῶς ἱερέων ἐκαστος ἐπεσθῇ πειθαρχεῖν Θεῷ σκοπὸς, εἰμὶ ἐπαγγέλλομαι τοῖς ὑπὸ

30 χείρῃ λαοῖς τὸ πεφυκὸς ἀδικεῖν, σεφινὲς πρὸς ἐξον ἐστωπὶ τὸ χροῖμα ποιήσεται, περιπεσῇται δὲ πάλιν τοῖς ἐκ τῆς θείας ἐργῆς ὑποσυμβαίνοντι κακοῖς, ἀδι-

κήσας ἀμετρίως ταῖς σωπαῖς τὸ ταῖς παρ' αὐτοῦ φωναῖς εἰς ὁρθότητα διοικέμενον. καὶ κατωτέρω, ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ Θεῷ τεθείμεθα σκοποὶ καὶ τῶν λαῶν κηδεμόνες, πῶς οὐκ εἶδεν καὶ μάλα περὶ αὐτοῦ τὸ ἐλπίσας τε καὶ ἀκκλησιαστικῶν λαρόντας σαλπύγας, τοῖς ὡσεὶ βῆναι ἐλομήτοις τῆς τῶ Θεοῦ παγίδος κατασπῆναι πλὴν ἐφοδόν; τίνα γὰρ ἐπήρησεν δίκῃ ταῖς σωπαῖς Θεός; τὸ αἶμα φησὶν οὐκ χερσὶς ζήτησιν. ἀλλὰ καὶ πρὸς κληρικὸς Κωνσταντινουπόλεως γράφων, δείκνυσιν πλὴν μεγάλῃ ὑπεμέλειαν καὶ τὸν μέγαν ἀγῶνα, ἐν ᾧ ἔχει περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, οὐ γὰρ μὴ δώσω, φησὶν, ὑπνοὶ, καὶ τὸ γεγενημένον, ταῖς ὀφθαλμοῖς με καὶ τοῖς βλεφάροις μου συναγμένον, καὶ αἰσπαυσιν ταῖς κρηταῖς μου, εἰς τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπατῶν σωτηρίας ἀγῶνα. τοιγάρτοι μεμαθηκότες πλὴν ἡμῶν γνώμῃ, ἀδελφίστατε, ἢ καὶ γὰρ καὶ γενήσονται παρ' ἡμῖν γράμματα αὐτῷ καὶ πρὸς ἐς δεῖ, σκοπὸς γάρ μοι διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν καὶ καμῖν καὶ ὑποσπῆναι παρ' ὅτι ἐν τῶν τοιζομένων εἶναι θεῶν ἐν βασιλείῃ, εἰς τὸ καὶ τὸν ἡδύμοι διὰ τῶ ὑπομένειν θάνατον. δείκνυται ἔνδεκα ταῖς, ὅτι ὁ Κύριος ἔτε ἐδαλῖα, ἔτε ἡμέλει, ἀλλὰ πρὸς πλὴν αἰσπαυσιν ἄρσιν ἡγωνίσασθαι ποικίλως καὶ πολυτροπῶς, περὶ δὲ τῶ ἁγίου Πνεύματος ἐδὼ αὐτῷ περὶ Νεσορίῳ, ἐπειδὴ περὶ ταῖς ὁρθῶς ἐφρόνει ὁ Νεσορίος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄

35 Ὅτι φλυαρία τῶν Λατίνων δείκνυται τὸ σωπῆσαι τὸν Κύριον πλὴν αὐτῶν τὸ ἄγιον Πνεῦμα βλασφημίαν τῶ Νεσορίῳ, ἵνα μὴ γένηται διήθησιν μέγαν σύγχυσις, καὶ ὅτι ἡ τρίτη Συνόδος ἀπεδέξατο τὸ περὶ τῶ ἁγίου Πνεύματος δόγμα τῶ Νεσορίου; ὡς ὁρθῶς ἔχον.

40 Φλυαρίαν δὲ πάλιν τὴν, ἵνα μὴ γένηται σύγχυσις μέζων, ἐσιώπησαν ὁ Κύριος. καὶ γὰρ ἅπαντες οἱ καὶ πλὴν ἑσπέρων καὶ πλὴν ἑσπέρων ἐπίσκοποι καὶ διδάσκαλοι καὶ λαὸν ἡγούμενοι, καὶ πρὸς τέτοις, οἱ Πατριάρχαι Κύριος, Κελεστίνος, Γεωργίου καὶ Γεβουάδης, καὶ αἱ περὶ αὐτοῦ Συνόδοι, καὶ ἡ Σύγκλητος, καὶ ὁ Κληρὸς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Θεοδόσιος, καὶ αἱ Βασιλίσαι Ἐυδοκία καὶ Πυλῆχρη ἦσαν ἐν φροντίδι περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, ὡς φάσκειται ἐν τῶν συγγεγραμμένων Κυρίῳ, καὶ τῶν πρακτικῶν

50 τῆς ἁγίας Συνόδου, ἡμῶν ἀλλὰ καὶ πᾶσαν αἰ πόλιν ἦσαν ἐν παρακῇ πάλιν περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, ὅθεν ἔγραψεν ὁ Αὐτοκράτωρ πρὸς τὸν Κύριον, ἡμῶς αἰτοῦμεν σωπαρξασθῆναι τὰς πόλεις καὶ τὰς ἐκκλησίας ἐκ ἀνιχνύμεθα. πῶς οὐκ αὐτοῖς τῆς συγχύσεως μέζονα δόξα βέβαιος ὁ Κύριος, ἡνέ-

χετο βλασφημεῖσθαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον; οὕτως ἐνόητοί εἰσι Λατῖνοι, καὶ ἄφρονες εἰ καὶ ὑμῶν Θεολόγοι, ἐκ γὰρ πασμονῆς τυφλῶνται, καταφρονεῖτε τῆς ἀληθείας, καὶ βοηθεῖτε τῷ ψάδῃ. ταῦτ' αὖτ' αὐτοῖς ἀφροσύνην ἐλέγχων καὶ ὁ μακάριος Ἰωσήφ ὁ Βρυτινὸς ἐν τῷ ἐβδόμῳ λόγῳ περὶ Τριῶν, καὶ Νεῖλ, ὁ Θεσσαλονίκης μετ' αὐτοῦ λέγει, εὐθὺς δὲ καὶ τὸ γράψας μὴ τὸν δυσσεβῆ Νεσορίον ἐν τῷ ἰδίῳ Συμβόλῳ, πιστέον καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον τὸ ἐκ τῶ Πατρὸς ἐκπορεύμενον, καὶ ἔχι ὅτι τὰ τίς, τῶν τε τριῶν Συνόδων ὑποδέχασθαι τὸ δόγμα, καὶ ὅπως ἐν τῷ μὴ ἀνταπαῖν, ἰχυρῶταρον καὶ ἀκραιφνέστατον τῆς καθ' ἡμᾶς ὁρθοδόξου γνώσεως κέντρον, εἶχε γὰρ κεκρατηκότος πόρ' ἐσθῆς ἐν ταῖς οἰκουμενικαῖς τῶ Συνόδων, τὰ μὴ ὑμᾶς τῶν δογμάτων ἐκείνηται ἐστὶν, τὰ δὲ μὴ ἔτι

ἔχοντα,

ἔχοντα, πάντα ἐξελέγχαν, καὶ γραφικῶς ἀνάγκησιν καὶ δημοσίῳις ἀποκηρύξεσι, καὶ τοῖς ἀλλοῖς ὑπητιμίῳις· πῶς ἔχ' ὑπέροχον, πῶς μακαρίαν ταύτην σωδὸν πάντα μὴ μετὰ τῷ πρὸς ἡμῶν ὁρίσῃ ἀνέχοντες, πῶς δὲ περὶ τῆς ὁμοδοξίας τῷ ἁγίῳ Πνεύματι λόγον πρὸς Νεσορίαν ἀναγραφόντα σιγῇ παρελθῶν;

σὺ δὲ καὶ ἀμφοτέρω Νεσορίῳ λέγοντες, ὅτι περὶ τῶν τῷ Πνεύματι ὅσα ἔχει πῶς ὑπερξῆν, καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς ψιλὸς ἀνθρώπου, σωτήρα ὡς τῷ ἐνὶ, ἐπὶ τῷ ἐτέρῳ δὲ ὁμοηλθόν; ἢ ὅτι μὴ ἐμίσαν τὸ ψεῦδος, ὡς δὲ ὑπεδέχοντο.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ἐλεγχος κατὰ παπιστῶν Δημητρίῳ Χρυσολωγῇ καὶ Μακαρίῳ Ἀγκύρας, ὅτι εἶν' ἐλάσφημος ὁ Νεσόριος ἰοῦς πῶς τῆς ἁγίας Τριάδος Θεολογίαν, ἐκ αὐτοῦ παρῆδον ὁ Κύριλλος τὸ μέζον, τῷ δὲ ἐλάττω, τῆς οἰκονομίας διαλογίῃ, ἐφρόντισε.

Πρὸς ταύτας, ἐπειδὴ μέζον ἢ περὶ Τριάδος Θεολογία τῆς περὶ τῆς οὐσάρικης οἰκονομίας, πῶς ὁ Κύριλλος τῆς μὴ μέζονος ὑπερέειδε, τῆς δὲ ἐφρόντισε τῶν πρὸς ἡμῶν λογισμῶν τῶν Λατίνων ἐλέγχων Δημητρίῳ ὁ Χρυσολωγῇ ἐν τῇ ἀντιθέτικῇ διαλόγῳ κατὰ Δημητρίῳ τῷ Κηδώνῃ, λέγει, ὅσον ὑπερέχει Θεός, ποσῶν ἢ τῶν Θεῶν πρὸς ἡμῶν ἀντίρροπος πῶς ἐπὶ Χριστῷ τῆς ὑποστάσεως ἀντίρροπος ὑπερβαίνει, καὶ μαρτυρεῖ τῷ λόγῳ ὁ πρὸς ἐκείνους, ὡς ἔχοντες ἀτιμαζόμενον, ἐπὶ τῷ ὁ βλασφημίας εἰς τὸν Τίον, ἀφελήσεται, ὁ δὲ βλασφημίας εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ ἀφελήσεται. εἰ γὰρ ὁ πᾶν μακαρίων ἐκείνων κύριος, μετὰ τὴν ἀνάγκη τῶν ἀγώνων ἐν τῇ σαρκώσῃ τῷ Χριστῷ αὐτῷ, τί αὐτῷ εἰς τὸ μέζον ἐποίησε τῆς Θεολογίας μέγας αὐτῷ; εἴη δὲ ὡς ἀπόστολος καὶ μεγάλα, ἐκ ἁρᾶς σιγῶν, ὅτι Νεσορίῳ τῆς Θεολογίας ὁ σκοπὸς ὡς, ἀλλ' ὅτι δι-

κρινον αὐτοῖς καὶ εὐσεβεῖς τὸ λεγόμενον ἐλογίζετο. τὰ αὐτὰ λέγει καὶ ὁ Μακάριος Ἀγκύρας ἐν κεφαλῇ ἐξη-
[15] κωτῷ ἐβδόμῳ, Τί γὰρ καὶ πλέον ἦν τὸ κατεπαύον καὶ ἀναγκαζόμενον, ἐκ ἀκριβοῦς πρῶτον τὸ τῆς Θεολογίας, εἶτα τὸ τῆς οἰκονομίας; τὸ μὴ γὰρ πρὸς γὰρ, τὸ δὲ ἐπακολοθεῖ. ἐκ ἁρᾶς ὡς καὶ οἱ Λίθοι κεκραζόντων τὸ τῆς Θεολογίας πρῶτον, εἶτα ἐξετασθῆ-
[20] ναι, ὡς ἐρριδιῶναι τε καὶ παρρησιασθῆναι, εἶτα ὡς αὐτῶς γινώσκαι καὶ τὸ τῆς οἰκονομίας; ἐκείνης γὰρ ἦν τῆς Θεολογίας ἐχέσθαι τὸ εἰλικρινές καὶ Θεοπρεπές, ὁ δὲ δοξάζον τε καὶ πάριον, καὶ ὡς ἐπὶ Θεῷ δοξάζειν τὸς ὁμοεῖς ἄξιον ἐκ τῶν Θεοπνεύτων γρ-
[25] φῶν, καὶ αὐτῇ τῇ οἰκονομίᾳ τὰ ὅμοια πλατῆς, ὡς ἡ πᾶν τῶν ἀντίον ἐξ ἀνάγκης περιέσταται, ἐκείνης γὰρ τῆς Θεολογίας τὸ βέβαιον μὴ ἐχέσθαι, καὶ αὐτῆς, τῷ τῆς οἰκονομίας τὸ ἀβέβαιον κατακρατῆ.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ὁ ἅγιος Κύριλλος ἐκ αὐτῶν Θεοδώριτῳ, καὶ Νεσορίῳ ἐκ ἡλεγγε τῷ περὶ τῶν ἁγίων Πνεύματος Θεολογίαν, εἴη δὲ καὶ τῆς ἐνταῦθα ὑποστάσεως Θεοδώριτῳ πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην, περὶ Κυρίλλου καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ ἀναλαμβάνοντες.

35

Ἐμπερὶ λατῶν γινώσκων ἡμᾶς βεβαίως, ὅτι ὁ ἅγιος Κύριλλος ἐκ αὐτῶν Θεοδώριτῳ, ὅτι ἡλεγγε τῷ Νεσορίῳ πῶς περὶ τῶν ἁγίων Πνεύματος Θεολογίαν, ἐπειδὴ ὁρᾷ ἐφρόντα ὁ Νεσόριος καὶ Θεοδώριτος περὶ τῶν ἁγίων Πνεύματος, ὅθεν μετὰ τὰς διαλλαγὰς τῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀντιοχείας, ἔγραφε Θεοδώριτος πρὸς αὐτὸν τὴν Ἀντιοχείας Ἰωάννην περὶ Κυρίλλου καὶ τῶν συγγραμμάτων, ὡς αὐτὸς γράψεν ὁ Κύριλλος ἀπ' Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀντιοχείαν μετὰ Παύλου τῷ ἑμῶν, ὁ πᾶντα σοφῶς πρὸς τῶν νέων Θεός, καὶ τῆς ἡμετέρας πρὸς τὸν ὁμοῦ οἰκονομίας, καὶ τῆς τῶν λαῶν κηδομένης σωτηρίας, σπουδαζομένη ἡμᾶς κατὰ τῶν παρεσκευάσας, καὶ συμφώνως ἀλλήλοις τὰς πᾶντων εἰσαγγέλλοντας, ἐν κοινῇ γὰρ ἀναγινόντες τὰ Αἰγυπτία γράμματα, καὶ ἐξέ-
[15] τάσαντες αὐτῶν ἀκριβῶς πῶς ἀφάνισαν, εὐχόμενοι σύμ-

φωνα τοῖς εἰρημίοις τὰ ἐκείθεν ἀπεσταλμένα. καὶ, τὰ δὲ καὶ ἀπεσταλμένα τῇ εὐαγγελικῇ εὐγενεῖα καλύ-
[20] νεται, Θεός γὰρ τέλειος καὶ ἀνθρώπος τέλειος ὁ Κύριος ἡμῶν ἰσοῦς Χριστὸς ἐν αὐτοῖς ἀναγορεύεται. 40
καὶ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ ἐξ ἑνὸς ἢ δι' ἑνὸς πῶς ὑπαρξῆν ἔχον, ἀλλ' ἐκ τῶν Πατρὶν ἐκπορεύομενον, ἴδιον δὲ τῶν ἑνὸς ὡς ὁμοῦ οἰομαζόμενον. ταύτην πῶς ὁρ-
[25] θόγηται ἐν τοῖς γράμμασι Θεοδώριτος, ὑμνήσαντι τὸν τὰς ψευδίζοντας γλώσσας ἰατρῆυσαντα, καὶ τὸν ἁγίον φθόγον εἰς ἡδὴν ἀρμονίαν μετατρέψοντι. ταῦτα δημοσίως καὶ πρὸς τὴν Φωνὴν περὶ Κυρίλλου Θεοδώριτος. ἐν οἷς σημείωσαι, ὅτι περὶ μετὰ ταῦτα
[30] ἐπὶ ὁπλίστας ὁ ἅγιος Κύριλλος, ὅτι αὐτῶς, ὅτι ἐπὶ τῶν ἐπελάβετο τῶν Θεοδώριτος περὶ τῶν, ἀλλὰ 50
Κυρίλλος καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία σύμφωνοι ἦσαν περὶ αὐτῶν τῷ Θεοδώριτῳ, ὡς εἰρημῶν ἀντιτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Συμπέρασμα τῆς περὶ τῶν ἁγίων Πνεύματος Θεολογίας· τῷ Θεοδώρῳ, ὃν συνήνεσαν αὐτῇ ὁ Κύριλλος, καὶ αὐθιγέσαις Λατίνων δύο, τὸ Σύμβολον τῶν Νεστωρίων κατακερδίῃν λεγόντων, καὶ οἰκονομικῶς σω-
 5 πηθῆναι πῶς ἐκ τῶν ἑξ ἑκπόρευον ὑπὸ τῷ Κυρίῳ, καὶ λύσις αὐτῶν.

Συμπεραίνοντες ἔν, καὶ λέγοντες μετὰ μακαρίας τῆς
 Ἀγκύρας ἐν τῷ ἐξηκοστῷ ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ, ἡ-
 10 μῖς δὲ τῇ χάριτι καὶ δωρεᾷ τῶν ἁγίων Πνεύματος
 καὶ ἐδάξασθαι καὶ δάξασθαι ἀκριβῶς, ὃν ἑμόνον ἐκ
 αὐτῶν ὁ Θεὸς Κύριλλος πρόποσι τῇ περὶ τῶν ἁγίων
 Πνεύματος Θεολογία τῷ μακαρίτῃ Θεοδώρῳ,
 καὶ γὰρ μάλλον καὶ συνήνεσε αὐτῷ, καὶ ἀπεδέξατο,
 καὶ ἡσάσθη αὐτῷ ὡς ἐπορίῃν τῇ τε Θεοπνεύσῳ γε-
 15 φῇ καὶ πᾶσι τοῖς Θεολόγοις. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.
 τὸ Σύμβολον τῶν Νεστωρίων κατακερδίῃ ἐν τῇ ἐνέφρῳ
 καὶ χαλκιδόνι ταῖς Σиноδοῖς. Ἀλλὰ ῥητέον, ὃν κα-
 τεκρίθη, ὡς ἔρηται, μόνον περὶ τῆς ἐνσάρκας εἰκο-
 νομίας, ἢ μὴ καὶ περὶ τῶν Πνεύματος τῶν ἁγίων, γε-
 20 φῇ γὰρ ὁ Κύριλλος πρὸς Εὐλόγιον, ὡς ἔπαυσα ὅσα
 λέγουσιν οἱ Αἰρετικοὶ φεύγειν καὶ παραιτῶσθαι χρή.
 ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. ὁ Κύριλλος γράφων πρὸς
 τὸν Κλήρον Κωνσταντινουπόλεως περὶ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Φωνῆς λέγει, ἐγὼ δὲ γέγραφα, ὃν εἰ καὶ μὴ ἐμνή-
 10 στη ἡ Σινόδος (ταύτην ἢ πρώτην) τῆς λέξεως, κα-
 λῶς ἐποίησον, ἕτε γὰρ ἐκινήθη τοιαύτῳ κατ' ἐ-
 καῖνο καιρῷ, ἐπειδὴ ἔτε ἦν ἀνάγκη τὰ μὴ ζητήματα
 φέρειν εἰς μέσον. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ
 Σινόδῳ τὸ ζήτημα ἦν μάλιστα περὶ τῆς ὁμοουσιότητος
 τῆς ἁγίας Τριάδος, ἡ δὲ Σινόδος ἔπε τὰ ἐκότε καὶ
 περὶ τῆς ἐνσάρκας οἰκονομίας, καὶ εἰ ἐκ ἐξέστη ἐν
 αὐταῖς ῥητῶς ἡ ΘΕΟΤΟΚΟΣ φωνή, ἀλλ' ἐρρέθησαν λέ-
 15 ξεις παριστώσαι ταύτῃ ἀναμφιβόλως, ἐν ταῦτα δὲ
 ῥητῶς ὁ Νεστωρίος παρητέτο πῶς ἐκ τῶν ἑξ ἑκπόρευον,
 καὶ δημοσίως ὁ Θεοδώριτος ἐμάχετο περὶ τῆς Κυρί-
 λου, ὅθεν ἕκαστος οἰκονομίαν ἐσιωπήθη ἢ καὶ τῶν ἑξ
 ἑκπόρευσις πρὸς Κυρίλῳ, ἀλλ' ἢ καὶ ἐκ τῶν ἑξ ἑ-
 20 παρξίς, ἀλλ' ἐκ τῶν Πατέρων μόνον δηλονότι ἀληθῆς
 ἔστα, ἐσιωπήθη.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅν λέγοντες οἱ Λατῖνοι ὑπὸ Διοσκόρου καὶ Σεβηριανῶν τινὸς διεφθάρθαι τὰ βιβλία τῶν Κυρίλῳ, καὶ ἵνα
 5 ῥητὰ τῆς γραφῆς πρὸςφέντες εἰς σύστασιν τῆς καὶ ἐκ τῶν ἑξ ὑπάρξεως τῶν ἁγίων Πνεύματος, μά-
 τας καὶ τῶν ἐν ταῦτα καὶ σοφιστὰς δακνύται.

30

Οἱ σοφοὶ τῶν Πνευματομάχων πρὸςφέντες Λεόντιον
 τὸν Βυζαντινὸν ἐν τῇ ὁγδόῃ πράξει, καὶ Ἀναστά-
 35 σιον τὸν Ἀντιοχείας ἐν τῷ δεκάτῳ κεφαλαίῳ κατὰ
 Ἀκεφάλων, ὅτι ὁ Διοσκὸρος καὶ Σεβηριανὸς ἵς ἑ-
 φθέρων τὰ βιβλία τῶν ἁγίων Κυρίλῳ. Ἀλλὰ ῥητέον,
 ὅτι ὁ λόγος Λεοντίου καὶ Ἀναστάσιου ἦν περὶ τῶν δύο
 ἐπὶ χειρὶ φύσεων κατὰ Ἀκεφάλων, καὶ περὶ τῶν
 ἦν ἡ τῆς φθορᾶς ὑπόψια, περὶ δὲ τῶν ἁγίων Πνεύ-
 40 ματος ὁ δὲ λόγος ἐκινήθη, ἕτε ὑπὸ Διοσκόρου,
 ἕτε ὑπὸ Σεβηριανῶν, καὶ ὧν ἡγωνίζοντο καὶ οἱ δύο
 πατέρες, ἀλλὰ περὶ μόνου τῆς ἐσωματώσεως τῆς

Σωτῆρος. ὡς ἐμάταιον καὶ τῶν τὸ σοφισμα τῶν Λα-
 35 τίνων. τέλει πάντων οἱ γυνάδες Λατῖνοι βλέπον-
 τες ἀνελχεῖς ὅσα ἡγωνίσθησαν περὶ τῆς ἐκ τῶν ἑξ
 ἐκπορεύσεως, καταφύγουσιν ἐπὶ τοῖς ῥητοῖς, ἴδιον
 τῶν ἑξ, ἐκ τῆς ἐξέως τῶν ἑξ, Πνεύμα τῶν ἑξ,
 ἐκπορεύεται δι' ἑξ, ἐπὶ τῆς πέμψεως, ἐπὶ τῆς
 λήψεως, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τοιαύτων, αἵτινα οἱ πατέρες
 ἡμῶν ἡμῶν πνευσαν ὁμοουσιτικῶς, ταῖς δὲ ἐπ' αὐτοῖς πα-
 40 ρεξηγήσεις τῶν Λατίνων γυνάικας καὶ ἰχυρῶς καὶ κατα-
 κέρως ἀπέβαλον.

45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Ἐν περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων, τῶν Θεωρημάτων ἐν τῇ παρῶν πέμπτῃ Σινόδῳ, καὶ τῆς ἐναντιότη-
 50 τος τῶν Πάπα Βιγίλιος ἐς ταῦτα, δι' ἣν καὶ ἐξωρίθη.

Ῥητέον πάλιν, ὅτι ὁ ῥώμης Βιγίλιος ἐκ ἡρέθη
 ὑπογράφας χάριν τῆς βασιλείας ἐς τὰ τρία
 κεφάλαια τῆς μονοφύσεως, ὡς ἔρηται ἀνωτέρω,
 ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ καιρῷ τῆς ἀφροσύνης τῆς πέμπτῃς συ-

νόδῳ παρῶν εἰς Βυζαντίον, ἑμόνον ἐκ ἀπλήτησε σω-
 55 ματικῶς εἰς τὴν Σινόδον, ἀλλ' αὐτέλεγε τῇ Σινόδῳ,
 καὶ τῷ Ὁρῷ καὶ τῇ ὑπερφάνει αὐτῆς ἡναντιώθη, σω-
 θέμενος τοῖς τριῶν κεφαλαίοις τοῖς Αἰρετικοῖς, ὅθεν
 καὶ

καὶ ἐξωρίσθη ὑπὸ τῆς Βασιλείας . παλιγογῦντες λέ-
γουσι , ὅτι εἰ πῶς παρέσαν Σωμόδον ἐθεωρήθησαν
τρία , ὡς εἴρηται , ὁ δὲ Βιγίλιος ἀντέλεγε καὶ τοῖς
τρίσι , λέγων , περὶ μὲν τῶν γραφόντων Θεοδώριτῳ
κατὰ τῶν δώδεκα κεφαλαίων τῆς ἀγίας Κυρίλλου , ὅτι
ἐκ ἑδαι πῶς Σωμόδον ἀναθεματίσαι ταῦτα , ἐπειδὴ ἡ
ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος ταῦτα ἐδέξατο , ὡς μὴ ταῦτα
ἀναθεματίσασα . περὶ δὲ Θεοδώρου τῆς Μοψχεσίας ἔ-
λεγον , ὅτι ἐν εἰρήνῃ τῆς Ἐκκλησίας ἀπέθανεν ,

ὅθεν ἐκ ἑδαι ἀναθεματιοῦνται , ἐπειδὴ ἐκ τῆς διω-
κῆς μίτη κελθῆναι , τεθνηκότα ὄντα , ἐπεσέειπε
δὲ ταῦτα , φέρων εἰς μαρτυρίαν τὰ πρακτικά τῆς
τρίτης Συνόδου , καὶ τὰ τῆς Κυρίλλου , γράφοντος τῷ
Κωνσταντινουπόλεως Πρέσβει , καὶ ἐπιστολῇ τῷ Πρέ-
σβει πρὸς Λέοντα τὸν Ρώμης . περὶ δὲ τῆς Ἰβρα ἐπι-
στολῆς ἔλεγον , ὅτι ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος ἐδέξα-
το αὐτῷ ὡς ὁρθόδοξον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄ .

Ὅτι δικαίῳ τὸν Μοψχεσίας Θεόδωρον ὁ Πάπας Βιγίλιος , καὶ λέγων , ὅτι ἐκ ἑδαι ἀναθεματιοῦνται κα-
τεπελότηκότα , καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ τῆς Ἐκκλησίας μάλιστα θανόντα , δέκνυται ἐν ταῖς αἰ-
ποδείων αὐτοῦ μὲν ψευδολόγος , ὁ δὲ Μοψχεσίας δικαίως καὶ μετὰ θάνατον ὑπὸ τῆς παρέσης πέμψης συ-
νόδου ἀναθεματι καὶ υποβεβλημένος .

Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν πρώτων λέγει ἡ Σύνοδος εἰς πῶς
πέμψιν σωβέλουσιν αὐτῆς , ὅτι ψευδῶς πε-
φέρεται ἡ ἐπιστολὴ Κυρίλλου ὑπὸ τῶν ὑπερασπιστῶν
τῆς Θεοδώρου , ἐπειδὴ εἰς πῶς ἐν ἑφέσῳ Σύνοδον ἀνα-
θεματίσθη ὁ Θεόδωρος . καὶ ὅτι τὰς λόγους Κυρίλλου
κατὰ τῶν Συνασιασῶν ματαίως σκλαβαίνουσιν εἰς ἄλλαν
ἐκείνην , ὅραρ Κυρίλλος λέγει αὐτοῦ αἰτίας ἐδαι λέ-
γειν κατὰ τῶν τεθνηκότων (λέγει ῥητῶς ἡ Σύνοδος)
εἶνα μὴ φαίνεται ἔχθρας εἶναι τὸ ἔργον . λοιπὸν
ἐπειδὴ παρεβλήθη ἐξέτασις , καὶ καὶ οὐκ αἰσῶσι πε-
θνηκότες , δὲ ἡμᾶς ἐξετάσαι καὶ ἀνασκευάσαι ἅπας
ἐκείνην εἰπον κακῶς . ἔως ἐδείξαν οἱ πατέρες ὅτι ὁ
Κυρίλλος καὶ Πρέσβειος ἔγραψαν κατὰ Θεοδώρου ἡδὴ
ὑποθαιόντων , ὅτι καὶ σωτηρίδης μετὰ ἰκκαίων
καὶ ἀσβεβῶν καὶ Σοδομιτῶν καὶ Αἰρετικῶν . ὁ δὲ
λέγουσιν , ὅτι ὁ Θεόδωρος τεθνηκὼς ἐν τῇ κοινῇ
καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ τῆς Ἐκκλησίας , ψευδὲς ἐστίν , ὅτι οὐκ
ἐπὶ τῇ κοινῇ καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ τῆς
Ἐκκλησίας , ὅς ὁρθῶς μέχρι θανάτου φυλάττει καὶ κη-
ρύττει τὰ ὁρθὰ τῆς Ἐκκλησίας δόγματα , ὁ δὲ Θεόδωρος
ἐκ ἐφύλαξεν αὐτῶν . καὶ ἐν τῇ τέλει τῆς τεταρτῆς συνε-
λεύσεως ἐδόθη ἡ Σύνοδος περὶ τῶν τῶν Θεοδώ-
ρου , τῶν τῶν Σύμβολον ἡ ἐν ἑφέσῳ πρώτη Σύνοδος
ἀναθεματίσει μετὰ τῶν ἰδίων συγγραφῶν , ἀναθεμα-
θεοδώρου τῆς Μοψχεσίας καὶ τοῖς μὴ ἀναθεματίσαν
αὐτοῦ . οἱ ὑπερασπισταὶς ἰκκαῖοι εἰσι , καὶ οἱ ἀκό-
λαθοὶς ἐθνικοί . ὁ δὲ Βιγίλιος μάτῳ ἔφερε μαρ-
τυρίαν ὑπὸ τῶν Λέοντος , ὡς φάνηται ὑπὸ τῆς ἐπι-
στολῆς Πελαγίου τῶν δούτερος πρὸς Ἡλίου Ἀκυλῆας

Ἐπίσκοπον , κεφαλαίῳ ἐνάτῳ . λέγουσι δὲ καὶ ἡμεῖς ,
εἰ ἦν καὶ ἡ τῆς Κυρίλλου ἐπιστολὴ ἀληθὴς , ἀλλ' ἐκείνος
ἐκ ἑδαι τὸν Θεόδωρον , ἀλλ' οἰκονομικῶς σωβελόν-
των , εἶνα μὴ ἀναθεματιοῦνται . ὅπερ δὲ τὰ συγγράμ-
ματα αὐτῶν γεγονόσιν αἴτια ἀνέστην τὸν Νεστοριαν-
ισμόν , καὶ ἀθετῶνται πῶς ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον ,
δικαίως ἀναθεματίσθη , ὡς εἴρηται αἰνέτωρ , καὶ ὡς
σωβῆ γενέσθαι ὑπὸ Θεοφίλου καὶ Ἐπιφανίου πε-
25 ρὶ Ὀριγένης , ὡς κατὰ Ὀριγένης συγγράμματα
ἐβεβαίωσεν ἡ παρῶσα Σύνοδος , συμφώνως δὲ τῇ
ταύτῃ . ἡ κοινὴ δὲ ταύτῃ τῇ ῥε γνώμῃ τῶν Βι-
γίλιος Ἰσίδωρος Ἰσπαλίου , Φλυαρίων γὰρ διανοῶν τῶν
Μοψχεσίας , καὶ τὰς ἐκείνων καταδικάζοντας καλεῖ
30 Ἐπισκόπους Ἀκεφαλῶν , βιβλίῳ περὶ Ἀταγῶν ἐ-
πιφανίων , κεφαλαίῳ τετάρτῳ . φέρει δὲ μαρτυρίας
ἐκ τῆς ἀγίας , ἀλλὰ Λατίνους τινὰς δοκρυφῶν , πρὸς
τοῖς ἀλλοῖς ὅμως ἀντίκειται αὐτῇ Γελάσιος ὁ Πάπας ,
ὅς γράφει πρὸς τῆς Ἐπισκόπους Γερμανίας , ὑποθαι-
35 ὶοντος Ἀκακίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως , ὅτι ἐδαι συγ-
χωρῶν τεθνηκόσιν , οἷον συγχωρῶν ἐκ ἐξήκοντα
τῶν δὲ ἡν ἀνικέμῳ τῷ Βιγίλιῳ . ὁ αὐτὸς Γελάσιος
τῇ ἐν Ρώμῃ , περὶ τῶν ἐδαι συγχωρηθῆναι τὸν Εὐμε-
στινὸν Ἐπίσκοπον , ἐν ἑτα τετρακοσιοῦ ἐνενηκοντῷ
40 πέμπτῳ , ἔλεγον , ὅραρ εἶπε δῆσπε καὶ λύσπε ἐπὶ
τῆς γῆς , ὁ δὲ τεθνηκὼς ἐκ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς , καὶ ὅτι ἡ
Ἐκκλησία ἐδιδώται ἔχειν ὅπερ ἐκ ἐδόθη τοῖς Ἀπο-
στόλοις , καὶ τῶν ἀντίκαται Βιγίλιῳ . καὶ γὰρ ἐκ ἐ-
διδώται ὁ Πάπας τὸν Αἰρετικὸν ὑποθαιόντα δικαίως . 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ' .

Ὅτι τὰ γραφόμενα Θεοδώριτῳ κατὰ τῶν δώδεκα κεφαλαίων , δι' ἀσχετομένης τῆς Πάπας Βιγίλιος μὴ ἀναθεμα-
τιοῦνται , ἡ Σύνοδος ἀναθεματίσει .

Περὶ δὲ τῶν συγγραφέντων τῶν Θεοδώριτῳ κατὰ τῶν
δώδεκα κεφαλαίων τῶν ἐν ἀγίῳ Κυρίλλῳ , φανερόν ,
ὅτι εἰσι κατὰ κριτά , αἴτια καὶ αὐτοῖς μόνος ὁ Θεοδώ-

ριτος ἀπέβαλε , καὶ κατὰ Νεστορίαν ἀσβεβῆ λέγων
καὶ ἀδικα τὰ τοιαῦτα . ὁ δὲ Βιγίλιος ἠναντιώθη τῇ
κατακρίσει τῶν συγγραμμάτων τῶν , μὴ ἀρμόζον
λέγων ,

λέγων, μάλιστα διήχουρίζετο μὴ ἀναθεματισθῆναι, ὡς δὴ θου τὸ ἐπὶ συμφωνίῳ τοῖς θεοῖς πατρῶσιν, ὅμως ἡ Σινώδου τάναντία διώρισεν, ὅθεν τὸ θεο-

δωρίτε τὰ καλὰ δεχόμεθα, ὅτι καὶ ἡ Σινώδος ἐδέξατο, τὰ δὲ κακὰ ἀναθεματίζοντες, ὅτι καὶ ἡ Σινώδος ἀνεθεμάτισε.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι ὁ Πάπας Βιγίλιος ἀπὸ τῶν δεξιῶν κακοτέρως πλὴν ἰβὰ ὑπιστολῶν ὁρθόδοξον, πλὴν ἀναθεματισθῶσαν ὑπὸ τῆς παρέσης Σινώδος, δέκνυται Αἰρετικούς.

101 Περὶ δὲ τῆς ἰβὰ ὑπιστολῆς λέγομεν, ὅτι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ὡς οἱ γράφει τῇ Σινώδῳ, λέγει, θέλοντες τινὲς ἀποδοῦναι ὁρθόδοξον πλὴν ἰβὰ ὑπιστολὴν, λέγουσιν ὅτι ἐδέξατο αὐτὴν ἡ ἐν Καλκηδόνι Σινώδος, φέροντες δύο τινῶν μαρτυρίας τῶν συναλεθόντων ἐ-
15 κῆσε, ὅπως ἡτέλλησαν συμβιβῆσαι αὐτὴν, ἢ καὶ ἔφερον εἰς ἀνάγνωσιν, ἀλλ' ἡ Σινώδος κατέκρινεν αὐτὴν, καὶ ἀνεθεμάτισε, καὶ ὁμῇ ἀναθεματίζων ὑπὲρ ἀνάθεμά ἐστιν, ἀναθεματίζει δὲ αὐτὴν ἡ Σινώδος εἰς πλὴν οὐκ ἔστιν αὐτῆς. ὁ δὲ Βιγίλιος ἀπὸ δεξιῶν κακοτέρως καὶ παρεξηγημένως πλὴν ἐν Καλκηδόνι Σύνοδον, ὅθεν καὶ Αἰρετικός ἦν, καὶ πλὴν ἐν Καλκηδόνι Σινώδον ἡτέλλετο, φησὶν γὰρ ἡ Σινώδος, ἐπειδὴ καὶ

ὁ ὡς ἐβέβαιος Βασίλειος, ἐν οἷς πρὸς ἡμᾶς ἔγραψε, καὶ τὴν παρὰ δεξιῶν, ὅτι τινὲς βελόμφοι ὑπεραπαιδῆναι τῆς ὑπιστολῆς ἰβὰ, ὡς δὴ θου δεχθῶσαν ὑπὸ τῆς ἐν Καλκηδόνι Σινώδος, λόγοις χρώμενοι ἐνδὲς ἢ δύο ὁμοειδέων Ἐπισκόπων, οἵτινες παρῆσαν ἐν τῇ Σινώδῳ, ὡσανεὶ ὑπὲρ ὁκείνης τῆς ἐπιστολῆς ἐρημύσει, ἐπειδὴ πάντες οἱ ἄλλοι ἐκ τῆς αὐτῆς ἦσαν θελήσεως, ἀναγκάσθον ἡγούμενα ἀναγνωσθῆναι πλὴν ἐπιστολῶν καὶ γεγονόσας συγκρίσεως τῆς ὑπιστολῆς μετὰ τῇ ὅρῃ τῆς ἐν Καλκηδόνι Σινώδος, πάντες οἱ Ἐπίσκοποι ἀνεβόησαν, ἡ ὑπιστολή αἰρετική ἐστίν, ἀλλὰ δὴ καὶ παρ' ἄλλων, ἀ' ἐζητήθησαν καὶ ἐκρίθησαν ἐν ταύτῃ τῇ πέμπτῃ Σινώδῳ, ὁρῶντες ἐκ ἀμετέρων φρονήσεων ἡ οὐκ εἰς Βιγίλιον τῇ ἐν Καλκηδόνι Σινώδῳ.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι δι' ἐπὶ μαρτυρίαν δέκνυται ὁ Πάπας Βιγίλιος ὁναντίον μὴ τοῖς τριῶν κεφαλαίοις, ἢ τοῖς ὑπεραπαιδόμενοις αὐτῶν, μετὰ δὲ πλὴν ἐξορίαν αὐτῶν καὶ δι' ὑπογραφῆς τῇ Σινώδῳ συναθρομένους.

30 Σημῶσαι ἐτι πρῶτον, ὅτι τὸ Βιγίλιος, καὶ ἄλλων λέγοντος, ὅτι ὁ Βιγίλιος παρῆν καὶ ἐν τῇ Σινώδῳ, ἀλλὰ ἄλλοι τὸ φανῆναι ἐναντίον εἰς τρία κεφάλαια, ἐξωρίσθη ὑπὸ τῆς Βασιλείας, καὶ μετὰ ἕνα χρόνον μετανοήσας, καὶ ἀνακληθεὶς, ἐβεβαίωσε πλὴν Σινώδον,
35 συμφωνήσας αὐτῇ περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων, ἢ τοῖς ἀσφαμένους. Δύοτερον, ὅτι τῆς ὑπιστολῆς τῆς Βασιλείας εἰς τὰς Ἐπισκόπους, ἢ τις κῆται εἰς πλὴν πέμπτῃν προῆλθεν τῆς παρέσης Σινώδος. τρίτον, ὅτι τῆς ἐνοίας τῆς Σινώδος εἰς πλὴν ὁγδόην συνελθόντων. τέταρτον, ὅτι τὸ

Νικηφόρος Καλίστος, βιβλίῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ εἰκοστῷ ἐβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ ὁγδόμῳ πέμπτῳ, ὅτι τὸ Λιμπεράτος κεφαλαίῳ εἰκοστῷ δούτῳ καὶ εἰκοστῷ τετάρτῳ. οὐκ ἔστιν, ὅτι τὸ ἀναστασιῶν βιβλιοθηκῶν εἰς τὸν βίον τῆς Βιγιλίας. ἐβδόμον, ὅτι τῆς ἀναστασιῶν τῆς Βιγιλίας, ἢ ἔγραψεν εἰς τὸν κηρὸν τῆς Σινώδος, καὶ ἴδε ἐν τῇ πέμπτῃ τόμῳ τῶν συνοδικῶν μετὰ τῆς ὑπιστολῆς τῆς Βιγιλίας περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων ἀ' ὑπεγράψεν, ἢ τις κῆται ἐν τῇ ἐν Βαλκανίῳ βιβλιοθήκῃ, καὶ ἐν τοῖς χρονικοῖς Βερνίκας καὶ Μεσσινίας.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς γενικῆς ἐν Ἀκυληῖᾳ Σινώδος κατὰ τῆς παρέσης πέμπτῃς Σινώδος, ὅπως ἐν ἐξορίᾳ τὸ Πάπα Βιγίλιος, καὶ τὸ πολυχρόνιον χρίσματος τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ περὶ τῆς ἀνακλήσεως ὑπὸ τῆς ἐξορίας Βιγιλίας κατὰ Πελάγιον τὴν πρῶτον.

45

Εἰς τὸν κηρὸν καὶ ὃν ἦν ἐξωρισμένος ὁ Βιγίλιος, συνήχθησαν τινὲς Ἐπίσκοποι Διτικοὶ εἰς πλὴν Ἀκυληῖαν, καὶ ἔκριναν ὑπόβλητον πλὴν ἀγίαν ταύτην οἱ 50 κεκληρικῶν πέμπτῳ Σινώδον, νομίσαντες αὐτὴν πολεμίσαν τῶν πατέρων, καὶ τῶν ἀποκηρυχθέντων πεισμένων Σινώδων, καὶ ἔμεινε τὸ χρίσμα περὶ πᾶσι τὰ ἐκείνην ἔτη, ἕως τῶν ἡμερῶν Σεργίου Πάπα τῆς πρώτης,

ὡς μαρτυρεῖ ὁ Βέδας ἐν τῇ περὶ χρόνων, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ ἐβδόμῳ, εἰς τὰς ἡμέρας Τιβερίου Καίσαρος τῆς ὁρθόδοξης. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Πελάγιος, ὁ πρῶτος ἐν τῇ δεκάτῃ πετάρτῃ ὑπιστολῇ, ὅτι τὸν δούτερον χρόνον, μετὰ τὸ τελευτῆσαι πλὴν Σινώδον, ἀνεκλήθη ὁ Βιγίλιος ἄλλοι δὲ δεξασθαι αὐτὸν πλὴν ἀνακλήσαντων τριῶν κεφαλαίων.

ὅτι ἐξ αἰτίας τῶ Παπᾶ Βιγίλις οἱ ἔγκλητοι Ἀρχιερεῖς Λίγυρες, Βενέτικοι καὶ Ἰσραεὶ μέναιτες εἰς τὸ σχίσμα, ἐκ ἐδέχοντο πλὴν πέμπτῳ Συώδον, οἱ καὶ τὸν Ναρσὴν ἀφώρισαν, πασπατωσάντες διὰ τὰς παρὰ αὐτὸν καὶ αὐτῶν ὑποβολὰς τὸ Παπὰ Πελάγιον.

5

Ἐδέξατο δὲ πλὴν Συώδον, μεταμεληθεὶς ὁ Βιγίλιος, ἀλλ' οἱ περὶ πλὴν Ρώμῃ ἔγκλητοι Ἀρχιερεῖς Λίγυρες, Βενέτικοι, καὶ Ἰσραεὶ ἔλθον ἐν τῷ σχίσματι, καὶ ἐκ ἐδέχοντο αὐτὸν, ὡς ὡς ἐδυνάστη σχίσμα ὁ Παπᾶς, ὥτως ἐδυνάστη καὶ συνάψαι, ὅθεν Πελάγιος ὁ πρῶτος ἔγραψε Ναρσῇ τῇ Σερατήνῃ τῶ Ἰερουσαλὴν, ἵνα διορθώσῃ αὐτὸς τὴν διωκτικὴν τῶ βασιλέως, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ὑποβολὴ τῶ Πελάγιος πρὸς τὸν Ναρσὴν, ἥς ἡ ἀρχὴ, ἡ μὲν ἐκατεχόμεθα ὑπὸ ἀνθρώπων ματαιολογῶν, καὶ μὴ ἀργήτων ὑμᾶς εἰς τὸ θεῖον ἔργον αἱ ματαιολογίαι τῶν ἀνθρώπων. ἐκατατρέχονται, ἀλλ' οἷον παραισέως ἀλλέξαντες τὸ κανόν. καὶ εἰς τὸ τέλος, ἰδὲ κύριε ἡ ψυχὴ σου δόξα ἐστὶ λίαν, μὴ θέλῃς κατατρέχειν τὰς ἐκθροῦς τῶ Θεοῦ. ὁποῦσιν δ' ἐστὶ καὶ

Θεὸς καὶ ἀνθρώπων τὰς ποιῶντας τὰ σχίσματα ἐν τῇ αἰγίᾳ τῶ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἔμουν διωγμοῖς καὶ ἐξορίαις, ἀλλὰ καὶ ἀφαιρέσει τῶν ὑπαρχόντων καὶ θανάτου φυλακῆς διὰ τῆς ἐξωτερικῆς διωκτικῆς ἐτάξεως. 10 καὶ, αὐτὰ εἰσι κύριε ἅτινα ἀναφέρω πρὸς ὑμᾶς, ἔμουν ἵνα ὑπερμαχήσῃς διὰ τὰ πάτρια ἔθνη καὶ πλὴν ἀγαθῶν καταστάσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλ' ἵνα διορθώσῃς καὶ πᾶσαν παρεκλίω ὀλισκοῦν εἰς τὸν λαόν. ἀφώρισαν οἱ σχισματικοὶ τὸν Ναρσὴν διὰ πείσμα τὸ 15 πρὸς τὸν Παπᾶν, ὅθεν παρεκλήθη καὶ ἔγραψε δευτέρῳ τῷ Ναρσῇ ὁ Πελάγιος, ἵνα καταβάλλῃ πᾶσι τρόποις πλὴν ἀνιδεῖν αὐτῶν, φθασάντων εἰς τὸ σπῆν, καὶ νομισάντων τὸ σχίσμα αὐτῶν εἶναι πλὴν καθόλου Ἐκκλησίαν. 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς παρὰ τὸν Παπᾶν Πελάγιον ἀκουωνησίας τῶν αὐτότερον ἐθνῶν καὶ τῶν τέκνων διὰ τὸ δεχθῆναι πλὴν πέμπτῳ Συώδον, καὶ περὶ τῆς παρὰ αὐτὸς ὁμολογίας τῆς πίστεως αὐτῶ, καὶ τῆς παρὰ τὸν λαόν 25 ἐγκυκλίου αὐτῶ ὑποβολῆς, παριστάνουσαν ἑαυτὸν αἰτίον τῶ σχίσματος, καὶ μαρτυρῶντος μετ' ὅρκου ἔχειν ἀσάλευτα καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ Συώδῃ τὰ τῶν τεσσάρων Συώδων δόγματα τῆς πίστεως, ἐξ ὧν δέκνυται ταῖς Συώδοις παθῆναι.

Οὐμὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ δεχθῆναι τὸν Πελάγιον πλὴν πέμπτῳ Οἰκουμενικῇ, τὰ ἐρηρῶν ἔθνη, καὶ πρὸς οἱ τῶσιν ἐχωρήθησαν τῆς κοινωνίας αὐτῶ, καθὼς ἡ Πελαγία πρὸς Ναρσὴν ὑποβολὴ δεκάτῃ τέλει μαρτυρεῖ, γράφοντες πρὸς αὐτὸς, μὴ ἵστασθαι ἐν τῇ ὁδῷ τῶν ἀμαρτωλῶν, ἀλλ' ἐλθεῖν εἰς πλὴν ὁσέβειαν, καὶ ἐν πᾶσι τέτοις ἐπεβεβάλετο ὁ Πελάγιος πλὴν ἀναμαρτησίαν τῶ Παπᾶ, ὥς εἰς τὸν Ναρσὴν, ὥς εἰς τὰς σχισματικὰς, ἀλλὰ ταπεινῶς τῷ σχίσματι ὁσπύδον εἰς πλὴν διορθώσιν, καὶ ἵνα μὴ νομίζωσιν ὅτι ἄλλως λέγει καὶ ἄλλως πιστεύει, καὶ μάλιστα ἵνα δείξῃ ὅτι ἐν ἑσὶν αὐτῶ αἰτία τῶ σχίσματος, ἔγραψον εἰς αὐτὸς καὶ πλὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως αὐτῶ ἰδιοχέτως τέτοις τοῖς ῥήμασι, καὶ ἵνα μὴ μείνῃ ἀμφιβολία τίς εἰς ὑμᾶς ἢ εἰς τὰς ἄλλας Ἐκκλησίας περὶ τῆς πίστεως ἡμῶν, θέλουσιν καὶ ὁμολογῶσιν καὶ μετ' ὅρκου μαρτυρῶσιν, ὅτι ὅσα ἡ ἱερὰ πλὴν θείων ἀποστόλων διδασκαλία, καὶ ἡ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συώδος ἐξέταξις, καὶ ἡ τῶν ἐν Κωνσταντινῇ πόλει καὶ ἐν Ἐφέσῃ καὶ ἐν Χαλκηδόνι Συώδων αὐθεντία ἐκύρωσεν, ἐδὲν ἐξ αὐτῶν μετασταλάσσει ἡ ἡμᾶς ἢ ἄλλως ἡγούμεθα, ὥς πρὸς αὐ-

τας ὥς ἀφαιρέσας, ἀλλ' ἅπαντα ἀποφυλάττειν. ἔτι 30 καὶ ἀντιθέμεν τῇ ἀντιθέματι εἴτε ἡμᾶς, εἴτε καὶ ἐπὶ τοῖς ἀντιθέμεν ταῖς δόξαις τῶν αὐτῶν ἁγίων Συνοδῶν, καὶ εἴτε ἀμφιβάλλῃ μὴ εἶναι ἡμᾶς τοιαύτας, ἐλθέτω ἐν ταῦτα, καὶ γνώσεται καὶ δι' ἐτέρων μαρτυριῶν καὶ εἰς ὑποβολῇ δεκάτῃ τεταρτίῃ, ἥτις καὶ ἐγκυκλικὴ ἐκλήθη, πρὸς ἅπαντα τὸν λαόν τῶ Θεοῦ λέ- 35 γει, ἵνα καταπερὶνῶν τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁκράδαμν πᾶσαν ὑποψίαν, ὡς ἔχουσι κατ' ἡμῶν, ἡδυνάμεθα, σωπεργάσῃς τῆς θείας χάριτος, ὁποδεῖσαι, ὅτι ὥς ἐν μιᾷ κεφαλῇ φε- 40 ρῶν ὁμοῦ τῆς πίστεως τῶν πατέρων, καὶ τῶν τεσσάρων Συώδων, ὅπερ καὶ ἐποιήσαμν εἰς πλὴν πέμπτῳ Συώδον, ἵνα μὴ ἔχῃ τις ἀμφιβάλλειν, καὶ φυλάττω τὰς τέσσαρας Συώδας, καὶ πείθομαι εἰς αὐτάς, ὡς καὶ πᾶς Ἀρχιερεὺς ἔχει χρέος φυλάττειν. αὐτὴ ἡ πίστις καὶ ἡ ἐλπίς, δι' ἧς εὐρίσκομαι ζῶν εἰς 4 τὸν οἶκον τῶ Θεοῦ, δι' αὐτῆς ὑποδυμῶ ζῆν, καὶ δι' αὐτῆς ὡς ἀγαθῆναι εἰς τὸ ἔθνος τῶ Χριστοῦ, δι' ἧς πιστῶ συχωρηθῆναι τὰς ἀμαρτίας, καὶ ὁρεθῆναι εἰς πλὴν διεξίαν, ὥς οἱ ὁλοκτοί.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῆς παρὰ Χιλιδιέρον ῥῆμα φραγωγίας πεμφθείσης ἐπιστολῆς τῶ Παπᾶ Λέοντος ὑπὸ τῶ Παπᾶ Πελαγίου μετὰ καὶ ἰδίας αὐτῶ ὑποβολῆς, πλὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως αὐτῶ δηλώσης, ὅθεν ἐνώσεως τῶν ἀποχρισμένων κατὰ ἐθνῶν καὶ τῶν τῆς Ἰβερίας Ἐπισκόπων.

Ἐγραψε